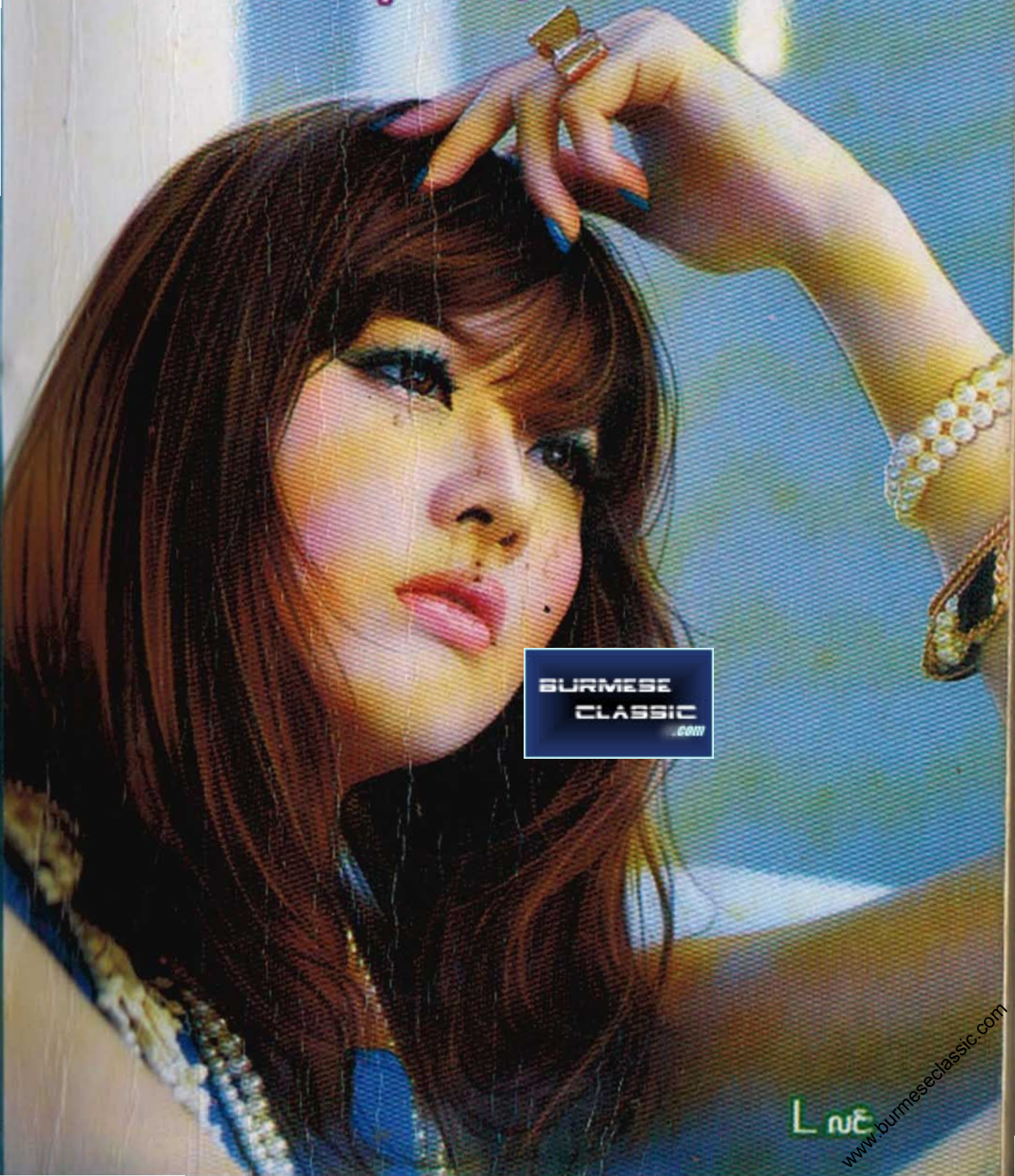

မယ်မင်းဘွဲ့

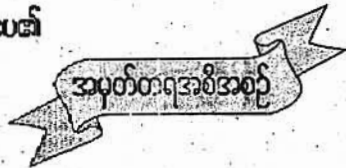
အနုပညာ Equation

BURMESE
CLASSIC
.COM

၂၀၁၆

စေတနာတပေ၏

သို့

မမတုံ ...

ဝတ္ထုတွေဟာ စတိုင်တစ်မျိုးနဲ့ လန်းပါတယ်။
 မခရဲချစ်ရင်နှစ်မိနှစ်စောင့်က မိုက်တယ်။
 မမက ကဗျာစာအုပ် မထုတ်ဘူးလားဟင်။ ကဗျာတွေ
 ကအရမ်းလန်းလို့ပါ။ မခရဲအတွေးတွေက အရမ်းမိုက်တယ်။
 မမကလည်း အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းမှာပဲနော်။
 ပင်လယ်အအေးပတ်အောင် ချစ်သူကလေးစိမ်းတိုက်လေ
 သည်တဲ့။ ခေါင်းစဉ်လေးလည်း ကြိုက်တယ်။ ကဗျာလေးတွေလည်း
 ကြိုက်တယ်။ ဒီကဗျာလေးကလေး ညီမလေးရင်ကို အရမ်းထိစေတယ်။
 “နောက်ကျောကို ဓားနဲ့မထိုးပါနဲ့ချစ်သူ
 ဓလ္လင်ကိုလှည့်ပေးပါမယ်
 ဒါပေမဲ့ ရင်ဘတ်ရဲ့ဘယ်ဘက်ကိုတော့
 မထိုးဖို့စေနဲ့
 အဲဒီမှာ နှင်ရိုနေတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်။”
 တကယ် heart ထိတယ်။ မမရေ ကဗျာလေးတွေများ
 များ ထည့်ရေးပေးပါနော်။

မမဆီက တုံပြန်မှုကို ရူးသွပ်နေတဲ့ ညီမငယ် ...
 ဇိုင်းဆက်လမ်း
 1st year (M/C)
 ၁၈၅ - ဗိုလ်တထောင်ဘုရားလမ်း
 ရန်ကုန်။

စေတနာစာပေ၏

မမရေ Happy ပါ။

ညီမလေး ခင်မင်စွာဖြင့် ရင်းနှီးလိုမှုအတွက် စာရေး
လိုက်တာပါ။

မမရဲ့ဝတ္ထုလေးတွေ အရမ်းဖတ်လို့ ကောင်းပါတယ်။

မမရဲ့ Biography လေးကို မသိရသေးဘူးနော်။

မမရဲ့ Interview လေးတွေကို မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာထက်

မှာ မြင်ချင်ပါတယ်။

စာအုပ်တိုင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ပါတယ်။

ဘဝမှာ လိုတိုင်းတ- တ,တိုင်းရပါစေလို့

ဆုမွန်တောင်းလျက်

မေသက္ခာခင်

ဦးထွန်းလင်းမြို့

လှည်းတန်း

စေတနာစာပေ၏

သို့

မမယ်မင်းဘုံ ...

ဝတ္ထုတွေဖတ်ရတာ အရမ်းကိုပဲ ကောင်းပါတယ်။
အစ်မရဲ့စာအုပ်တွေက စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်။ စ,လယ်,ဆုံး
ဟာကွက်မရှိတဲ့အပြင် ဇာတ်လမ်းအလားအလာပြီလို့ ထင်ရတဲ့ နေရာမျိုးမှာ
ကဗျာလေးတွေ အချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ စာစုလေးတွေ ထည့်ထားတာ
အရမ်းကောင်းပါတယ်။

face book မှာ အစ်မနာမည်ကို ရှာကြည့်တယ်။ Mae
Min Bon လားဟင် ! add လုပ်ထားတယ်။ Accept လုပ်ပေးပါနော်။
အစ်မကို အမြဲအားပေးနေတဲ့ ပရိသတ်ပါ။

အစ်မ ဒီထက်မက အောင်မြင်ပါစေ ...

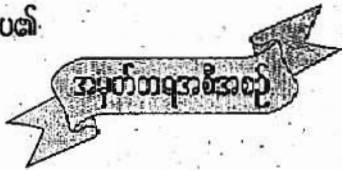
အောင်တေး

လိပ်ချောင်းကျေးရွာ

ဟင်္သာတမြို့။

ခေတ္တ - ရန်ကုန် မ/ဒဂုံ ။

စေတနာစာပေ၏

ဆရာမမယ်မင်းဘုံ ...

မမမယ်မင်းလို့ ခေါ်ခွင့်ပြုပါနော် ...

မမရဲ့စာအုပ်ဘိုင်း ဆွဲဆောင်မှု အရမ်းရှိပါတယ်။

ပင်လယ်အေးတတ်အောင်စာအုပ်လေးကို သမီးအကြိုက်

ဆုံးပဲ။

ငွေတောင်ပြည်ကမြို့သူကိုလည်း သိပ်ကြိုက်တယ်။

နောက်လထွက်ခဲ့သည့်သာသနာ့ကာကိုလည်း ဖတ်ချင်ပြီ။

မမမယ်မင်း ဝတ္ထုထဲကိုထည့်ထားတဲ့ သီချင်းတွေက

သမီးအကြိုက်တွေပဲ။ မိန်းကလေးတွေရဲ့ခံစားချက်တွေကို ခေါ်လွှင့်ပြိုင်

ပြီး တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ရေးနိုင်တဲ့ မမရဲ့ စာကိုတော့ အရမ်း

လေးစားပါတယ်။

နောက်လ ... နောက်လတွေမှာထွက်မယ့် ဝတ္ထုတွေကို

လည်း မျှော်လင့်နေပါတယ်။

အောင်မြင်မှုများစွာ ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါစေ ...

မမမယ်မင်းရဲ့ဇာတ်သတ် ...

ခြိမ်းခြည့်တာရာ

ပထမနှစ်(ရှုပဗေဒ)

ဒဂုံတက္ကသိုလ်

စေတနာစာပေ၏

သို့

မယ်မင်းဘုံ (စာတွေရေးသော မမရေ) ...

ဝတ္ထုတွေအားလုံး ဖတ်လိုကောင်းလို့ ဆရာမကို ခင်ချင်

လို့ မိတ်ဆက်စာ ရေးလိုက်ပါတယ်။

အချိတ်အဆက်တွေ ပြောတဲ့ဒိုင်တွေက ရင်ခုန်ချင်စရာ

ကြီးပဲ။

ဆရာမဒိုင်တွေနဲ့ ကောင်မလေးတွေကို ကြွအောင်ပြော

ဖြစ်နေတာ။

ဆရာမ ကဗျာတွေ အလန်းတွေပဲနော် ...

အရမ်း သဘောကျတယ်။

ဆရာမ ပရိသတ် ...

သင့်မင်းနောင်

၅-လမ်း၊ ကြည့်တော်ကုန်း

ပဲခူးမြို့။

စေတနာစာပေ၏

မင်္ဂလာပါ မ, ...

ကျွန်တော် ခွန်နေမင်းပါ။ မ, နတ်မိရဲ့လား မသိဘူး။

ချစ်ရင်နှစ်မိနှစ်ခေတ်ဝတ္ထုကို ဖတ်ပြီးချင်း ကျွန်တော် မ,ဆီ စာရေးပို့ခဲ့တာပါ။ စာထားရောက်တယ်လား။ မ,ရဲ့ဝတ္ထုထဲမှာ ကျွန်တော့်စာ မတွေ့ဘူး။ ဒီဝမ်းခါလည်း ရောက်မှရောက်ပါလား မသိဘူး။

ဝတ္ထုအားလုံး ကြည့်ဝင်မြောက် လက်ရာတွေပါ။

စာရေးကောင်းတဲ့ မမက ရုပ်ကလေးလည်း ချောမွတ် နော်။ မမရဲ့ပုံကို မျက်နှာဖုံးထင်ပါလားဗျာ။ တောင်းဆိုတာပါ။

ဒီစာကလေး မ,ဆီ ဆိုက်ဆိုက်မြို့တံမြို့က ရောက်ပါစေ။

မ,ဆီက စာလေးနဲ့ ဓာတ်ပုံလေးကို ဆောင်ပျော်နေပါတယ်။ မ,ကို အဖြတ်စမ်း အားပေးမယ့် မ,ရဲ့ Pen friend ခွန်နေမင်း ဆိုတာ ယုံပါ နော်။

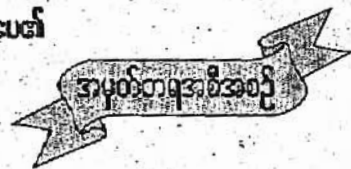
ခွန်နေမင်း

အမှတ်(က)ရုပ်ကွက်

အနီးပြည်လမ်း

ဥသယမြို့သစ်

စေတနာစာပေ၏

သို့

မေဘုံ ...

သမီးကလေး မမဘုံရဲ့ ဝရံသတ်ပါ။ မမရဲ့စာအုပ်တွေ အရမ်းကောင်းတာပဲ။

ဓာတ်လမ်းတွေနဲ့ နေင်းစဉ်တွေ တစ်ထပ်တည်းကျ အောင် ရေးနိုင်တယ်နော်။

နတ်သားအိပ်ခေးခတ်ထားတဲ့ ညနေခင်းကလည်း သိပ် ကေ့စဉ်းတဲ့ ဓာတ်လမ်းလေးပဲ မမဘုံ။

ဝင်လယ်အေးဝတ်အောင် လေစိမ်းတိုက်လိုက်တာလဲ

ဆိုတာ သိပြီ မေရေ။

ဘာညာသာရတာလည်း ပတ်ချင်လှပြီ။

မမဘုံ အောင်မြင်ပါစေ ...

မိုးလုံးပိုင်း

ကြားတော့ရလမ်း

ဗဟန်း

စေတနာစာပေ၏

မမဘုံ ...

ဖုန်းဆက်စာအုပ်ကို လက်ခံစကားပြောပေးတဲ့ မမကို

'Thank you' ပါ။

စာအုပ်တိုင်းလိုလို ဗီဒီယိုအဖြစ် ပြောင်းလဲပြန်တာကို

ဖတ်မိတော့ ဝမ်းသာတယ်။ မမအတွက်လည်း ဂုဏ်ထူးမပါတယ်။

မမရဲ့ ဒိုင်လေးတွေ အရမ်းထိပါတယ်။

နောက်ထွက်မယ့် အလန်းစားထွက်အမည်လေးတွေနဲ့

ဇာတ်လမ်းတွေကို ဖတ်ရှုပြီး ဝေဖန်အကြံပြုပါရစေအောင်။

ခင်မင်စွာဖြင့်

ဖော်

တိုက်(၇) ရှုခင်းသာအိမ်ရာ

သာဓကတ။

စေတနာစာပေ၏

သို့

ဇော်လာပါ မမ ...

ဥပမာ မမရဲ့ ပရိသတ်တစ်ဦးပါ။ မမဆီကို မိတ်ဆက်
စာရေးဖို့ အကြိမ်ကြိမ် စဉ်းစားပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းအမျိုးမျိုး
ကြောင့် စာမရေးဖြစ်ဘူး။ ဒီတစ်ခါတော့ မရေးရရင် မနေနိုင်လောက်
အောင် မမရဲ့ စာအုပ်တွေကြောင့် စာရေးလိုက်ပါတယ်။

စာအုပ်နာမည်လေးတွေကလည်း အမိုက်စားလေးတွေ

ပါ။

စာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ talky တွေကလည်း အရမ်းမိုက်

တယ်။

ကဗျာလေးတွေလည်း အရမ်းမိုက်ပါတယ်။

မမရဲ့ စာအုပ်တွေကို ဗီဒီယိုကားတွေအဖြစ် ပြောင်းလဲ
တော့မယ့် ဇာတ်ကားတွေ ရိုက်တော့မယ်လို့ သိရပါတယ်။

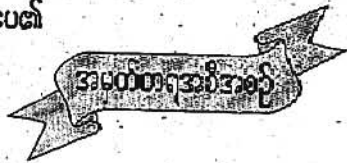
အဲဒီအတွက် မမကို လေးစားတယ်။ ဂုဏ်လည်းယူတယ်။

တစ်ခုပဲ အကြံပြုပါရစေ။ ဇာတ်သိမ်းခန်းမှာ ပေါင်းရတာ
လေးတွေပဲ ရေးပေးပါအောင်။

ဇာတ်လမ်းမြူးမြူးလေးတွေ ဖန်စီဆန်ဆန်လေးတွေ။

အပိုထက်သိုလ်အောင် ဇာတ်လမ်းလေးတွေ ရေးပေးပါအောင်။

စေတနာစာပေ၏

မမရဲ့စာတံဆိပ် (၂) နဲ့လောက် ထည့်ပေးပါ။
Internet ဇာတ်လမ်းလေးတွေလည်း ရေးပေးပါနော်။
မမ ဒီထက်မက အောင်မြင်ကျော်ကြား လူကြိုက်များတဲ့
Best Seller တစ်ယောက် ဖြစ်ပါစေ။

မမကိုခင်တဲ့ စာဖတ်ပရိသတ်တစ်ဦး ...

မဥပ္ပာထွန်း
ဧည့်သည်ခံ(၆)လမ်းအရွှေ
ဦးစမ်းရိုက်ဖျိုးခရုခြံ
သာဓကတဖြူနယ်
ရန်ကုန်။

စေတနာစာပေ၏

ဘုံ ...

သာဓကသာရကာတဲ့။ သိပ်ကိုကောင်းတဲ့ နာမည်လေးပဲ။
ဘုံရဲ့စာအုပ်ခေါင်းစဉ်လေးက ရိုးရိုးလေးနဲ့ ဆန်းလိုက်တာ။
ဒီဝတ္ထုလေးလည်း ဖတ်ပြီးပါပြီ။
အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ကြိုက်ပါတယ်လို့ပဲ ပြောပါ

ရုစေ။

ဒဲခဲ

ကျောင်းသစ်ရပ်
ရုခေခီရုခဲ
ဗုဒ္ဓမြို့
မြန်ပြည်နယ်။

စေတနာစာပေ၏

သို့

မမယ်မင်းရေ ...

ဘာညာသာရကာကို ဖတ်ပြီးပါပြီ။

သိပ်ကြိုက်ပါတယ်လို့ပဲ ပြောပါရစေ။

မမယ်မင်းရေ ... ပျားရည်ဆမ်းခွီဟာကိုလည်း ဆာဇ်ရွှင်

နေပါတယ်။

ကဗျာလေးတွေ English၊ ဓာလုံးလေးတွေ ထည့်သုံးပေး

တာ သိပ်သဘောကျပါတယ်။

ထာဝရအားပေးလျက် ...

မီးမီး

1st year (Physics)

ဒဂုံတက္ကသိုလ်

စေတနာစာပေ၏

မင်္ဂလာဒါ မယ်မင်းရေ ...

ဝင်လယ်အအေးပတ်အောင် ချစ်သူကလေးစိမ်းတိုက်လေ

သည် ဝတ္ထုလေးကို ဖတ်ပြီး သိပ်ကြိုက်သွားပြီ။

ခေါင်းစဉ်လေးတွေ အရမ်းဆန်းပြီး ခိုက်တယ်နော်။

ဗျားရည်ဆမ်းခွီဟာလည်း ဖတ်ချင်လှပြီ။

ရုပ်ရှင် ဝီဒီယိုတွေလည်း ကြည့်ချင်လှပါပြီ။

မမယ်မင်း အပျော်ရွှင်ဆုံး ဘဝလေးကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ပါ

စေ။

ရူတဏ

မုံရွာမြို့

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး

စေတနာစာပေ၏

မင်္ဂလာပါလို့ ...

ညီမလေး မယ်မင်းရေ ... ဝတ္ထုခေါင်းစဉ်လေးတွေနဲ့
 ဓာတ်လမ်းလေးတွေ တစ်ထပ်တည်းကျတာမျိုး သိပ်ကြိုက်ရတယ်။
 ညီမလေးရဲ့ စာအုပ်တိုင်းအားလုံး ဖတ်ပြီးပါပြီ။
 တကယ်လည်း ကြိုက်ပါတယ်။
 နိတ်ကူးယဉ်လို့ကောင်းတဲ့ ဓာတ်လမ်းလေးတွေပါ။
 မိဒီယိုကားတွေ ထွက်ရင်လည်း အားပေးနေမှာပါ။ အောင်မြင်မှုတွေ
 ဒီထက်မကပိုအောင် ကြိုးစားနော်။

တာဝန်အားပေးနေမယ် ...

မမ - ခင်ရဆဝ

နှင်းဆီလမ်း

ပါရမီ

ရန်ကင်း

စေတနာစာပေ၏

သို့

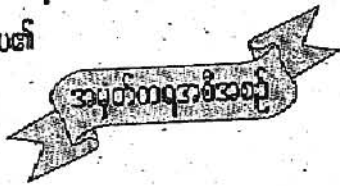
တာဝန်ချစ်ခင်မြတ်နိုး လေးစားတန်ဖိုးထားရပါသော ဘုံ ...
 မင်္ဂလာရှိသောနေ့လေး ဖြစ်ပါစေနော် ...

မခိုင် ဘုံ့ဆီကို (၅)စောင်မြောက် စာရေးလိုက်ပါတယ်
 နော်။ ဘုံ့ဆီကစာ မခိုင်ဆီကို ၂၃-၁၀-၁၂ နေ့က ရောက်ပါတယ်။
 ပုန်းဆက်တာကို စကားပြန်ပြောတဲ့အတွက် မခိုင် အရမ်းပဲ ဝမ်းသာမိ
 ပါတယ်။ ကျေးဇူးလည်း တင်ပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူတစ်ဖက်သား
 စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြောပေးတဲ့အတွက် ထပ်ဆင့်ကျေးဇူးပါ။ ဘုံ့ရဲ့
 ဓာတ်ပုံ မျက်နှာဖုံးမှာ ဘာလို့ မထည့်တာလဲဟင်။ ဒီလောက်လှတဲ့ပုံ
 တို တက်သံပြောတာပါ။ မခိုင်ကလေး မိုးသင်ကို အရမ်းသနားတာပဲ
 သိလား။ ထိမိညိုကို အရမ်းမုန်းတယ်။ အမြင်လည်းကပ်တယ်။ အခု
 တော့ မိုးသင်ကို မျှော်လင့်ချက်ပေးသလို ဖြစ်နေတာပေါ့။ မခိုင်ရေးတဲ့
 စာအုပ်စာလေးတွေကို ထည့်ထားတာ ဖတ်လိုက်ရတော့ အရမ်းဝမ်းသာ
 မိပါတယ်။ ကျေးဇူးလည်း တင်ပါတယ်။

အခုဆိုရင် ဘုံ့ရဲ့လစဉ်ထွက်တဲ့ စာအုပ်တိုင်းကို မခိုင်
 မှာ ကြည့်ရ တာ အလှုပ်တစ်ခုလို့ ဖြစ်နေပြီ ဘုံ့ရဲ့ သိလား။

အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ စာရေးဆရာမကြီးတစ်ယောက်
 ဖြစ်ပါစေလို့ အမြဲတမ်း ညတိုင်း ဘုရားမှာ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။
 နော်။ မှန်သောစကားပါ ဘုံ။

စေတနာစာပေ၏

အသစ်အသစ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲ ပေါ်နေပါစေ၊ ဘုံ
ဆိုတဲ့ စာရေးဆရာမတစ်ယောက် ကျော်လွှားနိုင်ပါစေလို့ ဆုဆောင်း
လိုက်ပါတယ်နော်။

ဘုံကို အမြဲတမ်း အားပေးနေမယ် ...

မခိုင်
အမှတ်(၃)မင်္ဂလာကျွတ်သစ်
ဦးဩဘာသာလမ်း
မင်းဘူး။

စေတနာစာပေ၏

သို့

မင်္ဂလာပါ ဘုံ ...

ပျားရည်ဆမ်းခွံယာကို ဖတ်ပြီးပြီနော်။ အန်တီတောင်
သိပ်ကြိုက်လို့ ဘုံ့ခဲကို စာချုတ်ချင်း ရေးလိုက်တာပါ။

အောင်မြင်မှုအတွက်အထိတ် ကျောက်မှာပါကွယ်။ ဓာတ်ပုံ
လေးပါ တွေ့ရတော့ သိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းတာပဲ။ ဘုံက ငယ်ငယ်လေးပဲ
ရှိသေးတော့ အရမ်းထက်လမ်းတွေ ရှိနေပါတယ်။ မျက်နှာမြင်ချစ်ခင်
ဆိုတဲ့စကားနဲ့ ပြည့်ခဲ့ပါတယ်ကွယ်။

အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းနိုင်ပါစေကွယ်။

အန်တီမီး

မောင်ငံရပ်၊ အောက်လမ်းမကြီး
မော်လမြိုင်။

စေတနာစာပေ၏

၁၆

ဆရာမ မယ်မင်းဘို ...

ဆရာမဓာတ်ပုံလေး အခုထွက်တဲ့ စာအုပ်ထဲမှာ တွေ့ရပါတယ်။ ဆရာမက ငယ်ငယ်လေးပဲ ရှိသေးတယ်နော်။ ပျားချည်ဆမ်းဖွဲ့ဟာတဲ့ ဖတ်လိုကောင်းတဲ့ ဓာတ်ပုံလေးပေါ့မို့ သိပ်ကြိုက်ပါတယ်။

နောက်လထွက်မယ့် အနမ်း၊ Equinox ကိုလည်း ဖတ်ချင်ပါပြီ။ ဆရာမဓာတ်ပုံလေးတွေက ခေါင်းစဉ်လေးတွေ ကြားရတာနဲ့ တင် ဖတ်ချင်စိတ်တွေ တားအားပေါ်မိပါတယ်။ ဒီဒီလိုတွေလည်း ကြည့်ချင်ပြီ။ နောက်လ နောက်လတွေမှာ ထွက်ရှိဦးမယ့် စာအုပ်တွေလည်း ဖတ်ချင်နေပြီ။ အောင်မြင်ပါစေလို ဆုတောင်းလျက် ...

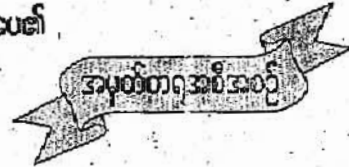
ခင်မင်လေးစားခြင်းဖြင့်

ဋီနီနီသာ

၃-နှစ် ကြိမ်စာစာ

ဒဂုံယက္ခသိုလ်

စေတနာစာပေ၏

၁၆

မယ်မင်း ဧကလာပါနော် ...

မယ်မင်းဆီကို ဒုတိယအကြိမ် စာရေးလိုက်ပါတယ်နော်။ ညီမတို့ မှတ်မိရဲ့လား။ ညီမက ဝန္တရိုးပါ။ စာရေးဖြစ်တာက ညီမ စာမေးပွဲသွားပြနေလို့ပါ။ စိတ်မချီးဝါနဲ့နော်။ အစ်မရဲ့ "ဘာသာသာရက်က" ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးကို (၅-၁၁-၁၂)ရက်နေ့က ဖတ်ပြီးသွားပါပြီ။ အရမ်းကြိုက်ပါတယ်။ စာအုပ်လေးက စွဲဆောင်မှုရှိပါတယ်။ အစ်မရဲ့ ဝတ္ထုတွေက တစ်ခုထက်တစ်ခုပို ပိုကောင်းလာတယ်နော်။ အစ်မရဲ့ ဓာတ်ပုံကို လက်ဆောင်အဖြစ် ထည့်ပေးလိုက်လို့ အရမ်းပဲ ဝမ်းသာမိပါတယ်။ အစ်မက အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။ နောက်လည်း စာပြန်ပါဦးနော်။ အစ်မ ဒီထက်မက အောင်မြင်ပါစေ။ ဟုဂျည်သွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ အစ်မရဲ့ "ပျားချည်ဆမ်းဖွဲ့ဟာ" ဆိုတဲ့ စာအုပ်လေးကို ဖတ်ပြီးမှ စာပြန်လိုက်မယ်နော်။ ညီမရဲ့ ဓာတ်ပုံကိုလည်း လက်ဆောင်အဖြစ် ထည့်ပေးလိုက်တယ်နော်။

ကျေးဇူးတင်လျက်

အစ်မရဲ့ ထာဝရပရိယာဇ်

ပြန်စာစီးဌာနရေးသား

သာယာဝတီမြို့

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်

Sankar Phyo
First year (law)
Pyay University

စေတနာစာပေ၏

မင်္ဂလာပါ ဆရာမလေး ...

ဆရာမလေးရဲ့ စာအုပ်တွေ ဖတ်ရပါတယ်။ အတော်လေး ကောင်းတယ်လို့ ပြောပါရအေး။ ဒါနဲ့ ဆရာမလေးလို့ ခေါ်လိုက်လို့ ထူးဆန်းနေလား။ မထူးဆန်းပါနဲ့။ ဆရာမလေးရဲ့ အသက်က (၁၉)နှစ် ပဲရှိသေးလို့ ခေါ်လိုက်တာပါ။ စာတွေလည်း ဆက်ရေးပါ။ ဆက်လက် အားပေးနေပါတယ်။ အစ်ကိုနာမည်က ကိုကိုမောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အစ်ကိုက သိချင်းရေးဆရာပါ။

ဆရာမလေးရေးတဲ့ စာတိုအိမ်လေးတွေကို သဘောကျ တယ်။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ စာရေးတတ်တာ ချီးကျူးပါတယ်။

ဆရာမလေးက ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ နာမည်ကြီးစာရေး ဆရာမဖြစ်တာကို အားကျူးမိပါတယ်။ လေးလည်း လေးစားမိတယ်။ ဆက်ကြီးစားပါ ဆရာမလေးကို အမြဲအားပေးနေပါတယ်။ အစ်ကို တောင်မှ ဝတ္ထုတွေရေးသားတယ်။ ဘယ်လိုထုတ်ချွန်းမယ်လို့ ဒီအတိုင်း ထားထားတယ်။

ဖုန်းလှမ်းဆက်ပြီး စကားပြောချင်ပေမယ့် ခုမှစပြီးမိတ်ဆက်တာဆိုတော့ စာအုပ်မှာပါတဲ့ လိင်စာအတိုင်း ဒီစာလေးပဲ ပို့လိုက်တာပါ။

စေတနာစာပေ၏

စာလေးတော့ ပြန်ပေးပါနော်။ ဒါနဲ့ အိမ်မေးလိပ်စာရှိရင် ထည့်ပေးပါဦးနော်။ စာပြန်မလာရင်တော့ ဖုန်းဆက်မယ်နော်။ တေးရေးဆရာ ကိုကိုမောင်လို့ဆိုရင် ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိလိုက်တော့။

ပြောတဲ့အထဲမှာ အမှားပါရင် ခွင့်လွှတ်နော်။ စေတနာပါရင် တတ်ပုံလေးပါ ထည့်ပေးလိုက်နော်။ ဒါပဲနော် တာ့တာ။

ကိုကိုမောင်

အမှတ်(၆/၁၃၁)
ပတ္တမြားသစ်ဓက်
ဈေးကွက်သစ်ရပ်
စလေးကျောင်းလမ်း
ပလိပ်မြို့။

ဝေတနာစာပေ၏

ဆရာမရေ ခင်လာပါ - ...

ဆရာမရေ့ ဓာတ်ပုံလေးနဲ့ ပြန်စာလေးရှုလို့ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။ သမီးတို့ကို အခုလို အသိအမှတ်ပြုပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးလည်းတင် ဂုဏ်လည်းယူပါတယ်။

ဆရာမကလေး သိပ်ချောတာပဲ။ စာရေးလည်း သိပ်ကောင်းတာပဲ။ သမီးတို့လေး ကိုယ့်အစ်မတစ်ယောက်လို အရမ်းချစ်တာပဲ။

ဆရာမရဲ့ ထွက်ခွာမှုမှာ အဆင်မပြေဘဲ အမြဲအားပေးနေမှာပါ။ ဘာညာသာရကော ဆို ကလေးကလေး အမြဲတမ်း ပြောနေကျ နားရည်ဝနေတဲ့ ဆရာလေးထို ဝတ္ထုဇာတ်အိမ်လေး ပွဲနဲ့ ပြီးရေးတတ်တဲ့ ဆရာမကို သိပ်ချီးကျူးပါတယ်။

ကျေးဇူးပါ ဆရာမရေလ် ...

ခင်သန္တာဝေ
ဟင်္သာကုန်း(၁၉)ရပ်ကွက်
ပဲခူးမြို့။
3rd year Maths
Bago University

ဝေတနာစာပေ၏

သို့

ဆရာမဖယ်မင်းဘုံ ...

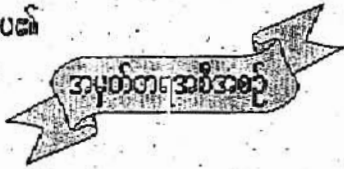
ခင်လာပါခင်ဗျာ။ ဆရာမရဲ့ ဓာတ်ပုံလေးတွေ ဖတ်ရတာ စိတ်ချမ်းသာမှု အပြည့်အဝရပါတယ်။ ကဗျာလေးတွေကလည်း စိတ်ကို အရမ်းပဲ ကြည်နူးစေပါတယ်။ English စကားလုံးလေးတွေ ညှပ်ပြီးရေးပေးထားတာကလည်း ဗဟုသုတရလေ့ရှိ ကြိုက်ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်ဖတ်နေတဲ့ ဘာညာသာရကော ဆိုရင် စိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးနဲ့ စွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ ဓာတ်လမ်းကောင်းလေးတစ်ပုဒ်ပါ။ ဆရာမရဲ့ ဓာတ်ပုံလေး မျက်နှာပုံးမှာ သုံးပေးစေချင်ပါတယ်။

ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ကို စာလည်းပြန်ပေးစေချင်ပါတယ်။ ဓာတ်ပုံလေးလည်း ထည့်ပေးစေချင်ပါတယ်။

အမြဲတမ်း အားပေးနေမှာပါ ...

သုဂ္ဂ
3rd year (Phy)
ဒဂုံတက္ကသိုလ်

စေတနာတပေ၏

ဘုံရေ ...

မင်္ဂလာပါလို့ နှုတ်ခွန်းဆက်ပါရစေ။

စာအုပ်မတ်တို စလုန်လိုက်တာနဲ့ ဘုံရဲ့ဓာတ်ပုံလေးပါလားလို့ ဝမ်းသာမိပါ့တယ်။ မခင်တို့က ဘုံရဲ့ဓာတ်ပုံလေးကို ပြန်စာနဲ့အတူ ရထားတော့ သိနေတာပေါ့နော်။

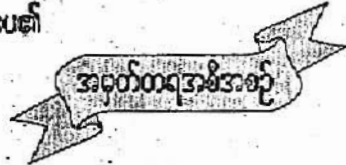
ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ ဘုံရဲ့ဓာတ်ပုံလေးက ကျွန်ုပ်တို့အရေရှိပါတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ဆရာမလေးဘုံရဲ့ ဓာတ်ပုံလေးကို ကြည့်ပြီး ဝမ်းသာကျေနပ်မိတယ်။

အခု မတော်တော်နဲ့ ပျားရည်ဆမ်းခွံထက်လည်း သိပ်ကြိုက်ပါတယ်။ ဘုံရဲ့လက်ဖွမ်းပြ အိမ်ထောင်ရေးဓာတ်ပုံလေးပဲပေါ့နော်။ သိပ်ကြိုက်ပါတယ်လို့ ဝေဖန်ပါရစေ။ နောက်ဆောင်လည်း ဆက်ပြီး အားပေးမှာပါ။

ခင်တဲ့ ...

ခင်မမ
ငှါလမ်း
အလုပ် - ချစ်ကုန်ကြို့။

စေတနာတပေ၏

မမေထင်ရေ ...

ကျွန်တော်ပတ်ခဲ့ရတဲ့ စာအုပ်တိုင်းလိုလိုဟာ အရမ်းကောင်းပြီး ရင်ထဲငြိခဲ့ရတာတွေချည်းပါပဲ။ အစ်မရဲ့စာအုပ်တွေကလူငယ် Fanny ဇာတ်လေးတွေပေါ့ အရမ်းသဘောကျရပါတယ်။ ဒီမိတ်ဆက်စာဟာ ပထမဆုံးအနုပညာရှင်တွေဆီ ရေးဖို့ပူးတာပါ။ အစ်မရဲ့ဝတ္ထုတွေထဲမှာ "ဘဝညာသာရက" ကိုတော့ အကြိုက်ဆုံးပဲ။ တကယ်တို လူငယ်စတိုင်လ် အပြည့်တွေရတယ်။ ရွှေပုံတိုင်းဝေရဲ့ character သွင်းထားပုံလေးက အရမ်းချစ်စရာကောင်းတယ်။ လုံးဝ မိုက်တယ်။ အချစ်ကို ကြက်ဟင်းခါးသီးနဲ့တွဲပြီး ဖွင့်ထားတဲ့ဒိုင်ကတော့ တကယ်လေးစားမိတယ်။ အစ်မက လူငယ်စာရေးဆရာမဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ရင်ဘတ်ချင်းနီးတယ်ပဲ ပြောရမယ်နော်။ စာအုပ်တိုင်းကလည်း ပြောစရာမလိုဘောင် ကောင်းတယ်နော်။ အစ်မရဲ့ဝတ္ထုတိုင်းလိုလိုက မိဒီယိုအဖြစ် ရိုက်မယ်ဆိုတာ သိရတော့ တအားဝမ်းသာပါတယ်။

အောင်မြင်မှုများစွာရဲ့ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါအံ့။
ထားရပရိသတ် ...

သော်သော်
ဦးလ်မင်းရောင်လမ်း
တောင်ပြင်ရပ်ကွက်
တောင်ထွင်းကြီးမြို့

စေတနာစာပေ၏

သို့

ဆရာမ မယ်မင်းဘုံ ...

“ဘာညာသာရကာ” ဝတ္ထု ဖတ်ပြီးတော့ ဆရာမကို လုံးဝလေးစားမိတယ်။ နောက်ဆို ဆရာမဝတ္ထုပဲ ဖတ်တော့မယ်။ လုံးဝမိုက်တယ်ဗျာ။ ရွှေပုံတိုင်းဝေတာ ချစ်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။ Style အပြည့်ပဲ။ အဲဒီလိုပုံစံမျိုးလေး ဆွဲက မိုက်တယ်ဗျ။ အကြံပြုစရာလေး ရှိပါတယ်။ နည်းနည်းရှုတ်တံ့နဲ့ ကျန်ခဲ့မယ့် အပြင်အစား အချစ်ဝတ္ထု လေး ရေးပေးပါဦးနော်။ ဆရာမရဲ့ Facebook မှာ Add ထားတယ်နော်။ လက်ခံပေးပါလို့ တောင်းဆိုပါတယ်။

ဆရာမရဲ့ ထာဝရပရိသတ် ...

တူးတူး
စိုလ်ခင်းရောင်လမ်း
တောင်ပြင်ရပ်ကွက်
တောင်တွင်းကြီးမြို့

စေတနာစာပေ၏

၃၀-၁၁-၁၂

မင်္ဂလာပါ မမယ်မင်း ...

မမရဲ့ ပရိသတ် ညီမလေးပါ။ မမရဲ့ ဝတ္ထုတိုင်းဟာ တစ်မျိုးစီ ဆန်းသစ်နေပါတယ်။ ဖတ်လို့လည်း အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ညီမလေးက မမရဲ့ ထာဝရပရိသတ်ပါ။ မမစာအုပ်တွေက အရမ်းငှားရ တာပဲ။ မမဆီကို စာရေးချင်တာကြာပြီ။ ရေးမယ်လုပ်လိုက် မရေးရဲ့ ဘူးဖြစ်လို့ကိန်နဲ့ တော်တော်အားဗျာရတယ်။ မမရဲ့ စာအုပ်တွေကို အမြဲ အားပေးနေမှာပါ။ မမရဲ့ ဇာတ်လမ်းတိုင်းကို ကြိုက်တယ်။ ပျားရည်ဆမ်း ဖွဲ့ဟန်တို့ စာအုပ်လေးကိုလည်း ငွေ့နေပါတယ်။ မမက ကဗျာရေး လည်း တော်တယ်နော်။ မမရဲ့ ကဗျာလေးတွေ စကားစုံလေးတွေဆို ညီမလေးတို့က သိပ်ကြိုက်တာ။ စာရှည်သွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။

မမမယ်မင်း ထာဝရအောင်မြင်ကျော်ကြားပါစေ ...

ခင်မင်လေးစားသော ...

အေးအေး
စခန်းကြီးရွာ၊ ကလေးမြို့နယ်
ခပ်တိုင်း။

ဝေတနာစာပေ၏

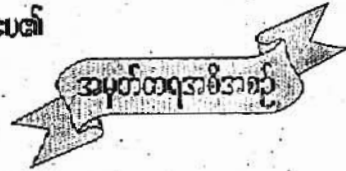
၂၆-၁၁-၁၂

သို့

မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့်ဆွေညောင်းပါထ မေမယ်မင်ဆွဲ ...

ပထမဆုံး မိတ်ဆက်စာ ရေးဖွဲ့တာမို့ လွန်တာရှိရင် ဝနာမိပါနော်။ မေမဲ့ဝတ္ထုဇာအုပ်တွေထိုးဖတ်ပြီး နှစ်သက်ခဲ့တာတွေ ကြာပါပြီ။ ဇာကတော့ အခုမှပဲ ရေးဖြစ်တော့တယ်။ မေမဲ့ဝတ္ထုတွေဟာ အားလုံးကောင်းတယ်။ လူငယ် စာဖတ်လေးတွေနော်။ အကြိုက်ဆုံးစာအုပ်ကတော့ "ငင်လယ်အေးပတ်အောင် ချစ်သူက လေစိမ်းတိုက်လေသည်" ဝတ္ထုပါ။ တကယ်ကို လေစိမ်းတွေတိုက်လာ သလို ခံစားမိတယ်။ ပြီးတော့ "နတ်သားအိပ်အေးခတ်ထားတဲ့ညနေခင်း" ဝတ္ထု။ အဲဒီဝတ္ထုကကျတော့ မေရေးနေကြစဉ်လိနဲ့ သဘာဝကျကျ စရိုက်လေးနဲ့ကို ပေါင်းစပ်ပြီးဖန်တီးထားတော့ ထူးခြားတယ်။ မေမဲ့ ထူးခြားတဲ့စတိုင်လ်က ခေါင်းစဉ်လှလှလေးတွေ ပေးတတ်တာပါ။ မမက ထူး အရမ်းကောင်းတယ်။ B.B.M လည်း အရမ်းပြေးတယ်နော်။ တစ်ခါ တစ်ခါ ထပ်ပထားတဲ့ လှည့်ကွက်မျိုးလေးတွေ၊ စာတံထောင် တွေကို ချောင်ပိတ်မေးတဲ့ မထီတထီမေးခွန်းလေးတွေဆို အရမ်းကောင်း တယ်။ မမဆို ဒေရုမ်းအားကျမိတယ်။ ငယ်ငယ်လေးနဲ့ အောင်မြင်တဲ့ သူမို့ လေးလည်းလေးတုံးတယ်။ ညီမလေးကို မေမဲ့ပရိသတ်အဖြစ် လက်ခံအသိမှတ်ပြုပေးပါနော်။ မမ အချိန်အားမပယ်ဆိုရင် စာပြန်ပေး

ဝေတနာစာပေ၏

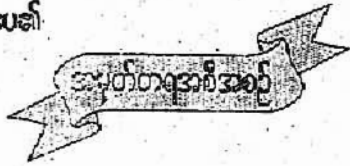
ဆချင်ပါတယ်။ မမနဲ့အတတ်ပုံလေး(၂)ပုံလောက် ထည့်ပေးလိုက်ပါ နော်။ ညီမလေး တောင်းဆိုတာတွေ များသွားလို့ စိတ်မညစ်သွားပါ နဲ့နော်။

မေမယ်မင်ဆွေစာ ဒီထက်ပက အောင်မြင်ကျော်ကြား လှသိများသော Best Seller စာရေးဆရာမကြီး ဖြစ်ပါစေလို့ ဆန္ဒပြု ရှိ ...

မေကိုချစ်တဲ့ ညီမလေး ...

သီရိအေးလှိုင်
2nd year (Math)
ရတနာပုံတက္ကသိုလ်။
မြိုင်သာရပ်၊ တံတားဦးမြို့နယ်
ကျောက်ဆည်ခရိုင်

စေတနာစာပေ၏

With Love

မယ်မယ်ရေ ... ၁၇-ကြိမ်မြောက် တွေ့ဆုံခြင်းပါ။

ပျားရည်ဆမ်းဒွီဟာကိုလည်း ဖတ်ပြီးပါပြီ။ စောင့်ရှုကျိုးနပ်တဲ့ ဝတ္ထုလေးပါ။ တိမ်ညိုနဲ့ ပျိုရွယ်နုနယ်တို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးက အရမ်းကို ကြည်နူးဖို့ ထောင့်ပေါ်တယ်။ တိမ်ညိုနဲ့ ဒွီဟာဖြစ်နေတဲ့စိတ်ကိုလည်း နားလည်ပေးနိုင်တယ်။ ပျိုရွယ်နုနယ်ရဲ့ စိစားချက်ကိုလည်း စာနာနိုင်ပါတယ်။ ဘာမှမသိသေးတဲ့ ဆွေမျိုးဝင်းတို့လည်း သနားစိတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုလိုတာက Gamla ဖြစ်တဲ့ တိမ်ညိုက အိမ်ထောင်သည် တစ်ယောက်ဖြစ်နေတာ မသိတဲ့ ဆွေမျိုးဝင်းရဲ့ အားနည်းချက်ကို သိပ်တော့ သဘောမကျဘူး။ ဆွေမျိုးဝင်းရဲ့ အလွင့်ဒီဒီမင်းကို အရမ်းသဘောကျတယ်။ "21" Century မှာ တဲအိမ်ရှေ့ကို ဂစ်တာသွားတီးရုံတဲ့ Lady ကိုတွေ့ Bravo ပါ။

ဒီခေတ်မှာနေတဲ့ လမ်းလည်း အခြေအနေပေးရင်တော့ သွားတီးမိမယ် ထင်ပါတယ်။

ဒီဝတ္ထုထဲမှာ လမ်း အကြိုက်ဆုံး ဓာတ်ကောင်က ဆွေမျိုးဝင်းပါ။ ဝတ္ထုထဲမှာပါတဲ့ ဓာတ်ပုံက နည်းနည်းလျှင်လျှင်ဆန်တယ်နော်။

အကျိုးအပ်မီးလေးနဲ့က ချစ်စရာလေး။
ဒီတစ်ခေါက် ဓာတ်ပုံတောင်းရင်တော့ ပေးဦးမှာလား။

စေတနာစာပေ၏

ပေးမယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။
ပိုင်ပိုင်ကလည်း ပြောနေတာ။
မယ်မယ်ရဲ့ ဓနက်ပြန်တိုင်းဟာ သာသာလှပနေပါစေ။

ဆန္ဒဖြင့်ဆုတောင်းသည်

လမ်း (Civil)
အမှတ်- ၄၄/၃
တော်ဝင်သစ်ခွဲခြံ
ဓနီလာဥယျာဉ်ရပ်ကွက်
ကလေးမြို့။

၃၂

စေတနာစာပေ၏

သို့

ခင်မင်ရတဲ့ မယိမင်းရေ ...

ခင်မင်မှုများစွာနဲ့ စာရေးလိုက်ပါတယ်။ မယိမင်းရဲ့

ဝတ္ထုတွေအားလုံး (တစ်ဆယ့်ကျိပ်) ဖတ်ပြီးပါပြီ။ Idea တွေက အရမ်းဆန်းဆစ်ပါတယ်။ အမြဲလည်း ဆာပေးနေမှာပါ။

ကျော်စွာဖြိုး

First year

Information Technology

Technology University

(Tharylin)

မယိမင်းရေ

အနမ်း Equation

စီစဉ်သူ

မောင်ကျော်လှိုင်

စေတနာစာပေ

မပုဂံရင်းဆုံး၏ ထွက်ငြိုးစာအုပ်များ

- ၁။ အချစ်ဖုရိယာပြင်အဖို့ရောက်ရှိနေသောပြင်း
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၂။ ချစ်ရင်... နှစ်မိနစ်စောင့် (ရွှေစင်ဦးစိဒီယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၃။ ငွေတောင်ပြည်ကမ္ဘီသူ (အောင်သီရိခီဒီယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၄။ ချစ်သူလမ်းဖို့ ဒေကာရင်စ် (အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၅။ အမှန်းကမ်းမိုးတန်းတစ်လျှောက်၌ ရင်ခုန်သံလှိုင်းကြီးနေသည်
(ရွှေစင်ဦးစိဒီယိုမှ ဝယ်ယူပြီး)
- ၆။ အချစ်ကိုမြို့ချက်ရယ်ဆိုရင် မနက်ခြန် ငါ့သေပါရစေ
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၇။ ဆယ်ကျော်သက်မိန်း
- ၈။ သက်ဆိုင်သူအတွက် ငါ့မျက်ရည်တွေ စွန့်ဆာထမခဲ့သည်။
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၉။ ကျွန်ုပ်သားပိတ်မထောက်ခဲ့ဘူးဆိုရင်
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၁၀။ နုပူနားရေဖို့မတူတာ (အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၁၁။ အနုနုမြို့ကသတို့သား
- ၁၂။ အလွမ်းမြစ်ပင်လယ်ဘဲမှာ သက်ပစ်ကူးရင်း ငါ့အချစ်တွေ
မိုးလင်းခဲ့တယ် (အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)

- ၁၃။ အချစ်အတွက်မနက်ဖြန်မရှိတာ သင့်အတွက်မှတ်ရန်အသိပါ
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၁၄။ နတ်သားအိပ်ဆေးခတ်ထားတဲ့ ညနေခင်း
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၁၅။ ပင်လယ်အအေးပတ်အောင် ချစ်သူက လေစိမ်းတိုက်လေသည်
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၁၆။ ဘာညာသာရကာ
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ၁၇။ ဖျားရည်ဆမ်းဖို့ဟ
(အောင်သီရိခီဒီယိုမှဝယ်ယူပြီး)
- ယခုလ
- ၁၈။ အနမ်း Equation
ရွေ့လ
- ၁၉။ တဆိတ်လောက်ခင်ဗျာ-ချစ်သူတို့... ရင်ခွင်၌ နေထိုင်ခွင့်ပြုပါ

ဒို့စသော အရေးအရာ

ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့အစည်း
တို့၏အသွယ်အသွယ် အဖွဲ့အစည်း
အဖွဲ့အစည်းအသွယ်အသွယ်

ဒို့စသော
ဒို့စသော
ဒို့စသော

ပြည်ထောင်စု အရေးအရာ

- ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- နိုင်ငံတော်အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- နိုင်ငံတော်အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း

ဒို့စသော အရေးအရာ

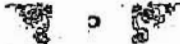
- နိုင်ငံတော်အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- အဖွဲ့အစည်းအဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- နိုင်ငံတော်အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ပြည်ထောင်စု အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း

ဒို့စသော အရေးအရာ

- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း

ဒို့စသော အရေးအရာ

- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း
- ဒို့စသော အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း အဖွဲ့အစည်း

နှစ်သက်သည် ဖယ်ကင်းတိုင်းအလှဖြင့် အေးချမ်း

နေသာ ရိုမန့်စ်ဆန်မှုကို သဘောကျကာ ငေးကြည့်၍ ပြုံးနေမိသည်။
ဒီနေ့က Valentine's day ဖြစ်သည်။ ချစ်သူရှိတဲ့သူအတွက် ဒီနေ့
ဟာ အပေါင်ဝါရီ(၁၄)ရက်သာဖြစ်ပြီး ချစ်သူရှိတဲ့သူအတွက်တော့
ဒီနေ့ဟာ ချစ်သူများနေ့ ဖြစ်လေသည်။ ချစ်သူများနေ့တွင် ပုံမှန်
အားဖြင့် ချစ်သူတို့သည် လျှောက်လည်ကြမည်။ လက်ဆောင်များ
ဖလှယ်ကြမည်။ အဲဒီလို သာသာယာယာ ကြည့်နူးချိန်လေးဖြစ်
မည်။

ထိုသို့သာ သာသာယာယာ ကြည့်နူးချိန်လေးကို
သူက ပိုမိုသာယာကြည့်နူးကာ အမှတ်တရ ပိုဆန်အောင်လို့

romantic ဆန်သော ညစာစားပွဲလေး ဖန်တီးထားတာဖြစ်သည်။

သူဟာ နာရီကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်လျှင် ချိန်းထားတဲ့အချိန် ရောက်ဖို့ ဆယ်မိနစ်လောက်ပဲ လိုတော့တာမို့ သူက ရေသောက် ရင်း ထိုင်စောင့်နေလိုက်သည်။

“ဟို ... ဒီမှာရှင်။ ကျွန်မကို တစ်ခုလောက် ကူညီပါလား။”

သူက အဲဒီကားသံကြောင့် အော့ကြည့်လိုက်မိလျှင် သူနှင့်အသက်မတိမ်းမယိမ်း ကောင်မလေးကို တွေ့ရလေသည်။ ပန်းဆီရောင်ဂါဝန်ဝတ်ထားသော ကောင်မလေးကို သူက ခေး တစ်ချက်ဆတ်ပြု၍ ...

“ဘာကိစ္စလဲ”

“ဒီလိုပါ ... ကျွန်းရုပြုပြီး ဟိုဘက်ခိုင်းမှာရှိတဲ့ ဘတ်ဒေး ကိတ်လေးကို ခွဲပေးပြီး ကျွန်မကို ခွဲကျွေးပေးလို့ရလား ဟင်”

“ဗျာ”

သူ တော်တော်အံ့ဩလို့ သွားပါသည်။ ဘာလဲဟာ။ သိလည်း မသိဘဲနဲ့။ သူ့ရဲ့အံ့ဩခွအတွက် ကောင်မလေးက မတ်တတ်ရပ်အနေအထားဖြင့်ပင် သူ့ကို ရှင်းပြလေသည်။

“ဖြစ်နိုင်ရင် ကူညီပါ။ ကျွန်မကို ခေဒင်ကဟောထားလို့ ပါ။ ဒီနေ့ ဒီအချိန်မှာ အကျိုးအမြတ်ထားတဲ့ သူဆီကနေ အကူအညီယူပါဆိုလို့ ကူညီပေးပါ”

နှစ်သက်သည် အနေတော့ ဖြစ်သွားရ၏။ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ။ ကောင်မလေးရဲ့မျက်နှာမှာသည်း ငြိတော့မည်မိုးနှယ် သူ့ကို ခံစားယူ တောင်းပန်နေတာဖြစ်သည်။ ခက်တာက သူ့သူ က ရောက်လာတော့မည်ဖြစ်၏။

“ဒုက္ခပဲဗျာ။ ကျွန်တော် ခင်ဗျားကို ကူတော့ ကူညီချင်ပါ တယ်။ ခင်ဗျား ယတြာချေနည်းကလည်း တစ်မျိုးပဲဗျာ။ ဒီဆိုင်မှာ ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း အဖြူဝတ်ထားတာ မှ မဟုတ်ဘဲ”

“ဟို ... ကူညီပါရှင်။ အချိန်အတိအကျ ရောက်နေပြီမို့ပါ။ လာပါ ... ဘယ်လောက်မှ မကြာပါဘူး။”

သူ့ကို လက်မဆွဲရုံတမယ့် ခေါ်နေတာဖြစ်တာ ကြောင့် သူက ထိုင်ပြီးငြင်းနေတာကမှ ကြာနေဦးမည်ဆိုပြီး ထကာ သူမခေါ်ဆောင်ရာ စားပွဲပိုင်းသို့ လိုက်သွားကာ ဘတ်ဒေး ကိတ်ခွဲဖို့ ဓားလေးယူလိုက်ပြီး ...

“ကဲ ... ဒါခွဲပြီး ခင်ဗျားကို ခွဲကျွေးရင် ပြီးပြီနော်”
“ဟုတ်ကဲ့ ... ရပါပြီ”

သူက ခင်မြန်မြန်ပင် ကြိတ်ပုံအနေအထားခွဲကာ ထိတ်တစ်တုဲကို ပန်နာနိတ် ထည့်လိုက်ပြီး သူမကိုခွဲကျွေးလိုက် သည်။

“Ok နော်။ အဲဒါဆို ကျွန်တော် သွားပြီဗျ”

“ဟုတ် ... ကျေးဇူးနော်”

သူက ဝိုင်းကတော့ထက်လာစဉ်မှာ အနောက်က ကြားရတဲ့ ကျေးဇူးစကားကြောင့် လည်ပင်းပြန်လိမ်ကြည့်လိုက်တာ အသိမှတ်ပြုသလို ခေါင်းအသာဆတ်ပြ၍ ရေရွတ်လိုက်သည်။

“နဲဗားမိုင်း”

သူက ပြောပြီးဟာနှင့် သူ့စားပွဲဝိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်လေသည်။ ကံကောင်းထောက်မခွာ သူ့ စားပွဲဝိုင်းမှာထိုင်ပြီး စက္ကန့်ဝိုင်းလောက် အကြာမှာပဲ သူ့သူက ရောက်သို့လာလေသည်။ တော်ပါသေးရဲ့။ သူ့သူသာ အလာစောရင် သူ့ကို ကျိုင်တော့မှာ ဖြစ်သည်။ အခုတော့ ချစ်သူနှင့် အေးဆေးနွေးထွေး ဖြစ်နေလေသည်။

“ဆောရီး ... ကို။ သု မဆိုသလောက်လေး မှောက်ကျ သွားတယ်။ ဒါ ကိုအတွက်။ Happy valentine day.”

သူ့သူက သူ့ကို ချောကလက်တစ်ထောင့် တမ်းပေးလျှင် သူက သဘောကျစွာ ယူလိုက်ပြီးနောက် သုသူအတွက် တော့ သုသူ အင်မတန်ကြိုက်လှပါချည်ရဲ့ဆိုတဲ့ သစ်ရွက်ဒီဇိုင်းစိန်လော့ကတ်လေး လက်ဆောင်ပေးလေသည်။ သူ့လက်ဆောင်အတွက် သုသူမှာ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်စွာဖြင့် သဘောတော့အကျကြီးကျကာ ...

“ဟယ် ... ကိုက အရမ်းချစ်မို့ကောင်းတာပဲ။ သူကြိုက်တဲ့ ပစ္စည်းလေးကိုလည်း လက်ဆောင်ပေးတယ်။ ဟား ... ဒင်နာလေးကလည်း အရမ်း romance ပဲ။ thank you”

“သူ့သူအတွက်ဆို ကိုယ်က အမြဲပျော်စေမယ့်သူပါဆို။ ကဲ ... စားရအောင်”

“ဟုတ် ... အင်း ... ဟ”

သူ့သူက အဆင်သင့်မှာထားပြီး စားပွဲမှာရှိနေတဲ့ Chicken Roasted ကို ဓားဖြင့်လှီး၍ ခက်ရင်းနှင့်ထိုးကာ သူ့ကို ကြင်ကြင်နာနာ ခွဲကျွေးလေသည်။ သူနှင့် သူ့သူဟာ ကြင်ကြင်နာနာစကားပြောကြ လိုအပ်တဲ့ တိတိတာတာ ချစ်စကားလေးတွေ ဖလှယ်ရင်းဖြင့် အချိန်တွေ ကုန်စေ၏။ သူဟာ သုသူနှင့် စကားပြောနေရင်ကမှ ခုနက ကူညီလိုက်သော ကောင်းမလေးများ ရှိနေသေးလားဆိုပြီး အသားလှည့်ကြည့်မိသွားလျှင် တစ်ယောက်တည်း မုန့်ထိုင်စားနေတာ တွေ့ရလေသည်။

“ကို ... ဘာကြည့်နေတာလဲ။ သူ ပြောတာ ကြားရဲ့လား”

“အင် ... ကြားပါတယ် သူရဲ့။ သူ ဒီမိုင်နာသင်တန်းတက် ချင်တာမှလား၊ တက်ပေါ့ ... ကောင်းတယ်”

“အင်း ... ပြီးဇရာ။ အဲဒါဆို တက်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ။ ကို ... ခုနစ်နာရီတောင် ခွဲတော့မယ်။ သူ အိမ်ကို ရှစ်ထိုး အရောက်ပြန်ရမှာ ကို။ ပြန်ရအောင်နော်”

“Ok ... Baby”

သူက ဘေလ်ရှင်းပြီး နောက်မှာတော့ သူ့သူလက် ကိုဆွဲကာ ထွက်လာခဲ့တော့ ဘာရယ်ဟုတ် ထစ်ချက်လှည့်ကြည့် မိလျှင် ကောင်မလေးက ဒီအတိုင်းပဲ ခပ်ပိုင်ပိုင် ထိုင်နေတာတွေ ရပြန်၏။

ဘယ်လိုပါလိမ့်ဆိုသော အတွေးတစ်ခု တွေးမိသွား လျက် သူ့သူကို အိမ်ပြန်လိုက်စို့ပေးခဲ့ပါသည်။

“ဟား ... တစ်ခန်းလုံးလည်း ရှုပ်ပွရွနေတာပဲ။ ဟေ့ကောင် နှစ်သက် ထစမ်း။ ကိုးနာရီခွဲပြီ ဟေ့ကောင်၊ ထစမ်း ... ထ”

သူ့ထင်ပါးကို တပြန်ပြန်နှင့် ရိုက်နေတာကြောင့် သူဟာ ဆက်နပ်ချင်သေးပေမယ့် မရတော့ဘူးဆိုတာ သဘော ပေါက်ကာ အကြောတွေဆန့်လိုက်ရင်း ဝါးခနဲသမ်းဝေကာ ...

“ဟာ ... အပေကလည်းဗျာ၊ အစောကြီး ရှိပါသေးတယ်၊ ဘာလို့ လာဦးတာလဲ”

“ဪ ... အေး ... ကျေးဇူးရှင်လေး။ ကိုးနာရီခွဲကို ဇောသေးတယ်။ အေး ... အေး ... ဆက်သာအိပ်။ မင်း ကွာ အဖေက ပင်ဝင်စန်းပန်း ချက်ပြုတ်ရ အဲဒါကိုအခန့် သား ခူးခပ်စားဖို့ပဲ သိတဲ့ကောင်။ နည်းနည်းပါးပါးအား ချက်လေး ဖအေတို့ကူမယ် မစဉ်းစားပါဘူး။”

အဖေရဲ့ညှော်စီးရီးကို သူက နံနက်ခင်းတေးသံသာ အဖြစ် နားဆင်ရတာ နားတွေအူလာတာကြောင့် မျက်နှာတစ်ခုလုံး သူနဲ့မျှနဲ့မျှကွဲကွဲ အိပ်ရာထက်ကနေ လူးလဲထရင်း ...

“တော်ပါတော့ ... ဖေဖေရာ။ အဲဒါကြောင့် သားပြောပါတယ်၊ အိမ်ပော်ထားပါဆိုတော့လည်း ကျပ်စေးနဲ့ပြီး မထားဘူး”

“ဟကောင်ရ ... ငါက ငွေမနုဒြောဘူး။ ယောကျ်ားတွေ ချည်းရှိတဲ့အိမ်မှာ သူစိမ်းမိန်းကလေးထားဖို့ဆိုတာ မသင့်ဘူးကွ။ ပြီးတော့ သူများချက်တာဆိုတော့ သန့်ရှင်းမှု စိတ်မချရဘူးလေ”

ဟူး ... တစ်နေ့ တစ်နေ့ အဖေရဲ့တော်လှီကီတွေက ဒါတွေချည်းဖြစ်၏။ ပြေးကြည့်မှ အပေတစ်ခု သားတစ်ခု နှစ်ခုပဲရှိသော ဒီသားအဖနှစ်ယောက်ဘဝမှာ ငွေကြေးဥစ္စာဆိုတာ ထိုင်စားမကုန်နိုင်အောင် ငါ့များပြည့်လျှံနေပါလျက် အိမ်ရှင်စွာတွေကိုထိန်းနိုင်မည့် အိမ်ရှင်မ မရှိတာကတော့ ကံကြမ္မာကလေးသည့် လိုအပ်ချက်ပင် ဖြစ်သေးသည်။

“အဲဒါကြောင့် အဖေကိုပြောတာပေါ့။ မိန်းမယုလိုက်ပါဆို။ အပေ အခုလိုမျိုး ငွေစိ ပွစိ ပြောနေတဲ့ကိစ္စတွေကို အဆုံးသတ်ပေးနိုင်လိမ့်မယ်”

“တော်စမ်း ... ဟေ့ကောင်။ တစ်နေ့မှ သုံးနပ်တည်းစားရတဲ့ ဒီထမင်းလေးအတွက် ငါက ခင့်အဖေကို သစ္စာဖောက်ရမှာလားကွ ...

ငါ အခု မင်းကို ပြောနေတယ်ဆိုတာက မင်းကို ဧည့်စနစ်ရှိအောင်။ အခုပဲ ကြည့်စမ်း။ မင်းအခန်း ... ဝိုးလူချီခန်းတဲ့ကွ။ ကြွက်တွင်းကျနေတာပဲ။ တောင်းဘိတွေကလည်း ဟိတစ်ပုံ ဒီတစ်ပုံ။ အခွေတွေဆိုတာလည်းပြန်ကျဲ။ စာအုပ်တွေက ပလဲလို့။ ဘာတွေလဲကွ။ သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေပေါ့ကွ။ လူကြည့်လိုက်ရင်တော့ ကိုရီးယားမင်းသားအထာနဲ့ အိမ်ထဲဝင်ကြည့်မှ စုတ်ပြတ်နေတာ”

သူက ခွတ်တိုပေါက်ကွဲနေသော အဖေကိုချောသည့် အနေဖြင့် ဖဲခဲနဲ့သွားပြီကာ အဖေကို ဖက်လိုက်ရင်း ...

“ကဲ ... တော်ပါတော့ ဒယ်ဒီပေးသားရယ်။ သားအခန်းကို သန့်ရှင်းဆောက်ပြောင်သွားအောင် ရှင်းလိုက်ပါ့မယ်။ အခုတော့ သား ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်”

“အေး ... ပြီးရော။ အောက်မှာ breakfast အဆင်သင့်ပဲ။ ထမင်းဆီဆန်း ကြက်ဥကြော်နဲ့ ကော်ဖီလုပ်ပေးထားတယ်။ ဟေ့ကောင် ... ရေအရင်သောက်ဦး။ ပြီးမှ ရေချိုး”

“ဟတ်ကဲ့ ... အားယူကျီ”

သူက ပြောပြရင်း ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်လာလိုက်သည်။ သူဟာ ချွန်နှုတ်သစ် သွားတိုက် ဇရုန်းချိုးကာ တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပြီးနောက် နှုတ်ကျယ်တစ်ထည် ကောက်စွပ်ကာ ကာတွန်းရုပ် ချည်သောင်းသီရည်ဝတ်၍ အောက်သို့ဆင်းလာခဲ့သည်။ နောက်ဖေးမှာ တရဲရဲနှင့် ကြော်လှော်ချက် ပြုတ်နေသော ဖားသားကို သူက ဘေးကနေ နှမ်းဝင်ဖြူးလေ၏။

“အဖေ ... သား ဘာဝိုင်းကုသေးရမလဲ”
“ဟိတ်အောင် ... အဖို့တွေ လာလုပ်မနေနဲ့။ ဘရိတ်ဖတ်စ် စားစရာရှိတာ သွားစား”
“ဟွန်း ... သားက ဆေထနာတွေ ခလိုင်အပြည့်နဲ့ဟာကိုး။ ပြီးရော”

သူက ထမင်းစားပွဲပိုင်းမှာထိုင်ကာ ထမင်းဆီဆမ်းကြက်ဥကြော်ကို ထိုင်စားနေလိုက်သည်။ သူက ဘရိတ်ဖတ်စ်စားနေတုန်း ဖုန်းလာလေလျှင် ဖားသားကြီးက ကြော်လှော်ချက် ပြုတ်နေတာမို့ သူပဲထကာ ဖုန်းထကိုရသေသည်။

“ဟယ်လို ... ပြောပါ”
“ကိုနှစ်သက် ထင်တယ်။ အစ်ကို ... ကျွန်တော် အောင်ဘပါ။ ဆရာရှိလား။ မသိဘူးခင်ဗျ။ ဆရာ့အလုပ်ကိုခွဲပေါ်လာလို့ပါ”

“ရိုတယ်ဗျ။ ခဏလေးနော်”
ဖေဖေမန်နေဂျာနယ် ဖုန်း ဖြစ်တာကြောင့် သူကဖုန်းခွက်ဘေးချကာ ဖုန်းပေးပေးလိုက်ပြီး ဘရိတ်ဖတ်စ်ဆက်စားနေလိုက်သည်။ ခဏနေ ဖေဖေက ဖုန်းပြောပြီးနောက် သူ့ကို ပခုံးတစ်ချက်ထုတ်ကာ ...

“သားရေ ... မင်း ဒီနေ့ ဘယ်မှာသွားစရာ မရှိဘူးမှလား”
“မရှိပါဘူး ဖေရ။ ဘာလို့လဲ”
“အေး ... အဲဒါဆိုရင်တော့ အတော်ပဲ။ မင်း ငါနဲ့လိုက်ခဲ့။ ငါ့တားက ဝပ်ရှော့ပီပီထားရတယ်။ သားပေါ် ကုမ္ပဏီလိုက်ခဲ့ကွာ”
“အာ ... ခလိုင်ချင်ပါဘူး။ ကုမ္ပဏီမှာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”
“စာရင်းစစ် ပြဿနာဖြစ်လို့။ အဲဒါ အဖေသွားရှင်းမှဖြစ်မှာ။ လိုက်ခဲ့စမ်းပါကွာ”
“အာ ... မလိုက်ချင်ပါဘူးဗျာ။ အဖေအလုပ်ကို သားကားယူသွားလိုက်။ ကျွန်တော် အိမ်မှာပဲ ဒီနေ့ တစ်နေ့ကုန်နေမှာ”

သူက ကော်ဖီသောက်ရင်း ပြောလိုက်လျှင် အဖေက ချက်မှောင်တစ်ချက် ကြွတ်ကြည့်ကာ ...
“ငါ ဘာမှချက်လို့ မပြီးသေးဘူးနော်။ မင်း အိမ်မှာကျန်ခဲ့ရင် Lunch ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

www.burmeseclassic.com

“ဟား ... အားပျက်ရော။ ကျွန်တော်လည်း ချက်တတ် ပြုတ်တတ်ပါတယ်ဗျ။ အဖေ့အလုပ်လိုသားသွား။ သာဓာာ သာစီခဉ်ချက်ထားလိက်မယ်”

ဖေဖေက ပြီးရောဟုဆိုကာ ကုမ္ပဏီသွားဖို့ ပြင်ဆင် နေလေ၏။ သူကတော့ ဖေဖေသွားမှပဲ စာစီခဉ် ချက်လိုက်တော့ မည်ဖြစ်သည်။ နှစ်သက်က စာအုပ်ထိုင်ဖတ်ပြီး ကော်ဖီထိုစီမိခံ သောက်နေစဉ်မှာပဲ ရိုးစဉ်းနှင့် ဖေဖေက ထွက်လာကာ ...

“သား ... အဖေ စိတ်ချမယ်နော်။ မင်းဘာသာချက်ဖို့ အဆင်မပြေရင်လည်း တစ်ခုခု ထွက်ဝယ်စားလိက်”

“အြော် ... အဖေရာ၊ စိတ်ချ အေးဆေးမဲ။ သွားတော့ ... တာတာ”

“အေးပါ ... အေးချမ်းရဲ့သားက ဒီလိုပဲ ဖြစ်ရမှာပေါ့။ ကဲ ... သွားပြီဟေ့”

ဖေဖေက သူ့ကားသော့ဆွဲယူကာ ထွက်သွားလေ တော့သည်။ သူ့ဟာ မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်ကို ပြီးအောင်ဖတ်ပြီးသွားမှ အညောင်းဆန်လိုက်ကာ FM ဖွင့်လိုက်သည်။ ဧွ FM ကလာ နေတဲ့ သီချင်းကောင်းလေးတွေကို နားဆင်ရင်းက သူ့ဟာ ဒေ ပဂန်ကို ခါးမှာဝတ်ချည်လိုက်ပြီးမှ ဘာစားရလောင်းလေ တွေး မိသည်။ သားအဖနှစ်ယောက်ပဲရှိသော သူတို့ဘဝမှာ သူ့ဟာ

ထမင်းဟင်းကို နည်းနည်းပါးပါးတော့ ချက်တတ်ပြုတ်တတ်ရပါ သည်။ ဖေဖေက အလုပ်ကိစ္စနဲ့ နိုင်ငံခြားသွားတဲ့ အခါမျိုးမှာဆို သူ့ဘာသာသူပဲ ချက်ပြုတ်နေကြဖို့ အချက်အပြုတ်ကိစ္စကတော့ easy ပဲ ဖြစ်သည်။

နှစ်သက်သည် ဖေဖေ ဘာများချက်ထားသလဲ လှန်လှောကြည့်လိုက်လျှင် ပန်းပွင့်ခေါ်ဖိကြော့ ကြော်ထားတာကို တွေ့ရသည်။ အဲဒီတော့ နေ့လယ် အပေပြန်လာရင် စားလိုရအောင် လွယ်လွယ်ကူကူ ကြက်ကုန်းဘောင်ပဲ ကြော်လိုက်တော့မည်။ ရေနံသေတ္တာထဲက အဆင်သင့်လုံးထားတဲ့ ကြက်သားတွေကို ထုတ်ကာ ချက်ဖို့ပြုတ်ဖို့ပြင်တုန်း အိမ်ရှေ့က ဘဲလ်တီးသံကြား၍ ထွက်လာတာ တံခါးဖွင့်ရလေသည်။

ကောင်မလေးတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်သည်။ အဲ ... တိတိကျကျ ဆိုရမည်ဆိုရင် ဧည့်သည်ဟာ မနေ့ကတွေ့ခဲ့တဲ့ ဟိုကောင်မလေး ဖြစ်လေသည်။ သူ့ကလည်း မှတ်မိသလို သူ့ကို လည်း မှတ်မိသွားဟန်တူသော ကောင်မလေးက အံ့အားသင့် တုန်းဖို့ ဘာမှမပြောသေးခင်မှာ သူ့က မေးတစ်ချက်ဆတ်ပြ၍ ...

“ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့လဲ”

“ဟို ... ဒါ ... ဒါက ... ဦးအေးချမ်း အိမ်မဟုတ်ဘူး လား”

ဪ ... ဒါက မေ့ဆွေသည့်သည်ကိုး။ နှစ်သက်သည် ကောင်မလေးရဲ့အမေးကို ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြုရင်း ...

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က သူ့သား။ လောလောဆယ်တော့ အဖေ မရှိဘူး။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ဪ ... အေးလေ။ ဒါဆိုလည်း ဒီပစ္စည်းတွေ ရှင်ကိုပဲ ပေးခဲ့တော့မယ်။ ရော့ ... ဒီပစ္စည်းတွေကို ရှင်အဖေတို့ ပြန်ပေးလိုက်။ ပြီးတော့ ပြောလိုက်ပါ။ ဒီပစ္စည်းတွေကို မျက်နှာလိုမျက်နှာရ လာမပေးနဲ့လို့ ပြောလိုက်။ ကျွန်မနဲ့ တော်တော်နဲ့ ဘယ်တော့မှ မပတ်သက်နဲ့လို့”

သူ့လက်ထဲကို ကိုင်းခွဲအိတ်တစ်အိတ် ထိုးထည့်ပေးကာ ပြောနေတဲ့စကားလုံးတွေက သူ့အဖေကို ထိခိုက်စေတာ မို့ သူက ကော့ရလေသည်။

“ဟေ့ ... နေ့စမ်းပါဦးကွ။ ငါ့အဖေက ဘာတွေများလုပ်ထားလို့လဲကွ။ မင်းက ဒီပစ္စည်းတွေပေးတိုင်း ငါက လက်ခံထားစရာလား”

“ဒီမှာ ... သိပ်သိချင်နေရင် ရှင်အဖေရှင် မေးကြည့်။ ကျွန်မ တော်တော်ကိုသာ ထပ်ပြီးမပတ်သက်ဖို့သာ ပြောလိုက်။ သွားမယ်”

ဟ ... ဘာလဲဟ။ ပြောချင်တာပြောပြီး ဒီလို ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလိုတော့ ဘယ်ရမလဲ။ သူ့အဖေကပဲ ဘာဖြစ်နေလို့လဲ။ သူဟာ ဒေါက်တာလားကော အနောက်ကနေ လှမ်းအော်လိုက်သည်။

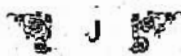
“ဟ ... ခိုင်းလိုက်တာ။ ဒီလိုမှန်းသိရင် မကူညီခဲ့ပါဘူး။ မနေ့က အကူညီတောင်းတဲ့ပုံနဲ့များ ကွာပါ”

သူ့စကားကြောင့် ချက်ချင်းပင် ဆတ်ခနဲ ပြန်လှည့်လာတာ သူ့ထိ မပဲစူးစူးစိုက်ကြည့်၍ ...

“မနေ့က ကူညီခဲ့တဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပြီးသွားပြီလေ။ ရှင်အဖေ ဦးအေးချမ်းကိုသာ ကျွန်မ ပြောခိုင်းထားတာတွေ သေချာပြောပေး”

ထိုကောင်မလေး ထွက်သွားသောအခါမှာ သူဟာ အူထိအူကြောင်ဖြင့်ပင် ကျန်ခဲ့ရလေသည်။ ဘယ်လိုဆော်မှန်းလဲ မသိပါ။ သူမသည် သူ့ကို တွေးစရာကျန်အောင်ပေးတာ နှစ်ခါ တိတိရှိပြီ ပြစ်လေ၏။

“ဒါဆိုရင်တော့ စွမ်းအံ့မခန်း ဆိုတာ သေချာသွားပြီ။ ဒီလို သားရဲ့။ အဲဒီကောင်မလေးရဲ့မိဘတွေက ဖေဖေ သူငယ်ချင်း စွမ်းမိုးမြင့်နဲ့ ပန်းဒီကရီလေ”

ဖေဖေ မကြာမကြာ ပြောဖူးနေ၍ ဒီနာမည်တွေကို သူ ကြားဖူးနေကြဖြစ်သည်။ ဟိုကောင်မလေးက စွမ်းအံ့မခန်းဆို ပါလား။ နာမည်ကတော့ ပလားထဲမြစ်၏။

“ဪ... စွမ်းအံ့မခန်းတဲ့လား။ လူနာမည်လည်း ဖေဖေတို့ ဘူးနော်။ ဘာကြီးမှန်းလဲ မသိဘူး”

“နှစ်သက်ရာ ... သူများသားသမီးကို ပေါက်ကရမပြောနဲ့ စမ်း။ လူတို့ နာမည်ပေးထားတာ လူနာမည်ဆိုကွ”

ပေဖေက ဟန်တော့မှ နှစ်သက်သည် မျက်နှာကို တစ်ချက်မဲ့ပြလိုက်ရင်း ခေါင်းတုတ်ကာ ...

“ကဲငါ ... ထားပါတော့။ အဓိက မေးချင်တာက အဖေနဲ့ တော်တော် ဆိုတာက ဘာလဲ။ အဖေ သားအဖချင်း လျှို့ ကျွန်တွေ လုပ်ထားတယ်နော်။ မမိုက်ဘူး”

“ဟေ့ကောင် ... ဖေအေကို ပေါက်ကရတွေ ထင်မနေစမ်းနဲ့။ တော်တော် ဆိုတာ ပန်းဒီကရီညီမ အပျိုကြီးပန်းတော် ဝင်ကွ။ မင်းနားလည်အောင် အတိုချုပ်ရှင်းပြရရင် ငါက စွမ်းမိုးရဲ့သမီးနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ မင်းကို Ok ဆေချင်တာ။ စွမ်းမိုးတို့ လင်မယားက သမီးတွေကို မွေးပုံဆွေးထားတာ တကယ်တမ်း အခရာကျတာက အဲဒီထောင်မလေးတွေရဲ့အဒေါ် ပန်းတော်ဝင်ကွ။ ဒါကြောင့် ငါက ရွှေလမ်း၊ ငွေလမ်း သွားဖောက်တာ ...

မင်း အခုတွေ့တာက အကြီးမ... စွမ်းအံ့မခန်း။ နောက်တစ်ယောက် လောဟောဆယ် UK မှာအင်ဂျင်နီယာ ရှင်း တက်နေတယ်။ သူက စွမ်းရည်မခန်းတဲ့။ ငါက မင်းကို အဲဒီနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ အဆင်ပြေဆေချင်လို့ သူတို့အဒေါ်ကို ဒီလိုပဲ လက်ဆောင်ပေး ဘာညာရောမိတာကို အံ့မခန်းက သူ့အဒေါ်ကို လာကြောင်တယ် ထင်သွားပြီ လာကောတာ နဲ့မှားပေါ့”

www.burmeseclassic.com

“ဗျာ”

နှစ်သက်သည် တကယ့်ကိုပဲ အံ့အားသင့်စွာဖြင့် မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ် ဖြစ်ရလေသည်။ ဖေပေအစီအစဉ် တွေက လုံးဝကို မထင်ရက်စရာတွေ ဖြစ်နေတာကို သူ အတော် အံ့ဩရပါသည်။

“ဖေရာ ... ဘာကြီးလဲ။ ကျွန်တော့်မှာ ရည်းစားရှိတယ်လေ ဗျာ၊ ပြီးတော့ အပေတစ်ခါမှလည်း မပြောဖူးဘဲနဲ့”

သူ့ခင်ကားကို ပြန်မဖြေသေးဘဲ ရေတစ်ခွက်ပဲသောက် ရင်း အေးဆေးအေးဆေးပြန်ထုတ်လေသည်။

“ငါကတော့ မင်းကို ဒီသူနဲ့ပဲ လက်ထပ်ချိပြီး အိမ်နဲ့ပေး နေသေးလို့လား။”

“ဒါပေမဲ့ အဖေက အနာဂတ်စိမ့်တိန်းကြီး ဆွဲနေပြီလေ”

သူ့စကားကြောင့် ဖေဖေက သဘောတကယ့်ဖြင့် တဟားဟား အော်ရယ်တာ သူ့ဝန်းကို တဘတ်ထုတ်ပုတ်၍ ...

“ငါ့သားရယ် ... ကြောင်ပါကွာ။ မင်းအဖေက ခေတ်အဖေ ပါကွ။ သားလေးမှ ဒီထင်ထောက်တည်းရှိတာ။ မင်းစိတ် ဆင်းရဲအောင် အဖေက စီစဉ်ပါမလားကွ ...

အဖေလည်း မင်းနဲ့သင့်တင့်တဲ့သူကို ရှာတယ်။ မင်းသဘောတူမှ ဖြစ်မယ်ကိစ္စချည်းပါကွာ။ မင်းကို မပြော သေးဘူးဆိုတာလည်း ဒီလို သားရေ ...

အဖေသူငယ်ချင်း ခွမ်းမိုးတို့ လင်မယားက UK မှာ သူ့သမီးငယ်နဲ့ အတူနေတယ်။ မြန်မာပြည်က စီးပွား ရှေးတွေကို ပန်းတော်ဝင်နဲ့အတူ အံ့အခန်းက လုပ်နေတာကွ။ နှစ်ယောက်လုံးကတော့ အချောရည်းပဲ။ တစ်ခုရှိတာ အံ့မခန်းက သူ့အဒေါ် ဆိုက်ကိုသွင်းထားလို့ထင်တယ်။ ယောက်ျားမှန်းဝါဒီကြီးကို ရိုနေတာ။ ပြီးတော့ သူ့အဒေါ်ကို အရမ်းတိုတာ။ အဖေနဲ့အောင် အထင်လွဲနေတာဆိုတော့ ဒီမနိုင်စိန်လေးနဲ့ ငါ့သား ဖြစ်ပါမလားဆိုပြီး တွေးနေတာ နဲ့ မပြောဖြစ်သေးတာကွ။ အဲ ... သူ့ညီမကျတော့ အဲလို မဟုတ်ဘူး။ အဖေ ဟိုတစ်ခါ UK မှာ ဆုံဖူးတယ်။ မဆို ဘူးကွ”

အဖေကြည့်ရတာ ခွမ်းရည်မခန်း ဆိုသော တစ် ယောက်နဲ့ သူ့ကို ဝိုသဘောတူနေရပါသည်။ နှစ်သက်က လက်ရှိမှာ သူ့ရည်းစားကလွဲရင် ကျန်တာ နီး၊ ဖြစ်နေတာကြောင့် လောလောဆယ် အဖေအစီအစဉ်က အောင်မြင်ဖို့ရာ ရာနှုန်းအတော် နည်းနေပေသည်။ သားအတွက် ရှေ့ရေးစဉ်းစားပေးနေတဲ့ အဖေ တစ်ယောက် ချွေးမရရေးစည်းရုံးပျူဟာခင်းရင်း ငြိသွားမှာကို တွေးမိတာကြောင့် သူက နောက်လိုက်သေးသည်။

www.burmeseclassic.com

“သား လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာ တော်တော်ဝေးတဲ့ အနာဂတ်ရဲ့ အစီအစဉ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ဖေဖေသား အဲဒီကောင်မလေးတွေရဲ့အဖေအဖေ၊ ဂဏန်းငြိမ်တော့မယ်ဆိုတာ ချစ်သားကြိုမြင်နေတယ် ... အဖေ ဟဲ့”

“ဈေးကောင် ... သွားစမ်းပါကွာ။ ငါက မင်းအတွက် စီစဉ်ချင်လို့ အကွက်ရွှေ ငှားနေတာ”

“အဟား ... ရွှေတာ့လည်း ရွှေတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်လည်နိုးဆဲလင်မယ့် Heart beat ကိုလည်း နားစွင့်ဦး အဖေ။ ဒီလိုမျိုး ဆိုက်ထူရိုက်တဲ့ old model ကြီးဆိုတာ တွေ့ရခဲတယ်နော်”

သူက အဖေကို မြောက်ပေးနေလေလျှင် အဖေက ရှက်ရယ်တစ်ချက် ရယ်လိုက်ပြီး ...

“ဘယ်က old model ကမှာပဲ။ တော်ဝင်က သိပ် bright ပြစ်ပြီး ဇေထီကို ရင်ဘောင်တန်းနိုင်တဲ့ အမျိုးသမီးကွ။ ပြီးတော့ တော်ဝင်နဲ့ ဒါက ရိုးရိုးသားသားပါ သားရော”

“ဟင် ... အဖေကလည်း အစကရိုးရိုး နောက်တော့တစ်မျိုး တိုးလို့ဆိုတဲ့ သီချင်းတွေက အဖေတို့ဇေထီက ငေါ်ခဲ့တဲ့ သီချင်းပါဗျာ။ ပြောတော့ ရိုးရိုးဆိုပြီး အပျိုကြီးကို လက်ဆောင်တွေ သွားပေးပြီး ပိုးနေတာ၊ ဟွန့် ... သိတယ်နော်၊ သိတယ် ... သိတယ်”

“ကဲ ... တော် ... တော် ... ဟေ့ကောင်၊ ငါ မင်းမျိုးဖို့ ဆိုဖို့ ညဇာသွားစီစဉ်လိုက်ဦးမယ်။ မင်းသား မိန်းမမြန်မြန် ထူးဖို့ စဉ်းစားထား”

“အဟား ... သား မိန်းမယူဖို့ထက် အဖေမိန်းမယူဖို့က ပိုအရေးကြီးပါတယ်ဗျာ ... ဟဲ့”

အဖေက သူ့ကို ဒေါသထွက်ဟန်ဖြင့် အနီးကစာအုပ် တစ်အုပ်ဖြင့် ဖစ်ပေါက်လေလျှင် သူက ရှောင်လင်သိုင်းဖြင့် ဂျက်ဆီဂျိမ်းလုပ်ကာ အခန်းထဲသို့ ပြေးလေတော့သည်။

သားအဖနှစ်ယောက်သာရှိတဲ့ သူတို့ဘဝမှာ အဖေနဲ့ သား ဆက်ဆံရေးပုံစံမျိုးထက် ဘော်ဒါဒယ်ဒီပုံစံမျိုးဖြင့် ပွင့်လင်း ရင်းနှီးခွာ နေကြတာဖြစ်သည်။ အမေမရှိတော့ကတည်းက သူ့ကို အမေလိုတစ်မျိုး၊ အဖေလိုတစ်မျိုး၊ ကြင်နာမွေးထွေးမှုမေတ္တာအပြည့် အဝပေးသော ဖေဖေကို ဂရုစိုက်ကြင်နာမယ့် မေမေတစ်ယောက် တော့ ရှာရဦးမည်ဟု သူက တေးထားလိုက်လေသည်။

“တော်တော်ကလည်း သမီး ဘာမှားလို့လဲ။ လုပ်သင့်လုပ် ထိုက်တာကို လုပ်လိုက်တာပဲလေ”

“ဟဲ့ ... ဘာကို လုပ်သင့်တာလဲ။ ဟိုက စေတနာနဲ့ လက်ဆောင်ပေးတဲ့ ပစ္စည်းကို ဒေါကြီးအောက်နဲ့ အိမ် အထိသွားပြန်ပေးဝန်လိုက်တာ ဘယ်လောက်အားမှာမို့ ကောင်းသလဲ။ နောက်ပြီး ကိုအေးချမ်းက သမီးအဖေရဲ့ သူငယ်ချင်းလေ”

“မသိဘူး။ အဲဒီလူကြီးက တော်တော်ကို ပိုးပန်းနေတာ လေ။ ဒီလိုလူမျိုးကို အပြတ်ဖြတ်ဝန်ရမ္မာ။ ဟွန်း ... အဖေ ကော သားကော တစ်စက်ကလေးမှ ကောင်းကျိုးထိုမပေးကြဘူး”

အံ့ခန်း အကားကြောင့် တော်တော်က ရင်ဘတ်ကိုပိ

မျက်လုံးပါဖြူကာ အလန့်တကြား အေးလေသည်။

“ဟဲ့ ... နင်က ဘယ်လိုကြောင့် အတိအကျချည်း ပြော နိုင်ရတာလဲ”

“ဪ ... တော်တော်ရယ်။ ယောက်ျားဆိုတာ ကောင်း တဲ့အချိုး မဟုတ်ဘူးဆို။ ဘာလို့ ကာဆီး ကာဆီး ပြော နေရတာလဲ ...

သမီးက အတိအကျ သိထားလို့ ပြောတာပါ။ ဦးအေးချမ်းရဲ့ သား နှစ်သက်အေးချမ်း ဆိုတဲ့ အကောင်က အင်မတန်မှ ရှုပ်ထွေးထွေးလို့တော့ကောင်း။ ရည်းစားဆိုတာ မှီလိုပေါက်။ အခု သမီးသူငယ်ချင်း မိသုနဲ့ သင်းကကြိုက် နေတာလေ”

“ဟယ် ... ဟုတ်တယ်”

တော်တော်က မယုသလို မေးနေပြန်လျှင် အံ့ခန်းက မျက်စောင်းတစ်ချက် ထိုးလိုက်ရင်းက ...

“ဟုတ် ... တယ်။ သူ့သူရဲ့ ရည်းစား။ သားတောင် ဒီလောက် ခွပ်မှတော့ အပေဆိုင်ရင်တော့ ဟွန်း ... ဘာပြောကောင်း မလဲ။ တော်တော်နော် ... ဦးအေးချမ်းနဲ့ လုံးဝပတ်သက် စရာ မလိုဘူး”

“ဟင်း ... အံ့ခန်းရယ်။ သူများကို အဲဒီလိုကြီးတော့ သွား မပြောပါနဲ့ဟယ်။ အဲဒီလိုဆို ညည်း သုသုကော ဘယ်

www.burmeseclassic.com

လုပ်မလဲ။ ဒီဘောင်မလေးလည်း ရည်းစားကို ဘယ်
နယောက် ရှိနေပြီလဲ”

“သူများကို ပြောမနေနဲ့၊ တော်တော်။ အကောင်းဆုံးက
တော့ တော်တော် ဦးဆေးချမ်းနဲ့ ပေတ်သက်ပါနဲ့။ သမီး
လုံးဝမကြိုက်ဘူး ... ဒါပဲ”

အံ့ခန်းက ကားသော့ကောက်ဆွဲကာ ထိုင်ရာမှထ
လိုက်လျှင် တော်တော်က လက်ကိုလှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး မေးခေသသည်။

“ဟဲ့ ... ဒါက စိတ်ထောက်သွားတာလား။ ဘယ်သွားမလို့
လဲ”

“ကောက်ပါဘူး။ သမီး သုသုနဲ့ချိန်းထားလို့ အဲဒါသွား
မလို့”

“ဟွန်း ... သွား ... သွား။ သုသုနဲ့တွေ့ပြီး ရည်းစားထား
ဖို့ စိတ်ကူးမနေနဲ့ ကြားလား”

“အမယ်လေး ... တော်တော်ရယ်။ ထားစရာလား။
အံ့ခန်းတို့က လုံးဝပဲ။ တော်တော်သာ အချိုးမပြောင်းနဲ့။
သွားပြီ ... တာတာ”

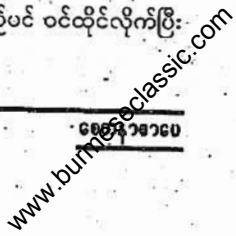
အံ့ခန်းက ထွက်လာလေခဲ့လျှင် အပျိုကြီးရဲ့ပေါက်
ပေါက်ဖောက်သံကို ခပ်သဲ့သဲ့ကြားရလေသည်။ အံ့ခန်းရဲ့တော်တော်
က အဲဒီလိုပဲမို့ အံ့ခန်းက အပြုံးမပျက်ပင် တားပေါ်ထက်၍

သုသုဆီ ဇောင်းထွက်လာခဲ့တော့သည်။ အံ့ခန်းနဲ့ သုသုက
Myanmar Nobel College တက်ရင်းက ခင်ခွဲကြတဲ့ သူငယ်ချင်း
တွေဖြစ်သည်။ ပိုးသုချိုလို့ အမည်ရတဲ့ အံ့ခန်းရဲ့သူငယ်ချင်းမ
ဟာ အပေါင်းအသင်းခရီးရပ်ဝန်းမှာ အကြိုက်ချင်းတူတာတွေများ
ပေမယ့်လည်း သူမက ဘဲခပ်ရွပ်ရွပ်ဖြစ်သည်။ အံ့ခန်းကတော့
ဇောကိန်းဆို အထင်ကိုမကြီးတတ်သူဖြစ်၏။ အခုလည်းပဲ တိုက်
တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သုသုရဲ့ဘဲအသစ် နှစ်သက်အေးချမ်းရဲ့အဖေဟာ
အံ့ခန်းရဲ့အဒေါ် တော်တော်ကို လာကြောင်နေတဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။
ယောက်ျားတွေများ ကောင်းကိုမကောင်းဘူး။

သုသုရဲ့အကောင်ကိုပဲ ကြည့်လေ။ Valentine day
တုန်းက သုသုနဲ့လောင်းထားလို့ အဲဒီ နှစ်သက်အေးချမ်းကို
ယတြာချေမလို့ ဘာညာဆိုပြီး ဖောရှောလုပ်လိုက်တာနဲ့ သင်းပါ
လာတာပဲလေ။

ဒါလား သံဇွာရုံတယ်ဆိုတာ။

အံ့ခန်းသည် မြေနှီကုန်းက Maharitani သို့ရောက်
လျှင် ကားရပ်လိုက်ပြီး ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်လာလိုက်လေသည်။ ဖုန်း
ပြောနေသော မယ်မင်းကြီးမ သုသုက အံ့ခန်းကိုမြင်လျှင် လက်
လှမ်းပြလေသည်။ အံ့ခန်းက ခပ်တည်တည်ပင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး
ဆင်းဒဝတ်ချိန်နဲ့ ကော်ဖီမှာလိုက်သည်။

“အင်းဝါ ကိုရဲ့။ သူ ဖုန်းဖုန်းဆက်မှာပါ။ အခုဟာက မန္တလေးကို မသွားမဖြစ် သွားရမှာလို့ပါ”

ဟင်း ... အဲဒါနဲ့က သူ့သုခထားကိုကြားလျှင် အဲအား တကြီးဖြင့် ရျက်လုံးအသာဝင်ကြည့်ကာ မေးဆတ်ပြလျှင် သူသူ က အဲဒါနဲ့ကို ချက်စိတစ်ဖက် ခိုက်ပြလေသည်။ ထိတ်တိတ်တံနေ ဆိုတဲ့သဘော။ ဟင်း ... အဲဒီဒီဒီနဲ့မတော့ စိတ်ကုန်တယ်။

“အင်း ... စိတ်ချနေနော်။ သူကလည်း လို့ကို စိတ်ချချင် တယ်နော်။ ဒါပဲနော် ... bye mwahh !”

အဖြစ်သည်းပြနေသော မိန်းမကို အဲဒါနဲ့က မျက်စောင်းထိုးလိုက်ကာ သူမ ဖုန်းပိတ်လိုက်တော့မှ ...

“ကဲ ... ဆိုမိန်းပါဦး။ ဘာထေးလဲ၊ နင်က တထယ် မန္တလေးလစ်မှာမလို့လား”

“အာ ... မလစ်ပါဘူးဟေ့။ ဒီလိုပဲ ပျင်းလို့ခေါက်လိုက်တာ။ နစ်သက်လေ ... သူ့ပေါ့။ နောက်ဖယားကွတ်တွေ နေလား မသိဘူး။ လိမ်ဖယ် လိမ်ဖယ် လုပ်နေတာနဲ့ ကြည့်မရလို့ ခေါက်လိုက်တာ”

“ဟင်း ... အဲဒါတော့ပဲဟယ်။ ယောက်ျားတွေကို နင် စိတ် မကုန်ဘူးလား သူ့ရယ်”

“အို ... ဒါ စိတ်ကုန်စရာမှ မဟုတ်တာ။ ရည်းစားထား တယ်ဆိုတာ ဉာဏ်ချင်းယှဉ်ပြီး အကွက်ရွှေတာလေဟာ။ ပျော်ဖို့တောင် ကောင်းသေးတယ်”

အဲဒါနဲ့က ဘာမှဆက်ပြောချင်စိတ် မရှိတော့တဲ့ ကော်ဖီကို ထိုင်သောက်နေလေလျှင် သူသူက တဟားဟားအော် ရယ်ရင်းက ...

“နင့်ရပ်ကိုကြည့်တာ တော်တော်နဲ့ ဖိုက်လာပုံပဲ။ ဘာဖြစ် လို့လဲ။ တော်တော်က ယောက်ျားယူတော့မယ်တဲ့လား”

“သေလိုက် ... တော်တော်က ယူစရာလားဟဲ့”

“ဒါဆို နင်က ယူတော့မယ်ပေါ့”

“ဟယ် ... သူ့ရယ်။ စိတ်ညစ်စရာတွေ လာပြောမနေနဲ့။ ယောက်ျားယူပြီး ဘဝကို မီးဖိုချောင်ထဲ ထည့်လိုက်မယ့် မိန်းမထဲမှာ ငါမပါဘူး။ တော်တော်လည်း မပါဘူး။ နင် သာ ရွှေစိတက်နေတာ”

အဲဒါနဲ့ စကားကြောင့် သူသူက ရိုးနေသူပီပီ တဟားဟားရယ်ရင်းက ပဲခူးတစ်ချက် တွန့်ပြကာ ...

“ဟား ဟား ... သူ့ဖြင့် ရည်းစားမထားဘူးဘဲနဲ့”

“ကျစ် ... ထားစမ်းပါဟာ။ အဲဒီ relationship ကြီးက အလကား။ အခုတောင် ငါ နင့်ကို ပြောစရာရှိသေးတယ်။

နှင့်ဘဲ နှစ်သက်အေးချမ်းရဲ့အပေက ထောင်ထောင့်တိုင်းကြေး
ပန်းကြေးတွေနဲ့ ကြောင်နေတာလေ။ ငါက သူ့အိမ်အထိ
သွားပြီး အဲဒီလက်ဆောင်ထုပ်ကြီး ပြန်ပေးတာ နှင့်ဘဲနဲ့
တောင် နည်းနည်းရှေးခံတက်ခဲ့သေးတယ်လေ။ နှင့်ဘဲက
လည်းဟာ ဘာကောင်ကြီးမှန်းကို မသိဘူး။”

ဒါတောင် သူမရည်းစားဟာ အေပစ္စန်ကြီး ခါးမှာ
စည်း၍ ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်နေတဲ့ အိမ်ရှင်ထီးကြီး ဖြစ်နေတယ်ဆို
တာတောင် အားနာလို့ မပြောပြစိပါပေ။ ဟွန်း ... အမြင်ကတစ်စရာ။

“ဟုတ်လား... နှစ်သက်ရဲ့ဖားသားကြီးက အလန်းပါပဲ။
မသိရင် နှစ်သက်နဲ့ ညီအစ်ကို ဒီဇိုင်းပဲ။ ရေကလည်းအလှူ။
မုဆိုးပြီဖြစ်နေတာလေးပဲ ပြောစရာရှိတယ်။ ဟီ ... ဟီ ...
ဒါဆို နှင့်နဲ့ နှစ်သက်က ချောခိုတက်နေရတယ်ပေါ့။”

“မုန့်ရဲ့။ ဘာကောင်မှန်းကိုမသိဘူး နှင့်ဘဲက။ ငါ့ကိုမျှား
နှုတ်သီးကောင်းလွှာပါး ရန်တွေ့လိုက်သေးတယ်။”

“ဟား... ဟား... ဖြစ်ရတယ်ဟယ်။ နှစ်သက်က ရန်တွေ့
လိုက်တယ် ဟုတ်လား။ သူက အရမ်းသဘောထားကြီး
တာဟဲ့။ လုံးဝကို ဂျန်းတံလ်မန်း အင်နိုးဆန့်လေး။”

သူ့ဘဲကို ရှိုးမွမ်းခန်းဖွင့်နေလျှင် အံ့ခန်းက အမြင်
ကတိကတိဖြင့် ယက်ခနဲ ရယ်လိုက်ကာ ...

“အမယ်လေး... Gentleman ခေါ်မို့ပဲ။ မိန်းကလေးတစ်
ယောက်က ဘာလိုင်းကြီးဝင်လုံးပြီး ဘာဝံအေးကိုတ်လေးနဲ့
ကျွေးဝါဆိုတာကို မငြင်းတဲ့သူကို Gentleman လို့ ခေါ်
တာလား။”

“ဟဲ့ ... အဲဒါကတော့ သူက ကူညီချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ပါ။
ပြီးတော့ ဘယ်မှာအိလိုလဲ။”

“ဟိတ် ... ဘာမှ ငါးချဉ်ချဉ်မနေနဲ့။ နင်ရှုံးတာကရှုံးတာ
ပဲ။ ဒီမယ် သူ့သူ၊ ယောက်ျားဆိုတာမျိုးက မိန်းကလေး
တိုင်းကို Welcome လုပ်နေတဲ့လူတွေ။ သစ္စာတရားဆိုတာ
နတ္တိပဲ။ အခုခေတ်ဟာတွေက မှီတောင်ဆိုးသေး။ ငါ့အဖေ
တောင် ငါ့အဖေ ပစ်စလက်ခတ်စိတ်ချ၊ ယုံလို့ရတာမဟုတ်
ဘူး။”

“ဪ ... ယုံရမယုံသူတွေလည်း ရှိပါတယ်ဟာ။”

“နင် ရည်းစားတွေလည်း များနေပြီ။ သစ္စာကြီးမားသူကြီး
တွေပြီလား။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဉာဏ်ရည်ကစား
နေရတာကိုက အချစ်မဟုတ်ဘူး။”

အံ့ခန်းရဲ့ စကားတွေကို လိုက်ယှဉ်ပြောလို့ မရတော့
သောအခါ သူ့သူက ဟင်းခနဲ သက်ပြင်ကြီးချကာ ...

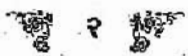
www.burmeseclassic.com

“ကံတိ ... သတ္တရူပမကြီး မအံ့မခန်းရယ်။ ထော်ပါပြီ။
နောက်ဆို ရည်းစား၊မထားတော့ပါဘူး။ ကိုသစ္စာထဲ ထိုင်
စောင့်နေတော့မယ်။ ဟုတ်ပြီလား။”

သူသူ စကားကြောင့် အံ့မခန်းက သဘောကုသောပြီ။
မိသွားလေသည်။ ကိုသစ္စာကိုသာ စောင့်ရမယ်ဆိုရင် ဒီတစ်သက်
တော့ လည်ပင်းရှည်တော့မှာ သေချာပေသည့်။

ကမ္ဘာအပြင်ဘက် ရောက်နေပြီဖြစ်သော ကိုသစ္စာမှာ
လာပါဆိုလို့တောင် မလာတော့အောင် သောက်နားဆွေရဲ့စိတ်ဓာတ်
တွေက ပျက်စီးနေပြီဖြစ်သည်။

နှစ်သက်သည် Simur အရပ်အပြာလေးကိုမြင်လျှင်
ဒါလေးထဲ ယုလိုက်မည်ဆိုတဲ့ အတွေးက ခေါင်းထဲတန်းခနဲဝင်
လာလေသည်။ ဒီနေ့က ပြုပြောနဲ့ အင်းလျားမှာ ညနေဆုံဖို့ချိန်း
ထားတာဖြစ်သည်။ သူ့ facebook ကို လာ add ကာ သူ့နှင့်
chatting ဝင်ရင်းက မဆိုးလှသော အသွင်အပြင်တွေနဲ့ photoshop
လုပ်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေက ရင်ခုန်စေတာကြောင့် အပြင်မှာဆုံဖို့
ချိန်းလိုက်တာဖြစ်သည်။

မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ စတွေ့ရတဲ့ first
impression မှာ သူမကို ဆင်ပိပ်စိုက်စံ ပြစ်စေပြီဆိုရင် အခြေ
အနေက တော်တော်လေး ပေါက်မြောက်မည့် အလားအလာရှိ၏။
ဒါသာ သူတို့ယုံတိုင် ကျင့်သုံးနေတဲ့ ဗျူဟာမို့ ဒီတစ်ခါလည်း
ယုံကြည်မှု ရှိပါသည်။

နှစ်သက်တာ အတွေးနဲ့အတူ Smart ကို လက်လှမ်း လိုက်စဉ်မှာပဲ သူ့ထက်ဦးတဲ့ လတ်တစ်ဖက်က Smart အရပ်လေး ကို မယူသွားလေသည်။ Nail Art ရဲ့အလှကြောင့် လက်ချောင်း လေးတွေက ပိုမိုလင်းလက်ကာ သွယ်ငွေ့ငွေ့၍ ကဗျာဆန်နေတာ မို့ ကဗျာသူလေးကို ရှိလျှင် ကဗျာသူလေးနဲ့ ချက်လုံးချင်း ခိုင်းခနဲ ဆံလို့သွားလေသည်။

“ဪ ... ရှင်ကိုး”

ဪ ... သူမကိုး။ နှစ်သက်တာ တိုက်ထိုက်ဆိုင် ဆိုင် လာဆုံလေသော ကံကြမ္မာကို ကျေးဇူးမတင်သလို ဖြစ်သွား ပါသည်။ သူ့ကိုမြင်တာနှင့် မျက်စောင်းတစ်ခုက ဖူးတံဝင့်လို့ချီ လာလျှင် သူက ခပ်တည်တည် ပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားထို့မိန်းမတွေက ဆော်တော်အပြောင်းအလဲ မြန် တယ်နော်။ ကူညီပါဆိုပြီး တောင်းပန်တဲ့ မျက်နှာကြောနဲ့ အခုပုံက before and after လို့ပဲ”

“ဒီမှာ ... ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ။ ဪ ... ပြောလိုက် ဦးမယ်။ ရှင်ပါးစပ်က ကူညီတယ် ကူညီတယ် ဆိုတဲ့စကား ခဏခဏမပြောခမ်းပါနဲ့။ အဲဒီနေ့ကတည်းက ကျေးဇူးတင် ပြီးပြီ။ ဘာမှ စကားထဲထည့်ပြောစရာ အကြောင်းရာကြီး သွား”

“ဟား ... မင်းစကားလုံးတွေက ခုံးပျံ့တွေလို မိုးပေါ်ရောက် နေပြီနော်။ ကျစ် ... ထားပါတော့။ မင်းလက်ထဲက အရုပ် ပြန်ပေးပါ။ အဲဒါ ကိုယ်ဝယ်မလို့”

သူမက လက်ထဲက အရုပ်လေးကို တစ်ချက်ပြန်ငဲ့ ကြည့်လိုက်မင်းက မဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်ကာ ...

“ဆောရီးပဲ။ ဒါ ကျွန်မဝယ်ဖို့ ယူလိုက်တာ။ ရှင် နောက် အရုပ်ပဲ ရွေးလိုက်တော့”

ပြောပြီးတာနဲ့ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားကာ Cashier မှာ ငွေသွားရှင်းလေသည်။ ဟ ... ဒီလိုလုပ်လို့တော့ ဘယ်ရမလဲ။ သူက ငွေရှင်းပြီး ဆိုင်အပြင်သို့ ထွက်သွားတဲ့ သူမနောက်သို့ လိုက်သွားကာ မိပြီဆိုတာနဲ့ သူမရှေ့က ပိတ်ရပ်လိုက်ကာ ...

“ဟေ့ ... မင်းနဲ့ ကိုယ် သိနေကြပြီပဲ။ ဘော်ဒါဖြစ်လို့ရမ လား။ nice to meet you စွမ်းအုံမခန်း။ နှစ်သက်အေးချမ်း လို့ ခေါ်ပါတယ်”

သူ့ရဲ့မိတ်ဆက်မှုအတွက် သူမက မအုံသြသလို မျက်လုံးတစ်ချက် လှန်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ သူ့ကို ထိမထင် ဒီဇိုင်းဖြင့် ...

“လေ့ပါဘူး။ ရှင်က ဦးအေးချမ်းရဲ့သားဖြစ်တာ တစ်ခု တည်းနဲ့တင် ရှင်ကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိ သွားပြီ။ ဘာမှ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မိတ်ဆက်မနေနဲ့”

အကောင်းဆုံးကတော့ ရှင်ကော ရှင်အဒေကော ကျွန်မနဲ့ ဆော်တော်ကို မပတ်သက်နဲ့”

“ဟား ... ခင်မင်မှုဆိုတာ တားဆီးလို့မရတာ စွမ်းဆုံမခန်း ရယ်။ မင်းက သဘာဝတရားကို တော်တော်ဆန့်ကျင်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ။ ငါ့အဖေနဲ့ မင်းအဖေ၊ ခင်းအဖေ ပြီးတော့ မင်းရဲ့တော်တော် သူတို့တွေက မင်းမမွေးခင်ကတည်းက ခင်လာခဲ့တာ။ မပတ်သက်နဲ့ ဆိုတာချည်းက လုံးဝ မဝေး ကွာ။ ဘာဖြစ်လဲ ... ခင်ခင်မင်ခင်ပေါ့”

သူ့စကားကြောင့် သူမက မြေပောက်ပျို့တစ် ယောက်လို ဆတ်ခနဲ ထောင်ထလာတာ ...

“ဒီမှာ ... ကျွန်မ မမွေးခင်ကတည်းက သိတယ်ဆိုတာ မှန်ပေမယ့် အခုမှ အဝင်အထွက်လုပ်ပြီး ရောနေတာက ဘာလဲ။ အရင်လိုပဲ ဘာသိဘာသာ နေပါလား။ မယားကို ရှုပ်တယ် ...

မယ် ... ကျွန်မရှေ့က။ ရှင် ဆက်လိုက်လာရင်တော့ ကျွန်မ အဆိုးမဆိုနဲ့”

“အမယ် ... မလိုက်ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာသွားပေါ့”

သူ့စကားကြောင့် သူမက ဘုံကြည့်၊ ကြည့်သွားကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။ နှစ်သက်က သူမ ထွက်သွားတာကို လှမ်းကြည့်ရင်း ခေါင်းအသားယမ်းလိုက်တာ ရယ်လို့ကိမိသည်။

စွမ်းဆုံမခန်းသာ သူ့ရည်းစားဖြစ်လာမယ် ဆိုပါစို့။

ဒီလိုဘောက်ဆတ်ဆတ်အမျိုးသမီးကို စိတ်မရှည်တာနဲ့ပဲ သူတို့ ခြန်ခြန်ပြုတ်မှာ သေချာပေးသည်။ အဲဒါကြောင့် အိမ်ကလီစိတ်ကို ခုတ်ခြင်ကာ စိတ်ခင်စားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

အပိုင်းဆက်တွေ ရှည်နေတဲ့ Vampire Diaries ကို စိတ်ဝင်တစား ထိုင်ကြည့်နေတုန်း တော်တော်က လှမ်းခေါ်တာကြောင့် အဲဒီအခန်းက pause နှိပ်ကာ တော်တော်ဆီ အပြေးသွားရလေသည်။

“ဟုတ် ... တော်တော်က ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲ”
“ခိုင်းစရာမရှိပါဘူး။ ပြောစရာရှိလို့ သမီး ခဏထိုင်ဦး”
အဲဒီအခန်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတံကာ တော်တော်က ဘေးမှာ တစောင်းဝင်ထိုင်ရင်းက ...
“ဟုတ် ... ငြော တော်တော်”
“သန့်သက်ခါဆို တော်တော်မွေးနေ့ ရောက်ပြီလေ။ အဲဒါ အရှင်နှစ်တွေတုန်းကလို ဟိုထယ်မှာသွားမစားဘဲနဲ့ ဒီနှစ်တော့ အိမ်မှာပဲစီစဉ်ပြီး အညှိသည် အနည်းအကျဉ်းလောက် ထမင်းဖိတ်ကျွေးမလားလို့”

တော်တော်ကကားကြောင့် အဲဒီအခန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်မိသည်။ ဘာတုန်းဟာ ... ဒီအပိုကြီး ဆန်းတော့ ဆန်းနေပါပြီ။ အမြဲတမ်း တော်တော်မွေးနေ့ဆို ဖေဖေရယ်၊ မေမေရယ်၊ အဲဒီအခန်းရယ်၊ မေခန်းရယ် မိသားစုစုံစုံညီ ဟိုတယ်တစ်ခုခုမှာ ဒင်နာစားနေကြ။ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်ကတော့ မခန်း ကျောင်းကိစ္စမပြတ်သေးလို့ ဖိတ်ရက်ပြန်မလာနိုင်တာကြောင့် တော်တော်နှင့် အဲဒီအခန်းပဲ စားဖြစ်တာဖြစ်သည်။ ဒီတစ်ခါမှ အညှိသည်ဖိတ်မယ်ဆိုတော့ ...။

“အညှိသည်အနည်းအကျဉ်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ တော်တော်”
“ဟို ... ကိုအေးချမ်းတို့ သားအဖပါ”
“အမ် ... တော်တော် ... ဟာ ... အဲဒီပွယ်မရှိတာ”
“အစ်ကိုကြီးနဲ့ မမကြီးတို့နဲ့ ကိုအေးချမ်းက အရမ်းရင်းနှီးခဲ့တာလေ။ ပြီးတော့ ထမင်းစားဖိတ်တာပဲ သမီးရယ်။ ဘာဖြစ်သွားမှာမို့လဲ”
“ဟာ ... တော်တော်၊ ဦးအေးချမ်းက တော်တော်ကိုပိုးပန်းနေတယ်ဆိုတာ တော်တော် မသိဘူးလား။ ဒီလိုလူမျိုးကို ရှောင်တော်က မွေးနေ့ဖိတ်တယ်ဆိုတော့ မမိုက်ဘူးကွာ။ ဘာလဲ ... အဲဒီလူကြီးနဲ့ တော်တော်က ဘာလိုလိုလား”
အဲဒီအခန်းက ပေါက်ကွဲလိုက်တော့မှ တော်တော်က မျက်နှာလေးရှုံ့မဲကာ အဲဒီအခန်းကို ဖျောင်းဖျလေ၏။ ၂၁”

“မဟုတ်ရပါဘူး အံ့ခန်းရယ်။ ဟိုတစ်ရက်က ကိုအေးချမ်းနဲ့ မတော်တဆဆုံရင်း စကားစပ်ရင်းက တော်တော်မွှေးနေပြောဖြစ်သွားလို့ ကြုံနေတာနဲ့ ပီတိလိုက်တာပါ။ ပြီးတော့ ဦးအေးချမ်းက လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက် သမီး။ သမီးရဲ့ ပြောဆိုသက်ဆုံးက တစ်ဖက်စွန်းကြီး ဖြစ်နေတယ်”

ဘုရား၊ ချေ... အံ့ခန်း တံကယ်ပဲ အံ့ကြရလေသည်။ တော်တော်ဟာ အံ့ခန်းကိုဆို ဘယ်တုန်းကမှ ဆေးပန်းတောမရှိပါ။ မရှိလောက်အောင်ကို အံ့ခန်းဘက်က Perfect ဖြစ်အောင် နေခဲ့တာဖြစ်၏။

အခုလိုမျိုး လေသံမှာနဲ့ အံ့ခန်းကို ဆေးပန်းတောဟာ အံ့ခန်းကို စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

အံ့ခန်း ထင်တာမလွဲဘူးဆို တော်တော်ဟာ ဦးအေးချမ်း အပေါ်ကို သံသရာဇာတ်ပုံပြောလို့ မြင်ပါသည်။

“တော်ပြီ။ သမီးနဲ့ တော်တော် ဒီကိစ္စကို ဆက်ဆေးရေးတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ မွေးနေ့ရှင်က တော်တော် ဖြစ်တဲ့ အတွက် တော်တော်သဘောက ပိုအရေးပါပါတယ်။ သမီးက တူမပါ။ တော်တော်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာအထိ စွယ်ဖက်ခွင့်မရှိဘူး”

“သောရိုးပါ သမီးရယ်။ တော်တော် စကားပြောလောသွားတယ်။ သမီးကို တော်တော်က ဦးအေးချမ်းအပေါ် အမြင်မလွဲစေချင်ဘူး။ ပြီးတော့ နှစ်သက်အေးချမ်းကိုလည်း သမီးနဲ့ ရင်းနှီးစေချင်တာကြောင့် ဒီလိုစီစဉ်လိုက်တာပါ”

တော်တော်ရဲ့ ပြောရင်းချက်ကို အံ့ခန်းက ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချရလေသည်။ စိတ်လျှော့လိုက်ရတယ် ဆိုပေမယ့် ခေကျေနပ်တာကတော့ ကျန်နေသေးသည်။ ဦးအေးချမ်းလိုလူနဲ့ ငံတော်တော်ကို ဘယ်လိုမှ မဖြစ်စေချင်ပါ။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ဟုတ်နေတယ်လို့လည်း ဘယ်သူကမှ မပြောသေးတာကြောင့် အံ့ခန်းဘက်က အပြင်းအထန် ကန့်ကွက်လိုလည်း မရပါ။

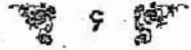
တော်တော်ဟာ အံ့ခန်းအတွက်တော့ မိဘထက်ပိုချစ်ရတဲ့ တိုးတိုးဖော် အန်တီလေးဖြစ်သည်။ စိတ်ကောက် ဝိုလ်ကျပြနေရလောက်အောင်လည်း ဒီကိစ္စက အရေးမပါတာမို့ ဘာမှ အတွန့်မတက်တော့ဘဲ တော်တော်ကို ပြောလိုက်၏။

“ဒီတိပါ တော်တော်။ ဒါပေမဲ့ သမီး နှစ်သက်အေးချမ်းနဲ့ တော့ မရင်းနှီးချင်ဘူး။ ရင်းနှီးစရာလည်း မလိုအပ်ဘူးလို့ ယုံကြည်တယ်။ သူတို့ဟာ သမီးအတွက် ကြီးစွာသော အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပေမယ့် တော်တော်မျက်နှာကြောင့် သမီး သူတို့နဲ့ စေမင်းတစ်ဦးတည်း ဝင်စားပေးပါမယ့်”

www.burmeseclassic.com

အံ့ခန်းက ထထွက်လာခဲ့လျှင် တော်တော်က သက်
ပြင်းချ ကျန်နေခဲ့လေသည်။ အံ့ခန်းသည် ဘာကိုမှ မကျေနပ်စွာ
ဖြင့် တောက်တစ်ချက် ခတ်လိုက်မိပါသည်။

တော်တော်ဆွေးနေ့ ပြီးသွားကတည်းက အံ့ခန်းဟာ
တော်တော်ကို သိပ်စကားမပြောတော့ဘဲ သိသိသာသာပင် ရှောင်
နေလိုက်သည်။ တစ်ခါလုံးမှာမှ နှစ်ယောက်တည်းရှိသောကြောင့်
အံ့ခန်း ဘာဖြစ်နေတယ် ဆိုတာကို တော်တော်က သိနေသော်
လည်း ဘာမှ ဖြေရှင်းချက်မပေးတာဟာ အရမ်းအသည်းယားဖို့
ကောင်းလေသည်။

အိမ်ကို ထမင်းစားကြရောက်လာလေသည့် ဦးအေး
ချမ်းတို့ သားအဖဟာ အံ့ခန်းအတွက်တော့ တကယ့်ပလပ်ပေါက်
တွေဖြစ်သည်။ တော်တော်ဟာ ဒီလူကြီးနဲ့တွေ့တော့မှပဲ အရမ်း
အရမ်းကို နူးညံ့သိမ်မွေ့လာကာ အပျိုပြန့်လေးလို့ ဖလန်းဖလန်း
ဖြစ်နေ၏။ သုံးဆယ့်ခုနစ် ကျော်လာပြီဖြစ်တဲ့ ကိုယ့်တော်တော်

ဟာ အံ့ခန်းနဲ့ ညီအစ်မအလား နေထိုင်နေကြတာကြောင့် ချစ်မယ်
ကြိုက်မယ် ချစ်သူဝိုင်းဝိုင်းလည်းကောင်း၊ ချက်မိကျတဲ ဒီလို သား
တစ်ယောက်အဖေကိုမှ ခိုယိပ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာဟာ တော်တော်
ဝင့်ကြေးလို့ပဲ ပြောရပါလိမ့်မည်။

ဝန်မခံသေးသော်လည်း အမှုအရာ ကြည့်တာနဲ့
သဘောပေါက်လိုက်ပြီဖြစ်သော အံ့ခန်းအတွက်တော့ အချစ်ကြောင့်
ရလေသည်။

“သမီးရေ ... အံ့ခန်း။ တော်တော် ဝင်လာမယ်နော်”

အခန်းတံခါးခေါက်ကာ ချက်ချင်းပင် ဝင်လာသော
တော်တော်ကို အံ့ခန်းက မျက်စိထဲဆုံး ငေးကြည့်မိသွားသည်။
lacoste စိမ်းနုရောင် မိန်းမဝတ်စပျို့ရှုပ်ကို ချည်သားဘောင်းဘီရှည်
နဲ့ လှတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ဝတ်ဆင်ထား၍ အလှဆုံးကြွယ်နေသော
တော်တော် တစ်ယောက် ဘာဝတ်စုံကူးကြောင့် ဒီလိုလူကြီးကိုတွေ့
ချယ်ချင်ရတာလဲ။

တော်တော်က ခုတင်ပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်ကာ ...

“သမီး ... တော်တော်ကို ပြောစရာရှိနေတယ် ထင်တယ်”

“မရှိပါဘူး တော်တော်။ တော်တော်ကတော့ ရှိလိမ့်မယ်”

အံ့ခန်းစကားကြောင့် တော်တော်က ခပ်လေးလေး
ခေါင်းတစ်ချက်ဆတ်ပြကာ ...

“တော်တော် ကိုအေးချမ်းကို ချစ်မိသွားတယ် သမီး။
ဘယ်တုန်းကမှ အချစ်ဆိုတာကို အယုံကြည်မရှိတဲ့ တော်
တော်က အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာပဲ ကိုအေးချမ်းကို ချစ်မိ
သွားတယ် ...

အမှန်အတိုင်းပြောရရင် အံ့ခန်းနဲ့ မခန်း တစ်ယောက်
ယောက်ကို နှစ်သက်နဲ့ ပေးစားဖို့ စီစဉ်ရင်း တော်တော်နဲ့
ကိုအေးချမ်း ရင်းနှီးသွားကြတာ”

ဟင် ... တော်တော်တို့က နှစ်သက်အေးချမ်းနဲ့
စီစဉ်မလို့။

“တော်တော် ... ဦးအေးချမ်းကို တွေးချယ်မှုဟာ တော်တော်
စိတ်ခံစားချက်ပါပဲ။ လူတစ်ယောက်ကို စိတ်ခံစားချက်
အတိုင်း ရှင်သန်ခွင့်ပေးမှ ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာ ရှိတာပါ။
အဲဒီတော့ သမီးမတားတော့ဘူး။ တော်တော်ချစ်လို့ ရွေး
ထားတဲ့လူကို သမီး ဘာမှမပြောလိုဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခု
တော့ရှိတယ်။ နှစ်သက်အေးချမ်းနဲ့ စီစဉ်တယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စ
ရုပ်လိုက်ပါ ...

အဒေါ်ယောက်ျားရဲ့သားနဲ့ အချိန်တန်ရင် ဟိုဘက်
ဒီဘက် ညားကြတယ်ဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုး ဘယ်တော့မှမဖြစ်
စေရဘူး တော်တော်။ မခန်းရဲ့သဘောထားကတော့ သမီး

www.burmeseclassic.com

မသိဘူး။ သမီးကိုတော့ လုံးဝမစီစဉ်ပါနဲ့နော်။ အဲဒါ ကြို ပြောထားတာ ...

တော်တော်ကိုတော့ မတားတော့ပါဘူး။ တားလို့ လည်း ကောင်းတဲ့အရွယ် မဟုတ်တော့ဘူး။ သမီးကတော့ တော်တော်ရဲ့စိတ်တွေကို အပိုင်သိမ်းသွားတဲ့ အဲဒီလူကြီးတို့ ဝဲ မုန်းတယ်”

အံ့ခန်း စကားဆုံးသွားလျှင် တော်တော်က အံ့ခန်း ရဲ့ဆံပင်စလေးတွေကို ခပ်ဖွဖွ သပ်ပေးလေသည်။ တော်တော်ခမျာ လည်း တော်တော်လေးကို ချီတုံချီတုံ ဖြစ်နေဟန်တူသည်။ သူ့ ခမျာ အချစ်နဲ့ အံ့ခန်းကြား လွန်ဆွဲပွဲကြီးတစ်ခုလို့ ဖြစ်နေရာ၏။ ဦးအေးချမ်း ဆိုသောလူကို “ချစ်တယ်”လို့ ဝန်ခံတယ်ဆိုတာတည်း က တော်တော်ရဲ့မေတ္တာအတိမ်အနက်ကို မုန်းဆွဲရုံရပြီ။ အံ့ခန်း လည်း သဘောမတူပေမယ့် တားမစ်ရလောက်အောင် မလုပ်ရက် ပါ။ တော်တော် စိတ်မသောင်းမှားဖို့လို့ အံ့ခန်းက ဝမ်းနည်းခဲ့ရ တာဖြစ်သည်။

“တော်တော် တကယ်စိတ်မကောင်းပါဘူး သမီးရယ်”

“ရပါတယ် တော်တော်ရယ်။ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ သမီး နားလည်နိုင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ တော်တော်တို့ ဘယ်တော့ လက်ထပ်ကြမှာလဲဟင်”

“အဲဒါက နည်းနည်းတော့ လိုပါသေးတယ်။ တော်တော် ဘက်စာ အချိန်ဆွဲထားသေးတာ”

အင်း ... အချစ်ဆိုတာဟာ မူလှပါချည်ရဲ့ဆိုပြီး ယောက်ျားတွေကို အထင်မကြီးရဲ့ ဒီ တော်တော်ဟာ အခုတော့ လည်း သူ မဟုတ်သလိုပါပဲလား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ပျော့ထားတာဟာ အကောင်း ဆုံးပဲ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အံ့ခန်း ရင်ထဲမှာ တော်တော်လေး မုန်းနေတာက သားရေးသမီးရေး အကြောင်းပြုပြီး တော်တော်ကို အပိုင်သိမ်းနိုင် တဲ့ ဦးအေးချမ်းနဲ့ သူ့သား နှစ်သက်အေးချမ်းကိုပဲဖြစ်သည်။

“ဟား ဟား ... တို့ဖေဖေကတော့ ပိုင်သက္ကံ။ အချိန်တို အတွင်းမှာ ခင်းသွေးတဲ့ ဗျူဟာတွေက လန်ပြန်ထွက်နေ တာပဲ။ လုံးဝလေးစားတယ်”

နှစ်သက်က ဖေဖေရဲ့မိလားသတင်းအတွက် နှစ်ယူ ဝမ်းသာစွာဖြင့် လက်သီးတစ်လုံးကို လေထဲခစ်သွင်းလိုက်ရင်းက စွမ်းအုံမခန်းကို သွားသတိရသွားသည်။ အဒေါ်ကိုလာထိရင် ဆတ်ဆတ်ကြဲပြုစီနေတဲ့ သူမကော ဘယ်လိုများ နေလိမ့်ခလဲ။ သူက စိတ်ဝင်စားမိသွားတာကြောင့် သားအဖချင်း လက်တို့မေး ကြည့်ရလေသည်။

“ဒါနဲ့ ... ဖေဖေတို့ထိစွတို စွမ်းအုံမခန်း သိလား”
“သိတယ်။ သားရ။ ဖေဖေလည်း အစကတော့ စိတ်ပူတာ ပေါ့ကွာ။ အုံမခန်းက သူ့အဒေါ်ကို အရမ်းတိုတာဆိုတော့ အနေနှင့်တစ်ခုပြစ်မယ် ထင်ထားတာ။ တကယ်ကျတော့ ဘာဒုက္ခမှ မပေးဘူးဗျာ ...

သဘောအတိုင်း မဟုတ်ပေမယ့် မတူဘူးလည်း မဟုတ်ဘူး။ သူ့ဘက်က တစ်ခုတောင်းဆိုထားတာက သားနဲ့ စီစဉ်တဲ့ကိစ္စကိုတော့ ရုပ်တန်းက ရုပ်ပေးပါတဲ့။ ဒါလည်း ဘာပြုသနာမှ မရှိဘူးလေ ...

ငါ့သားကလည်း သူတို့ညီအစ်မကို စိတ်ဝင်စားတာ မှ မဟုတ်တာ။ ပြီးတော့ ဖေဖေ ကိုယ်တိုင်ကလည်း ရချင်းရ ဖွမ်းရည်မခန်းနဲ့ပဲ ရအချင်တာဆိုတော့ ဘာရှေ့စံ မှ မရှိဘူး။ လုံးဝအေးတယ်”

ဪ ... သူမက ဒီလိုလား။ သူနဲ့စီစဉ်ပေးချင်တဲ့ လူကြီးတွေရဲ့ဆန္ဒကို သူမလည်း သိသွားပြီပေါ့။ မင်း ကိုယ့်ကို တော်တော်မျှော်မှန်းကျိုးနေတယ် ထင်တယ်။

“အဲဒီတော့ ဖေဖေက သားကို ဘယ်သူနဲ့ ရည်ရွယ်တာလဲ”
သူ့မေးခွန်းကြောင့် ဖေဖေက သဘောကျစွာရယ် ရင်းက သူ့ပခုံးတိုဖက်က ...

“သားရဲ့ အဓိကက အချစ်လေကွာ။ ငါ့သားကို စွမ်းမိုးရဲ့ သမီးနှစ်ယောက်ထဲက တစ်ယောက်နဲ့ အဆင်ပြေစေချင် တာက အဓိကပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဓိကက အချစ်ပါတဲ့အိမ် ထောင်ရေးမျိုးပဲ တည်ဆောက်ရမယ် ...

ဖေဖေတို့က စီးပွားဥစ္စာပြည့်စုံသူတွေမို့ ကံကောင်းစွာပဲ အချစ်ကို နည်းနည်းရှေ့တန်းတင်လိုရတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးမှာ အချစ်က ဒုတိယအဆင့်ပေါ့ကွာ။ ပြီးတော့မှ ငွေ၊ နားလည်မှု၊ သစ္စာတရား ဒါတွေက ထပ်ဆင့်လောင်းထားတာ။ အဲဒီတော့ အဖေပြောချင်တာက သား အိမ်ထောင်ပြုသင့်ပြီလို့ သားကိုယ်တိုင် သက်မှတ်တဲ့အရွယ်မှာ သားအိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် ရွေးတဲ့သူကသွာလျှင် အဖေချေးမဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ကွာ အခဲခန်းမှ၊ ရည်မခန်းမှ မဟုတ်ဘူး။ မည်သူ့တိမ်ဆို သားချစ်လို့ ရွေးထားတဲ့သူသာလျှင် အဖေချေးမ။ ဘယ်သူရယ်လို့ အဖေရည်ရွယ်ဘူး”

ဖေဖေက သူ့သဘောထားကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလေသည်။ နှစ်သက်သည် အဖေ့ရဲ့ လွတ်လပ်ပြီး နှစ်စရာကောင်းတဲ့ ဆုံးဖြတ်ခွင့်ပေးမှုအတွက် အရမ်းပဲ ကျေးဇူးတင်ရသည်။ သူ ချစ်လို့ရွေးထားတဲ့သူသာလျှင် အဖေချေးမဖြစ်သည်တဲ့။ အရမ်းကို ပျော်စရာကောင်းတဲ့ လွတ်လပ်မှုပဲ ဖြစ်လေ၏။

ဒါပေမဲ့ ဒီအခွင့်အရေးအတွက် သူ့ဟာ လက်ရှိမှာ အသုံးချဖို့ စိတ်ကူးမရှိသေးပါ။ လက်ရှိမှာ သူ့ထံ၌ ရည်းစားပိုးသူချို ရှိသည်။ ပြီးတော့ တလောကမှ အိမ်ကလေးတစ်

ယောက်လည်းရှိသည်။ သူကတော့ သူ့ အိမ်ထောင်ပြုသင့်ပြီလို့ မသတ်မှတ်သေးတဲ့အတွက် ချစ်နိုင်စွမ်းရှိတဲ့ နှလုံးသားအလိုအတိုင်း ရည်းစားတွေထားမည်။ သို့ပေမဲ့ အာမခံနိုင်တာက သူ ထားခဲ့သမျှ တိုင်းအပေါ်မှာ ရိုးသားမှုရှိခဲ့သည်။

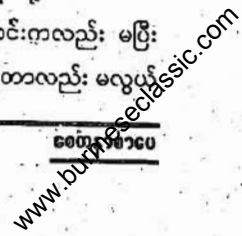
အချစ်ချည်းသက်သက် ရည်းစားတွေ ဖြစ်ခဲ့တာမို့ သူ့ကိုယ်သူ လိပ်ပြာလုပ်လေသည်။

“ဪ ... ဒါနဲ့ ဖေဖေနဲ့ အန်တီတော်ဝင်တို့က ဘယ်တော့လက်ထပ်ကြမှာလဲ”

“မကြာတော့တဲ့ အချိန်ကာလတစ်ခုမှာပေါ့ကွာ။ ဖေဖေတို့က ဒိုင်ခနဲ လက်ထပ်လို့က မကျားဆိုတာ တော်ဝင်ဘက်တို့ ငဲ့ရလို့ပါ”

“အင်းပေါ့ ... ဪ ... ဟုတ်သားပဲ။ ဟိုတစ်ယောက်က အန်တီတော်ဝင်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်းနေတာမှလား။ အဲဒီတော့ ဖေဖေတို့ လက်ထပ်ပြီးရင် ဘယ်မှာနေကြမှာလဲ”

“အဲဒါတွေကြောင့်ပေါ့ လားရဲ့။ တော်ဝင်က ဖေဖေအိမ်မှာနေရင် အဆင်ပြေပေမယ့် ဟိုကလေးမလေးက တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေမှာပေါ့။ ခွမ်းမိုးတို့လင်မယားက ဟိုမှာ။ ပြီးတော့ အငယ်မလေး ကျောင်းကလည်း မပြီးသေးတာ။ ရန်ကုန်မှာပြန်အခြေချဖို့ ဆိုတာလည်း မလွယ်

ပြန်ဘူး။ ဖေဖေ တော်ဝင်နဲ့ လိုက်နေပြန်တော့လည်း မသင့်ဘူးလေကွာ ...

အုံမခန်းကတော့ သူ့ တစ်ယောက်တည်းနေထုတ်တယ် ငြောပေမယ့်လည်း ထော်ဝင်က သူ့ တူမကို စိတ်ချေပြန်ဘူး။ အဲလိုတွေဖြစ်နေတော့ ဆက်တာ”

“ဟင် ... ဖေကလည်း၊ ဒါလေးများ။ စွမ်းအုံမခန်းရဲ့အဖေအဖေ၊ ညီမကော UK မှာနေတာပဲ။ သူ့ အင်္ဂလန်လိုက်သွားပေါ့။ မိသားစု ဥပမာ့သိုက်မပျက်ထောင် နေရသေးတယ်”

ဖေဖေက သူ့အကြံပေးချက်ကို နားလည်လက်ခံစွာ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညီထုံ၍ ...

“ကောင်မလေးက သွားမယ့်ပုံတော့ မပေါ်ဘူး။ ဒီလို သားရ ... အုံမခန်းက တော်ဝင်လက်မှာပဲ ကြီးလာခဲ့တာ။ သူ့အဖေအဖေထက် ထော်ဝင်ကို ပိုသံသောစဉ်ကြီးတယ်။ စွမ်းအိုးတို့လင်မယားက ဒီလိုပဲကမ္ဘာပတ်နေတာ။ ဗန်ကောက်မှာနေလိုက်၊ စလုံးမှာနေလိုက်နဲ့ နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေးလှုပ်တယ်ဆိုပြီး ကမ္ဘာပတ်နေတော့ ကလေးတွေက သူတို့အဒေါ်လက်ထဲမှာပဲ ကြီးလာကြတာ။ အငယ်မလေး UK မှာ Engineering တက်တော့မှ စွမ်းအိုးတို့က UK မှာနေကြတာ ...

ဒီတော့ကွာ ... အုံမခန်းက အဲဒီလို ဟိုကူးဒီသန်းကြီးကို မကြိုက်ဘူး။ ပြီးတော့ ဒီကလေးမက မြန်မာပြည်ချစ်လေး။ သူ့နိုင်ငံမှာပဲ နေချင်တဲ့ကလေးဆိုတော့ သူ့အင်္ဂလန်တော့ လိုက်သွားခယ် မထင်ဘူး”

ပေဖေဖေကားကြောင့် နှစ်သက်သည် စွမ်းအုံမခန်းကို ကရုဏာသက်မိသွားလေသည်။ အင်း ... ဒီလိုကျပြန်တော့လည်း ဆတ်ဆတ်ကြံ စွာထားလန်ကောင်မလေးက သနားစရာပါလား။

“အဲဒီတော့ သူ့ကို ဘယ်လိုစီစဉ်ပေးမလဲ ဖေ”

“အေး ... ထော်ဝင်ကတော့ တစ်ခုခု စီစဉ်ပေးမှာပေါ့။ အဖေကိုတော့ အုံမခန်းအတွက် နောက်ဆံမတင်းရတော့မှ လက်ဆုပ်ဝါရစေချိပြီး request လုပ်ထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဖေထင်တယ်ကွာ၊ စွမ်းအုံမခန်းပုံစံက မာကြပ်ကြပ်နဲ့။ သူ တစ်ယောက်တည်းပဲ နေမယ့်သဘောမှာရှိတယ် ...

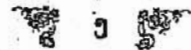
နေ့စမ်းပါဦးကွာ။ အခုမှ သတိထားမိတယ်။ နှစ်သက်မေးလှူချည်လားကွ”

အဖေက သူ့ကို မသက်သာလို့ ဝေပဲကြည့်လျက် ပြီးစီစဉ်လုပ်နေလျှင် နှစ်သက်က ရှက်ရယ်တစ်ချက် ရယ်လိုက်ကာ ...

“အဟား ... ဟား ... ဒီလိုပဲ မေးတဲ့သဘောပေါ့ အဖေ
ရာ။ အဖေကလည်း ကျွန်တော်မှာ ရည်းစားရှိပါတယ်ဗျ။
အဲဒါတွေ့ စိတ်မဝင်စားပါဘူး”

သူ့က စကားစပြုတ်ကာ ထွက်လာခဲ့သော်လည်း
ဖေဖေကတော့ နဂိုတည်းက အကြည်စာတ်ရှိနေသူပီပီ သူ့ကို
သဘောတကျဖြင့် ရယ်နေလေတော့သည်။

ဆိုင်ထဲကိုဝင်လာသည့် လေညင်းလေးသည် တော်
တော်လေး မိုက်တာကြောင့် သူက စကားပြောနေရင်းကမှ အဲဒီ
ကို မျက်လုံးရောက်သွားလျှင် ရင်ခုန်သွားရပါသည်။ ဟ ...
ဆော်က လွင့်လှချည်လား။ ဣပ်ကျယ်မီးခိုးပေါ်ကနေ ဂျင်းမှိုတက်
အပြတ် ဝေဓကုတ်ထပ်ခါနီး ဝတ်ထားကာ ပေါင်နားဒူးဆစ်နား
နေရာတွေမှာ ကုတ်ဖွတ်တဲ့ ကြောင်ခြစ်အပြီဒီခိုင်း Skinny
ဂျင်းအနက်နှင့် All star အပြာက လုံးဝဟပ်နေသည်။ oversized
frame မျက်မှန်က ပါးတစ်ဝက်လောက်အထိ ဖုံးထားတာမို့ ရုပ်
ကို သေချာမချိုးရသေးပေမယ့် ဒီခိုင်းနဲ့တင် သေသွားနိုင်ပါသည်။

မဒီလေးသည် သူတို့ရဲ့ဆားကနေ ဖြတ်ကျော်သွား
ကာ သူတို့အနောက်က နှစ်ခိုင်းကျော်မှာ သွားထိုင်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

သူမ ဆေးကဏ္ဍတစ်သွားမှ သူမဟာ 'ဇွမ်းအုံမခန်း' နန်း သိရတော့
သည်။ နာမည်ကော လူကော ကောင်းကင်ပေါ် ရောက်နေတာပဲ။
နစ်သက်သည် ဘယ်ဘော့ဖြစ်ဖြစ် တစ်ကိုယ်တော်
တွေ့ရတတ်တဲ့ မဒီပိုမေကို နှုတ်ခက်ခက်ကား သွားပြောသင့်တယ်
ထင်တာကြောင့် သူ့ဆေးက အလန်းစားလေးကို please လုပ်ရ
သည်။

“ရှင်မင်း ... please ကွာ။ ကိုယ့်အသိမို့လို့ သွားနှုတ်ခက်
လိုက်ချင်လို့”

“Ok ... သွားလေ။ သူ့မှာ girl friend တွေ အများကြီး
ဆိုတော့ နားလည်ရမှာပေါ့။ အတိုင်းအတာတစ်ခုလောက်
တော့ အချိန်ပေးနိုင်ပါတယ်။ သွားလေ”

သူက thanks လို့ ခပ်ပြုံးပြုံးဆိုကာ ထထွက်လာခဲ့
ပြီး ဇွမ်းအုံမခန်းရဲ့ able ဆီသို့ လျှောက်လာကာ သူမရဲ့မျက်နှာ
ချင်းဆိုင် ဆိုစာမှာ ဝင်ထိုင်ရင်း တစ်ပြိုင်တည်း နှုတ်ခက်လိုက်
လေသည်။

“ဟယ်လို ... ဇွမ်းအုံမခန်း၊ တစ်ယောက်တည်း လာတာ
လား”

သူ့ကိုမြင်လိုက်ရလျှင် သူမမှာ ထော်တော်အံ့အား
သင့်သွားပုံ ရပါသည်။ နဖူးပေါ်ပင့်တင်ထားတဲ့ မျက်မှန်ကိုခွဲ

ချွတ်၍ စားငွေပေါ် ပုခံတင်လိုက်ကာ ခတ်ခတ်ဆုတ်လေသံဖြင့်
သူ့ကို မေးလေသည်။

“ရှင် တာလဲကလုပ်တာလဲ”

“ဪ ... ဇွမ်းအုံမခန်းရယ်။ မင်းကလည်း ဒါ public
cafe ပဲလေ။ ဘယ်သူမဆို လာခွင့်ရှိတာပဲဟာ။ ကိုယ်က
အခဏကတည်းက ရောက်နေတာ။ မင်းကိုတွေ့လိုက်လို့
လာရယ်ဆိုတာ။ ဟိုဝိုင်းမှာ ထိုင်တာလေ”

သူ့ခဏကကြောင့် သူ့ခဏ နောက်ကို လည်ပြန်လှည့်

ကြည့်လေသည်။

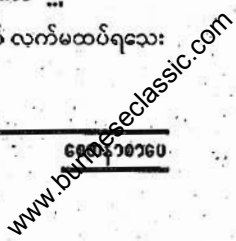
ပြီးတော့ သူ့ကို မဲတဲ့တဲ့ တစ်ချက်ကြည့်ကာ ...

“မလိုပါဘူး။ နှုတ်ခက်ရအောင် ရှင်နဲ့ကျွန်မက ဘာမှ
မဆိုင်ဘူး”

“အို ... အိုး ... ဘယ်လိုမဆိုင်ဘူးလဲ။ ဆိုင်တာပေါ့ကွ။
မင်းနဲ့ကိုယ်က အမျိုးအရင်းကြီးတွေဟာကိုး”

နဂိုတည်းကမှ ဆေးဆေးတင်တောင် အတင်မခံနိုင်
တဲ့ အုံမခန်းလောက်အောင် ဇွမ်းတယ်ဆိုတဲ့သော အမျိုးသမီးသည်
ဒေါသတွေထွက်၍ စူးစူးရဲရဲကြီး စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ဘာအမျိုးလဲ။ ရှင်အပေနဲ့ ထော်တော် လက်မထပ်ရသေး
ဘူး”

“ခင်ရာဆွေမျိုး၊ မြန်ရာဟောင်းကောင်းတဲ့။ မင်းနဲ့ ကိုယ်ခင်
နေတာပဲ အအေတို့ လက်မထပ်သေးလည်း အမျိုးတော်လို့
ရပါတယ်။ ဟဲ့ ... ဟဲ့ ... ဒါနဲ့ ထစ်ယောက်တည်းဘာ
တွေလာစားတာလဲ”

“တောက် ... ဘယ်လိုမုန်းကို မသိဘူး။ ဟဲ့ ... နင်ထွက်
သွားနော်။ စကားကြောထပ်ရှည်နေရင် ငါ့အဆိုးမဆိုနဲ့။
သွား”

အကြီးကြီး တင်းနေတဲ့ သူမရဲ့မျက်နှာသာ မာကြော
ခက်ထန်နေတာကြောင့် သူက ပြောစေအေးဆေးသော ပြုံးပြုံး ...

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ။ မင်းနဲ့ ကိုယ်က ဒီလောက်ကြီး
ပြောဆိုသက်ဆံ့ဖို့ မလိုပါဘူး”

“နှစ်သက်အေးချမ်း ... ဒီထက်မက အခြေအနေတွေဆို
မလာခင် အမြန်ဆုံးလိမ့်တာ ကောင်းလိမ့်မယ်”

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဝိတ်ထာက စားစရာလာချသေးတာ
မို့ နှစ်သက်သည် စကားနိုင်လှမပြောတော့ဘဲ ထွက်လာဖို့ ဟန်
ပြင်လိုက်တော့သည်။

“ကဲ ... ကဲ ... အေးဆေးသုံးဆောင်ပါ စွမ်းအံ့မခန်း။
နောက်မှ ဆုံတာပေါ့”

သူမက မော်ချီနေသော မျက်နှာပေးဖြင့် သူ့ကို
အဖက်တောင် ပြန်မလုပ်ပါ။ သူကလည်း သူမရဲ့အမျိုးအချိတ်
ကို သီးနေသူပီပီ ပန်းတစ်ချက်တွန့်၍ ကိုယ့်ဝိုင်းဆီ ပြန်လာခဲ့
တော့သည်။ သူ ထိုင်လိုက်တာနဲ့ မေးခွန်းက အဆင်သင့်ရှိလာပေ
သည်။

“အချိတ်စားပဲနော်။ ယူနဲ့ ပတ်သက်လား”

“အင်း ... ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ အမျိုးတွေပဲ ဆိုပါတော့။
ကဲ ... ကဲ ... လေးနာရီကျော်ပြီဆိုတော့ ကိုယ်တို့ Ice
wonder land သွားကြရအောင်”

စကားစလွဲကာ ရှင်မင်းကို သူက ခေါ်ထုတ်လာခဲ့
လိုက်သည်။ အင်း ... စွမ်းအံ့မခန်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးဟာ တကယ်
ကို အမာဒီနိုင်ငံဖြစ်၏။

သူမကို အနီးစပ်ဆုံး ဘာသာပြန်ရမယ်ဆိုရင် သူ
တို့ အခုသွားမယ့် Ice wonder land ထဲက ရေခဲရုပ်ထုလိုမျိုး
တော်တော်လေး အေးစက်မာကြောသူ ဖြစ်လေသည်။

“နင်ကလည်းဟာ တကယ်ပါပဲ။ မပြောစဆိုနဲ့”

အဲဒီခန်းက စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ညည်းညူလို့ကံလျှင် ရင်ထဲမှာလည်း တကယ်ကို မောလို့လို့သွားပါသည်။ ဒုက္ခပါပဲ။ မိန်းမတွေဟာ ဘာလို့ အချစ်ကို ဒီလောက်တောင် ရှေ့တန်းတင် နေကြသလဲ မသိပါဘူး။

“ဆောရီးပါ မမရယ်။ ခန်း တကယ်တောင်းမန်တယ်။ ဒီကိစ္စကို မမကိုပြောရင် မမက သဘောမတူမှာနိုးတာနဲ့”

“ဪ ... အဲဒါနဲ့ပဲ အပြေပေးပြီး ရည်းစားဖြစ်ကြမှ ငါ့ကို လာပြောတယ်ပေါ့။ အမှယ်လေးဟယ် ... ကလေးကင် ငွန်းထပ်မှပဲ လာပြောပါတော့လား”

အမြင်ကတ်ဘာရော၊ ဒေါသထူတ်တာပါပေါင်းပြီး အင်္ဂေါတူးလိုက်လေလျှင် မခန်းက သဘောတော်တော်ကျဉာဉ်ဖြင့် စကားပြန်ပြောနိုင်သေးတဲ့ တယားဟာ ရယ်မောနေသေးသည်။

“ဟဲ့ ... တိတ်စမ်း။ နင့်ကို ငါက ပျော်တော်ဆက်နေတယ် များ မှတ်နေသလား။ ဒါနဲ့ နေပါဦး။ နင်နဲ့ အဲဒီကောင်က ဘယ်လို ဘယ်လို ပတ်သက်သွားကြတာတဲ့။”

“အင် ... မမကလည်း။ ဒီမှာက မြန်မာရှားတယ်လေ။ သူကလည်း ခန်းတို့ batch ထဲကပဲ။ သူနဲ့ ခန်းပဲ မြန်မာရှိတာဆိုတော့ အမ်း ... ဘယ်လိုပြောမလဲ။ ခင်ရာဆွေမျိုးပေါ့ မမရယ်။ ခင်မင်သွားရာကနေ အချိန်တွေကြာလာတော့ ချစ်ကြသည် ရိုးရိုးလေးပါပဲ”

ဟင်း ... လာပြန်ပြီ ခင်ရာဆွေမျိုး။ အဲခန်းသည် အဲဒီစကားကြီးကို ကြားရလျှင် ဟိသကောင့်သားမျက်နှာ ပြေးမြင်ကာ ဒေါသပိုတိုးရလေသည်။ တွေးကြည့်ရင် အဲခန်းမှာ အရမ်းကို စိတ်ညစ်ရပါသည်။ ဘေးနားမှာ တစ်သက်လုံး အရိပ်တကြည့်ကြည့်နေပြီး ကိုယ့်ကိုပဲ ကရုဇိက်တတ်တဲ့ တော်တော်ကလည်း အချစ်နောက် ကော့ကော့ကောက်ပါအောင် လိုက်တော့မည်။ တစ်ယောက်တည်းပဲရှိတဲ့ ချစ်ညီမကလည်း အချစ်ကိုခေါင်းပေါ်တင်ပြီး ကြွေးကြော်ချင်နေတာ နန်းနန်းထီး။ ဒီအချစ်ဆိုတာကြီးဟာ ဘယ်အရပ်ဒေသရောက်ရောက်၊ ဘယ်ကမ္ဘာရောက်ရောက် ရှိနေတာမှန်းကို မသိဘူး။ ဝတ္ထုဖတ်လည်း အချစ်၊ ရုပ်ရှင်ကြည့်လည်း အချစ်၊ သီချင်းနားထောင်ပြန်လည်း အချစ်နဲ့ တော်တော်စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းပါသည်။

www.burmeseclassic.com

“နင်တို့ကိုးကိုးကို ဖေနဲ့ မေ သိပြီလား။”
 “အင်း ... ရိပ်ဘော့ရိပ်မိကြပါတယ်။ သူ့ကို ဖေနဲ့ဖေနဲ့ ဆီ မိတ်ဆက်ပေးပြီးသွားပြီ။ သူ့မိဘတွေနဲ့လည်း Vza ပြောပြီးသွားပြီ”
 “ဪ ... အခုကတည်းက ခေယယ မ,ထားရပြီပေါ့။”
 “ဟုတ်ပါဘူး မမရယ်။ မခန်းတို့ကို ဖေဖေနဲ့ ခေခေက လည်း သဘောတူနေတာပဲဆိုတော့ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်တာပါ။ သူ့မိဘတွေကတော့ သဘောတူတယ်။ ဖေနဲ့ ခေကိုတော့ ဒီနေ့ညနေမှ ခွင့်တောင်းရမှာ မမ။ ခေ ကော သဘောတူတယ်မှလားဟင်။ တော်တော်ကတော့ သဘောတူတယ်တဲ့”
 “ဪ ... နင်က တော်တော်ကိုလည်း ပြောပြီးပြီ။ ဖေနဲ့ မေဆီကလည်း ခွင့်ပြုမိန့်ပဲ လိုတော့တာဆိုတော့ ငါ့လာ မေးမနေနဲ့ဘာ့၊ အားလုံး နင့်သဘောမြဲခံနေတဲ့ဟာ။ ကဲ ... ငါက သဘောတူဘူး ပြောပါပြီရဲ့။ နင်က အဲဒီကောင်ကို ဖြတ်မှာလား။”

အဲခန်းက စိတ်အချဉ်ပေါက်ထောက်ဖြင့် မေးလိုက် လျှင် မခန်းက အဲခန့် ဖြစ်သွားပြီး အချို့သပ်ယန်ဖြင့် ...

“ချစ်ကြီးကလည်း ... ချစ်မကြီးက အချစ်ဆိုတာကိုခံမှ မခံစားဖူးတာ။ ခံစားတတ်တဲ့တစ်နေ့ကျရင် နားလည်သွား မှာပါ။ အဟဲ ... ဟဲ ... ခန်းတို့ကို သဘောတူပေးပါ မမ ရာ ...”
 အချစ်ဆိုတာ အေးမြတဲ့ လ,ရောင်လှပဲတဲ့၊ ချစ်နေ တဲ့သူနှစ်ဦးကို မြင်နေရတာကိုက လမင်းကြီးကို ကြည့်ရ သလို အေးမြတယ်။ မမလည်း မကြာခင် အေးမြတဲ့ လရောင်ကို ခံစားတတ်အောင် သဘောတူပေးပါနော် ... နော်လို့”
 “မပြောချင်တာဘူးဟေ့၊ နင့်သဘော နင့်သဘော။ ကြိုက် တာသာယူပေတော့”

အဲခန်းက စိတ်တိုတိုဖြင့် အပြတ်ပြောကာ ဖုန်းပိတ် လိုက်လေတော့သည်။ စိတ်ပျက်ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။ အဲခန်းအနား မှာရှိတဲ့သူက အဝေးကိုထွက်ခွာဖို့ကြံတယ်။ အဝေးကလူက အနီး မလာသေးခင် ချစ်သူရှာတယ်။ ကိုယ်သိပ်ချစ်ရတဲ့ တော်တော်နဲ့ ခခန်းကို တားလို့လည်းမရ၊ သဘာဝပဲ အချစ်ဒီစကားလုံးတွေပဲ ကြားနေရမှာမို့ ခေါင်းထဲလည်း ထည့်ကိုမထားချင်တော့ပါ။

စိတ်တွေက မွန်းကျပ်လာတာမို့ အဲခန်းက အပြင် ထွက်ပြီး လေညင်းခဲဖို့စဉ်းစားကာ အဝတ်အစားလဲပြီး ကားသွား

www.burmeseclassic.com

ယူ၍ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။။ ခဉ့်ခန်းမှာတိုင်စကား ပြောနေကြတာကြောင့် ဘယ်သူပါလိမ့် ကြည့်လိုက်လျှင် ရောက်နေ တဲ့ ဧည့်သည်က ဦးအေးချမ်း ဖြစ်လေသည်။

“ဟော ... သမီး။ အပြင်သွားမလိုလား။ လာလေ ... ဒီမှာ ကိုအေးချမ်းက ပြင်ဦးလွင် စတော်ဘယ်ရီတွေ လာပို့တာ လေ”

တော်တော်က အံ့ခန်းကို လှမ်းပြောလေစဉ် ဦးအေး ချမ်းကလည်း အမြီးမျက်နှာဖြင့် ...

“ဟုတ်တယ် သမီးရဲ့။ သမီး ကြိုက်တာယ်မှလား။”

“မကြိုက်ဘူး။ ငြိမ် ... တော်တော်။ သမီး သုသုဆီသွား လိုက်ဦးမယ်နော်။ ဦးအေးချမ်းလည်း ပြန်တော့လေ။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်တည်းရှိတဲ့အိမ်ကို အလည်မလာသင့် ဘူး။ အခု ကျွန်တို့ကလည်း အပြင်သွားမှာဆိုတော့ တော်တော် ကို စိတ်မချဘူး”

“ဟဲ့ ... အံ့ခန်း”

တော်တော်က လှမ်းဟန်ဆော်လည်း ပြောစရာရှိတာ ကတော့ ပြောရမှာပဲဖြစ်သည်။ ဒါ အံ့ခန်း မလွန်ဘူးလို့ထင်သည်။ ဆိတ်ကွယ်ရာဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်ရမည်။ ဒါကြောင့် တမင်ပြောလိုက်တာဖြစ်သည်။

“Ok ... Ok ... ပြန်ပါမယ်။ ကျေးဇူးတင်တယ် သမီး။ တော်တော်ကို အခုလို စောင့်ရှောက်တာ ကျေးဇူးပဲ။ ဦးက လည်း သမီးရဲ့ဒေါ်လေးကို တန်ဖိုးထားလေးစားတဲ့သူပါ။ သမီးမပြောလည်း ဦးက ပြန်ရမယ့်ဝတ္ထုရား ရှိပါတယ်။ တော်တင် ကိုယ်သွားတော့မယ်”

“အားနာလိုက်တာ ကိုအေးချမ်းရယ်”

“ငြိမ် ... ဘာအားနာရမှာလဲ။ အံ့ခန်းက ဖြစ်သင့်တာ ကိုပြောတာပဲဟာကိုး။ ကဲ ... ကဲ ... သမီးလည်း နောက် ကျနေဦးမယ်။ သွားပြီနော်”

ဦးအေးချမ်းကို တော်တော်က လိုက်ပို့ပေးပြီးနောက် မှာ အံ့ခန်းဆီသို့ ပြန်လျှောက်လာပြီး ...

“ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲ အံ့ခန်းရယ်။ အားနာစရာ ကောင်းလိုက်တာ။ နင့်စကားက ဘယ်အတိုင်းအတာထိ ရောက်သွားပြီလဲ။ တစ်ဖက်ကလူ ဘယ်လိုခံစားရမလဲ”

“အမှန်ပြောတာလေ။ အခု အံ့ခန်းက အပြင်သွားမှာ။ အဲဒါကို တော်တော်နဲ့ အဲဒီလူကြီးကို ဒီအိမ်မှာ နှစ်ယောက် တည်း ထားခဲ့ပေးရမှာလား”

“တိတ်စမ်း ... အံ့ခန်း။ နင့်စကားတွေက တော်တော်ကို တားအေးခတ်ကားလွန်းတယ်။ နင့်ပါးစပ်ပိတ်တော့။ သွားစရာ မှီတာသွားတော့။ ကြာရင် ငါ စိတ်ဆိုးမိလိမ့်မယ်”

www.burmeseclassic.com

တော်တော်စကားကြောင့် အံ့ခန်း ရင်ထဲမှာ အောင်
ခနဲတောင် ဖြစ်သွားရလေသည်။ ဘုရားရေ ... အံ့ခန်းနဲ့ပတ်သက်
ရင် မျက်နှာတောင် မမဲ့ဖူးတဲ့ တော်တော်က ငါ့ စိတ်ဆိုးမိလိမ့်
မယ် ဆိုပါလား။ အံ့ခန်း ခြေမိတာ ဘာမှားသွားလို့လဲ။ ဒါပေမဲ့
ထပ်အတွန့်တက်ရင် အံ့ခန်းပဲ ခံစားရမှာဖြစ်တာကြောင့် တော်တော်
ရှေ့က ထွက်လာခဲ့လိုက်တော့သည်။

မှန်းတယ် ... အဲဒီအချစ်ကြောင့် အံ့ခန်း အခုလို
ဘေးရောက်သွားရတဲ့ အပြစ်ကြီးကို သိပ်မှန်းတယ်။

သုသုတို့ ဖုန်းကိုခေါ်လိုက်ပြီဆို တကယ့်ကို စိတ်
မရှည်ချင်စရာဖြစ်သည်။ ဖုန်းက မအားရတာနဲ့၊ ဧရိယာပြင်ပဖြစ်
ပူတာနဲ့၊ ဖုန်းမကိုင်တာနဲ့၊ စက်ပိတ်ထားတာနဲ့၊ တကယ့်ကိုစိတ်
ပျက်ချင်စရာဖြစ်သည်။ သုသုကုန်ချိတ်ဖို့ဆိုတာ အင်ဂျင်နီယာလို့
နဲ့ ညစာစားဖို့ ချိန်းရမှာထက်ခက်သည်။ အခုလည်း ရများရလေ
ပါလားဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက်နဲ့ ဖုန်းခေါ်ကြည့်လျှင် “စက်ပိတ်ထား
ပါသည်ရှင်” တဲ့။ သူ့ စက်ပိတ်တော့လည်း ကိုယ့်ဟာကိုယ် စက်
ပြီးပြီ လိမ့်ရုံပေါ့။

အံ့ခန်းသည် ကားဦးတည့်ရာ ရန်ကုန်မြို့အနံ့လျှောက်
။ မောင်းလာရင်းတမူ ဗိုက်ထဲဆာသလိုရှိတာကြောင့် တွေ့တဲ့ဆိုင်
။ ကျန်ဆိုင်ဆီသို့ ဝင်ချလာကာ ကားပါကင်ထိုးပြီးနောက် ကားပေး

www.burmeseclassic.com

ကဆင်း၍ ဆိုင်ထဲဝင်လာခဲ့သည်။ ခရီးတူးပဲ၊ ဆိုင်လေးကဝင် လိုက်တာနဲ့ကို ထောက်တော်အေးချမ်းလေသည်။ သိပ်ပြီး ယာယီဆွနေ အောင် မခမ်းနားပေမယ့် နေရာ decoration က မိုက်သည်။ အခန်းက ထောင့်ကျကျစားပြုစိုင်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်လေသည်။ waiter က menu လာချပေးလျှင် အခန်းက menu လှန်ကြည့် ကာ မှာလိုက်၏။

“ကြာဆံကြော် ဝက်နဲ့ထစ်ပွဲ၊ mini ပွဲနော်။ အမ်း ... ပြီး တော့ ပြည်ကြီးငါးချဉ်စပ်ရယ်။ ရေသန့်တစ်ဘူး အရင်ချ ပေးပါလား။ ဝတ်မှာဦးမှာ”

waiter လေးက ရေသန့်သွားယူနေစဉ် အခန်းက ဘာထပ်မှာရမလဲ menu လှန်ကြည့်နေစဉ် special item ဆိုသော ခေါင်းစဉ်ကို သွားတွေ့ လေသည်။ ထန်းရည်စစ်စစ်ရသည်ဆိုပါ လား။ အင်း ... တစ်ခါမှ မသောက်ဖူးဘူးဆိုတော့ သောက်ရမယ်။ waiter ကောင်လေးက ရေတစ်ဘူးနဲ့ ဖန်ခွက်လာချပေးလျှင် အခန်းက ...

“ခဲနက ကြာဆံကြော်ရယ်။ ပြည်ကြီးငါးချဉ်စပ်ရယ်။ ပြီးတော့ ကြက်ကင်ရယ် အဲဒါပဲ။ အင်း ... နောက် ထန်း ရည်ချပေး”

“ခင်ဗျာ”

ကောင်လေးက သူမကို ခင်ဗျာဟု အာမေခိုက်ပြုပြီး နောက် ...

“အစ်ခ ... ထန်းရည်(ထရေ)က အခါပဲရမှာနော်”

အရစ်တက်နေသော ကောင်လေးကို အခန်းက နဂိုထမ ခိတ်တို့နေတာနဲ့ပေါင်းပြီး ပောက်ပစ်လိုက်သည်။

“ဪ ... ဒုက္ခပါပဲ။ ငါမှာတဲ့အတိုင်းသာလုပ်ပေး။ စကား မရွယ်နဲ့”

“ဟုတ်တဲ့ အစ်မ”

ကောင်လေးက စာရွက်မှာ ရေးမှတ်ကာ ထွက်သွား လေသည်။ ခဏနေတော့ ဝါးပုဆစ်လို ခပ်ရှည်ရှည် အိုးကရားလေး နှင့် ခွက်တစ်ခွက် လာချပေးလေသည်။ အင်း ... တစ်ခါမှမသောက် ဖူးဘူး။ ထရေဆိုတာ ဘာအရသာမျိုးပါလိမ့်။ အခန်းက ဝါးအိုး ထဲက ထန်းရေကို ခွက်ထဲအနည်းငယ်ထည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သောက်ကြည့်လိုက်၏။ အင်း ... ခါးသလိုလို ချဉ်သလိုလိုနဲ့၊ သွားမယ်၊ စားမယ် အစီအစဉ်တင်ဆက်သူလိုမျိုးတော့ အရသာကို ရေလည်အောင် ရှင်းပြတတ်။ သို့ပေမဲ့ ပါးစပ်ထဲ တစ်ငုံဝင်သွား ပြီးသောအခါ နောက်တစ်ငုံကို လျှာကတောင်းဆိုလာတာကြောင့် နောက်ထစ်ငုံ ထပ်သောက်လိုက်သည်။ Spy ဝိုင်ထက် သောက်လို ဝိုကောင်းပါသည်။

အံ့ခန်း မှာထားတဲ့ အစားအသောက်တွေ ရောက်လာသောအခါ အံ့ခန်းက မိုက်ဆာလိုစားပေးချိန်မှာ ကြာဆံ့ကြော်ကို လက်ဖျားနဲ့တောင် မထိသေးဘဲ ကြက်ကင်ကို တစ်ဖွဲ့စွဲ လျှာပေါ်တင်ကြည့်လိုက်သည်။ ဝါး ... စိတ်ညစ်နေတာတွေတောင် ဘယ်နားရောက်သွားတယ် မသိချေ။ အရသာက ပျားရည်ဆမ်းထားသလို ချိုမြနေကာ အရမ်းကိုခိုမြဲပြီး ကောင်းပါသည်။ အံ့ခန်းက ကြက်ကင်လေးတစ်ဖွဲ့စားလိုက်၊ ထန်းရည်လေး တစ်ခွက်လိုက်ဖြင့် အဲဒီ ချိုရီးအရသာကို မက်မောကာ သောက်လေ သောက်လေ ငတ်မပြေနိုင်သော ဖင်လယ်ရေ သောက်နေရသလို ထန်းရည်ကို အရသာရှိစွာ သောက်နေမိသည်။ တထယ်စားကောင်းလျှင် ဓဏလေးနဲ့ ကုန်တယ်ဆိုတာ တယ်မှန်ပါ။

နောက် ထန်းရည်တစ်အိုး ထပ်မှာကာ ခပ်သိသာခြောက်ထစ်ပွဲပါ ထပ်မှာလိုက်လေသည်။ ထန်းရည်နှင့် အဖြည်းတွဲစားနေရတဲ့အချိန်တွေမှာ အံ့ခန်းဟာ အရာရာကိုမေ့နေတဲ့ ဖီလင်က မိုက်သည်။ နည်းနည်းလေး ရှိတိတိဖြစ်နေတဲ့ ဖီလင်မှာ Natural World တာ ဝန်းကန်ပြာသို့ စီးနေရသလိုပင်။

“ဟေ့ ... ထန်းရည် ထပ်ချပေးဦး”

“အစ်မ ... မူးနေမယ်နော်၊ အစ်မ သောက်တာများနေပြီ”

“ဟဲ့ ... နင့်မန်နေကျာကို သွားခေါ်ခိုင်းရမလား။ ငါ့ကို ထန်းရည်ချပေးမှာလား”

လာပြီးအရစ်ရည်နေသော waiter ကောင်လေးကို အံ့ခန်းက ရစ်ပေးလိုက်လျှင် ခေါင်းငုံ့ပါးစပ်ပိတ်ကာ ထန်းရည်နောက်တစ်အိုး ထပ်ချပေးလေသည်။ အံ့ခန်းက သဘောကျစွာ ဖြင့်ပြီးကာ တစ်ခွက်ပို၍ မော့သောက်လိုက်သည်။ ခါးသက်သက်လေး အရသာဟာ အံ့ခန်းရင်ထဲက အခါးကိုတော့ မိနိုင်မှာမဟုတ်ပါ။ စိတ်တွေညစ်နေတာကို အကြောင်းမြဲ၍ အံ့ခန်းဟာ အမြည်းလေးစားလိုက်။ ထန်းရည်သောက်လိုက်နှင့် သုံးမြူလောက် ကုန်သွားချိန်မှာတော့ လူက လည်ထွက်နေကာ တော်တော်လေးမှန်နေပြီဖြစ်သည်။

အား ... မူးလိုက်တာ။

“ဟေ့ ... စွမ်းအံ့မခန်း၊ မင်း ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ကြားလိုက်ရတဲ့ အသံကြောင့် စိုက်ချင်နေသည့်ခေါင်းတွေထဲ ပြန်လည်ထောင်မတ်လာကာ မော့ကြည့်လိုက်လျှင် မသဲမကွဲ ချက်လုံးတွေကနေ ဟိုလူ နှစ်သက်အေးချမ်းကို သွားတွေ့လိုက်လေသည်။ သူက ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ။ အံ့ခန်းက သူ့ကို လက်ညှိုးတဖိုးထိုးဖြင့် ဘောက်ဆတ်ဆတ်လေသံဖမ်းပြောလိုက်မေမယ့် အံ့ခန်းရဲ့အသံ tone က တွေ့နေပါသည်။

“ရှင် ... ဘာလာလုပ်တာလဲ။ သွား ... စမ်း ... ပါ”

www.burmeseclassic.com

“ဟား ... ဒုက္ခပဲကွာ။ သောက်ထားတဲ့ ထရေတွေကလည်း သုံးမြို့တောင်၊ မင်း သောက်ဖူးလို့လား။ မင်းကြည့်ရတာ တော်တော်ခန့်နေပုံပဲ”

အံ့ခန်းက တောက်တစ်ချက်ခတ်ရင်းက ဆတ်သား ခြောက်တစ်ဖတ် ထောက်ဝါးရင်း ခွက်ထဲက ကျန်နေသေးတဲ့ ထန်းရည်ကို ကောက်ဖော့ပြီး ဒေါက်နံနံဖြင့် သူ့ကို ထဆော် ပစ်လိုက်သည်။

“ဟား ... ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ။ နားငြိုးလိုက်တာပဲ ဟဲ့ ... ဒီ ... မှာ ... နှစ်သက်အေးချမ်း ... နှင်တို့သားအဖ က ... ထကယ့် အ ... ရှုပ် ... ထုပ်။ နှင့် အပေကြောင့် ငါ တော်တော်က ငါ့ကိုစိမ်းထားနေပြီ။ နှင်တို့က တကယ့် ကို ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့ဟာတွေ”

ပြောရင်းက အံ့ခန်း ရင်ထဲမှ နှာကြည်းစိတ်တွေက ပိုတိုးလာတာကြောင့် သူ့ကို ခါးသီးစွာ ပြောမိသည်။ အံ့ခန်းကို ခပ်တွေ့တွေ့ ငေးကြည့်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေက အရမ်းမုန်းစရာ ကောင်းလေသည်။

“သွား ... ထွက် ... သွား ... စမ်း”

သူ့ကို မောင်းထုတ်လိုက်ပြီးနောက် အံ့ခန်းက အိုး ထဲက ထန်းရည်ကို ငုံ့ထည့်လေလျှင် သူက အံ့ခန်းလက်ထဲက ထန်းရည်အိုးကို ဆတ်ခန့် ဆောက်ဆွဲလိုက်ပြီး ...

“တော်တော့ အံ့ခန်း။ မင်း အရမ်းမူးနေပြီ။ အိမ်ပြန်မှ ပြစ်မယ်”

“သွား ... စမ်း ... ဝါ။ မလိုဘူး”

“ကျွန် ... ဒီဆော်ကဘော့ကွာ”

အံ့ခန်းရဲ့လက်မောင်းရင်းကို ပိုင်နိုင်စွာကိုင်မ၊ ဆွဲ ထူ၍ အတင်ကို ခေါ်ထုတ်လာလေသည်။ သူ့ကို ပုတ်ထုတ်ရုန်း သော်လည်း လူက ချာချာလည်နေတာကြောင့် တံရွတ်တိုက်ပါ လာလေသည်။ မျက်လုံးတွေက ရှိစေခြစ်နေတာကြောင့် သိပ်ပြီး သဲသဲကွဲကွဲ မရှိချေ။ အံ့ခန်းကို ကားပေါ်တင်လိုက်တာ၊ စက်နှိုး ငြိုးဆောင်းထွက်လာတာတွေကို မှတ်မိလေ၏။ ကားမှန်ချထားတာ ကြောင့် သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်က လေတွေက ပါးနှစ်ဖက်ကို လာရောက်ထိစပ်လာတာဟာ မူးနေတဲ့အဖို့ကို ပိုမြင့်ပေးလိုက် သလိုမျိုးကြီးဖြစ်ကာ လူက ရီစေစေ စပ်ဖျဉ်းဖျဉ်းဖြင့် နေရထိုင် ရတာ လေးလံလာတာကြောင့် မျက်ဝန်းတွေကို မှိတ်ထားလိုက် လေသည်။

မုန်းနေတဲ့စိတ်တွေဟာ အိပ်ခက်ထဲထိတောင် ကပ် ငြိတွယ်လာကာ ဆူးတွေလို အဆိပ်တက်စေပါသည်။

မျက်လုံးတွေကို တပြည့်အပြည့်ချင်း ဖွင့်လိုက်ပေမယ့် ဆယ်ပေါင်တူကြီးက ခေါင်းတစ်ခုလုံးကို ဖိချထားသလို လေးလံ ကိုက်ခဲနေတာကြောင့် မျက်လုံးခဏပြန်မှိတ်ထားရသည်။ ခဏလေး မှိန်းနေပြီးမှ မျက်လုံးအသာပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ ထန်းရည်တွေ အရမ်းမူးပြီး အိပ်ပျော်သွားတာပဲ။ ဟင် ... အခု ... အခုက ခုတင် ပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေတာ။ ဒါ ... ငါ ဘယ်နေရာလဲ။

အံ့ခန်းက လန့်ဖျတ်သွားတာ ငေါက်ခဲထဲထိုင်လိုက် လျှင် ခေါင်းထဲက စူးခဲထိုးတက်လာတဲ့ တိုက်ခဲရွက်ကြီးကြောင့် ခေါင်းကိုလက်နှင့် အသာဖိထားရသည်။ အခုချိန်မှာ ခေါင်းထိက် နေတာထက် ဘယ်ရောက်နေတာလဲဆိုတာ အရင်သိအောင်လှုပ် ရမည်။ ဒီနေရာက ဘယ်နေရာလဲ။ ဒါ အံ့ခန်းနဲ့ လုံးဝမရင်းနှီး သည့် နေရာသစ်ဖြစ်သည်။

“ဪ ... မင်း နိုးလာပြီလား”

အခန်းတံခါးကို ဖွင့်ဝင်လာရင်း မေးလိုက်တဲ့အမေး စကားကြောင့် အံ့ခန်းက အလန့်တကြား ကြည့်လိုက်လျှင် သူ ဟာ နှစ်သက်အေးချမ်းမြတ်လို့နေသည်။ ဟား ... ဘုရားရေ။ ဘာ တွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ အံ့ခန်း မူးနေချိန်တုန်းက သူ အံ့ခန်းအနား ရောက်လာခဲ့တာပဲ။ ဘုရား ... ဘုရား။ အခန်းတံခါးကိုလည်း ဖွင့်ဝင်လာတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ပုံစံက ...

သူ့ပုံစံက ဘာကြီးလဲ။ လက်ပြတ်စွပ်ကျယ်အဖြူနဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီကို ဝတ်ထားတာဖြစ်သည်။ နေပါဦး ... ဆိုင်မှာ တုန်းက သူက ရှုပ်အင်္ကျီနဲ့ ဖုလား။ အခု ဘာလို့ စွပ်ကျယ်ဖြစ်နေ ရတာလဲ။ ပြီးတော့ ဒီအခန်းထဲမှာ သူနဲ့ အံ့ခန်း နှစ်ယောက်တည်း။ အံ့ခန်းသည် အခြေအနေတစ်ခုကို သွေးရူးသွေးတန်းဖြင့် ကြောက် နေမိသည်။

“ရှင် ... ရှင်။ ဒါ ဘယ်နေရာ ရောက်နေတာလဲ”

သူက အံ့ခန်းကို တစ်ချက်စူးစိုက်ကြည့်ကာ ...

“တည်းခိုခန်းကို ရောက်နေတာ အံ့မခန်း”

ဟာ ... အံ့ခန်းသည် ဘာပြန်ပြောရတော့မယ်မှန်း လည်း မသိတော့။ လည်ချောင်းဝကို မီးစနဲ့ထိုးနေသလို ခံစားမှု ကြီးဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ကတုန်ကယင် ဖြစ်လာစဉ်တွင် သူက အနားတိုးလာလေသည်။

“မင်း စားသောက်ဆိုင်မှာ ထရေတွေသောက်ပြီး တအားပန်းနေလို့ ကိုယ်ခေါ်လာတာ။ အဝတ် ခင်းအိမ်ကို အရောက်ပြန်ဖို့ပေးမလို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ကားက ပျက်သွားတယ်။ မင်းရဲ့ကားကို ဆိုင်မှာထားခဲ့လိုက်တော့ သွားပြန်ယူမလို့ကို မင်းက လှမှန်းသူမှန်းမသိ မူးနေတော့ မင်းထို ကားပေါ်မှာ ထားခဲ့ဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။ အဲဒါကြောင့် ဒီကိုခေါ်လာတာ။ အခု မင်းရဲ့ကားကိုလည်း သွားပြန်ယူပြီးသွားပြီ”

“ကျွန်မ ပြန်မယ်။ ပေး ... သော့”

အံ့ခန်းက ကားသော့တောင်းလေလျှင် သူက သော့မပေးသေးဘဲ အံ့ခန်းကို ခပ်စိုက်စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ကိုယ် ပြန်လို့ပေးပါ့မယ်။ အခု ညကိုးနာရီခွဲနေပြီ အံ့ခန်း။ မင်းကို အားလုံးစိတ်ပူပြီး လိုက်ရှာနေကြတယ်။ မင်းထုန်းမှာ missed call တွေ မနည်းဘူး”

ဘုရား ...။ ဟာ ... အံ့ခန်း ဒီလောက်တောင်မိုက်မိတာလား။ တော်တော် အံ့ခန်းကို အရမ်းစိတ်ပူနေလောက်ပြီ။ အံ့ခန်း ပြန်မှဖြစ်မယ်။ အံ့ခန်းက ခုတင်ပေါ်ကဆင်အား ပြန်ဖို့ ပြင်လျှင် သူက အံ့ခန်းရဲ့ လက်တစ်ဖက်ကို လှမ်းကိုင်၍ စူးစူးရဲ့ရဲ့ ကြည့်ကာ ...

“အံ့ခန်း ... ကိုယ် မင်းကို လက်ထပ်ပါရစေ”

ဟင် ...။ အံ့ခန်းတို့ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လို့လဲ။ သူက ဘာကိုလွှဲ လက်ထပ်ပါရစေ ပြောရတာလဲ။ အံ့ခန်းသည် ဘာတစ်ခုမှ စဉ်းစားလို့မရတဲ့အတိတ်ကို တွေးမိကာ သွေးပျက်လာ၍ အသံတွေက သိသိသာသာ တုန်ထင်လို့လေလေသည်။

“ကျွန်မတို့ ဘာမှ ... ဘာ ... မှ ... မဖြစ်ခဲ့ဘူးလေ”

“မင်း ကိုယ့်ကို လက်ထပ်မယ်လို့ ကတိပေးရင် ကိုယ့်ဘက်က အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံမယ်”

“နှင် ရူးနေလား နှစ်သက်အေးချမ်း။ နှင်ပဲ ငါ့ကားကိုသွား ပြန်ယူမှာမလို့ ငါ့ကို ဒီမှာထားခဲ့တာဆို။ နှင် မယုတ်မာနဲ့”

“အဟောင်း ... လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်နာရီလောက်ကမှ ငါ ကားသွား ယူတာ။ အဲဒီမတိုင်ခင် ကာလတွေတုန်းက မင်းနဲ့ ကိုယ်နဲ့ နှစ်သောက်အတူ ရှိခဲ့တာပဲ”

အံ့ခန်းသည် ယုတ်မာလွန်းလေသော နှစ်သက်အေးချမ်းရဲ့မျက်နှာကို လည်ထွက်သွားအောင် ရိုက်ချပစ်လိုက်ရင်းက မျက်စည်တွေဟာ အဆီးအတားမရှိ တင်လိမ့်လိမ့် ကျလာလေသည်။ သူက အံ့ခန်းရဲ့ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်လှုပ်ယမ်း၍ ...

“မင်းကို ကိုယ် လက်ထပ်ပါရစေ အံ့ခန်း ...

မင်း ကိုယ့်ကို လက်ထပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့် အမှန် အတိုင်း ပြောပြမယ်။ ဘယ်လိုလဲ။ မင်းကိုယ်မင်းတောင် မသေချာတဲ့ အမှန်တရားကို ကိုယ်ပြောပြမှ မင်းသိမှာနော်။ ကိုယ် မင်းကို လက်ထပ်ပါရစေ။ ကိုယ့်ကိုလက်ထပ်ပါ။”

ဒီလူဟာ သိပ်ကိုရုံမုန်းစရာကောင်းတဲ့လူ။ အံ့မခန်းရဲ့ အနာဂတ်တွေအားလုံးကို အခံပိတ်ကျွေးသတ်ပစ်ခဲ့တဲ့သူ။ သူ့ကို သိပ်မုန်းတယ်။ အံ့မခန်း ကိုယ်တိုင်တောင် မသေချာတဲ့ ဒီအဖြစ်ကို အံ့မခန်း ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမှာလဲ။ ပြီးတော့ ညတ နောင်နေပြီ။ ဒီအချိန်မှာ ပြန်ရောက်လာတဲ့ အံ့မခန်းကို တော်တော်ကတော့ ဘယ်လိုထင်မှာလဲ။ လူတ ဓမ္မန်းကျပ်လှောင်ပိတ်လာကာ ဆေးချင် လောက်အောင် သွေးပျက်ခွဲနေပါသည်။ ဒီလောက် ထုတ်ဓာပက် စက်တဲ့ ဒီသူယုတ်ကို အံ့မခန်း ခါးနေအောင် မုန်းလှပါသည်။ လောကကြီးကို ညစ်ထွန်းထွန်းပြီး သင်းကို အသေသတ်ဖို့ အံ့မခန်း စိတ်တွေ ကြမ်းတမ်းစွာဖြင့် သူ့ကို နာကြည်းစွာ စိုက်ကြည့်ကာ ...

“ကောင်းပြီ ... နှစ်သက်အေးချမ်း။ နှင် အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံ။ ငါ နှင့်ကို လက်ထပ်မယ်။”

“Ok ... မင်း ကစိတ်ချလိမ့်မယ်လို့ ငါ ယုံတယ်။”

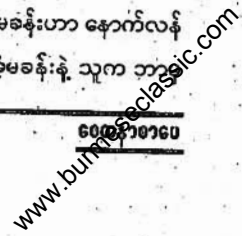
သူက သက်ပြင်းချလေသည်။ ပြီးတော့ သူက အံ့မခန်း မသိတဲ့ အမှန်တရားကို ဝန်ခံပါသည်။

“မင်း ထန်းရည်တွေ လူးမှန်းသူမှန်းမသိအောင်မူးနေလို့ မင်းကို စိတ်မချတဲ့စိတ်တစ်ခုတည်းနဲ့ ငါ ဒီကိုခေါ်လာခဲ့တာ။ ဒီကောက်တော့ မင်းအမူးလှူနဲ့ပြီး ငါ့အပေါ်အန်ချလို့ မင်းကို ကော ငါ့ကိုယ်ငါကော သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရတယ်။ မင်းအပေါ် ထားတဲ့ ငါ့ရဲ့စိတ်ကို ငါ လိပ်ပြာသန့်တယ်။ ငါတို့ ဘာမှ မဖြစ်ခဲ့အောင်ကို ငါ့ဘယ်က စောင့်စည်းခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဖွဲ့နဲ့ကင်နေတာမဟုတ်ပါဘူး။ မင်းနဲ့ ကိုယ် ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုဘာ မင်းစိတ်ရှင်းအောင် ပြောပြ နေတာ ...”

ဒါပေမဲ့ မင်းကို ကိုယ် တကယ်ကို လက်ထပ်ချင် တာပါ အံ့မခန်း။ မင်းအတွက် အိမ်ပြန်ချိန်ကလည်း ညဉ့် နက်ပြီလို့ ကိုယ်ထင်တယ်။ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက် အချိန်မီ အိမ်ပြန်မကောင်လို့ လက်ထပ်လိုက်ရတယ်ဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ မင်း ကိုယ့်ကို လက်ထပ်လို့ရပါတယ် ...

ကဲ ... ကိုယ် အမှန်အတိုင်း ပြောပြပြီးပြီနော်။ မင်း ကတိတည်ဖို့ပဲ လိုတော့တယ်။ ကိုယ် မင်းကို လက်ထပ်ပါ ရစေ။”

သူ့ရဲ့အဖြေစကားကြောင့် အံ့မခန်းဟာ နောက်လန် ကျတော့မလိုလို ယိမ်းယိုင်သွားပါသည်။ အံ့မခန်းနဲ့ သူက ဘာ

မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ လက်ထပ်ရမယ်။ ဘယ်လိုဘဝကြီးလဲ။ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ အခြေအနေဟာ အံ့ခနဲနဲ အတွက် အရမ်းကြီးကို ရှောင်ဖြိုပေးပါသည်။ အံ့ခနဲနဲကို ပိုင်ဆိုင်ချင်နေတဲ့သူကို အရမ်းနာကြည်းပါသည်။

အခုပဲ ဆယ်နှစ်ရီထိုးထားမယ်။ အံ့ခနဲနဲကို သိပ်စိတ်ပူနေတာမယ့် တော်တော်ချက်နာကို ဖြင့်ယောင်လောက်ာ ရင်တစ်ခုလုံးသည် မီးလောင်တိုက်သွင်းခံနေရသလို ပူလောင်ဖြင်းရှုနေပါသည်။

အံ့ခနဲနဲက မျက်ရည်တွေကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ငွတ်သူတ်လိုက်ကာ သူ့ကို ဆေးချကြည့်၍ ပြောလိုက်တာသည်။

“ကောင်းပြီ ... နှစ်သက်အေးချမ်း၊ နင်တို့ ငါလက်ထပ်မယ်။ မနက်ဖြန် တရားရုံးမှာ နင်နဲ့ငါ နှစ်ဦးသဘောတူလက်မှတ်ထိုးမယ်။ နင် စိစဉ်ထားလိုက်ပါ။ အဲဒါဆို နင်ကျေနပ်တာ။ မနက်ဖြန် နင်နဲ့ငါ နှစ်ယောက်တည်းပဲ တရားရုံးသွားမှာနော်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမပေးနဲ့။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ ခေါ်မလာနဲ့။ နှစ်ဦးသဘောတူဆိုတဲ့စကားကို နင်နားလည်တယ်နော်”

သူက အံ့ခနဲနဲကို မျက်ဝန်းတွေဖြင့် အံ့ခနဲနဲကို သူက ငေးကြည့်ရင်း ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

“ကောင်းပြီ ... အဲဒါဆို ငါအိမ်ပြန်မယ်။ တော်တော် သိပ်စိတ်ပူနေလိမ့်မယ်။ ငါ့ကို ကားသွားပေးပါ”

“ဘယ်လို ... အံ့ခနဲနဲ။ ကိုယ့်ကို မင်း လက်ထပ်မယ်ဆို”

“အိမ်ပြန်မှာလေ။ မနက်ဖြန်မှ လက်ထပ်ကြမှာပဲ။ ကျွန်မတော်တော်ထိပြန်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ကျွန်မဘက်က ကတိတည်တယ်။ ရှင် အားလုံး Ready လှုပ်ပြီးသွားရင် ကျွန်မဆီပုန်းဆက်လိုက်။ နေ့နက်ဖြန် တရားရုံးကို ကျွန်မ လာခဲ့မယ်။ ကားသွားပေးပါ”

သူက တစ်စုံတစ်ခုကိုတွေ့ရင်းက သူ့ဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲက ကားသွားကိုနှိုက်ယူကာ အံ့ခနဲနဲရဲ့လက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလေသည်။ ပြီးတော့ အံ့ခနဲနဲရဲ့လက်တွေကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ကာ ...

“ကားကို ဂရုစိုက်မောင်းပါ။ အံ့ခနဲနဲ၊ မင်းနဲ့ကိုယ်ရဲ့အခြေအနေက ရုတ်တရက်ကြီး Temp ချိန်းသွားပေမယ့် မင်းကို ကိုယ် တစ်ဆက်လုံး ဝါစွာရိုဂြိုနဲ့ ပေါင်းသွားမယ်လို့ ကိုယ်ကတိပေးတယ်။”

အံ့ခနဲနဲက ဟက်ခနဲနဲတစ်ချက်ရယ်လိုက်ကာ သူ့ကို ညစ်ကျယ်ကျယ် အပြေးတစ်ခုဖြင့် ...

“ရှင်ကို လက်ထပ်မယ်လို့ပဲ ကတိပေးထားတာ နှစ်သက်
အေးချမ်း၊ ခေါင်းသင်းပျံ့မယ်လို့ ကတိပေးထားတာ ခေတုတ်
ဘူး၊ ရှင်ဆင်တဲ့ချောက်ဝဲကို ကျွန်မကျသွားပေမယ့် ဘယ်
တော့မှ အသေမခံဘူး၊ လက်ထပ်စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးပြီး
သွားရင် ပွဲသိမ်းသွားပြီ”

“ဘာ ... ဘယ်လို့”

“ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ၊ ရှင် မကျေနပ်ရင် လဲသေလိုက်လို့ရ
တယ်၊ ရှင်နဲ့ ကျွန်မရဲ့ လက်ထပ်ခြင်းဟာ စာချုပ်သင်္ဘောမှာရှိ
လိမ့်မယ်”

အိုခန်း စကားကိုကြားရင် သူ့ဟာ ပေါက်ကွဲလိမ့်မယ်
လို့ထင်ထားပေမယ့် အဲဒါနှင့်ဆန့်ကျင်စွာ သူ့က အပြုံးတစ်ခုဖြင့်
ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညှိတိတ်၍ ...

“ရပါတယ် အိုခန်း၊ ကိုယ့် မင်းကို လက်ထပ်ခွင့်ရဖို့ပဲ
မျှော်လင့်တာပါ။ မနက်ဖြန်ဆိုတာပေါ့”

“ကောင်းပြီ နှစ်သက်အေးချမ်း”

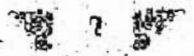
အိုခန်းက သူ့ကို ကျောခိုင်းကာ ထွက်လာခဲ့သည်။
ဘယ်တုန်းကမှ မမျှော်လင့်ထားခဲ့သောအဖြစ်သည် ဘုံခန်းမှာမှ
ရင်ဆိုင်စေရသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်ရင် နောက်ကျနေတာဟာ
ကားပျက်နေလို့ပါဆိုပြီး ဒီလိုပဲ ယုံအောင်ရှိုးရလိမ့်မည်။

ဘဝမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်သူမှမသိ
အောင် ကိုယ်တစ်ဆိတ်လက်ထပ်ပြီး အဲဒီယောက်ျားရဲ့ဘဝကို
အသေလတ်ပစ်မယ့် ရည်ရွယ်ချက်ကြီး အိုခန်းမှာ ရှိနေလိမ့်မည်
ဟု ဘယ်သူကမှ ထင်ကြမှာမဟုတ်ပါ။

www.burmeseclassic.com

တစ်ဝင်တိုင် လွင်လာတာ ကယ်ဒီနားနဲ့ဆိုတဲ့သီချင်း
 ထဲကလို သူမသည် Calidina ပါဝါရိန်းဂျားကစားအနက်ကြီးကို
 မောင်းလာကာ ပါကင်ထိုးပြီးနောက် ကားပေါ်ကနေ ကြော့ရှင်း
 စွာဆင်းလာပါသည်။ အံ့မခန်းသည် ဆံဝင်တွေကို Half စည်း
 ထားသောကြောင့် မျက်နှာလေးက ပေါ်လွင်တင့်တယ်ပေသည်။
 BB Cream တွေရဲ့ပုံပိုးအားက အရမ်းကောင်းလာတာကြောင့်
 မျက်နှာလေးက ကြွေးသားအရပ်လေးကို ကြည့်ရသလို ပြောင်တင်း
 ၍ ဖူးမွတ်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေဟာ Lip Balm ပန်း
 သွေးရောင်စွမ်းစလားကြောင့် နုနယ်နေ၏။

ကောင်းတင်တက်က ဆင်းသက်လာတဲ့ နတ်သမီး
 တစ်ပါးလို ကျက်သရေရှိနေတာဟာ မြန်မာဆန်ဆန်လေးဝတ်ထား

လို့ဖြစ်လိမ့်မည်။ အပေါ်က မှန်နိုင်လွန်စာလို အပြာနုနုလေးကို
 အောက်ကထပ်ခံ၍ ဝတ်ထားတဲ့ ဒီဇိုင်းလေးဟာ နန်းဆန်တဲ့ဒီဇိုင်း
 လေးဖြင့် တကယ်ကို ယဉ်တစ်ကိုယ်မယ်လေးဖြစ်သည်။ မိုးပြာရောင်
 ချိတ်ထာဘီရှည်ရှည်လေးဝတ်ထားတဲ့ မြန်မာဆန်ဆန်ဟန်ပန်ဟာ
 သူ့ရင်ထဲမှာ မိုးရွာပြီးစကာလလေးလို အေးစိမ့်၍ နေလိုကောင်း
 လှပါသည်။

“မင်း ဒီနေ့အရမ်းလှတယ် အံ့မခန်း”

သူ့ရဲ့စကားကို အံ့မခန်းက ဘာမှ မပြောဘဲ နား
 ထောင်နေပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။ သူ့နဲ့အံ့မခန်း အခုလိုမျိုး
 လေး အခြေအနေတစ်ခုဖြစ်လာတာကိုပဲ သူက ကျေနပ်နိုင်သူဖြစ်ပါ
 သည်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်တာ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင်
 အဝတ်အစားအရောင်လာတူနေပါသည်။ သူက စတင်ကော်လာရှပ်
 အပြာနုလေးကို စကြာပုဆိုးဖြင့် မြန်မာဆန်စွာ ဝတ်ဆင်လာတာ
 ဖြစ်သည်။

“မင်းနဲ့ကိုယ်က စိတ်ချင်းဆက်တယ်နဲ့တူတယ်နော် အံ့မခန်း၊
 အရောင်လေးက ဆင်တူပဲ”

“အပိုတွေပြောမနေပါနဲ့၊ သွားကြစို့”

သူက လက်ထဲမှာကိုင်ထားတဲ့ အပြာရောင်ဘော်
 ကြယ်လေးတွေကပ်ထားကာ မှန်စာခဲထားတဲ့ အလှပဆုံး လက်တံ

စာချုပ်လေးနှစ်အုပ်ကို ကိုင်အောင်လာကာ ထရားသူကြီးဆီသို့ သူမနဲ့အတူညွှားလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ လက်မှတ်ထိုးပွဲဟာ သိပ်ပြီး အသက်မဝင်သလို ဝံ့စားရပါသည်။ သက်တော်ထားတဲ့ သတို့သားသတို့သမီးနေရာမှာ သူတို့နှစ်ယောက်က လက်မှတ်ထိုးလိုက်ကြသည်။ ပြီးတော့ ထရားသူကြီးရဲ့ ဆေးတော့င်းမှုက သူ့ရင်ထဲမှာ အရမ်းကိုငြိမ်းချမ်းသွားရပါသည်။

“ကဲ ... ဒီလင်ဒီမယား အိမ်အောင်မင်းအောင် စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ပျော်ရွှင်စွာ ပေါင်းဖက်နိုင်ပါစေ”

“ဈေးတဲ့ဆုနဲ့ ဖြည့်ပါအောင်ဗျ”

အံ့မခန်းဘက်ကလေးက ဘာအသံမှ ထွက်မလာခဲ့ပါချေ။ ဒါပေမဲ့လည်း ကိစ္စမရှိပါ။ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ အကြင်လင်မယားဖြစ်သွားကြပြီဖြစ်သည်။ ဘယ်တုန်းကမှ ဖြစ်လာမယ်မထင်သော အံ့မခန်းအတွက် ချစ်ခြင်းအေးဩဇာတရားတွေဟာ အစည်းအတားမရှိ ယိုပိတ်လာတာကတော့ အင်မတန်မှ အံ့ဩဖွယ်ပဲဖြစ်လေသည်။

သူတို့ဟာ အောက်ထပ်ကိုဆင်းလာပြီးနောက် သူ့ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်ကြည့်လာကာ ...

“အဲဒီလက်ထပ်စာချုပ်နှစ်ခုလုံး ကျွန်မတို့ပေးပါ”

“ဟင် ... ဘာလုပ်မလို့လဲ”

“ဘာလုပ်ရမလဲ၊ ပျောက်မျက်ပစ်ရမယ်၊ အဲဒီစာချုပ်ကို မိန့်ပစ်မလို့”

“ဘာ”

နှစ်သက်သည် အံ့အားတကြီးဖြင့် သူမကို တုန်လှုပ်စွာ အော်ခိသွားလေသည်။ အံ့မခန်းဟာ အင်မတန်မှ အကြောတင်းလှသော မှိန်းကလေးဆိုတာ သူ့အခုပုပဲ သေချာသိတော့သည်။ ဘာကြီးဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ကွာ။ သူတို့တွေက လက်ထပ်လိုက်ကြပြီပဲ။ ဒီလိုမျိုးကြီးတော့ မရက်စက်သင့်ဘူးလို့ သူ ယူဆပါသည်။

“ရှင်ဆင်ထားတဲ့ ထောင်ချောက်ကို ကျွန်မ အလွယ်တကူ ချောက်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ထားတာလား၊ လက်ထပ်ပါဆိုလို့ လက်ထပ်ပြီးပြီး၊ အေး ... ဒီအခြေအနေက ဒီမှာတင်ပဲ ရုပ်တန်ပြီးဆုံးသွားပြီ ...

ဒီကိစ္စတွေကို ဘယ်သူ့ကိုမှ အသိမခံဘူး”

“ကျစ် ... အံ့မခန်း၊ ကိုယ်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်သွားကြပြီလေကွာ၊ ခင်း ကိုယ့်ကို အဖေနေ့ပတ်သက်ပြီး ရောမမုန်းသင့်ဘူး။ ကိုယ်တို့ကိစ္စကို လူကြီးတွေဆီ ဖွင့်ပြောမယ်၊ ပြီးရင် သာယာချမ်းမြေ့မှုရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို ဖန်တီးကြမယ်”

သူ့စကားကို အံ့မခန်းက ခဲ့ပြီးတစ်ချက်ပြီးရင်းက ဖျတ်ခနဲ သူ့လက်ထဲက လက်ထပ်စာချုပ်ကို လှယူလျှင် သူက လည်း သတိရှိစွာ ဖတ်ခနဲ နောက်သို့ပြန်ရုပ်လိုက်ကာ ...

"စွမ်းအံ့မခန်း ... ဘာဖြစ်နေတာလဲကွာ၊ ကိုယ့်တို့ ဘေးအေးဆေးဆေး စကားပြောရအောင်၊ တရားရုံးကျမှ ရုန်းရင်းဆန့်ခတ် ခြင်္သေ့ကြီးက အရမ်းအရပ်ဆိုးတယ်၊ ဒီနားမှာ လူတွေက မင်းနဲ့ကိုယ့်ကို လက်မှတ်လာထိုးကြတဲ့ လင်မယားအသစ်စက်စက်လို့မြင်နေတာ၊ အခုပုံစံကြီးက မင်းလည်း သိက္ခာကျတယ်"

အံ့မခန်းက သူ့ကို ခပ်စူးစူးစိုက်ကြည့်တာ ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတံ့၍ ...

"ကောင်ပြီ၊ ရှင် ကျွန်မကားနောက်က လိုက်လာခဲ့"

"မဖြေခိုင်းဘူး"

"ဘာ"

ဒေါသတကြီး သူ့ကို ထအော်လေလျှင် သူ့ဟာ အရမ်းကို ထူးဆန်းစွာဖြင့် သဘောကျသွားကာ ပြီးမိသွားလေသည်။ ဒီအထောတွေကို ကြိုသိနေတာမို့ သူက ကားကို အိမ်မှာ တမင်တကာကို ထားခဲ့လိုက်တာဖြစ်သည်။

"မဖြေခိုင်းဘူးဆိုတာက မင်းကားနောက်ကလိုက်ဖို့အတွက် ကိုယ့်မှာ ကားမပါဘူး၊ ဒီတော့ အေးအေးဆေးဆေး စကားပြောဖို့အတွက် မင်းကားကို ပေးစီးမှုဖြစ်လိမ့်မယ်"

"ဟင်း ... ဒီအထာလာမလုပ်နဲ့ နှစ်သက်အေးချမ်း၊ Taxi ငှားပြီး ငါကားနောက်ကလိုက်ခဲ"

အံ့မခန်းက သူ့စကားဆီလျှောက်သွားလေလျှင် သူက ပြီးလိုက်ရင်းက လမ်းအော်ပြောလိုက်လေသည်။

"တက္ကစီနဲ့ဆို မသွားဘူးကွာ၊ မင်းသိပ်လိုချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စာချုပ်က ကိုယ့်ဆီမှာနေပါ၊ မင်းကားနဲ့ မလိုက်ရရင်တော့ မသွားဘူး"

သူ့ကို အရမ်းအရမ်းကို တင်းနေပြီဖြစ်သော မျက်ဝန်းတွေသည် မီးဝင်းဝင်းတောက်လျက် မျက်အောင်းသာထိုးလိုက်ရင် ဝန်းမခန်းထောင် ပြာကျသွားနိုင်ပါသည်။ လောလောဆယ် နိုင်ကွက်က သူ့လက်ထဲမှာရှိနေတာကြောင့် သူဟာ လက်ထပ်စာချုပ်ကို တစ်ချက်ထောင်ပြလိုက်ပြီး မျက်စတစ်ချက်ပစ်ပြလေလျှင် အံ့မခန်းက ထောက်တစ်ချက်ခတ်ကာ ကားထဲဝင်လိုက်လေသည်။ ဒီလောက်ဆို သူကလည်း မခေတ္တဖြင့် အံ့မခန်းရဲ့ကားပေါ်မှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ သူ ကားတံခါးပိတ်လိုက်တာနှင့် ကားကို စက်နှိုးကာ လီတာကို စွတ်နင်း၍ ဝေါခဲနဲမှောင်းချသွားလေသည်။

ကန်ထော်ကြီးထဲ မောင်းချသွားတာကြောင့် ရင်ခန့် သွားရပါသည်။ ဒါမေမဲ့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာတိုလည်း သူ့တာ ကြိုတင်မျှော်လင့်ထားပြီးသားဖြစ်သည်။ ကားထို တစ်နေရာမှာ ထိုးရပ်လိုက်ပြီးနောက် သူ့မက တားပေါက်ဆင်းလိုက်လျှင် သူ့တာ ပါ လိုက်ဆင်းကာ အုံမခန်းရဲ့အနောက်နားမှာ ရပ်နေလိုက်သည်။ လက်ထဲမှာ ကျွမ်းကျွမ်းပါအောင် ဖိကပ်ကိုင်ထားတာကတော့ တော်ကြယ်တွေဖြင့် လှပစွာ ဒီဇိုင်းဆင်ထားသော လက်ထပ်စာချုပ် ထည့်တဲ့ စာအုပ်လေးထဲဖြစ်သည်။

“ကဲ ... ပြောပါ အုံမခန်း၊ ခင်း ဘာပြောချင်လဲ”

“ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မကို လက်ထပ်စာချုပ်ပေး၊ မီးရှို့ပစ် မယ်၊ ရှင်သဘောအတိုင်း လက်ထပ်ပြီးပြီ၊ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိပါစေနဲ့၊ ရှင်နဲ့ကျွန်မရဲ့ကိစ္စပြီးပြီ”

“ဟဲ့ ... အုံမခန်းရာ၊ ထိုယံတို့ လက်ထပ်လိုက်ပြီလေ”

“နှစ်သက်အေးချမ်း ... ရှင်မှာလည်း ချစ်သူတွေဆိုတာ အပုံအပင်ရှိနေပြီးသားနော်၊ ဘာလို့ ကျွန်မကို ဒုက္ခပေးချင် ရတာလဲ၊ ကျွန်မ ပြောပြီးသွားပြီနော်၊ ကျွန်မတို့ လက် ထပ်ခြင်းဟာ စာချုပ်မှာပဲ ရှိလိမ့်မယ်လို့”

“အဲဒီတော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်တာလဲ”

သူက ပြတ်သားစွာမေးလိုက်လျှင် အုံမခန်းက သူ့ တက်တိုလှည့်လာကာ ...

“ကျွန်မ ဒီကိစ္စကို ဒီမှာတင်ပြီးသွားချင်တယ် နှစ်သက်အေး ချမ်း၊ ရှင်က လက်ထပ်ပါရမေ့လိုလို့ ကျွန်မတို့ လက်ထပ် ပြီးသွားပြီ၊ တော်ပြီပေါ့၊ ကျွန်မ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဒီကိစ္စကို အသိခံခံနိုင်ဘူး၊ ကျေနပ်ပါ ... နှစ်သက်အေးချမ်းရယ်၊ ဒီစာချုပ်တွေကို ဖျက်ဆီးလိုက်ပါ”

သူ့ကို တကယ်ကြိုးပြောနေတဲ့ပုံစံဟာ ရင်ထဲမှာ အရမ်းကို ခံစားရပါသည်။ အုံမခန်းရယ် ... မင်းကို ကိုယ် အဲဒီ နေ့ကတည်းက အရမ်းချစ်မိသွားတယ်၊ အဲဒါကြောင့် လက်ထပ်ခဲ့ ရတာပါ။ ဒီစာချုပ်တွေဟာ ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ချည်နှောင်မှု ဖြစ်တာမို့ မခွန့်လွှတ်ပါရမေ့နဲ့။

“စာချုပ်ကနှစ်ခု၊ မင်းတစ်ခု ငါတစ်ခုပိုင်တယ်၊ ဒီတော့ မင်းပိုင်တဲ့စာချုပ်ကို ဖျက်ဆီးလို့ရတယ်၊ ဒါကတော့ ကိုယ် ပိုင်တာပါ၊ အုံမခန်း ... မင်းကို လက်ထပ်တာဟာ ကိုယ် တို့တွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချည်နှောင်ရင်းနဲ့ ကိုယ် မင်းအချစ်ကို ရအောင်ကြိုးစားဖို့ပါ ...

မင်းအချိန်လွန်မှ အိမ်ပြန်ရောက်တယ်၊ ဒီအတွက် မင်းနဲ့ကိုယ် လက်ထပ်ခဲ့တာ ဆိုပေမယ့် ကိုယ့်စိတ်ကတော့

www.burmeseclassic.com

မင်းကို နှစ်နှစ်ကာကာချစ်မိသွားခဲ့လို့ လက်ထပ်ခွင့်တောင်း
ခဲ့တာ။ ကိုယ့်က ချော်လဲရောထိုင်လုပ်တယ် ဆိုပေမယ့်
မင်းအပေါ်ထားတဲ့စိတ်က အချစ်စစ်ကွ ...

မင်းက ကိုယ့်အဖေ့နဲ့ မင်းဒေါ်လေးကိစ္စကြောင့်
ကိုယ့်ကိုပါ ရောထွေးပြီး မုန်းပစ်နေတာ”

“သေလိုက် နှင်သက်အေးချမ်း၊ မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုက
အချစ်ကီ နှင် ရရှိကြီးစားတဲ့နည်းက အောက်တန်းကျကျန်း
တယ်။ နှင်က ငါ့ကို လက်ထပ်ပြီး အပိုင်ချည်မယ်လို့ထင်
ထားတာလား။ မရဘူး... နှင်နဲ့ငါ သေတောင်မပေါင်းဘူး။”

သူ့ကို တူးခါးနေအောင်ခုန်းတဲ့ မိန်းမကို သူက
တော့ ချစ်မြတ်နိုးစွာ လက်ထပ်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ပြီးတော့
လက်ထပ်စာချုပ်ကို ဆျောက်ဖျက်ပြီး ဇာတ်သိမ်းချင်တဲ့ သူမအတွက်
သူဟာ မမြစ်မနေ နောက်ဆုံးနည်းကို သုံးရတော့သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ မင်းက လက်ထပ်စာချုပ်ကို ဖျက်ဆီး
ပစ်မယ်ဆိုရင်လည်း ရပါတယ်။ ငါ့မှာလည်း စာချုပ်တစ်
စောင်ရှိတယ်။ လူကြီးတွေကို အားသုံးပြုပြောပြလိုက်မယ်။
ငါတို့က လက်ထပ်ပြီးသွားပြီဆိုတော့ သူတို့ သေချာပေါက်
သဘောတူတော့မှာပဲ။ မင်းသာ လက်ထပ်စာချုပ်ကို မဖျက်
ဆီးဘူး ဒီအတိုင်းလေးပဲ ထားမယ်ဆိုရင် မင်းဘက်က

ပြစ်ဆချင်သလို ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ အသိမပေးဘူး။ မင်း
အသားကိုလည်း လက်ဖျားနဲ့တောင် ဖတ်တူး။ အားလုံးရဲ့
အမြင်မှာ ငါ့က ဦးအေးချမ်းဘက်ကသား။ မင်းက ဒေါ်ပန်း
ထောက်ဝင်ဘက်တူမ။ ဟိုဘက်အချိုး ဒီဘက်အချိုးပုံစံအတိုင်း
ဝဲရှိအရမယ်။ လက်ထပ်စာချုပ်မှာတော့ မင်းနဲ့ငါက အကြင်
လင်မယားပေါ့ ...

ကြိုက်တဲ့လမ်းကိုရွေးပါ အံ့မခန်း၊ ငါ့အတွက်က
တော့မင်း စာချုပ်ကို ဖျက်ဆီးရင် ပိုတောင်ကောင်းမလားပဲ”

“တောက် ... နှင် ... နှင် ... လူယုတ်မာ”

သူ့ကို ဒေါသတွေတအားထွက်လွန်းနေတာကြောင့်
သူမရဲ့နှုတ်ခမ်းပါးလေးတွေဟာ တဆတ်ဆတ် တုန်ယင်နေလေ
သည်။ နှစ်သက်သည် အံ့မခန်းရဲ့အချစ်ကိုရဖို့ ကြိုးစားရာမှာ
ကိုယ့်ဘက်က ပိုင်နိုင်သေချာမှုတစ်ခု ရှိထားဖို့ လိုနေတယ်ဆိုတာ
သဘောပေါက်တာကြောင့် လက်ထပ်ထားတာ ဖြစ်ပါသည်။

“ကောင်းပြီ ... နှင်သက်အေးချမ်း၊ နှင် ဒီကိစ္စကို ဘယ်
သူ့ကိုမှမပြောပါနဲ့။ နှင်နဲ့ငါ စာချုပ်ထဲမှာ လက်ထပ်ထား
တာဟာ နှင်ရဲ့ယုတ်မာပက်စက်တဲ့ အကြံအစည်ဆိုတာ
ငါ သဘောပေါက်ပြီ။ ဒါပေမဲ့ နှင် တစ်သက်လုံး ငါ့ကို
မပိုင်ဆိုင်စေရဘူး ...

www.burmeseclassic.com

နင် စောင့်ကြည့်လိုက်”

အံ့မခန်းက သူ့ကိုထားခဲ့ကာ ကားဆီတက်၍
မောင်းထွက်သွားလေသည်။ လက်ထပ်စာချုပ်လေးနှစ်ခုကို ရင်မှာ
ပိုက်ထားလျက် သူ ကြည့်ကြည့်နူးနူး ပြီးမိသွားသည်။

မင်းရဲ့အချစ်ကိုဖြို ဆောင်ခတ်ထားတဲ့သဘောမျိုး
ကလွဲလို့ ကိုယ့်မှာ ယုတ်မာတဲ့အကြံအစည် မရှိရတော့ အံ့မခန်း
ရယ်။ တစ်နေ့တော့ မင်း နားလည်နိုင်ပါစေ။

ဒီနေ့က အံ့မခန်းရဲ့ ဘော်တော် လက်ထပ်တဲ့နေ့ဖြစ်
သည်။ တော်တော်က ဦးအေးချမ်းရဲ့အိမ်မှာ လိုက်နေမှာဖြစ်ပြီး
အံ့မခန်းကတော့ အရင်အိမ်မှာ ငေးနေ၊ မေမေတို့နဲ့အတူ မကြာခင်
နေတော့မှာဖြစ်သည်။ မခန်းရဲ့ မင်္ဂလာကိစ္စပြီးတာနဲ့ ဖေဖေနဲ့မေမေ
က ရန်ကုန်မှာပဲ ပြန်အခြေချနေထိုင်မှာဖြစ်ပြီး မခန်းကတော့
သူ့ပဟာကျားနဲ့အတူ ဟိုမှာ ကျောင်းပြီးအောင် ဆက်တက်မှာဖြစ်
သည်။

လတ်စာလောကာလမှာတော့ အိမ်မှာ အံ့မခန်းက
တစ်ယောက်တည်းရှိ ထော်တော်က စိတ်မချဖြစ်နေရသည်။

“သမီးရယ် ... လောလောဆယ်တော့ တော်တော်နဲ့လိုက်
နေပါလား၊ အစ်မနဲ့အစ်ကို ပြန်ရောက်လာမှ အိမ်ပြန်နေ
ဦး”

“ဟုတ်သားပဲ သမီးရယ်၊ ဟိုခိမ်ကျတော့ သမီးတစ်ယောက် တည်းဆိုတော့ အဆင်မပြေနိုင်ဘူးလေ၊ ပြီးတော့ စိတ်ပူနေ ရမယ်လေ၊ ခွမ်းမိုးတို့လာ နဲ့ပဲ ပြန်နေလျီ”

အံ့ခန်းက အဲဒီစိတ်ကားတွေကို မသိကျိုးကျွန်ပြုလိုက် လေသည်။ ဘာကိုစွဲ လိုက်နေရမှာလဲ။ ဟိုအဘောင်နှစ်သက်အေး ချမ်းကို ဒီလိုအနေအထားချည်းနဲ့ ပတ်သက်နေရတာကိုတောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မုန်းတီးနေတာဖြစ်၏။ သူ့ကတော့ တစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောပေ။

“သမီးရယ် ... တော်တော်ကို စိတ်မချဖြစ်အောင် လေ့ပ်ပါ နဲ့”

“အို ... ဘာစိတ်မချဖြစ်တာလဲ၊ အံ့ခန်းက ကလေးမဟုတ် ဘူး၊ ပြီးတော့ မလုံးလည်း အဖော်ရှိနေတာပဲ၊ ဆပေနေဆမေ က မကြာခင် ပြန်ရောက်မယ်ကိစ္စကို၊ တော်တော် စိတ်ချ လက်ချသွားပါ၊ သမီး မလိုက်ဘူး၊ သူများအိမ်မှာ သမီး နေတတ်ဘူး”

“ဟင် ... ခက်တော့တာပါပဲ အံ့ခန်းရယ်”

တော်တော်က တစ်ခုခုကိုရှေ့တံငီ ပါးစပ်အပြင်မှာ ပဲ အံ့ခန်းနဲ့ပုန်းက ဝေပြည်လာတာကြောင့် အတော်ဖြစ်သွားသည်။ ဒါပေမဲ့ နံပါတ်ကြည့်လိုက်ရင်တော့ တကယ်ကိုပဲ မော့ဖိုက်လို့

သွားချေ၏။ သူ့သုခကဇုန်းပဲ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်ကပဲ အံ့ခန်းက သူ့ကို သစ္စာဖောက်မိခဲ့တဲ့အတွက် တကယ်ကိုပဲ ရင်မဆိုင်ဖြစ်ရ ပါသည်။ ဒါပေမဲ့လည်း ဒီကိစ္စက အံ့ခန်းနဲ့ နှစ်သက်အေးချမ်း သာ သိတာမို့ တော်သေး၏။

“ဟို ... ဇုန်းသွားပြောလိုက်ဦးမယ်”

အံ့ခန်းက ထိုင်နေရာက ထထွက်လာကာ ခြံထဲ ရောက်မှ ပုန်းကိုင်လိုက်သည်။

“ဟယ်လို ... သူ့သု ပြော”

“နင် အခု ဘယ်မှာလဲ အံ့ခန်း”

“ဒီနေ့ တော်တော် လက်ထပ်တယ်လေ၊ အဲဒါကြောင့် ငါ အိမ်မှာပဲ ဟ၊ ကိစ္စရှိလို့လား”

“ရှိတယ် အံ့ခန်း၊ ငါ နင်ကို တွေ့မှဖြစ်မယ်”

သူ့သုရဲ့အသံက တစ်မျိုးဖြစ်နေတာမို့ အံ့ခန်းကျော ထဲ စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ သူ့သု ဘာကို သိနေလို့လဲ။

“ဘာလို့လဲ သူ့သု၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“နင် အားပြုဆိုရင် ငါ့ကို ပုန်းခေါ်လိုက်၊ ငါ နင်ကို တွေ့ ရျင်တယ် အံ့ခန်း”

“ညော် ... အင်း ... ရတယ်လေ၊ ငါ အခုလာပေးလည်းရပါ တယ်၊ ဘယ်ကိုလာရမလဲ”

အံ့ခန်းကို နေရာပြောပြီးတာနဲ့ ဖုန်းချလို့သွားလေသည်။ သူ့သူ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ အံ့ခန်းကိစ္စကို သိသွားလို့ချားလား။ ဘုရား... ဘုရား...။ သူ့သူရေ... ငါ နင့်ကို နောက်ကျောစားနဲ့ထိုးရတာ မဟုတ်ရပါဘူးဟာ။ ငါ့မှလည်း တကယ့်ကို ဒုက္ခတွေ့နဲ့ပါ။ အဲဒါဟာ ဟိုအယုတ်တာမာကြောင့်။

“အံ့ခန်း... ဘယ်သူ့ဆီကဖုန်းလဲ”

အမယ်လေး...။ အံ့ခန်းသည် အနောက်ကခေါ်သံကြောင့် လန့်သွားကာ လှည့်ကြည့်မိတော့ ဟိုကောင်ဖြစ်လို့နေသည်။ သူ... သူ့ကပ် သူ့သူကို ပြောလိုက်တာလား။ ဟင်္သာအင်း မဟုတ်နိုင်ပါဘူး။ အံ့ခန်းက သူ့ရည်းစားသူ့ရဲ့ သူငယ်ချင်းဆိုတာ သူမှသေတာ။

“ဘာလားလုပ်တာလဲ”

“အင်း... အမှန်တိုင်းပြောရရင် မင်းနောက်ကို လိုက်လာတာ၊ မင်းကို စကားပြောချင်လို့”

အံ့ခန်းက ဟားခနဲ သက်ပြင်းချလိုက်ကာ သူ့ကို ပြောဖို့ကိစ္စ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်သည်။

“ဪ... ရင်ကို ထောင်းရဦးမယ်။ ဟိုနေ့က စာချုပ်နှစ်ခုလုံးကို ကျွန်မကို ပေးထားပါ။ အဲဒီနေ့က ထောင်းဖို့ ဆေသွားလို့”

သူက အပြုံးတစ်ချက်သမ်းကာ ဘောင်းဘီအိတ်နှစ်ဖက်ထဲလက်နှိုက်၍ ...

“ကိုယ်က ကတိတည်တဲ့သူပါ အံ့ခန်း။ မင်း မဖျက်ဆီးပစ်တဲ့ လက်ထပ်စာချုပ်အတွက် ကိုယ်တို့ရဲ့ပတ်သက်မှုကို ဘယ်သူ့ကိုမှ ပေးမသိပါဘူး ...

တစ်နေ့ မှင်းနဲ့ကိုယ် တကယ်ချစ်သူတွေဖြစ်လာမှ ကိုယ်တို့ လက်ထပ်စာချုပ်လေးက အသက်ဝင်လာမှာ။ အဲဒီနေ့ရောက်ဖို့ ကိုယ်ကြိုးစားမှာပါ။ မင်းဘက်ကလည်း လက်ထပ်စာချုပ်ကို မထောင်းပါနဲ့။ မင်းကိုပေးလိုက်ရင် ကိုယ့်အိပ်မက်တွေ ဆွဲဆုတ်မီးရှို့ခံရမှာပေါ့။”

“တောက်... နင်...”

မှန်းစရာကောင်းလိုက်တာ။ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အပိုင်ချုပ်ပြီး လှုပ်လို့မရအောင် ချည်တိုင်ကနေ ဆောင်ဆွဲပစ်တဲ့ ဒီလိုကောင်မျိုးကို ဘယ်တော့မှ မချစ်ဘူး။ ပြီးတော့ သူ့နှလုံးသားကို အသေသတ်ရဦးမည်။

အံ့ခန်းသည် နှင် စောင့်ကြည့်လိုက်ဆိုပြီး ကြိမ်းဝါးတာထက် လက်တွေ့လုပ်ပြတာက ပိုထိရောက်တာမို့ သူ့ကို မာန်လျှော့ကာ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ အိမ်ထဲရောက်တော့ တော်တော်ကို ခွင့်တောင်းလိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

“တော်တော် ... သမီး ကိစ္စလေးရှိလို့ အပြင်သွားလိုက်ဦး
မယ်၊ ဟို ... တော်တော်တို့ ပြန်ချင်လည်းပြန်တော့လေ၊
အိမ်ကို မလုံးနဲ့ ထားခဲ့လိုက်လေ”

“ဟယ် ... သမီး ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“သူငယ်ချင်းဆီပါ၊ အရေးကြီးလို့ပါ တော်တော်၊ သမီး
သွားလိုက်မယ်နော်”

အံ့ခန်းက သိုးသိုးသွက်သွက်ပင် နံရံက သံတိုင်မှာ
ချိတ်ထားတဲ့ သော့ကိုဖြုတ်ယူကာ အဝတ်အစားတောင်မလဲနိုင်
တော့ဘဲ ကမန်းကတန်းပင် ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ အံ့ခန်း
အရမ်းကို သိချင်နေလှပြီဖြစ်၏။ သုသုဟာ ဘယ်တုန်းကမှ
အခုလို အပြတ်စကားမျိုးကြီး ပြောတတ်တာမဟုတ်ပေ။ အံ့ခန်းကို
ဆို ခွဲခွဲခွဲခွဲပြောတတ်သော သူမက အခုကျမှ ဒီလိုမျိုး ပြတ်
ပြတ်ကြီးပြောနေရတာဟာ အကြောင်းတော့ရှိရမည်။ ဘာများပါ
လိမ့်။ အံ့ခန်းနဲ့ နှစ်သက်အေးချမ်းကိစ္စဟာ သိစရာအကြောင်းရင်း
မရှိပေမယ့် သုသု သိသွားပလားလို့ ရင်ထိတ်နေရတာဖြစ်၏။
သုသုနဲ့ နှစ်သက်အေးချမ်းတို့က ပြတ်ပြတ်စဲစဲလည်း မဟုတ်သေး
သလို ရည်းစားတွေလည်း ဟုတ်သလိုလို မဟုတ်သလိုလိုမို့
အံ့ခန်းမှာ ဟိုကိစ္စကြီးကို သုသု မတော်တဆကြားသိသွားမှာ
အလွန်တရာပင် စိုးရိမ်သောကရောက်ရတာဖြစ်၏။

အံ့ခန်းက အပြောကြီးထားခဲ့တာဖြစ်ပြီး အပြစ်ဖြစ်ခဲ့
ရတာကလည်း ဒီလူနဲ့မှဆိုတော့။ တောက် ... မတွေ့တော့ဘူး။
အံ့ခန်းသည် မျက်ဝန်းတွေကို တစ်ချက်မှိုက်လိုက်ပြီး ကားမောင်း
ခြင်းကိုပဲ အာရုံစိုက်လိုက်တော့သည်။

သုသုနဲ့ ချိန်းထားတဲ့နေရာကိုရောက်တော့ သုသုက
အံ့ခန်းအလှကို ကားတံခါးဘောင်မှာ မှီရပ်ကာ စောင့်နေလေ၏။
သုသုရဲ့ကားနောက်မှာပဲ ကားကိုရပ်လိုက်ကာ ဆင်းလာ၍ ...

“ဆောရီး ... သုသုရယ်၊ ကားတွေကျပ်နေတာနဲ့ အမြန်
ရောက်မလာတာ၊ နင်စောင့်နေတာကြာပြီပေါ့။”

“အေး ... ကြာပြီ၊ တော်တော်ကိုကြာနေပြီ အံ့ခန်း”

ဝပ်ဆဆအသံကြောင့် အံ့ခန်းတောင် လန့်သွားရ
သည်။ ဘာလို့ ဒီလောက်ဒေါသတွေကြီးနေတာပါလိမ့်။ အံ့ခန်းက
သုသုကို ဘာမှမပြောရသေးခင်မှာ သုသုက မျက်နှာထားတင်းတင်း
ဖြင့် အံ့ခန်းကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ ...

“နင်တို့ကို ဗဟန်းတရားရုံးရှေ့မှာ ငါ မြင်ကတည်းက
ဒီမေးခွန်းကို မေးဖို့စောင့်နေတာကြာပြီ၊ ပြော ... ဘာတွေ
ဖြစ်သွားတာလဲ၊ နင် ငါ့ကို လိမ်ဖို့မကြိုးစားနဲ့ အံ့ခန်း”

ဟာ ...။ တကယ်ကြီးကိုပဲ သုသုက မြင်ခဲ့တာလား။

ဒီကိစ္စအတွက် သွေးပျက်နေတဲ့ အံ့ခန်းဟာ ဒီမေးခွန်းကြောင့်
ယိုင်ခန့်ဖြစ်သွားရသည်။

www.burmeseclassic.com

“သုသု ... ခဏလေး စိတ်အေးအေးထားပေးပါ။ ငါ
သေချာရှင်းပြပါမယ်”

အံ့ခန်းက လှမ်း၍ဆုလိုက်တုံလက်တွေ့ကို ဆတ်
ခနဲ ပုတ်ထုတ်လိုက်ကာ ...

“မလိုဘူး၊ မရှင်းပြနဲ့၊ ငါ ဒီနှစ်ရက်လုံး သေသေချာချာ
စဉ်းစားပြီးပြီ၊ နင်က ... နင်က ... ငါ့ရဲ့အောက်ကျော ဓား
ပဲ အံ့မခန်း၊ နင် ဒါကြောင့် ငါ့တို့ နှစ်သက်နဲ့ သဘောမတူ
တာကိုး၊ ဘာလဲ ... နင်က ငါ့ကို အနိုင်နဲ့ပိုင်းထားလား”

“ဟား ... သုသုရယ်၊ နှင့်စကားတွေက ငါ့ကို အရမ်းထိ
တယ်၊ ငါ ရှင်းပြတာလေးကိုလည်း နင် တစ်ချက်နှာ
ထောင်ပေးပါဦး”

“ရှင်းပြဦးမယ်၊ ဘာလဲ ... ဘယ်တုန်းက ချစ်ခဲ့ပါတယ်ဆို
တာကိုလား၊ ဒါမှမဟုတ် နင်တို့နှစ်ယောက်က လက်မှတ်
ထိုးခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူးလို့ ငြင်းချင်တာလား၊ ဘာလဲ ...
ပြောစမ်းပါဦး”

သုသုကလည်း ရှေ့လည်ပေါက်ကွဲနေတာဖြစ်သည်။
အံ့ခန်းဟာ ဒီအချိန်မှာ အရမ်းကို ထူပူကာ ဘာပြောရမှန်းမသိ
ဖြစ်ရ၏။ အဲဒီလိုဘဝမျိုး ရောက်လာခဲ့တဲ့အတွက် ရင်ထဲမှာ
လိုက်ဆိုလာကာ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်လာရသည်။

“မဟုတ်ဘူး၊ သူနဲ့ငါ လက်ထပ်လိုက်တာ မှန် ... ပါ ...
တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စက အဲဒီနေရာမှာတင် ပြီးသွားတာပါ။
ငါနဲ့ သူက ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူး သုသုရယ်၊ ငါ ... ငါ
နင့်တို့ သစ္စာဖောက်တာလည်း မဟုတ်ရပါဘူးဟာ၊ နင်
ငါ့ကို ယုံဆုံးစမ်းပါ”

“အေး ... ယုံတယ် အံ့မခန်းရဲ့၊ ငါ နင့်ကို ယုံမိလွန်းလို့
ကိယ့်ကိယ့်ကိယ့် ဘာမှကို နှစ်သိမ့်လို့ မရတော့တာ၊ ငါ
နှစ်သက်ကို မရလို့ ဝမ်းနည်းနေတာ မဟုတ်ဘူး၊ နင်
အခုလိုလုပ်လို့ ခံပြင်းနေတာ၊ စွမ်းအံ့မခန်းရယ် ... နင့်ကို
ငါ သိပ်အံ့သြတယ်”

မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီးတော့ကို လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်
ထိုး၍ အပြောခံနေရတာ။ ကိုယ့်ကို ပိုးဖိုးပက်စက်ပြောနေတာ
ဘယ်လိုမှ ပြန်ရှင်းလို့လည်း မရပါချေ။ သုသုဟာ အံ့ခန်းကို
အရမ်းနောကြည်းမှန်းတီးနေပုံရပါသည်။ အံ့ခန်းကကော သူ့အမြင်
မှာ ဘာဖြစ်သွားပြီလဲ။ အဲဒါတွေက ဘယ်သူ့ကြောင့်လဲ။ ရှက်စိတ်
ကြောင့် နီမြန်းတင်းမာလာတဲ့ မျက်နှာဟာ သံရည်ပူအပက်ခံရ
သလို ဓပ်ရှုလို့နေ၏။

“ငါနဲ့သူက ဘာမှမဆိုင်ပါဘူးဟာ၊ ငါတို့ လက်ထပ်ဖြစ်
ရတာ”

www.burmeseclassic.com

“တော်တော့ ... မကြားချင်ဘူး၊ ဒီမှာ ဇွမ်းအုံမခန်း၊ နှင့် ဘာသာ ဘာအကြောင်းနဲ့ လက်ထပ်ပါစေ ငါကတော့ မျက်နှာဖြတ်ရိုက်ခဲလိုက်ရတာပဲ။ နှင့် ငါ့ကို ဒီလို အနိုင်ယူ သွားတဲ့အတွက် ငါ လုံးဝမကြေဘူး။ နှင့်တို့ကို ဒုက္ခပေးမယ်။ ငါ့ရဲ့ဝင့်တွေလည်စေရမယ်။ နှင့်ဟာ တွေးလိုက်တိုင်း ငါ့ ရင်ထဲမှာ ပြောလိုမရအောင်ကို နာထယ်။ နှင့်ကို ... နှင့်ကို ငါ ဒီလောက်လုပ်ရဲလိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားဘူး။”

“သူ့သူ ... နှင့် ငါ့ကို မကျေနပ်ဘူးဆိုတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလောက်ထိ ငါ့ကို မပြောပါနဲ့။ ငါက အရှက် မရှိမျက်နှာပြောင်တိုက်ပြီး သူငယ်ချင်းရည်းစားကို လှည့်ခဲ့ တာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့ကို ချောက်ထဲတွန်းညှိခဲ့တာ၊ အဲဒီနှစ်သက် အေးချမ်း သူ့ကြောင့် ငါ အခုလို အပြောခံရတာ။”

အိုခန်းက ပြောရင်းနဲ့မှ အသံတွေက တုန်ယင်အဖျား ခတ်လာလေ၏။ ရက်ရက်စက်စက်ကို အပြောခံနေရတာ။ အိုခန်း ဘဝမှာ ဒီလောက်နာကျင်ကြေကွဲဖို့တောင်းတဲ့အဖြစ်မျိုး ထပ်မံကြုံ တွေ့ပါရစေနဲ့တော့။

“ငါ တောင်းပန်ပါတယ် သူ့သူ၊ ငါတို့က နှင်ထင်သလို ချစ်လို့ယူခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ ငြိမ်းတော့ ငါတို့ အတူလည်း မနေဘူး။ ဘာမှလဲ မပတ်သက်ကြဘူးဆိုတာ နှင့် ယုံကြည် ပါ။”

“မသိချင်ဘူး၊ နှင့်နဲ့ငါ ဘာအကန့်မှ မရှိတော့ဘူး၊ နှင့်ကို ငါ စစ်ကြည့်လိုက်ပြီ အိုခန်း။”

“ရှာဖွေ၊ နှင့် ကြည့်ညာဖို့မလိုဘူး၊ နှင့် သတ်ပစ်ချင်တယ် ဆိုရင်တောင် ငါ့ကို သတ်လိုက်လို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ သစ္စာပေးတာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ နှင့် ငါ့ကို ကြိုက်သလို စီရင်နိုင်ပေမယ့် ဒီကိစ္စကို နှင့်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့။ ငါ့ဘဝမှာ နှစ်သက်အေးချမ်းကို လက်ထပ် ထားတယ်ဆိုတဲ့ အမြစ်လောက် ရွံစရာကောင်းတာ မရှိ ဘူး။”

အိုခန်းစကားကြောင့် သူ့သုက နာကျင်စွာ ဟက်ခနဲ ရယ်လိုက်ပြီးမှ ...

“နှင်ထင်လို့ပါ။ နှင့်ဘဝမှာ သူ့ကိုယူထားလို့ ဘာများနှစ်နာ မှာလဲ။”

“ငါ့ရဲ့အနာဂတ်တွေကို အဆိပ်ခတ်သတ်ပစ်တဲ့သူ၊ ငါ သိပ်မုန်းတယ်။ သူ့သူ ... နှင့် ငါ့ကို မုန်းတယ်ဆိုတာရဲ့ အခက်အခဲသန်းမက ငါ သူ့ကိုမုန်းတယ်၊ ရွံတယ်။ အဲဒါ ငါ့ရဲ့ မှန်သောသစ္စာစကားပဲ။”

“ဟား ဟား ... တော်တော်ရယ်ရတဲ့ အပေါ်စားဟာသပဲ။ နှင့်ကို ငါ အယုံအကြည်မရှိဘူး။ နှင့်ဟာ ငါ့ရဲ့ရန်သူပဲ။”

ရှင်းပြလည်း နားဝင်မှာမဟုတ်တော့တဲ့ အံ့ခန်းရဲ့ ဖြေရှင်းချက်တွေကို ဆက်မပြောတော့ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မုန်းနေတဲ့ အမုန်းတွေကို ကြေပါလိုလည်း မတောင်းဆိုတော့ပါ။

“နင့်သဘောပါ သုသု၊ ငါ့ကိုကော ဟိုကောင့်ကိုကော နင် သတ်လို့ရတယ်၊ ဒါပေမဲ့ သတ်ခဲ့တယ် ဆိုရင်တောင် ဓားတစ်ချောင်းစီနဲ့သတ်ပါ။ ငါ့ဘဝမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ထားတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမသိစေရဘူး။”

“နင် တကယ်ပဲ အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ ငါ ကျိန်စာတိုက်လိုက်မယ်၊ နင်တို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်ထားကြတာကို တစ်နိုင်လုံးသိအောင် ငါ လုပ်ပြမယ်၊ မချစ်တဲ့လူနဲ့ နေရတဲ့ဒုက္ခကို နင် ခံစားလိုက်ပေါ့၊ ငါ သွားမယ်”

သုသုက ကားပေါ်တက်ကာ ဝေါခနဲမောင်းထွက်သွားလေသည်။ အံ့ခန်း ဘာလုပ်ရမလဲ။ သူ့ကို အံ့ခန်း ဘယ်လိုပြောရမှာလဲ။ ဟား... ကံကြမ္မာကြီးက တအားကို ရက်စက်လှပါသည်။ အံ့ခန်း ဘယ်လိုစီစဉ်မလဲ။

အံ့ခန်းကို အသေမုန်းနေတဲ့ သုသုက ...

နှစ်သက်အေးချမ်းနဲ့ အံ့ခန်းကိစ္စကို အားလုံးသိအောင် ကြေညာမယ်တဲ့။ ဒီကိစ္စသာ ပေါက်ကြားသွားရင် အံ့ခန်းဟာ

အမုန်းတွေ အဆိပ်သင့်ပြီး သေဆုံးသွားနိုင်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကိစ္စကို တားရမည်။ သုသုကို ဒီနည်းနဲ့တော့ လက်စားချေခွင့် မပေးနိုင်ဘူး။

ဒီအချိန်မှာ လက်ထပ်စာချုပ်ကိုသာ ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့ရင် အားလုံးပြီးသွားပြီဖြစ်သည်။

“သမီး ဒီမှာနေရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား။”

“ဟင် ... တော်တော်လဲ။ သမီးကသာ မေးရမှား၊ တော်တော် ဟိုလူကြီးအိမ်မှာ လိုက်နေရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား။”

အံ့ခန်းရဲ့အမေးကြောင့် တော်တော်က မူတတ်ရန် ကောဆိုတဲ့ အကြည့်ဖြင့်ကြည့်၍ သဘောတူကျပြီးလိုက်တာ ...

“ပြေပါတယ်။ ဘာမပြောရောဂျီလို့လဲ သမီးရဲ့။ နှစ်သက်ဆီ ရင်လည်း တော်တော်ကို သူ့အဖေလိုသဘောထားတယ်။ တရိတသေနဲ့။ သူတို့သားအဖနှစ်ယောက်လုံးက တော်တော်ကို Warm ဖြစ်ပါတယ်။”

“ဦးအေးချမ်းကတော့ မပြစ်လို့ရမလား။ တော်တော်ကို ယူထားတဲ့ဟာပဲကိုး။ ဒါနဲ့နေပါဦး။ ချစ်တာပြတ်တာကော တော်တော်ပဲ အိမ်ရှင်မလုပ်နေရတာလား။”

• “အင်းပေါ့၊ တော်တော်က မိန်းမဆိုတော့ အိမ်မှတာဝန် ထောင်တော်ပဲ ထိန်းသိမ်းရတာပေါ့။”

“ဟွန်း ... အံ့ပါရဲ့။ သူတို့သားအဖက တော်တော်ကို ခိုင်းနေတာ၊ အရင်တုန်းကဆို ကိုယ်တိုင်အေပစ္စန်ပတ်ပြီး မီးဖိုခန်းဝင်ရတဲ့ဟာတွေကများ။”

အံ့ခန်းသည် နှစ်သက်အေးချမ်းရဲ့ အေပစ္စန်ကြီးပတ်ထားတာ စာဖိုမျိုးဒီဇိုင်းပေါက်နေပြီး အံ့ခန်းကို ကက်ကက်လန်အောင် ရုန်တွေ့ခဲ့တဲ့ပုံစံကြီးကို မြင်ယောင်လာကာ နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့၍ မျက်စောင်းထိုးမိသွားသည်။

“အဲဒီလိုလည်း ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ သမီးရယ်။ တော်တော်တို့က မိသားစုတွေဖြစ်လာပြီ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဒီလိုနားလည်မှုလေးတွေ ရှိရတာပေါ့။ ကဲပါ ... အံ့ခန်းလေး အတွက် တော်တော်က နားနို့ကျောက်ကျောစပါယ်ရှယ်လုပ်လာတာ၊ အံ့ခန်း သီးသန့်နေတဲ့ ကဲ ... စားလိုက်ပါဦး။”

တော်တော်က မုန့်ဘူးလေးရဲ့ အဖုံးကိုဖွင့်ကာ အံ့ခန်းကို ကျောက်ကျောနွဲ့ကျွေးလေသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တော်တော်အခုလို အံ့ခန်းကို ဂရုစိုက်နိုင်သေးတာဟာ အံ့ခန်းအတွက် ငြေသိမ့်စရာပဲဖြစ်သည်။ မကြာခင်ရက်ပိုင်းမှာ ဖေဖေတို့ ရောက်

www.burmeseclassic.com

လာတော့မှာမလို အံ့ခန်းဟာ သိပ်ပြီး Lonely မဖြစ်တော့သလို တစ်ဖက်မှာလည်း အံ့ခန်းကို စစ်ကြည့်ထားတဲ့ကိစ္စအတွက် အင်မတန်မှ ရင်ပူနေရတာဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ မေးရဦးမယ် စကားမပပ်၊ သမီးကော ချစ်သူ ဘာညာရှိပြီလား”

တော်တော်မေးခွန်းကြောင့် ရင်ထဲမှာ ထိတ်ခနဲဖြစ် သွားသော်လည်း ဒါဟာ ရိုးရိုးလေးမေးတာ ဖြစ်သောကြောင့် အံ့ခန်းက ဟန်မပျက်ပင် ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“မရှိပါဘူး ... ဘယ်တော့မှလဲ ရှိလာမှာမဟုတ်ဘူး”

“ဟယ် ... အဲဒီလို အပြတ်ကြီးမပြောနဲ့လေ၊ သမီး အိမ် ထောင်ပြုရမယ့်အရွယ်မှာပြုရမယ်၊ အရွယ်လွန်တော့ အထီးကျန်မှု မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့”

“တော်ပါ ... တော်တော်ရယ်၊ မနေ့တစ်နေ့ကမှ အပျိုကြီး ဘဝက ကျွတ်တဲ့လူကများ၊ ဒီမှာ အပျိုကြီး ... ဘာမှ Lonelyမဖြစ်ဘူး၊ ဘဝက နေ့တစ်ရက် ကျေနပ်စရာကြီးပဲ၊ ဘာမှ အိမ်ထောင်ပြုဖို့မဆွယ်နဲ့”

အံ့ခန်းက အပြတ်ကြီးပြောလိုက်လျှင် တော်တော် က အံ့ခန်းကို မထိတထိပြီးကြည့်ကာ ...

“သေချာလို့လား”

ဟင် ... ဘာမေးခွန်းကြီးလဲ။ အံ့ခန်းက ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် ဖလှဲတဲ့သူဖြစ်နေတာကြောင့် နည်းနည်းတော့လွန်နေရသည်။ ဘုရား ... ဘုရား ... ဟိုကောင် နှစ်သက်အေးချမ်းက ပြောလိုက် ပြီလား။ အံ့ခန်းမှာ သူ့ဆီက ကတိတောင်းထားသော်လည်း အမြဲထိတ်လန့်နေရတာဖြစ်၏။ တော်တော်ဟာ အခုချိန်မှာ သူတို့ အိမ်၌ နေထိုင်သူဖြစ်သည်။ မတော်တဆများ သူ့သာ တော်တော် နှင် သူ့အဖေကို အံ့ခန်းတို့ကိစ္စတွေ ပြောလိုက်တာနှင့် အကုန် ငွမ်းတော့မှာပဲ။

မဖြစ်ဘူး ... ဘယ်လိုမှကို စိတ်ချလို့မရဘူးဟယ်။

“သမီး ... တော်တော်ကလေး သမီးကို စိတ်ချချင်တယ်၊ အခုဆို မခန်းလေးကလည်း သူ့အတွက် သူ ရွေးချယ် ထားပြီးသား၊ ကောင်လေးကလည်း သူ့အပေါ်ကိုကောင်း တယ်၊ ဘဝအတွက် ယုံကြည်လို့ရတဲ့ သင့်တော်တဲ့ အချက်တွေရှိနေလို့ သူ ရွေးချယ်လိုက်တာ၊ သမီးအဖေနဲ့ အမေကလည်း သမီးကို သင့်တော်တဲ့သူနဲ့ လက်ထပ်ပေး ချင်နေရှာတာ”

“တော်တော် ဘာကို ပြောချင်တာလဲဟင်”

“နှစ်သက်ကို သမီးနဲ့ စိစဉ်ပေးချင်တယ် သမီးရယ်”

“အာ ... တော်တော်ရာ၊ ဒီကိစ္စ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ သမီး အစကတည်းက ပြောထားပြီးသားပဲ။ အချိန်တန်လို့ ညားကြလေသတည်းဆိုတဲ့ အဖြစ်မျိုး ဘယ်တော့မှ အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ သူနဲ့ကိစ္စကို ရပ်တန်းကရပ်ပေးပါလို့ စကတည်းက အပြတ်ပြောထားတာနော်။ တော်တော် ဒီကိစ္စကို ထပ်မံစိစဉ်ပါနဲ့တော့။ ဖေဖေနဲ့မေမေကိုလည်း သမီး ပြောလိုက်မယ်”

အံ့ခန်း တကယ်ပဲ စိတ်ညစ်ရပါသည်။ ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် နှစ်သက်အေးချမ်းကို အံ့ခန်း လုံးဝမယူနိုင်ဘူး။ သူနဲ့ ကိစ္စအတွက်ကိုပဲ ရအောင်ဖျက်ဖို့ ကြံစည်နေရတာဖြစ်သည်။

“အေးပါ ... အေးပါ။ သမီး စိတ်ဆင်းရဲမယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စကို မစိစဉ်ဘူးနော်။ ကဲ ... သုံးနှာရီတောင်ခွဲတော့မယ်။ တော်တော်လည်း ပြန်တော့မယ် သမီးရေ၊ တာတာ တာတာ”

“ဟွန့် ... သူ့ဘဲကြီး ပြန်လာမှာမို့လို့မှလား။ တော်တော်ကလေး ပိုကိုပိုတယ်။ အပျိုကြီး တော်တော်ကဲနေတယ်နော်။ ပြီးရော ... ကားကိုလည်း ဂရုစိုက်မောင်းဦး။ တာတာ”

အံ့ခန်းက တော်တော်ကို ပေါ့တိကိုအောက်ထိ လိုက်ပို့ပေးပြီး တော်တော် ကားနဲ့ထွက်သွားတော့မှ အံ့ခန်းက အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာခဲ့တော့သည်။ ပြီးတော့ဆိုမှာမှာ ခြေပစ်လက်ပစ်

ထိုင်ရင်းက ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ စဉ်းစားနေမိ၏။ ဒီတလောမှာ အံ့ခန်းဟာ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတာမို့ အရမ်းကိုငေါင်နေရသလို ဘဝရဲ့အကြီးမားဆုံး အလှည့်အပြောင်းကြီးကို ခါးစည်းပြီး အရမ်းကို ကြေကွဲနေရတာဖြစ်ပါသည်။

ဒီတစ်ပတ်ထဲမှာ ပြန်လာတော့မယ့် ဖေဖေ၊ မေမေနဲ့အတူ မခန်းတို့မောင်နှံကပါ ပါလာမှာဖြစ်သည်။ ဟွန့် ... စိတ်ရှုပ်စရာတွေ။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီကာလတွေဟာ အံ့ခန်းအတွက် အရမ်းကို ခက်ခဲနေချိန်တွေဖြစ်ပါသည်။ ဟိုမိန်းမ သုသုနဲ့လည်း အံ့ခန်းက ရန်မဖြစ်ချင်ဘဲနဲ့ကို ဖြစ်ခဲ့ပြီးသွားရပြီဖြစ်သည်။ ဟား ... တော်ပါပြီ မစဉ်းစားတော့ဘူး။

အံ့ခန်းသည် ပျင်းကြောတစ်ချက် ဆန့်လိုက်ရင်း Shoppingလေးဘာလေးပတ်ရင်ကောင်းမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့အတူ သွားဖို့ပြင်ဆင်လိုက်တော့သည်။ အခန်းထဲဝင် အရိုးဆုံးနဲ့ အမိုက်ဆုံး ဖက်ရှင်ဖြစ်သော ဗေဒါရောင်နဲ့ အစိမ်းရောင်စပ်ထားတဲ့ အကွက်ဆင် အော်လံတာရှပ်ကို ဂျင်းကျပ်ကျပ်နဲ့ Country style ဝတ်စားကာ လတ်တလောမှာ ဓာတ်ကျနေတဲ့ Twilightကိုယ်စားပြု Immortalရေမွှေးကို ဆွတ်ဖျန်းလိုက်လျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် 'Twilightထဲက မင်းသမီး အိမ်မာဝမ်းဆပ်လို့တောင် စွတ်ပြီးအထင်တွေကြီးလိုက်သေးသည်။ ပြီးသွားရင်တော့ ပိုက်ဆံအိတ်စလှပနဲ့

သိုင်း ကားသောဆွဲ၍ Junction Square ကို သွားဖို့ ဆင်းလာခဲ့ တော့သည်။ အံ့ခန်းသည် နောက်ဖေးမှာ ချက်ပြုတ်နေတဲ့ မလုံးဆီသို့ သွားလိုက်ကာ ...

“မလုံးရေ ... အံ့ခန်း Junction Square သွားမလို့၊ အိမ် အတွက် ဘာမှာဦးမလဲ၊ ပြီးတော့ မလုံးကော ဘာလိုသေး လဲ”

“မလိုတော့ပါဘူး အံ့ခန်း၊ မနေ့ကတင် မလုံး အိမ်အတွက် လိုတာ ထွက်ဝယ်ပြီးသွားပြီ၊ ကိုယ့်ဘာသာပဲ ရှယ်ဝယ်ခဲ့ တော့ အံ့ခန်းရေ”

“ဟုတ်ပြီ ... ဟုတ်ပြီ၊ ခြိတ်ခါးလာပိတ်လိုက်ဦး၊ အဲဒါဆို အံ့ခန်း သွားလိုက်ဦးမယ်”

အံ့ခန်းက ပြောရင်းဆိုရင်းနဲ့ ကားပေါ်တက်ကာ မောင်းထွက်လာခဲ့တော့သည်။ Junction Square ကဖွင့်တာလည်း မကြာသေးတာကြောင့် အဲဒီကိုသွားဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။ အံ့ခန်းက ပါကင်ဝင်းထဲမှာ ကားရပ်ပြီး ကားပေါ်ကဆင်းလိုက် ရင်တော့ မထင်မှတ်လေသော မြင်ကွင်းတစ်ခုက အံ့ခန်းရဲ့ မျက်စိ ရှေ့ တည့်တည့်တိုးဝင်လေသည်။

သူ ... နှစ်သက်အေးချမ်း။ ဘာလဲ ... ဘာအထာတွေ လဲ။ ကောင်မလေးက သူ့ကားကို ကျောမှီထားကာ တရွံ့ရွံ့

ငိုကြွေးနေဟန်ဖြစ်သည်။ အဲဒါကို ပျာပျာသလဲ ချောမောနေတာက နှစ်သက်အေးချမ်းပဲဖြစ်လေ၏။ သူတို့က သူတို့ဇောနဲ့သူတို့ဖြစ် နေတာမို့ အံ့ခန်းကို မမြင်ကြပါ။ တောက် ... လူရှုပ်။ ကောင်မ လေးကို ဘာတွေ့ ရှုပ်ထားတာ ရှင်းမရဖြစ်နေလို့ ကျိုင်နေတာလဲ မသိဘူး။ လက်ဟန်ခြေဟန်တွေဖြင့် သူချည်းပဲ တောလ်ကီတွေ ပွားနေတာ။ ကောင်မလေးကတော့ ငိုမြိငိုဆဲ။ အံ့ခန်းသည် အဲဒီ မြင်ကွင်းကို မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေတုန်းမှာပဲ သူကလည်း မျက်လုံးကို ဒီဘက်အရွေ့ အံ့ခန်းနှင့် တန်းခနဲကို မျက်လုံးချင်း လာဆုံတာဖြစ်သည်။

အံ့ခန်းကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း သူဟာ အတော်လေး Shock ဖြစ်သွားပုံရသည်။ ရှေ့ပဲဆက်တိုးရမလား၊ နောက်ပဲ ဆက်ဆုတ်ရမလားဆိုတဲ့ ပုံစံဖြင့် အံ့ခန်းကိုလည်း အကြောင်သား ကြီးကြည့်နေပြန်၏။ သူကြည့်နေတာကို သတိထားမိဟန်ဖြင့် သူ့နားက ငိုနေတဲ့ကောင်မလေးကပါ အံ့ခန်းကို လှမ်းကြည့်လေ သည်။ အံ့ခန်းသည် သူတို့ကို ခပ်စူးစူး တစ်ချက်စိုက်ကြည့်ကာ ကားပေါ်ပြန်တက်ပြီး မောင်းထွက်လာခဲ့တော့သည်။

- “ဟေ့ ... အံ့မခန်း”

အဲဒီခေါ်သံကြောင့် အံ့ခန်းသည် မဲ့ပြုံးတစ်ချက် ပြုံးမိသွားပါသည်။ အလကားလူ ... လူရှုပ် ... လူပွေ။ အံ့ခန်း

www.burmeseclassic.com

လိမာတွေ စွတ်နင်းလာကာ တော်တော်လေး မောင်းချလာပြီးမှ သတိပြန်ဝင်လေသည်။ ဟယ် ... ဘုရားရေ။ အံ့ခန်းက ဘာကိစ္စ ထွက်လာရတာလဲ။ Junction Square ကိုလာတာက ဈေးဝယ်ဖို့ လေ။ အခု ဘာကိစ္စ ချက်ချင်းကြီး ပြန်ထွက်လာရတာလဲ။

ပြီးတော့ ... ဘာကိစ္စ ဒေါသတွေက စွတ်ထွက်နေ ရတာလဲ။ အံ့ခန်းက မီးပွိုင့်စိမ်းဖို့ စောင့်နေတုန်း ဖုန်းကဝင်လာလျှင် နံပါတ်ကြည့်လိုက်တော့ နှစ်သက်အေးချမ်းဆီက ဖြစ်လေတာ ကြောင့် ဖုန်းကို ပါဝါပိတ်ပစ်လိုက်တော့သည်။ အိုး ... ဘာကိစ္စ အံ့ခန်းက သူ့ ဖြေရှင်းချက်ကို နားထောင်ပေးရမှာလဲ။ ပြီးတော့ သူ့နဲ့ အံ့ခန်းက ဘာဆိုင်တာမို့လို့ အံ့ခန်းက ဒီလောက်စိတ်တွေ ရှုပ်ယှက်ခတ်ပြီး ဒေါသတွေကြီးနေရတာလဲ။

“တိ ... တိတိ ... ကိတိ ... တိ”

ဆူညံပွက်လောရိုက်နေတဲ့ ဟွန်းသံတွေကြောင့် အံ့ခန်းသည် အတွေးကမ္ဘာထဲက လွင့်စဉ်ထွက်လာကာ ကားဆက် မောင်းထွက်လာကာ အိမ်ကိုပဲ ပြန်ချလာခဲ့သည်။ မလုံးက ဒေါကြီးမောကြီးဟန် ဖြစ်နေသော အံ့ခန်းကို နားမလည်သလို ဖြူးကြည့်ကာ ...

“အံ့ခန်း ... Junction Square သွားမလို့ဆို၊ ဘာမှလဲဝယ် မလာဘူး။ ပြန်လာတာကလည်း မြန်လိုက်တာ”

“ဟုတ်တယ်၊ သွားရမှာပေါ့လို့ ပြန်လာတာပေါ့။ မလုံး ကလည်းလေ၊ ဘာတွေ မေးနေတာမှန်းကို မသိဘူး။ စိတ် ရှုပ်လိုက်တာ ... ကျစ်”

အံ့ခန်းက ဘုရားပြောပစ်ကာ အပေါ်ထပ်ကို ဆောင်ကြီးအောင်ကြီး တက်ချလာခဲ့တော့သည်။ မလုံးကတော့ အံ့ခန်းကို နားမလည်ဘဲ ကျန်နေလေခဲ့သည်။ ဟား ... ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲကွာ။ အံ့ခန်းသည် တောက်တစ်ချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း ခေါက်ပစ်လိုက်ကာ ဘာကို ဒေါသတွေဖြစ်ပြီး အမှုန်ကြိတ်ချင်စိတ် တွေ ဖြစ်နေမှန်းကို နားမလည်စွာဖြင့် ဒေါသတွေ ဖြစ်နေရပါသည်။

နှစ်သက်သည် အထင်လွဲပြဇာတ်ကို ရှင်းတမ်းဖွင့်ဖို့အတွက် လမ်းထိပ်မှာ မနက်ခြောက်နာရီထိုးကတည်းက လာထိုင်စောင့်နေတာဖြစ်သည်။ မနေ့ကကိစ္စဟာ အံ့ခန်းကိုရှင်းပြမှဖြစ်လိမ့်မည်။ နို့မို့ဆို အားလုံး ရှုပ်ကုန်လိမ့်မည်။ အဲဒါကြောင့် ဒီနေ့မနက်ကတည်းက အံ့ခန်းတို့လမ်းထိပ်မှာ လာစောင့်နေတာဖြစ်သည်။ ဖုန်းကလည်း စက်ပိတ်ထားတာကြောင့် လုံးဝကိုဇာတ်လမ်းက ပြတ်ပြီဖြစ်၏။ အိမ်ကျပြန်တော့လည်း သူ့အနေနဲ့ သွားခွင့်က မရှိပြန်ပေ။ ဒါကြောင့်မို့ အံ့ခန်း အပြင်အထွက်ကိုလမ်းထိပ်က အုတ်ခုံမှာ ထိုင်စောင့်နေရတာဖြစ်သည်။

“ညီလေး ... ဘာကူညီပေးရမလဲ”

သူနှင့် မလှမ်းမကမ်းမှာရှိနေတဲ့ ဆိုက်ကားဂိတ်က လူတစ်ယောက်က သူ့ဆီသို့ရောက်လာကာ လှမ်းမေးလေသည်။ အေးလေ ... ဟုတ်တာပေါ့။ သူ ဒီမှာထိုင်နေတာ နှစ်နာရီလောက်တောင် ရှိနေပြီ။ သူ့လို မျက်နှာစိမ်းတစ်ယောက်က ဒီမှာအကြာ

ကြီး လာထိုင်နေတယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူ့ကို သင်္ကာပါတော့မလဲ။ နှစ်သက်သည် ထိုင်နေရာက ထလိုက်ကာ ...

“အဟဲ ... ရပါတယ် အစ်ကို။ ဒီလမ်းထဲမှာက ကျွန်တော့်ကောင်မလေး နေပါတယ်။ အဲဒါ မနေ့က သူ့စိတ်ကောက်သွားလို့ ချောချင်လို့ ဒီမှာ သူ့အထွက်လာကို စောင့်နေတာဗျ။ ဟို ... ဖြစ်ပါတယ်နော်။ ကျွန်တော် ဒီမှာစောင့်ချင်လို့”

သူက ပြောပြလည်လည် ညှိလိုက်လျှင် ဆိုက်ကားဆရာ အစ်ကိုကြီးက သဘောပေါက်သွားပါသည်။ သူ့ကို ပိုယုံလို့ရအောင် မေးခွန်းထပ်ထုတ်လေသေးသည်။

“ဒီလမ်းထဲမှာဆို ကျုပ်မသိတဲ့သူဆိုတာ မရှိဘူး။ ခင်ဗျားကောင်မလေးက နာမည် ဘယ်လိုခေါ်လဲ”

အဲ ... နာမည်ပြောလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ပြောပြန်ရင်လည်း အံ့ခန်းကို ပေးထားတဲ့ကတိကြောင့် ခက်ပြန်ရော။ မပြောပြန်ရင်လည်း သူ့ကို သင်္ကာမကင်းမှုနဲ့ ဝိုင်းကျွေးကြဲမှာဖြစ်၏။ အဲဒီတော့ သူက နှစ်ဖက်လုံး အဆင်ပြေအောင် ပြောရတော့သည်။

“ဟို ... စွမ်းအံ့မခန်းလေ။ အဟဲ ... ကျွန်တော့်ကောင်မလေးဆိုတာ ကျွန်တော်က လိုက်နေတုံး။ တရားမဝင်သေးဘူးဗျ။ နောင်ကြီးကို ယုံတယ်နော်။ အဟဲ ... ဟဲ”

“ဪ ... တလောကမှ စွဲသွားတဲ့ အပျိုကြီးရဲ့ တူမကိုး။
အေးပါ ... အေးပါ။ နားလည်တယ်။ အိုခေ ... အိုခေ။
ဆက်စောင့် ညီလေး”

သူ့ကို pass ပေးပြီး ဘဲကြီးက ဆိုက်ကားဂိတ်ဆီ
သို့ ပြန်လျှောက်သွားလေတော့သည်။ နှစ်သက်သည် အုတ်ခုံလေး
မှ ပြန်ထိုင်ကာ အံ့ခန်းကို ဆက်စောင့်နေလိုက်သည်။ သူ့အဖြစ်
က ဘာနဲ့တူသလဲဆိုရင် ညှိရခက်သော ခပ်ကြောင့်ကြောင့်
equation လိုမျိုးပဲ ဖြစ်သည်။

တရားရုံးမှာ တရားဝင်လက်မှတ်ထိုးထားကာ လက်
ထပ်ထားတဲ့ သူမဆီကနေ အတူတူပေါင်းသင်းခွင့်ရဖို့ နေနေသာ
သာ သူမနဲ့ အဆင်ပြေသော ဆက်ဆံရေးတစ်ခု ဖြစ်လာအောင်
ကြိုးပမ်းနေရတာဖြစ်၏။ အံ့ခန်းနဲ့ အဆင်ပြေချင်ပါတယ်ဆိုမှ
အနှောင့်က ဝင်လာပြန်သေးသည်။ မနေ့က သူ့ဘော်ဒါ ကျော်
ထိုက်လင်းက နောက်ရှော်တီနဲ့ Junction Square မှာ ဖလန်း
ဖလန်း လုပ်နေစဉ်မှာ ဒီကောင် နံပါတ်ဝမ်း တစ်ဂဏန်းတစ် my
first love အချစ်ဆိုပြီး အာဖျံကွီးလုပ်ထားသော မဒီနဲ့ တည့်တည့်
ကြီး သွားဆုံကာ ရှေ့ခံတွေက တပြန်းဖြန်း ထကုန်တာကြောင့်
ကျော်ထိုက်နဲ့ လိုက်လာမိခဲ့တဲ့ သူကပဲ ဝင်ဖျန်ဖြေရတော့တာ
ဖြစ်၏။

ကောင်မလေးကို သူ့ကားဆီသို့ ခေါ်သွားကာ
ကောင်မလေးကို နှစ်သိမ့်ပေးရာ ရှင်းပြပေးရနဲ့ သူလည်း တရှုံ့ရှုံ့
ငှာ နေတဲ့ ကောင်မလေးကိုကြည့်ကာ လေနေတုန်း အံ့ခန်းနဲ့
မမျှော်လင့်ဘဲ တည့်တည့်ကြီးကို တိုးတာဖြစ်လေတော့သည်။

အံ့မခန်းရေ လို့သာ အော်ခေါ်နိုင်ခဲ့ပြီး ဘာမှကို
ရှင်းပြခွင့် မရှိတာကြောင့် သူ့မှာ အရမ်းကို ပူလောင်ယောက်
ယက်ခတ်နေရပါသည်။

အနာဂတ်မှာ သေချာတဲ့ချစ်ခြင်း ပေါင်းဆုံခြင်း
တစ်ခုရဖို့အတွက် ကြိုးစားနေဆဲ ကာလတွေမှာ သူဟာ ရည်မှန်း
ချက်ကို ဘယ်လိုမှ အပျက်မခံနိုင်ပါ။ နှစ်သက်သည် ဇွဲကောင်း
ကောင်းဖြင့် ထိုင်စောင့်နေလျှင်တော့ ရှစ်နာရီခွဲမလာက်မှာ သူချစ်
ရသော ကောင်မလေးသည် စက်ဘီးကလေးကိုနင်းကာ ထွက်လာ
ပါသည်။

ဟာ ... romance ပဲကွာ။ အံ့ခန်းကို အခုလိုပုံမျိုးလေး
မြင်ရလိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားပေ။ သူ့ရှေ့ကနေ အပြတ်မှာတော့
နှစ်သက်က လေလေးတစ်ချက် ချွန်လိုက်ကာ သူမကို နှုတ်ဆက်
လိုက်သည်။

“ဟိတ် ... အံ့မခန်း”

www.burmeseclassic.com

အဲဒီခေါ်သံကြောင့် သူမက ဘေးကိုငဲ့ကြည့်သည်။ သူ့ကိုမြင်သွားရင် အံ့ဩသွားရုံတင်မက ရင်ခွန်ဆေးသော တောက်တစ်ချက်ကို ခပ်ဆောင့်ဆောင့်ခေါက်ကာ လေဟုန်ကိုခွင်း၍ စက်ဘီးဆက်နင်းသွားလေတော့သည်။

ဘယ်ရမလဲ ... သူကလည်း နှစ်သက်အေးချမ်းပါဟာ။ နှစ်သက်သည် ဆိုက်ကားဂိတ်ကို အပြေးသွားကာ ခုနက သူ့ကို လာမေးတဲ့ အစ်ကိုကြီးကိုပဲ ပြောရင်းက ဆိုက်ကားပေါ် တက်ထိုင်လိုက်သည်။

“ကဲ ... နောင်ကြီး၊ လုံးဝအားထိုးတယ်နော်။ အံ့ခခန်းနောက်ကို မိအောင် နှင်းပေးပေးတော့။ ကြိုက်သလောက် တောင်းဗျာ အဟဲ ... စပါယ်ရယ် ကျေးဇူးဆပ်မယ်”

“စိတ်ချ ... လုံးဝကို လုနီးသွားစေရမယ်”

ဆိုက်ကားဘီးတော်က သူ့ကို တင်နင်းကာ အံ့ခခန်းရဲ့ဘီးဆီ အမိလိုက်လေတော့သည်။ ဘယ်လောက်မှ ကြောသော အချိန်အတွင်းမှာတော့ သူ့ရဲ့ဆိုက်ကားဟာ အံ့ခခန်းရဲ့စက်ဘီးနှင့် တူယှဉ်တွဲဖြစ်သွားလေချေ၏။ သူဟာ ဆိုက်ကားရဲ့ဘဲလ်ကို လှမ်းတီးကာ ...

“အံ့ခခန်း ... ကိုယ် ပြောပြတာလေးကို စက်ဘီးနှင်းရင် က နားထောင်ပေးပါကွာ”

သူ စကားကြောင့် အံ့ခခန်းက သူ့ကိုကြည့်လေလျှင် ဆိုက်ကားပေါ်မှာ မိန့်မိန့်ကြီးထိုင်တာ ရှင်းပြတော့မယ့် သူ့ပုံစံကို အတော်ကြီး အံ့အားသင့်သွားပုံ ရပါသည်။ ပြီးတော့ စက်ဘီးကို ဆက်အရှိန်ဖြင့်နှင်းရင်းက ...

“ဟဲ့ ... သွားစမ်း နှစ်သက်အေးချမ်း။ နင် ဘာလာစွပ်တာလဲ။ နင်ပြောတာကိုလည်း ဘာမှနားထောင်စရာမရှိတူး။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွား”

“ဟား ... ဒါ ကိုယ့်လမ်းအတိုင်း ကိုယ်သွားနေတာပဲဟာ ကိုး။ ကိုယ်ကလည်း ဆိုက်ကားစီးလာတာ သွားစရာရှိလို့ ပေါ့ကွ”

“တော့က”

သူ့ဘေးနားမှာ ဆိုက်ကားဆရာ ရှိနေတာကြောင့် အံ့ခခန်းက အကြီးအကျယ် ပေါက်ကွဲတော့မည့် ဒေါသတွေကို အတော်ကြီး ထိန်းချုပ်ထားပုံရပါသည်။ ဟား ... အဲဒါ အခွင့်အရေးပဲ။ နှစ်သက်သည် ကားရှင်း လှူရှင်း ဒီလမ်းမလေးထဲမှာ စက်ဘီးနဲ့ ဆိုက်ကား ပူးစာကို စဉ်းစားမိရင်း ရင်ခွန်လာပါသည်။

“စိတ်တွေအရမ်းမဆိုးပါနဲ့ကွာ။ စက်ဘီးလည်း စွတ်နင်းမနေနဲ့။ တော်ကြာ မင်းအရမ်းမောနေပါလိမ့်မယ် အံ့ခခန်းရယ်။ ကိုယ် အခုလိုလုပ်တာ အံ့ခခန်းကို ပြောစရာရှိနေလို့ပါ ...

www.burmeseclassic.com

မနေ့က ကောင်မလေးက ကိုယ့်သူငယ်ချင်း ကျော် ထိုက်လင်းရဲ့ ရည်းစားပါကွာ။ သူတို့ကျွမ်းကျင်ကြောင်းကိုယ်က အဲဒီကောင်မလေးကို နားလည်အောင် ကျညီပြီး ရှင်းပြရ တာပါ။ အဲဒီကောင်မလေးက ကိုယ့်နဲ့ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး အံ့မခန်းရာ။ ကိုယ်ပြောတာကို သုံးပါနော်”

“အာ ... ဘာတွေ လာပြောနေတာလဲ၊ ရှင် အရှက်မရှိ ဘူးလား”

“ဘာရှက်စရာရှိလို့လဲ။ ကိုယ် အဲဒါ အမှန်အတိုင်းပြော တာ သုံး။ အဲဒါ ကိုယ့်သူငယ်ချင်းရဲ့ကောင်မလေးပါကွာ။ ကိုယ်နဲ့ ဘယ်လိုမှ မပတ်သက်တာ အမှန်ပါ”

အံ့မခန်းက သူပြောတာကို အဖက်မလှုပ်ဘဲ ရှေ့ကို ပဲကြည့်၍ စက်ဘီးနင်းနေတာကိုပဲ သူ့မှာ အသည်းတယားယား ဖြစ်ရသည်။ အံ့မခန်းရဲ့ပုံကြည့်ရတာ ဘာမှ စိတ်ဝင်စားတဲ့ပုံမပေါ် သလို သူ အခုရှင်းပြနေတာကိုလည်း သုံ့ကြည့်ဟန်မပြပါ။ ကွာ ...။

“အံ့မခန်း... တစ်ခုခု ပြောပါဦးကွာ”

“အေး ... ပြောရရင်တော့ ရှင် အမြန်ဆုံးလစ်တော့။ ရှင် မသွားဘူးဆိုရင်တော့ ကျွန်မ ကားလမ်းမကြီးဆီ ဦးတည် ရလိမ့်မယ်”

“ဟာ ... ငှက် ... အဲဒီလို မလုပ်ရဘူးလေ”

“ညီလေး ... အခြေအနေက သိပ်မကောင်းဘူးနော်။ ဘော်ကြာ ကိုယ် အမှုတင်နေလိမ့်မယ်။ ဆက်ပြီးလိုက်မ ပို့နိုင်တော့ဘူး”

နစ်သက်က ကျစ်ခနဲ စုတ်သပ်လိုက်ကာ ခေါင်းတစ် ချက်ညီတံလိုက်ရင်း ...

“ကောင်းပြီ ... အံ့မခန်း။ မင်း အလိုရှိရာကို ဘေးအန္တရာယ် ကင်းကင်းနဲ့ စိတ်ချမ်းသာစွာ သွားပါ။ ကိုယ်မနှောင့်ယှက် တော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ပြောတာတွေကိုတော့ ယုံပေးပါ။ ဆိုက်ကား အစ်ကို ရုပ်လိုက်တော့ခင်ဗျ”

ဆိုက်ကားက ကျွန်ခနဲရပ်လို့ သွားလေသည်။ အံ့မခန်း သည် သူ့ကို တစ်ချက်တောင် လှည့်လှိုမကြည့်ပါဘဲ ခပ်သွက် သွက်နင်း၍ ထွက်သွားလေတော့သည်။ သူက အံ့မခန်းရဲ့ကျောပြင် ကို ခပ်ငေးငေးကြည့်ကာ လေပူတစ်ချက် မှတ်ထုတ်လိုက်ရင်း သူ ဆိုက်ကားပေါ်ကနေ ဆင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ တစ်ထောင် တန်သုံးရွက် ဆွဲထုတ်လိုက်ကာ ဆိုက်ကားဆရာကို ပေးလိုက် သည်။

“ညီလေး ... များနေတယ်ကွာ။ တစ်ထောင်ပဲပေးပါ”

www.burmeseclassic.com

“ယူထားလိုက်ပါဗျာ။ ကျွန်တော့်စေတနာကို အသိအမှတ်
ပြုပါ။ ကဲ ... ကျွန်တော် သွားပြီ”

“မင်းကို သာယာလို့ကံငို့ပေးရမလဲ။ ကိုယ်လိုက်ပို့ပေးမယ်
လေ”

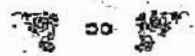
နှစ်သက်သည် လက်အသာကာပြု၍ ထွက်သာခဲ့
တော့သည်။ လေးကန်သော ခြေလှမ်းတို့ဖြင့် သူဟာ တစ်နံတစ်ခု
ကို သေချာစဉ်းစားရင်း ဘာလိုနေလဲ ဆိုတာကို တွေးနေမိတော့
သည်။

စွမ်းအံ့မခန်းကို ပိုင်ထားပြီး မဆိုင်ရတာဟာ အရမ်း
ကြေကွဲရသော ခံစားမှုကို ဖြစ်စေပါသည်။

ဝေခန်းက အကြံပြုစေ ထိတ်ဆက်စေသော လေးပိုင်လျှင်
ပတ်ပင်းဘို
အမှတ်-၃၇(မြေညီ) ၈၂၊ မိတ္ထီလမ်း၊ အောက်မြောင်း၊ တာဝေမြို့နယ်၊
သို့ ထိပ်ပူ၍ နေ့ဘေးလေပို့နိုင်ပါသည်။

Facebook on "Maeminbon"

“အံ့ခန်း ... ကျွန်တော့်ကို မမှတ်မိဘူးထင်တယ်။ ကျွန်တော်
ညွှတ်ထုလေ”

အံ့ခန်းက တပ်ထားသော မျက်မှန်ကို ကျော်၍ကြည့်
လိုက်ကာ memory ကိုပြန်ပြီး recall ခေါ်ရလေသည်။ မျက်ခုံး
ထူထူ နှာတံပေါ်ပေါ် အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် တည်ကြည်သောပုံစံရှိသည့်
ဒီလူကို မြင်ဖူးပါတယ်။ ခြောက် ... သိပြီ။ မနေ့က မခန်းတို့စုံတွဲ
နဲ့ အတူတူပြန်လာတဲ့ မခန်းရဲ့သူငယ်ချင်း။

“ဟုတ်ကဲ့ ... မှတ်မိပါဘူး”

“အဟား ... ဝမ်းသာလို့ကံတာဗျာ။ အံ့ခန်း shopping
လာတာပေါ့။ တစ်ယောက်တည်းလား”

“ဟုတ်ကဲ့ရှင်”

“အဟဲ့ ... အဲဒါနဲ့က စကားနည်းတယ်နော်။ ဟို ... ကျွန်တော့်ကို အဲဒါနဲ့ ခင်မင်ခွင့်ပေးပါလားဟင်”

အမယ်လေး ... ဟဲ့ ကိုစွတ်နဲ့လာတွေ့နေသေးတယ်။ အဲဒါနဲ့က တစ်ထောက်တည်းလည်း ခေါင်နေတာမို့ သူ့ကိုခေါင်းတစ်ချက်ညီတိလိုက်ကာ ...

“ရပါတယ်။ ခင်မင်တယ်ဆိုတာ ခက်ခဲတဲ့ထိစွန့် မဟုတ်တာ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နီးသားရင် ခင်မင်လို့ ရပါတယ်”

သူ့ကို စွတည်တည်ဒီဇိုင်းဖြင့် ပြောလိုက်လျှင် သူက သူ့ခိုးလူမိဒီဇိုင်း ဖြစ်သွားကာ ရှုတ်ရယ် တစ်ချက်ရယ်လိုက်ပြီး ...

“အဟဲ့ ... ရပါတယ်။ လောလောဆယ် ခင်မင်ခွင့်ပေးတာလေးကိုပဲ ကျေးဇူးအရမ်းတင်လှပါပြီ။ ဟို ... ခင်မင်တဲ့ အနေနဲ့ တစ်ခုခုလိုက်စားပါလား။ ကျွန်တော် ဒကာဝံပါ ရစေ”

“အင်း ... အင်္ဂလန်ပြန်လည်း ဒီတက်ကနစ်ပဲ သုံးတတ်တာပေါ့နော်။ အဟက် ... ကဲ ... ပြောစမ်းပါဦး။ ကျွန်မ ရှင်နဲ့အတူတူ တစ်ခုခု လိုက်စားလိမ့်မယ်လို့ ထင်သလား”

အဲဒါနဲ့အမေးကို သူ့က ပြုံးရင်းက ဝမ်းတစ်ချက် တွန့်လိုက်ကာ ...

“ကျွန်တော် မခန့်မှန်းရဲဘူးခင်ဗျ။ အဲဒါနဲ့ရဲ့ဆုံးဖြတ်ပေးမှုကိုပဲ စောင့်နေချင်တာပါ”

“မဆို့ပါဘူး။ ကဲပါ ... ဒီတစ်ခါတော့ လိုက်မစားတော့ပါဘူး။ နောက်ကြည့်ပေးပါနော်။ အခုတော့ ကျွန်မသွားလိုက်ပါဦးမယ် ကိုညာဖော်ထူး”

အဲဒါနဲ့က သူ့ကိုတစ်ဆက်ကာ ထွက်လာခဲ့လျှင် သူမပါ အဲဒါနဲ့ဘေးက လျှောက်လာတာကြောင့် အဲဒါနဲ့က သူ့ကို တစ်ချက်စောင်းကြည့်၍ ...

“ဟင် ... ဘာပြောဖို့ ကျန်သေးလို့လဲ”

“အဲဒါနဲ့ကို စကားတွေအများကြီး ပြောချင်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုလောလောဆယ် အဲဒါနဲ့က အချိန်မပေးတဲ့အတွက် နည်းနည်းလေးဘော ပြောပါရစေ ...

ကျွန်တော်က ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရတာကို ပိုသဘောကျတယ်။ အဲဒါနဲ့ကို ဒီတစ်ကြိမ်ပါနဲ့ဆို ကျွန်တော် သုံးကြိမ်တိတိမြင်ဖူးပြီးသွားပြီ။ ပထမဆုံး မခန်းဆီက အဲဒါနဲ့ရဲ့ဓာတ်ပုံကို တွေ့ဖူးတယ်။ ပြီးတော့ ဒုတိယအကြိမ် မနေ့က သေဆိပ်မှာ လူချင်းတွေ့ဖူးတယ်။ အခု တတိယအကြိမ် မဖျော်လင့်ဘဲ ဒီမှာဆိုတယ် ...

စကားလေးတစ်ခွန်း... ရှိတယ်ဗျ။ သုံးကြိမ်ဆိုရင် ဖူးစာတဲ့။ ကျွန်တော် အရမ်းဝမ်းသာသွားတယ်။ အံ့ခန်း ကိုမြင်ရတာ ကျွန်တော်ရဲ့ထံမှာ ပြောလို့မရအောင်တို ရင်းနှီးနေတယ်”

“ကိုဉာဏ်ထူး ... ခွင်နဲ့ခင်တာ မိနစ်ပိုင်းပဲရှိသေးတယ် နော်။ မခန်းကိုတော့ အားနာသင့်တာပေါ့။ ကဲ ... ကဲ ... သွားလိုက်ပါဦးမယ်နော်”

အံ့ခန်းက ထွက်သွားလိုက်လျှင် သူတစ်ယောက် တော့ အံ့ခန်းကို ပြုံးပြီးကြည့်နေလိမ့်မည်ဟု ထင်ပါသည်။ ဟွန်း... ယောက်ျားတွေ အားလုံးကို တစ်မျှစံတည်းချည်းပဲ။

“အံ့မခန်း... နင်ကသိပ်ခွဲနေပါလား။ ဘာလဲ... ယောက်ျား တွေကို နင်လက်ခုပ်ထဲကရေလို့ အောက်ခွဲနေတာလား။”

ဒေါက်ဖီနပ်သံ ဘပြောတဲ့မြောက်နှင့် အံ့ခန်းဆီကို မော်ချီနေသော မျက်နှာထားဖြင့် လျှောက်လာသော သုသုကို ဆေ စေကြည့်ကာ ဟူးခနဲ လေပူမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ဒီမိန်းမစကား တွေ သိပ်လွန်နေပြီ။

“အံ့မခန်း... တို့ တွေ့ကြုံပြန်ပြီနော်။ မမွေ့လင့်ဘဲ မင်း ရဲ့စွဲတာတွေကို မြင်လိုက်ရတော့ congratulate လာလုပ် တာပါ”

“သုသု ... အေးဆေးနေရင် ကောင်းမယ်ဟာ။ နင့်စကား တွေက အရမ်းဘောင်းကတ်နေပြီ။ အများသူငှာလာတဲ့ ပလာဇာလိုနေရာမျိုးမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ စကား ပြောနေတဲ့အဖြစ်က ထော်တော်များ ထင်ချင်စရာဖြစ်သွား လို့လား။”

“ခဖြစ်ပါဘူး။ ဒီအကွက်လောက်က စွမ်းအံ့မခန်းရဲ့ရေဘူး ဖွင့်လိုက်တဲ့ အဆင့်လောက်ပဲ ရှိတယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ချွေမှာ သာခကရှိတာပြီးသားပဲ”

“သုသု... နင်နဲ့ ငါ စကားအေးဆေးပြောမှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ နင် ငါ့ကို အဲဒီလောက် မစော်ကားနဲ့ဟဲ့။ လာ ... ငါနဲ့ လိုက်ခွဲ”

အံ့ခန်းက သုသုရဲ့လက်ကို ဆောင့်ခနဲ ဆွဲခေါ်လာ ခဲ့ကာ ကားဆီသွားလိုက်သည်။ ပြီးတော့ လက်တစ်ဖက်ကလည်း ဖုန်းထိုထုတ်ကာ နံပါတ်တစ်ခုကို နှိပ်ခေါ်လိုက်၏။ တစ်ဖက်က ချက်ချင်းပင် ဖုန်းကိုင်လေသည်။

“ဟယ်လီ ... အံ့ခန်း၊ ကိုယ့်ဆီ ဖုန်းဆက်တယ်”

“ဒီမှာ ... အခုချက်ချင်း(...)ထဲကို လိုက်လာခဲ့။ အပြတ်ရှင်း စရာရှိတယ်။ ဒါပဲ”

အံ့ခန်းက ဖုန်းပိတ်လိုက်ကာ မျက်နှာကို သုသုဘက် လှည့်၍ ...

www.burmeseclassic.com

“နင် ငါနဲ့ခဏလိုက်ခဲ့ပေးပါ။ ဒီပြဲမှာ မျက်နှာစုံညီရှင်း လိုက်တာက ပိုကောင်းလိမ့်မယ်။ ငါ့ကို နင် ထိုးနှက်နေတဲ့ စကားလုံးတွေကို ငါ မခံစားနိုင်တော့ဘူး သုသု။ အဲဒီတော့ တို့သုံးယောက် ဆုံလိုက်တာပေါ့”

“ဘာမှမဆိုဘူး။ ငါ နှစ်သက်အေးချမ်းကို မမြင်ချင်ဘူး။ ပြီးတော့ နင်တို့က အနီးရထားတဲ့သူတွေ။ ငါက ဘာကို ရှင်းရမှာလဲ။ အားလုံးက ပွဲပြီးသွားပြီ”

လာပြီး အရစ်ကြို ရစ်နေသော သုသုကို သည်းခံနိုင် တဲ့ စွမ်းအားတာက လွန်သွားချပြီ။ သုသုသက်က ပေါက်ကွဲ တာကို အတိုင်းအတာတစ်ခုထိ လက်ခံဆုံးလို့ ရပေမယ့် တစ် ချိန်လုံးကြီး ဒါဟာ ပြစ်မှုတစ်ခုလို ဖြစ်လာတာကိုတော့ ခံစား ပေးလို့ မရချေ။

အံ့ခန်းနဲ့ နှစ်သက်အေးချမ်းက ချစ်ခဲ့လို့ယူခဲ့တာ လည်း မဟုတ်တဲ့အတွက် ကိုယ့်ကို သစ္စာမောက်လို့ တစ်ချိန်လုံး အစွပ်စွဲခံနေရသောအခါ ဒါကို အရှက်ကြီးရှက်ပြီး နှစ်သက်အေး ချမ်းကို ပိုပြီးတော့တောင် ခါးသီးပါသေးသည်။

“နင် ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ သုသု။ ဘယ်သူကကော နိုင်နေ လို့လဲ။ ငါ ဘာလို့ သူ့ကိုလက်ထပ်ရတယ်ဆိုတာကို ရှင်း ပြပါရစေဆိုတော့လည်း နင်ကလက်မခံဘူး။ ဒီမှာ သုသု။

သုနဲ့ငါက တရားသူကြီးရှေ့မှာ မှတ်ပုံတင်ထားတာကလွဲ ပြီး ဘာမှမသက်ဆိုင်ဘူးလို့ ငါပြောပြီးပြီ။ အဲဒီတော့ နင် ဖြစ်ချင်တာကိုသာပြောလိုက်”

“ဘာလဲ ... နင်က ငါ့ကို ဘယ်လိုများ ထင်နေလို့လဲ။ နင့် ဆီကနေ နှစ်သက်ကို ဆွဲထုတ်သွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်နေတာ လား။ ဟား ဟား ... စိတ်ချ။ နင့်ကို ငါက စကားတွေပဲ ပြောချင်တာ ...

ဟွန်း ... ဒီနေ့ နင် တော်တော် စိတ်နောက်သွား ရပြီဆိုတော့ ငါ ကျေနပ်ပြီ။ ဘာမှ မျက်နှာဆုံပြီးရှင်းနေ စို့ မလိုဘူး။ ငါ သွားပြီ bye”

အံ့ခန်းကို အနိုင်နဲ့ပိုင်း ထွက်သွားလေသော သုသု ဖဲ့လက်တစ်ဖက်ကို လှမ်းဆွဲကာ ...

“ဟဲ့ ... သုသု။ နင် ပြောချင်ရာပြောပြီး ဒီလိုထွက်သွား လို့မရဘူး။ နင်ဘာသာ နှစ်သက်အေးချမ်းကို ယူယူ၊မယူယူ ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး။ ငါစိတ်ဝင်စားတာက နင့်အတွေး တွေ အကြံတွေထဲမှာ ငါတို့ကိစ္စကို လူကြီးတွေဆီ ဖွင့်ပြော မယ်ဆိုရင် တစ်ခါတည်းသာ မောင်းထုတ်လိုက်ပါ။ အဲစိက၊ က ဘယ်တော့မှ ငါတို့ကိစ္စကို တခြားလူမသိစေရဘူး သုသု။ နင့်ကို ငါ request လုပ်တာပါ”

www.burmeseclassic.com

အံ့ခန်း စကားကြောင့် သုသူက အံ့ခန်းရဲ့မျက်လုံးတွေကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်တာ ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်၍ ...

“request မလုပ်နဲ့ အံ့ခန်း၊ နင်က စနက်တံကို မီးရှို့ထားပြီးကာမှ အံ့ခန်းပေါက်သွားတဲ့အသံကို မကြားရဲဘူးတဲ့လား။ ဟား ဟား ... နင့်ကို ငါ စစ်ကြည့်ထားပြီးသားနော်။ ငါ ငြိမ်နေလို့ နင် အဟုတ်ကြီး ထင်မနေနဲ့။ နင် မသိစေချင်တဲ့ကိစ္စကို ဘစ်လောကလုံးသိအောင် ငါလုပ်ပြမှာ အံ့ခန်း ...

Good Luck”

အံ့ခန်းရဲ့လက်ကို ဖြုတ်ချလိုက်ကာ လှည့်ထွက်သွားလေသော သုသူကို တကယ်ပဲ စိတ်ပျက်ရလေသည်။ ဒီကိစ္စကို ဘယ်သူမှ အသိမခံနိုင်ဘူး။

“သုသူ ... နင် ငါနဲ့လိုက်ခဲ့လေဟာ”

သုသူက လှည့်တောင်ကြည့်တဲ့ အံ့ခန်းကို လက်တစ်ဖက်ထောင်ပြကာ ကျောခိုင်းအနေအထားဖြင့် ပြောလေသည်။

“မလိုက်ပါဘူး၊ နင်သာ သူနဲ့အရင်ညိုလိုက်ဦး၊ ငါ့နဲ့ ကြည့်ချက်မဖြစ်အောင် အခုချိန်မှာ နင်နဲ့ သူက ကျောချင်းကပ်ထားပြီး ငါ့ကိုရင်ဆိုင်ဖို့ အဆင်သင့်ပြင်ထားရမယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်ကံ။ ဘိုင်းဘိုင်း”

“ဟဲ့ ... သုသူ”

သုသူက တစ်ချက်ကလေးမှပင် လှည့်မကြည့်ဘဲ ရှေ့သို့သာ ဆက်လက်ချီလို သွားချေပြီ။ မြင်ကွင်းထဲမှာ သုသူရဲ့ ပုံရိပ်တွေ ကွယ်ပျောက်သွားသည်အထိ အံ့ခန်းက ငေးကြည့်နေမိပြီးနောက်မှာ တောက်တစ်ချက် ခတ်လိုက်လေသည်။ အရမ်းအရမ်းထို ဓုန်းစရာကောင်းလိုက်တာ။

လက်ထဲမှာ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ ပုန်းကား ring မြည်လာလို့ နံပါတ်ကိုကြည့်လိုက်လျှင်တော့ ဟို မုန်းစရာလူဆိတ်မုန်း ဖြစ်လို့နေသည်။

“ပြော ... ဘာလဲ”

“အံ့ခန်း ... ကိုယ်ရောက်နေပြီ။ အံ့ခန်း ဘယ်နားမှာလဲ”

အစကတော့ မသွားတော့ဘူးလို့ စဉ်းစားထားတာ ဖြစ်သည်။ ပြီးတော့မှ သူ့ကို ဒွဲရင်းချင်တာကြောင့် သွားဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်တော့သည်။

“Signature ရဲ့ Garden bistro မှာ စောင့်နေမယ်။ ငါလာခဲ့မယ်”

“အိုကေ ... မလာမချင်၊ စောင့်နေပါ့မယ် အံ့မခန်း”

www.burmeseclassic.com

အဲဒါနဲ့က မုန်းပိတ်လိုက်တာ ချက်ချင်းပင် သူ့ရဲ့ နေရာကို သွားလိုက်တော့သည်။ အဲဒါနဲ့ အဲဒီကိုင်ရောက်လျှင် သူ က ကော်ဖီတစ်ခွက် မှာသောက်နေပြီး iPad သုံးနေပါသည်။ သူ့ ကြည့်ရတာ ထော်ထော် ဝမ်းသာရွှင်လန်းနေရပါသည်။ သံဝရာ သီးအခွံရောင် V ချိမ် ဘော်ဒီပစ်တီရှပ်ကျပ်ကျပ်တို့ ဘာကုန်အိတ် တွေများစွာပါတဲ့ စတိုင်လ်ဘောင်းဘီအနက်ကို ဝတ်ဆင်ထားကာ ခုံမှာ ခပ်လျော့လျော့ ထိုင်နေဟန်ဟာ အဲဒါနဲ့အတွက်တော့ မျက်စောင်းထိုးချင်စရာ ဖြစ်လေသည်။ အဲဒါနဲ့သည် သူ့ရှေ့သို့လျှောက် လာကာ ဂုန်းခနဲ ခုံမှာထိုင်ချလိုက်လျှင် သူ့က အံ့အားတသင့်ဖြင့် သူ့ရဲ့ iPad ကို စားပွဲပေါ်မှာ အသာတင်ကာ ကိုယ်ကိုမတ်မတ် ပြန်ထိုင်၍ ...

“အဲဒါနဲ့ ... ဘာစားမလဲ”

“စားဖို့ သောက်ဖို့အတွက် ရှင်နဲ့ချိန်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ပြောစရာရှိလို့။ ရှင် ကျွန်မကို ကွာရှင်းပေးပါ”

“ဘာ”

သူက မတ်မတ်ထိုင်နေရာမှ ကိုယ်ကိုတစ်ချက်ကိုင်း လိုက်ကာ ခေါင်းကိုင်းစောင်း၍ အဲဒါနဲ့ကို စိုက်ကြည့်ကာ ...

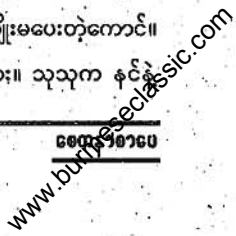
“အဲဒါနဲ့နဲ့ ... ဘယ်လိုဖြစ်တယ်။ say again”

“ကွာရှင်းခိုင်းနေတာ။ နင်ကို ကွာရှင်းခိုင်းနေတာ”

“OH my god! ကိုယ် ဘာများ အမှားလုပ်မိလို့လဲ အဲဒါနဲ့နဲ့ရယ်။ မင်းနဲ့ ကိုယ်က လက်ထပ်ထားတယ်ဆိုတဲ့ အကန့်လေးပဲ ရှိတာပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ် မင်းကို သစ္စာရှိ တာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အသိဆုံးပဲ။ မင်း ဖြစ်စေချင်တဲ့ အတိုင်း ကိုယ်တို့ကိစ္စကို ဘယ်သူမှလဲ အသိမခံဘူး။ မင်းနဲ့လည်း အတင်းကားရေးကြီး ပတ်ပတ်သက်သက် အရောတောင်မနေခဲ့ဘူး။ ကိုယ်နဲ့ မင်း လက်ထပ်လိုက်ရတယ် ဆိုပေမယ့် မင်းဟာ အရှင်အတိုင်း ဘာမှမပြောင်းလဲဘူး လေ။ မင်းကို ဘောင်ခတ်ထားရတာဟာ မင်း အချစ်ကို သေချာပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့စိတ်ကြောင့်ပါလို့ ပြောထားပြီးပြီ အဲဒါနဲ့ရယ်။ ကိုယ် မင်းကို မစွန့်လွှတ်ပါရစေနဲ့။”

အဲဒါနဲ့က ဟူးခနဲ လေပူတစ်ချက် မှုတ်ထုတ်ပစ် လိုက်သည်။ တော့ကို ... အလကားယောက်ျား။ အသုံးမကျတဲ့ ယောက်ျား။ အဲဒါနဲ့ အချစ်ကို သေချာပိုင်ဆိုင်ချင်လို့ အပိုင်ချုပ် ထားတာတဲ့။ အဲဒါနဲ့သည် သူ့ချက်နှာကို ကော်ဖီခွက်နဲ့ မပက်မိ အောင် အထူးကို အောင့်အည်းထိန်းချုပ်ထားရလေသည်။

“နင်ကိုလေ ငါ အသေခန်းတယ် သိလား နှစ်သက်အေးချမ်း။ စကတည်းကကို ငါ့အတွက် ကောင်းကျိုးမပေးတဲ့ကောင်။ အခု ဘာတွေဖြစ်ကုန်ပြီလဲ နင် သိလား။ သူ့သူက နင်နဲ့

ငါတို့စွဲကို သိနေတယ်။ ငါတို့ကိစ္စကို အားလုံးသိအောင် သူက လုပ်ပစ်တော့မှာ။ နင့်ကြောင့်။ နင့် သူ့ကိုချအောင် တားပေး။”

“ဟား ... သူ့သူ သိသွားတာ ကိုယ်လုပ်တာမှ မဟုတ်တာ ကွာ။ ပြီးတော့ အမှန်တရားကို ကိုယ်က ဘာသွားတားလို့ ရမှာလဲ။ မင်း ဘာအစီအစဉ်ရှိလို့လဲ”

“အဲဒါကြောင့်မို့ ငါနဲ့နင့် ကွာရင်းကြာရအောင်လို့ ပြောတာ ပေါ့။ နင့်နဲ့ငါသာ ဘာမှမခိုင်ဘူးဆိုရင် သူ့သူက လူကြီး တွေကို ဘယ်လိုမှ ပြောလို့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ငါ တို့ကိစ္စကို ထောင်စောက်တို့သိလို့ မဖြစ်ဘူး။ ငါတို့ကွာရှင်း ပေးပါ”

အံ့ခန်းကို ဘာမှမပြောသေးဘဲ ရီထဝေ ဝေးကြည့် ကာ တစ်စုံတစ်ခုကို ပြောဖို့ရာ စကားလုံးတွေစီနေဟန်တူသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့တော့ အပြတ်ဖြတ်လိုက်တော့မည်။ အံ့ခန်းတို့ ကိစ္စက ဇာတ်မျှော်ကြီး ဖြစ်နေတာဟာ အရမ်းကိုမုန်းဖို့ကောင်း လေသည်။

“မင်းရဲ့ထော်တော်က အခုချိန်မှာ ကိုယ့်အမေပါပဲ အံ့ခန်း။ သူတို့ကို လုံးဝအသိမခံနိုင်ဘူးဆိုလို့ ကိုယ်မပြောဘူး။ ကိုယ့်ဘဝမှာ ရည်းစားတွေ အများကြီးထားဖူးခဲ့ပါတယ်။”

အားလုံးကို ချစ်တာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ မင်းလောက် ဘယ်သူ့ကို မှ မချစ်ခဲ့ဖူးဘူး ...

သူ့အနဲ့ ချိန်းထားခဲ့တဲ့ valentine day မှာ မင်းကို စတော့ခဲ့တယ်။ မင်းက ထူးထူးဆန်းဆန်း ပုံစံလေးနဲ့ ကိုယ့် ဘဝထဲကို ဝင်လာခဲ့တဲ့သူပါ အံ့ခန်း ...

မင်းနဲ့ကိုယ်က အဖေတို့ကိစ္စကြောင့် ကတောက် ကဆံ့တွေ ဖြစ်ခဲ့ရတာ။ အဲဒါကြောင့် ကိုယ် တောင်းပန် ပါတယ် အံ့ခန်း။ မင်းနဲ့ ပျော်ရွှင်တဲ့ အနာဂတ်တစ်ခုကို ဖန်တီးနိုင်ဖို့ ကြိုးစားခွင့်ပေးပါ”

“ဟား ... လွဲတယ်ကွာ။ ဟဲ့ ... ဒီမှာ ငါပြောပြမယ်။ နင့်နဲ့ ငါ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘယ်တော့မှလဲ မညား စေရဘူးဟာ။ ငါ တစ်ချိန်မှာ လက်ထပ်ရမယ့်သူဟာ နင့် လုံးဝမဖြစ်စေရဘူး။ ငါ့ဘက်က သေချာတယ်။”

သူ့က ချောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီးနောက်မှာ အေး နေပြီဖြစ်တဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို သောက်လိုက်လေသည်။ ပြီးတော့ ထိုင်နေရာက အရပ်ကား လမ်းလျှောက်ရင်းက အံ့ခန်းဘက်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်ပြီး ...

“ဒီမှာ အံ့ခန်း။ မင်းဘာသာမင်း ကြိုက်သလိုမုန်း။ ကိုယ်တော့ လက်မထပ်ချင်တဲ့ မင်းကို လက်ထပ်ချင်တာ”

www.burmeseclassic.com

တုံ့သုံးအဖြစ်နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဂုဏ်လူတာမှ အရမ်း အရမ်းပဲ။ မင်းဘက်က ဒီလောက်ကြီး ခါးနေမှတော့ ကိုယ်လည်း မင်းကို လုံးဝအလျှော့မပေးတော့ဘူး။”

“ဘာ”

အံ့ခန်းက ဒေါသဘကြီး မတ်တတ်ဝေရပ်ကာ သူနဲ့ တည့်တည့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ပစ်လိုက်သည်။ ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့ရဲ့ ပြီးထေ့ထေ့ စိုက်ကြည့်နေတဲ့ ပုံစံကြီးကို မုန်းလွန်းလို့ အဲဒီမျက်နှာ ကြီးကို တစစီကုတ်ဖဲ့ခွဲဖဲ့ပစ်ချင်စိတ် ပေါက်လေသည်။ သူ ကလည်း အဲဒီပုံစံကို သိနေတဲ့အလား သဘောတကျဖြင့် တပား ပဟား အော်ရယ်ကာ ...

“ဟိတ် ... လေချာတယ် အံ့ခန်း။ ကိုယ်လည်း မင်းကို အခု ကစပြီး အလျှော့မပေးတော့ဘူး။ ဒီနေ့ကစပြီး ကိုယ် မင်းရဲ့အချစ်ကိုရအောင် တရားဝင် ကြိုးစားတော့မယ် အံ့ခန်း ...”

တိုယ့်ဘက်က တစ်ခုကတိပေးလိုက်မယ်။ မင်းဆီ က အချစ်ကို မရသေးသရွေ့ လူကြီးတွေကို ငါ လုံးဝ ငါတို့ကိုကို ဖွင့်မပြောဘူး။ ငါ ဖွင့်မပြောသရွေ့ ငါတို့ ကိစ္စကို ဘယ်သူမှ မသိစေရဘူး။ promise ။ သုသုလည်း ကိုယ်တို့ကို နောင်ယုက်လို့ မရဘူး။ ဘယ်သူကမှ နောင်

ယုက်လို့ မရစေရဘူး။ မင်းနဲ့ကိုယ် ချစ်သူတွေ ဖြစ်ကို ဖြစ်ရမယ် ...

ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား ? ...

ကိုယ့်ဘဝမှာ မင်းကို တကယ်ကို ထူးထူးခြားခြား ချစ်နေမိလို့ပဲ အံ့မခန်း။ မင်းကို ချစ်တဲ့စိတ်ကြောင့် အဲဒီ ညက ကိုယ် အိမ်ကိုအချိန်မီ ပြန်ပို့မပေးခဲ့တာ။ မင်းကို သိပ်ချစ်လွန်းလို့ပါ အံ့ခန်း။ မင်းကို သိပ်ချစ်လွန်းလို့ ပါ။”

နှစ်သက်ရဲ့မျက်ဝန်းတွေဟာ အရမ်းကို တည်ငြိမ် လွန်းနေတာကြောင့် အံ့ခန်းဟာ ခဏလော့ ငြိမ်သက်သွားခဲ့လေ သည်။ ရည်းစားစကားအပြောခံရဖူးသော်လည်း ဒီလိုမျိုး တစ်မျိုး ကြီးဖြစ်စေသော ခံစားမှုဟာ မုန်းနေတာကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့် မည်။

ဘာမှတွေဝေတဲ့ဆိုင်မနေနဲ့ အံ့မခန်း။ အံ့ခန်းသည် မုန်းနေတဲ့စိတ်ကို သွင်းယူလိုက်ပြီး အံ့ခန်းအနား ကပ်လာတဲ့ သူ့ရဲ့ကိုယ်ကို အောင်းကြီး အားကုန်ဆောင်တွန်းပစ်လိုက်ကာ ...

“မချစ်နဲ့ နှစ်သက်အေးချမ်း။ နှင် ငါ့ကို ဒုက္ခပေးတာ။ ငါ့ဘဝကြီးတစ်ခုလုံး ကတိမ်းတပါး ဖြစ်သွားအောင် နှင် လုပ်ခဲ့တာ။ နှင်ကို ငါ မုန်းတယ် ...”

www.burmeseclassic.com

နင် နင်ကတိ နင်တည်ပါ။ သုသုသာ တစ်ခုခု
လူကြီးတွေ သွားပြောလိုက်လို့ နင်နဲ့ငါ့ကိုလူကြီးတွေ
သိသွားတိုက်တော့ နင် အသေပဲ”

“စိတ်ချပါ အံ့မခန်းရယ်။ မင်းကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စိတ်
တစ်ခုပဲ ကိုယ်ရှိတယ်။ မင်းရဲ့အချစ်ကို ကိုယ် ရအောင်
ကြိုးစားပါရစေ အံ့ခန်း”

“တောက် ... အရူး”

အံ့ခန်းကို တစ်ချိန်လုံး ချစ်တယ်လို့ ပြောနေတဲ့သူ
ကို အရမ်းမုန်းတီးရပါသည်။ အံ့ခန်းက ကြာရင် သူ့ကို တစ်ခုခု
လုပ်မိတော့မှာရိုးလို့ လှည့်ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ အံ့ခန်းကို ပြီး
ရီရီငေးကြည့်နေတဲ့ နစ်သက်အေးချမ်းကို အပြတ်ဖြတ်ကာ ဟိုး
အရင်တုန်းကလို အေးချမ်းမှုလေးတစ်ခုကိုသာ ပြန်လိုချင်မိပါ
သည်။

“သား ... မင်း ဘာဆက်လုပ်ဖော် စဉ်းစားထားသလဲ။
မင်း အခုလုပ်နေတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲ”

ဖေဖေမေးခွန်းကို သူက သဘောတကျဖြင့် ရယ်လိုက်
ကာ ဖေဖေကို မှက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြု၍ ...

“အာ ... ဇေကလည်း၊ အခုမှ I am not က တက်လာတာ
ဗျ။ သားက တကယ်ကို ကြိုးစားနေတာ”

“အေး ... မင်းကသာ ကြိုးစားနေ၊ ဟိုကတော့ မင်းကို
တစ်နေ့တခြား ခါးမှခါး ဖြစ်နေပြီနော် သား။ ချစ်တာကို
မုန်းအောင်လုပ်လို့ရတယ်။ မုန်းတာကိုတော့ ချစ်အောင်
ပြန်လုပ်လို့ မလွယ်ဘူး။ မင်း တည်ထားတဲ့လမ်းကြောင်း
က အမုန်းဘက်ကို ချော်ထွက်နေပြီနော်။ ကြည့်လည်းလုပ်
ဦး”

နှစ်သက်က ပြီးနေရုံကလွဲပြီး ဘာမှမပြောဖြစ်သေးပေ။ သူက ဖေဖေ့ကို သူ့ အံ့မခန်းကို မေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်နေပြီဆိုတဲ့အကြောင်းကို ပြောပြလိုက်သောအခါ ဖေဖေဘက်က သားသဘောဆိုပြီး pass ပေးလိုက်ပြီဖြစ်၏။ အံ့မခန်းကို ဝိုင်ဆေမယ့် မဆိုင်သေးတာကြောင့် သူဟာ အထူးအထူးကို လှုပ်ရှားရပါတော့မည်။

“တော်ဝင်က ပြောတယ်။ အငယ်မလေးတို့ရဲ့တွဲခဲ့အတွက် ပြန်လာတဲ့ ကောင်လေးက အံ့မခန်းကို စိတ်ဝင်စားနေတယ်တဲ့။ နှစ်သက် နောက်ကောက်ကျနေလိမ့်မယ်နော်။ မင်းလုပ်တဲ့ကိစ္စတွေက ဘာအဓိပ္ပာယ်ဆိုတာ ငါတော့ တံကယ်နားမလည်တော့ဘူး။ ဘာလဲ ... မင်း ဘာကို target ထားနေတာလဲ သား။”

“အဟား ... ဟား ... အားပုကိုရယ်။ ခေတ်ကာလသား ပျိုလေးပါဗျ။ သားက သေချာတဲ့စာချုပ်ကြီးအားကိုးပြီး အချစ် အချစ်ဆိုပြီး တောင်းနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က သေချာအောင်စဉ်းစားတာ ... အဟဲဟဲ”

သူ့ပုံစံကို အဖေက ကြည့်မရဟန်ဖြင့် မျက်စောင်း

ကြီးထိုးတာ ...

“အေးပါ ... မင်းဇာတ် မင်းနိုင်ရင် ပြီးတာပဲ။ တော်ကြာအဖေက ဘာမှအားမကျိုးရဘူး မပြောနဲ့နော်။ မင်းကို တစ်ခါတည်း ပြောထားပြီးသား။ စွမ်းမိုးတို့က အံ့မခန်းကို ဟိုကောင်လေးနဲ့ စီစဉ်ပေးရင် မင်း ကျန်နေမယ်နော် သား။”

“စိတ်ချ ... အဖေ။ ကျွန်တော်လည်း အံ့မခန်းကို စိန်ခေါ်ပြီးသွားပြီ။ သူ့ရဲ့အချစ်ကို အမြန်ဆုံး ကျွန်တော်ရတော့မှာ။ မကြာခင်မှာ သား ဝံကယ်မိန်းမရပြီလို့သာ မှတ်လိုက်တော့ အဖေရေး၊ ဟား ... အခုမှ သတိရတယ်။ သား အပြင်သွားလိုက်ဦးမယ်”

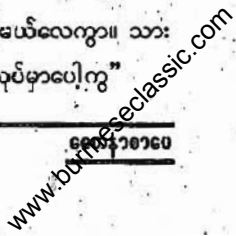
နှစ်သက်က ထိုင်ရာမှထလျှင် အဖေက သူ့အင်္ကျီ

စဆွဲ၍ လှမ်းပေးလေသည်။

“ဗွားကောင် ... ဘယ်လဲကွ”

“အာ ... ဖေကလည်း။ ကျွန်တော့်မာမိမေမေက ဒီနေ့ တူမဆီသွားတယ်လေဗျာ။ အဲဒါ သား သွားကြိုမလို့။ ဖေဖေကုမ္ပဏီကအပြန် သား လာကြိုမယ်လို့ တော်တော်ကို ပြောထားတယ်။”

“ဟာ ... အဲဒါဆို ငါလည်း လိုက်ခဲ့မယ်လေကွာ။ သား ရေး သမီးရေး ဆွေးနွေးခန်း သွားလုပ်မှာပေါ့ကွ”

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ very good ပေါ့ ပေးရာ။ ကဲ ... Let's go”

ဖေဖေက သူ့အလုပ်ကို အတွင်းရေးမှူးနဲ့ ထားခဲ့ကာ သူ့နောက် လိုက်လာခဲ့၏။ သူတို့ သားအဖ အဲဒီအိမ်ကိုရောက်လျှင် မျက်စိမျက်နှာပျက် ဖြစ်နေသူကတော့ အဲဒီအိမ်ထဲ ဖြစ်လေသည်။ အေးပေါ့လေ ... မနေ့ကပဲ သူက လုံးဝအလျှော့မပေးတော့ဘူးဆိုပြီး ကြိမ်းခဲ့တာကိုး။ အဲဒီတော့ အဲဒီအိမ်ထဲ တစ်ယောက် သွေးပျက်နေပြီပေါ့။

သူ့သာ ဒီကိစ္စကို အဖေနဲ့ တော်တော်သိပါ့တယ် ဆိုတာသာ ပြောလိုက်ရင် ချစ်ရတဲ့ အဲဒီအိမ်မှာ ရှိလေသည်။ အဲဒါကြောင့် နှစ်သက်က first တွေ ရိုက်နေရတာဖြစ်၏။ အဲဒီနေ့ညက အဲဒီအိမ်နဲ့ အတူတူရှိနေစဉ်က နီးမှ တွားဖွားပေါ်လာတဲ့ ချစ်ခြင်းတွေအတွက် သူဟာ ညတွင်းချင်းပဲ တော်တော်နှင့် အဖေဆီကို ဖုန်းဆက်ခွင့်ယူပြီး သာမန်ဖြစ်သည်။

အဖေကိစ္စနဲ့ ရောထွေးပြီး သူ့ကိုပါ ဖုန်းနေသည်ဖြစ်၍ အဲဒီအိမ် ဘယ်သူ့လက်ထဲမှ ပါမသွားအောင် သူက လက်ထပ်စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးပြီး ဘောင်ခတ်ထားတဲ့သဘောမျိုးဖြစ်သည်။ လက်မှတ်ထိုးရတဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကလည်း အဲဒီအိမ်ရဲ့အချစ်ကို ပိုင်ဆိုင်ဖို့ သေချာချင်လို့ဖြစ်၏။ ဒီကိစ္စတွေ

အစုအဆုံးကို တော်တော်ကိုးကော ပေးပေးကိုပါ ဝန်ချတောင်းပန် ဝန်ခံထားပြီးသားဖြစ်၍ သူတို့ကိုယ်တိုင်ကိုက အလျင်းသင့်သလို ကူညီပေးနေကြတာဖြစ်သည်။

“ဒီနေ့ ထိုတွေ မိသားစုဆုံးတယ်ဆိုတာ ထမင်းလက်ဆုံစားကြရအောင်ကွား။ ဘေး ... မောင်နှံသက် ငြိမ်လှချည်လားကွ။ စကားလေး ဘာညာပြောဦးလေ”

သူက အထွေးနယ်ချဲ့နေစဉ် ဦးက လှမ်းပြောတာကြောင့် သူက တွေးနေတာကိုဖြတ်၍ ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးဟန်ဖြင့် ...

“အဟဲ ... ပြောပါတယ် ဦးရ။ ကျွန်တော်က လူကြီးတွေ စကားဆိုင်းမှာ ဝင်စေရတာ”

သူကပါ လူကြီးတွေကစကားဝိုင်းထဲ ဝင်ရောပြီး ထမင်းစားဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်ချိန်မှာတော့ လူကြီးတွေမသိအောင် အဲဒီအိမ်နားကပ်၍ ခပ်တိုးတိုး ပြောရလေသည်။

“ဘာမှစိတ်ပူမနေပါနဲ့ကွား။ ကိုယ်က ကတိတည်ပါတယ်။ မင်း ထမင်းပြောပြောစား။ ဘာရွှေခဲမှ မဖြစ်စေဘူး”

သူ့စကားကြောင့် အဲဒီအိမ်က သူ့ကို ရွတ်တည်တည် မျက်နှာထားဖြင့်ကြည့်ကာ ဘာမှမပြောဘဲ ထွက်သွားလေတော့သည်။ မင်းရဲ့မေတ်မေကပ် ဂျစ်တစ်တစ်ပုံစံလေးတွေက ကိုယ့်ကို ပိုပြီး ချစ်မိစေတယ် အဲဒီအိမ်နားရဲ့။

www.burmeseclassic.com

“ဟောင်နှစ်သက် ... ဘာမှအားမနာနဲ့ ထည့်စားနော်။ သမီး အံ့ခန်း၊ ယင်းတည့်ပေးလိုက်ဦးလေ”

သူ့ဘေးနားမှာ ထိုင်နေသော အံ့ခန်းက သူ့အဖေ စကားအတိုင်း သူ့ကို ကြိုက်သားဟင်းတစ်တုံး ခပ်ထည့်ပေးလေသည်။

“ကျေးဇူးနော် အံ့ခန်း”

ခပ်တည်တည်လင်း။ သူ့ပြောတာကို အဖက်မလုပ်ဘဲ နေတယ်ဆိုလေ။ ရုဝါတယ်။ နှစ်သက်သည် အသာပြိုးရင်းက စားစရာရှိတာကို ဆက်စားလေသည်။ သူ့တို့ ထမင်းစားပြီးအချို့မှာတော့ အံ့ခန်းက ဖုန်းလာသဖြင့် အပြင်ထွက်ပြီး ငြောလေသည်။ ဒီအချိန်မှာ ဖုန်းလာမှာ ဘယ်သူ့ဆီက ဖြစ်လိမ့်မလဲ။

သူ့က သိချင်လာတာကြောင့် ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုဖြင့် အံ့ခန်းနောက် လိုက်သွားလိုက်လေသည်။ သူ့လာတာမြင်သော အံ့ခန်းက သူ့ကို အရေးပင်မလုပ်ဘဲ ဖုန်း ဆက်ပြောနေလေသည်။

“အဟင်း ... ရပါတယ် ကိုထူးရဲ့။ အံ့ခန်းက စိတ်မဆိုးပါဘူး။ အင်းပါ ... ဟကယ်ပါ”

“.....”

“Ok လေ။ အဲဒါဆို တွေ့တာပေါ့ C U”

သူမက ဖုန်းပြောပြီးသွားတာနဲ့ အိမ်ထဲပြန်ဝင်ဖို့ တာဆူလေလျှင် နှစ်သက်သည် သူ့မရဲ့လက်ကို ဆတ်ခနဲလှမ်းဆွဲကာ တားလိုက်လျှင် သူမက ဒေါသတကြီး ထအော်လေသည်။

“နင် ဘာလုပ်တာလဲ။ ငါ့လက်ကို အခုလွှတ်စမ်း”

“လွှတ်ပေးမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်မေးတာကို မင်းဖြေပြီးမှ လွှတ်ပေးမယ်။ အခု ဘယ်သူနဲ့ ပြောနေတာလဲ။ ဟိုကောင် ဉာဏ်ထူးလာ”

သူ့မေးခွန်းကြောင့် အံ့ခန်းက မဲရယ်တစ်ချက်ရယ်လိုက်တာ ခေါင်းညှိတ်ပြသည်။

“ဟုတ်တယ်။ သူ ဖုန်းဆက်တာ။ နင် လက်ကိုလွှတ်တော့”

“အံ့ခန်း ... မင်း အရှဲ့ထိုက်မယ်ဆိုတဲ့စိတ်ကို ဖျောက်လိုက်ပါ။ မင်းစကားပြောနေတဲ့ အပေါက်က လုံးဝတစ်ဖက်ကို ချွတ်လင့်လို့ ရနေတယ်ကွ။ အံ့မခန်း ... မင်းကို ကိုယ်လွှတ်လုပ်ခွင့်ပေးထားပါတယ်ကွာ။ အားလုံး မင်းသဘောဆိုတာထောင် မင်း ငါ့ကို မရှဲ့ချင်စမ်းနဲ့”

“ဟင်း ဟင်း ... ရဲ့တယ် ... ဟုတ်လား။ ဟား ဟား ... ရယ်စရာပဲ။ ဒီမှာနှစ်သက်အေးချမ်း၊ နှင့်လိုကောင်ကို ငါက အရှဲ့တိုက်နေတယ်လို့ နင် ထင်နေတာလား။ သိပ်မှားသွားလိမ့်မယ်။ ငါ့စိတ်ဆန္ဒနဲ့ ငါ ဘယ်သူ့ကို ဘာပြောပြော နှင်နဲ့မဆိုင်ဘူး။ ငါ personal”

www.burmeseclassic.com

သူက ကျစ်နဲနဲ စုပ်သင်ကာ လေ့လာစီချက် ဗွတ် ထုတ်သည်။ ပြီးတော့ အံ့ခန်းကို စောစောကြည့်ကာ ...

“မင်းနဲ့ ကိုယ်က တရားဝင်လင်ပေးထားကျ။ မင်း ကိုယ့် ကို မဆိုင်ဘူးဆိုတဲ့ စကားမပြောနဲ့။ မင်းနဲ့ ကိုယ်က သိပ် ဆိုင်တယ်။ မင်းဆန္ဒကြောင့် ကိုယ့်ဆန္ဒကို သိမ်းထားရတဲ့ အချိန်မှာ မင်း ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ အံ့ခန်း။ ကိုယ် မင်းဆီက အချစ်လိုချင်လို့ ဒီလိုဘောင်ခတ်မိတဲ့အပေါ်မှာ မင်း အဲဒီ လောက်ကြီး မုန်းမနေပါနဲ့။”

သူ့စကားကို အံ့ခန်းက ဟားခနဲ ရေရွတ်ပြီးမှ ... “ငါ့အချစ်ကို နင် ဘယ်သောအခါမှ မရစေရဘူး။ နှင့် ကြောင့် ငါ့သူငယ်ချင်းရဲ့ အသင်ဆေးမှုကိုလည်း ခံရတယ်။ နှင့်ကြောင့် ငါ့ဘဝကြီးထပ်ခဲလည်း ခုတ်ပြတ်သတ် ထွက် သွားတာတောင် နင်က မမုန်းပါနဲ့လို့ ပြောရတယ်။ နှစ် သက်အေးချမ်း ... နင်နဲ့ငါဟာ စာချုပ်ထဲမှာသာ ပတ်သက် လိမ့်မယ်။ အဲဒီစာချုပ်ကို ဗန်းပြပြီး equation တစ်ခုလို လက်ထပ်ထားတာနဲ့ ညှေးလိမ့်မယ်လို့တော့ နှင့် ထင်မ ထားနဲ့။ နင် အိမ်ကော် ဘယ်တော့မှ မဖြစ်စေရဘူး ...

အခု ငါ့လက်ကိုလွှတ်။ လူကြီးတွေ သိသွားရင် တစ်မျိုးထင်သွားလိမ့်မယ်။ ငါ သွားမယ်”

အံ့ခန်းရဲ့စကားတွေကြောင့် သူဟာ မှားနေပြီလား လို့ ထွေးမိသွားသည်။ သူ လက်လွှတ်ပေးလိုက်တာနဲ့ အံ့ခန်းက ငံ့သောင်အိမ်ထဲက ငှက်ကလေးလို စာစီချက်တောင် လှည့်မကြည့်ဘဲ လှစ်ခနဲ ထွက်သွားလေတော့သည်။ ဟား ... အံ့ခန်းက သူ့ကို ငိုပိုမုန်းနေပြီလား။ သူ စီစဉ်ထားတဲ့ plot တွေက အဲဒီလိုမျိုး မဟုတ်ဘူး။

အံ့ခန်းတို့ အရှင်ပိုင်ထားပြီးမှ အံ့ခန်း ချစ်လာအောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ ရိုးရင်းသောအတွေးမျိုးနှင့် စီစဉ်ခဲ့တာဖြစ်သည်။ ကံကြမ္မာကပေးလာတဲ့ အခွင့်အရေးအပေါ်ကို သူက အမြော်အမြင် ကြီးစွာဖြင့် အနာဂတ်တို့ လှမ်းဝယ်လိုက်တဲ့သဘောဖြစ်သည်။ အခုတော့ ခုတ်ရာတခြား ရှာတာလွဲတော့ ဖြစ်ကုန်ပြီထင်တယ်။ အဲဒါတွေဟာ ဘာကြောင့်လဲ။ ဘယ်လိုကြောင့် ဖြစ်သလဲ။

နှစ်သက်သည် သူ့သူ့ကို အကူအညီတောင်းမိတာ မှားပြီလားလို့ ဝထမဆုံး သံသယဝင်မိသွားတော့သည်။

“သုသု ... ငါလုပ်နေတဲ့လိုင်းက နည်းနည်းချော်နေပြီထင် တယ်နော်”

သူ့စကားတို့ သုသုက ဘာမှပြန်မပြောသေးဘဲ ကော့လ်တေးချွက်ကို အသာမ၍ အရသာကို ခြည်းစမ်းခံစားနေ သည်။ ပြီးတော့မှ ဆိုဖာမှာ ခပ်လျော့လျော့ အနေအထား မှီထိုင် ကာ ...

“ယူက ထယ်လိုထင်နေလို့လဲ နှစ်သက်ရဲ့”
“အင်း ... ဘယ်လိုပြောရလဲ။ ဟို ... ကိုယ်ထင်တာနော်။ အခုခန်းက ပိုပြီးတော့ ငါ့ကို ခါးလှာထယ်။ အင်း ... ငါ ဟိုရက်ကပြောတဲ့ တစ်ယောက်နဲ့ အခုခန်းရဲ့ရင်းနှီးမှုက ပိုစိပ်လာတယ်”
“အဲဒီတော့ ယူက ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ။ သုသုဘက်က သေချာစိတ်နှစ်ပြီး တူညီနေတာနော်”

သုသုကကားကြောင့် သူက အားတောင်နာသွားကာ သုသုကို တောင်းပန်ရလေသည်။ ဟုတ်သားပဲ ... သူက အခုခန်း အတွက် ညစ်နေတာကိုပဲ ခေါင်းထဲထည့်မိသွားတာကိုး။ တကယ် ဆို သုသုက သူ့အတွက် အရမ်းကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းကောင်း ပဲဖြစ်သည်။ ရည်းစားဖြစ်ခဲ့ဖူးသော သုသုနဲ့ ကင်းရှင်းပြတ်တောက် သွားစေဖို့ သူက ဖြတ်လိုက်ပေမယ့် အကြောင်းတရားကို သုသုက ဇွတ်မေးတာကြောင့် သူဟာ အခုခန်းကို ချစ်နေတဲ့အကြောင်းကို ဖရားဝင် ဝန်ခံလိုက်တော့သည်။ အဲဒီမှာပင် သုသုက လုံးဝကို နားလည်သွားကာ သူ့ အစွမ်းကုန် ကူညီပေးမည်ဆိုပြီး ဆိုလာ တာကြောင့် နှစ်သက်သည် သုသုကို အမှန်အတိုင်းပြောကာ အကူအညီ တောင်းကြည့်လျှင် သုသုဟာ စေတနာပါစွာဖြင့် တကယ်ကိုပဲ ဗီလိန်ဝင်လုပ်ပေးတာဖြစ်၏။ ဒီအတွက် သုသု ကျေးဇူးကို သူ နားလည်ပါသည်။

“ဆောရီးပါ သုသုရယ်၊ တကယ်တောင်းပန်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို အဆင်မပြေအောင် ကူညီပေးနေတာ သုသုပါ။ ကိုယ်ဆိုလို့တာကတော့ အခုခန်းက စိတ်တွေတိုပြီး ကိုယ့်ကို ရေလည်တင်းနေတာကွ။ အဲဒါကြောင့် ဘာလုပ်ရင် ကောင်း ခလဲ စဉ်းစားနေတာ”

“အင်း ... ဘယ်လိုပြောမလဲ။ အံ့ခန်းရဲ့ nonnal အခြင်ကိုက ဒီအချစ်ဆိုတာကို crazy ဖြစ်နေတဲ့လူမျိုး ဟေ့တယ်ဘူး။ ပြီးတော့ သူက တော်တော်ကို အရမ်းချစ်တာလေ။ သူ့အဒေါ် ယောက်ျားယူလိုက်တဲ့အခါ ကျတော့ သူ့စိတ်ထဲမှာ အင်း ... ဘယ်လိုပြောမလဲ။ သဝဏ်ကိုပြီး ဆောက်ကွဲတယ်ပဲ ဆိုပါစို့ ...”

အင်း ... အဲဒီထဲမှာမှ ရှင်ကပါ ဝင်ချလာတော့ သူတော်တော်ရွှေခဲဖြစ်သွားတာပေါ့။ ကျွန်မကပါ ဝင်ကြိုလိုက်တော့ သူ တော်တော်ထီးသွားမှာပဲ ...

ဒါပေမဲ့ ဒီနည်းကိုပဲ ရှင်က အကူအညီတောင်းခဲ့တာနော်။ အံ့ခန်းကို မခံချင်စိတ်ကနေ အချစ်ဖြစ်လာအောင် ဆွပေးနေတဲ့ ကာလမှာဒီတာ ဒီလိုပေါ့ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။”

နှစ်သက်က နားထင်ကို လက်ညှိုးဖြင့် ထောက်ထားရင်းက ဘာဆက်လုပ်ရကောင်းမလဲဆိုတာ စဉ်းစားမိသည်။ သူ့ဘဝမှာ ရှဉ့်စားများများထားခဲ့ဖူးသော်လည်း အံ့ခန်း တစ်ယောက်ဆီက အချစ်ကိုရဖို့အတွက်တော့ ခက်ခဲလှပေသည်။ ဘာလုပ်ရနန်းမသိတာနဲ့ သူဟာ အနီးဆုံးလူတွေကို တိုင်ပင်မိတာပဲဖြစ်သည်။ အဲဒီအတွက် အံ့ခန်းကို ပေးထားတဲ့တတ်က မတည်သလို ဖြစ်သွားပေမယ့် အကြံကောင်းတော့ ရတတ်ပါသည်။

သူနဲ့ အံ့ခန်းရဲ့ကိစ္စကို ဖေဖေ၊ တော်တော်နှင့် သူသူ ဒါပဲသိတာဖြစ်သည်။ သူတို့ကလည်း အံ့ခန်း အကြောင်း သိသူတွေမို့ သူ့အတွက် အရမ်းကို အထောက်အကူ ဖြစ်လှပါသည်။

“ဒါနဲ့ အခုတလောမှာ အံ့ခန်းက ငါ့ကို အရွဲတိုက်ပြီး ဟိုကောင်ကို တွဲရင်ကော”

“ဟာ ... အံ့ခန်းက ဘာရိန်းပြေးပါတယ်။ သူ ဒီနည်းလမ်းမျိုးနဲ့ ယူ့ကို အနိုင်မယူပါဘူး။ သူ ယူ့ကို သူစိမ်းဆန်နေတာကလွဲလို့ လောလောဆယ် ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး။ အရေးကြီးတာက သူ ပြောတာကိုလုပ်ဖို့ပဲ ...”

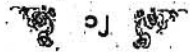
သူက အံ့ခန်းရဲ့စိတ်ကို ကောင်းကောင်းနားလည်ထားတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လည်း စိတ်ရောလှပါ ကူညီပေးနေတာပေါ့။

“ဟုတ်ပါတယ်ဟာ။ တကယ် ကျေးဇူးပါ။ သူ့အဖို့လို့ အနစ်နာခံပြီး ဗန်လုပ်ပေးတာ။ အံ့ခန်းကို ဒေါသဖြစ်အောင် ဆွပေးရတာဟာ သူ့အတွက် ခက်နေလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်။ သူ့သူက ကိုယ်တို့အတွက်တော့ တကယ် သူငယ်ချင်းကောင်းပဲ”

နှစ်သက်စကားကို သူသားက ပြုံးစိုက်၍ နားထောင်
နေလေသည်။ ဘာမှပြန်မပြောပေမယ့်လည်း သူ နားလည်ပါတယ်။
သူသူ ဒီလိုမျိုး ဆွပေးနေလို့ သူတို့နှစ်ယောက် မကြာမကြာဆုံနေ
ရတာ။ အဲဒီအတွက် သူသူကို ကျေးဇူးတင်ရလေသည်။

အံ့ခန်းကို ကျွန်တော် ပြောစရာရှိတယ် ဆိုကတည်း
က ဒါဟာ ဘာဆိုလိုတယ်ဆိုတာ မိန်းကလေးသဘာဝအရ
အလိုလိုသိလိုက်ပြီဖြစ်သည်။ သိလောက်အောင်လည်း ကိုထူးရဲ့
ပုံစံတွေက သိသာလွန်းနေပါသည်။ ကိုထူးဟာ ခင်စရာကောင်း
တယ်။ စကားပြောရဆီရတာ အဆင်ပြေတယ်။ ပြီးတော့ နှစ်သက်
အေးချမ်းမှုကို အမြင်ကတ်စိတ်နှင့် ကိုထူးကို ပိုခင်မိသွားတာဖြစ်
သည်။ အံ့ခန်းကိုဆို ဂရုတစိုက် ဖေးဖေးမမနှင့် ကြင်နာလေသည်။
သူ့ရဲ့ချစ်ခြင်းတရားအတွက် အံ့ခန်းမှာ တုံ့ပြန်ဖို့ရာ မရှိတာက
တော့ စိတ်မကောင်းစရာပင်။

ကိုထူးက အရဲစွန့်ကာ ဖွင့်ပြောတော့မည့်ဟန်ဖြင့်
အသင့်ပြင်ထားရင်းက အအေးတစ်ငုံသောက်လိုက်ပြီးမှ

“အံ့ခန်းကို ကျွန်တော် ချစ်တယ်။ အံ့ခန်းဆိုကာ တစ်ခုခု တုံ့ပြန်လာမှာကို ကျွန်တော် အရမ်းကို မျှော်လင့်ထား တယ်”

အံ့ခန်းက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် သူ့မျက်လုံးတွေ ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ငြိမ်နေတဲ့ အသွင်သဏ္ဍာန်ရဲ့ နောက်ကွယ် မှာ သူ ဘာတွေ ဘယ်လောက်တောင် စိတ်လွှပ်ရှားနေတယ်ဆိုတာ အကဲခတ် ခံစားကြည့်မိလို့ရပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ရှင် နောက်ကျသွား ပြီလေ ကိုထူးရယ်။

“ကျွန်တော့်ကို စိတ်ဆိုးသွားလားဟင် အံ့ခန်း”

သူ့အမေးကို အံ့ခန်းက ခေါင်းအထွေးရမ်းလိုက်ရင်း

က ...

“စိတ်ဆိုးစရာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကိုထူးနဲ့ အံ့ခန်းတို့ ဆုံတွေ့ချိန်က အရမ်းတိတောင်းလွန်းနေတယ်လေ။ အံ့ခန်း အကြောင်းကို ကိုထူးက ဘာတွေများ အခုအလင်ထိနိုင်ဦး မှာလဲ၊ ပြီးတော့ ကိုထူးအကြောင်းကိုလည်း ဘာမှ မသိသေး ဘူးလေ”

“လူနှစ်ယောက် ချစ်လာဖို့ဆိုတာ လူနှစ်ယောက်တည်းနဲ့ ပဲ သက်ဆိုင်တယ်လို့ ကိုယ်ယုံတယ် အံ့ခန်း။ ကိုယ့် အကြောင်းက မခန်းတို့ သိပါတယ်။ ကိုယ်က ဟိုမှာလည်း

ရွပ်ရွပ်ပေ့ပေ့ မရှိခဲ့ပါဘူး။ အံ့ခန်းကိုပဲ ချစ်မိသွားတာပါ။ အံ့ခန်းအကြောင်းဆိုတာလည်း ကိုယ့်အတွက်က အံ့ခန်း လောက်တောင် အရေးမကြီးဘူးလေ”

သူ့အပြောက ဟတ်ထိစရာ ဖြစ်ပေမယ့် အံ့ခန်းက ရင်ခခနဲ့ဘဲ ပြုံးတောင်ပြုံးမိသွားသည်။ အံ့ခန်းအကြောင်းကို အံ့ခန်း လောက်တောင် စိတ်မဝင်စားဘူးတဲ့၊ အကယ်၍သာ အံ့ခန်းက လက်ထပ်စာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ မိန်းကလေးဆိုတာသာ သူသိရင် ဒီစကားမျိုး ပြောပါဦးမလား။

“အံ့ခန်း ကိုယ့်ကို တစ်ခုခုပြောပါဦး”

“ကျွန်မ ကိုထူးကို ခင်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ကိုထူးနဲ့ အံ့ခန်း ချစ်သူ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“ဘာလို့လဲဟင် ...၊ ဟို အံ့ခန်းမှာ ချစ်သူရှိနေလို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ အံ့ခန်းက ချစ်သူရှိဖို့ အခွင့်အရေးမရှိတဲ့ သူပါ”

“ဘယ်လို”

အံ့ခန်းပြောတာကို နားရွပ်သွားတဲ့ သူ့ကို နားလည် အောင် အံ့ခန်းလည်း ရှင်းမပြောချင်ပါ။ ကိုထူးအပေါ်ထားတဲ့ သဘောထားဟာ သာမန်ခင်မင်မှုမျိုးဖြင့် အစကတည်းက ပတ် သက်ခဲ့တာဖြစ်သည်။ အံ့ခန်းအတွက် ထွက်ပေါက်မရှိအောင်

www.burmeseclassic.com

ချောင်ပိတ်ခံနေရတဲ့အထဲကနေ ရုန်းထွက်ချင်တဲ့အခါမှာ ကိုထူးက အခန်းအတွက် ဓားစာခံဖြစ်ရတာဖြစ်သည်။

“ကိုယ့်ကို မချစ်လို့ တမင်ပြောနေတာများလား အခန်းရယ်”

အခန်းက သူ့အမေးကို ပြီးလိုက်ခြင်းဖြင့်သာ ပြန်လည်တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ ကျွန်မ မဖြေပါရအေနဲ့ ကိုထူးရယ်။

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကိုယ်က အခန်းကို မေတ္တာသက်ဝင်နေတယ်ဆိုတာ အန်ကယ်နဲ့ အန်တီကော။ ကိုယ့်မိဘတွေရော၊ ပြီးတော့ မခန်းတို့စုံတဲ့ပါ သိကြပါတယ်။ သူတို့တွေ အားလုံးကလည်း ကိုယ်နဲ့အခန်းကို သဘောတူကြပါတယ်တဲ့။ အခန်းဘက်က မငြင်းဘူးဆိုရင် ကိုယ်မပြန်ခင် လက်ထပ်လိုက်ချင်တယ်”

ဘုရားရေ ...။ အဲဒီလိုဖြစ်လို့ မရဘူးလေ။ အခန်းက သူ လက်ထပ်ချင်တယ်လို့ ဆိုလာလျှင် ရှင်တွေထာခိုင်းခိုင်း ခုန်လာရပါသည်။ စိတ်လှုပ်ရှားလို့တော့ မဟုတ်ပါ။ အားလုံးရှောခံတွေရိုက်ပြီး မီးလောင်ကုန်မှာစိုးလို့ဖြစ်သည်။

“အာ ... ကိုထူးကလည်း အခန်း သဘောဆန္ဒမပါဘဲနဲ့ ဘာလို့ လူကြီးတွေကိုသွားပြောရတာလဲ။ ပြီးတော့ အခန်းအိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်ကူးမရှိဘူး”

“ဘာလို့လဲဟင်။ ကိုယ့်မှာ ဘာတွေများ အခန်းမကြိုက်တဲ့အချက်တွေ ရှိနေလို့လဲ။ ပြောပါ ... ကိုယ်ပြင်ပါ့မယ်”

“မရှိပါဘူး။ ကိုထူးကို အခန်း မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်လို့ သဘောထားတာ။ မခန်းတို့ သူငယ်ချင်းအဖြစ်နဲ့ တလေးတစား ဆက်ဆံခဲ့တာ။ အဲဒီထက် မပိုဘူး ...”

အခန်း တစ်ခါတည်း ပြတ်ပြတ်သားသားပြောပါရစေ။ အခန်း ကိုထူးကို လုံးဝလက်မထပ်နိုင်ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ မမေးပါနဲ့။ လက်မထပ်နိုင်ပါဘူး။

“အံ့ ... ခန်း”

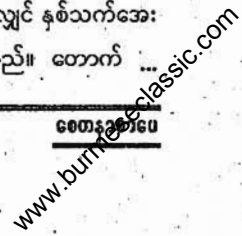
“ထော်ပြီ ကိုထူး။ အခန်းတို့ အခင်အမင် မပျက်ချင်ဘူး။ topic ပြောင်းရအောင်”

အခန်းက အပြတ်ပြောလိုက်လျှင် ကိုထူးက စိတ်တစ်ထစ်လျှော့လိုက်တဲ့ဟန်ဖြင့် သက်ငြင်းအသာချကာ ...

“ကောင်းပါပြီ အခန်း။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်မျှော်လင့်နေပါတယ်။ ကိုယ့်ဘက်ကလည်း တကယ်ချစ်တဲ့အတွက် အခန်းကို လက်ထပ်ချင်တာပါ”

တကယ်ချစ်လို့ လက်ထပ်ချင်တာတဲ့။

အခန်းသည် ဒီစကားကိုကြားရလျှင် နှစ်သက်အေးချမ်းရဲ့ ဖျက်နာကို ငြုန်းခနဲ ပြေးမြင်မိလေသည်။ တောက် ...

ခါးသီးလိုက်တာ။ အံ့ခန်းရဲ့အနာဂတ်တွေကို တောင်ခတ်အဆိပ်
ကျွေးသတ်ပြီးမှ အချစ်ကို ယူချင်တဲ့ကောင်။

“အံ့ခန်း၊”

ခင်သဲ့သဲ့ခေါ်သံနှင့်အတူ အံ့ခန်းရဲ့လက်ဖမိုးတစ်
ဖက်က နွေးလို့သွားသေးသည်။ သူ့က အံ့ခန်းရဲ့လက်တစ်ဖက်ကို
ညှင်သာစွာ ဆွဲကိုင်ထားတာပဲဖြစ်သည်။ အံ့ခန်းက ရုန်းပို့ပြင်
သော်လည်း သူ စကားလုံးတွေက တဒင်္ဂတော့ အံ့ခန်းကို နှစ်ခြော
သွားစေသည်။

“တောင်းပန်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို အပြတ်ကြီးတော့ မငြင်း
လိုက်ပါနဲ့ကွာ။ အံ့ခန်းကို ကိုယ့်ဘဝမှာ အရမ်းကိုလိုအပ်
ပါတယ်။ အံ့ခန်းက ကိုယ့်အတွက် အရမ်းအရေးပါတဲ့
မိန်းကလေးပါ။”

သူ အံ့ခန်းကိုထားတဲ့ သဘောထားက တော်တော်
လေး deep ဖြစ်တယ်ဆိုတာ အံ့ခန်း သိနေသည်။ မျက်ဝန်းခင်း
စက္ကန့်ပိုင်းလောက် ဆုံနေချိန်အတွင်းမှာ အံ့ခန်း တွေ့ဝေမိနေ၏။
ဘာပြန်ပြောရမှန်းလဲ မသိ။ ဘာကို ဆုံးဖြတ်ရမှန်းလဲ မသိပါ။
တွေ့ဝေတဲ့ဆိုင်၊ နေချိန်မှာပဲ ခပ်ကြမ်းကြမ်းခေါ်သံနှင့်အတူ အံ့ခန်း
တို့ ရှေ့ကိုဆောက်ချလာတာက နှစ်သက်အေးချမ်းပဲ ဖြစ်လို့နေသည်။

“စွမ်းအံ့မခန်း ... မင်း ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

ရုတ်တရက်ကြီး ဆောက်ချလာတာ အခုလိုမျိုးလေသံ
မာဘာနဲ့ အပြောခံလိုက်ရသောအခါ ကိုထူးချော့မှာမို့ ရှက်တဲ့စိတ်
ကြောင့် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ရဲသွားရသည်။ ကိုထူးရဲ့ ဘာလဲဆိုတဲ့
အကြည့်ကိုလည်း မခံနိုင်ပါ။ အံ့ခန်းသည် ထိုင်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ
ထကာ နှစ်သက်အေးချမ်းရဲ့မျက်နှာကို ထော့ကြည့်၍ ...

“နင် ဒီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ငါ့ကို မအေးနဲ့။ နင် အခု ဘာအထာလဲ အံ့မခန်း။ နင်
မှာ အသိတရားမရှိဘူးလား”

အံ့ခန်းဟာ မျက်နှာကို အက်ဆစ်နဲ့ အပက်ခံရသူ
လို ပူပြင်းစင်ရှသွားကာ ဒေါသနဲ့ ခိုးရိမ်စိတ်ပေါင်းစပ်မှုက ငယ်
ထိပ်တက်တောင့်လေသည်။

“နှစ်သက်အေးချမ်း ... နင် ထွက်သွားတော့”

“မသွားနိုင်ဘူး။ ဒါ ဘာဖြစ်တာလဲဆိုတာ ငါသိမှဖြစ်လိမ့်
မယ်။ နင့်ကို ငါ အလျှော့မပေးတော့ဘူးလို့ ပြောထားပြီး
သား”

“တောက် ... နင်သွားတော့။ ငါ့ကို ပေးထားတဲ့ကတိတော့
တည်မှပေါ့။ ဒါ ငါ့ဧည့်သည်။ နင်ကို ဘာမှသတိတော်ဦး
တင်နေစရာ မလိုဘူး။ နှစ်သက်အေးချမ်း ... နင်ထွက်သွား
လိုက်တော့”

www.burmeseclassic.com

“နှင်စရာမလိုဘူး။ ငါ့ကို ပြန်ချေချင်ရင် မင်း ငါ့နဲ့လိုက်နာ”
“ဘာ”

ထရားတဆိတ်က တအားကို လွန်လွန်းသွားပြီ။ အံ့ခန်းက ဒေါသတွေ အတိုင်းအဆမရှိ ထွက်နေခိုက်မှာ ကိုထူးကပါ ကြားဝင်လာ၏။

“ဒီမှာ ... ဘာကိစ္စဆိုတာတော့ ကျွန်တော် မသိဘူး။

ဒေါသမဲ့ ခင်ဗျား မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို အဲဒီလိုမျိုး ပိုင်စိုးပိုင်နှင်း ခေါ်ပိုင်ခွင့် မရှိဘူး။ အံ့ခန်းက ကျွန်တော်နဲ့ အထူးလာတဲ့အတွက် ကျွန်တော်နဲ့ပဲ ပြန်ရမှာ”

“ဟေ့ကောင် ... မင်းပါးစပ်ကို ပိတ်ထားလိုက်။ သောက်ပြဿနာတွေ အကြီးကြီး ပြစ်ကုန်လိမ့်မယ်။ တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်မယ်။ မင်း အံ့ခန်းကို လုံးဝမပတ်သက်ပါနဲ့။ ဘာကြောင့်ဆိုတာ မင်း မမေးနဲ့။ မင်း ဒုက္ခမရှောက်ချင်ရင် အေးအေးဆေးဆေးနေလိုက်”

“ဘာကွ ... မင်းကများ”

ယောက်ျားနှစ်ယောက်ရဲ့ ရန်ပွဲက ပိုကြီးလာတော့မှာ

မို့ အံ့ခန်းက ကိစ္စဖြစ်ရတာသည်။

“တော်ကြတော့၊ နှစ်သက်အေးချမ်း ... နင် ဘာဖြစ်ချင်နေတာလဲ”

အံ့ခန်းက သူ့ကို နာကြည်းစွာ စိုက်ကြည့်၍ မေးလိုက်လျှင် သူက ပြုံးတုံ့တွဲ မျက်နှာပေးဖြင့် ပြန်ဖြေလေသည်။

“မင်း ကိုယ်နဲ့လိုက်နာ”

“အံ့ခန်း ... ဒီကောင်က ဘာကောင်လဲ”

အံ့ခန်း ဒီမှာသက်ရှိနေရင် ဇာတ်လမ်းတွေက အားလုံး ခွပ်ကုန်တော့မှာမို့ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်လိုက်ရသည်။

“ဆောရီး ... ကိုထူး။ အံ့ခန်း တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျွန်မ သူနဲ့ လိုက်သွားလိုက်မယ်။ ကိုထူးကို နောက်မှအေးဆေးရှင်းပြပါမယ်။ အခြေအနေအပေါ်ကို ကိုထူး နားလည်ပေးပါလို့ ညွှန်လင့်ပါတယ် ...

လာ ... သွားမယ် နှစ်သက်အေးချမ်း။ နင်နဲ့ငါ အပြတ်ရှင်းမယ်”

အံ့ခန်းက အိတ်ဆွဲကာ ရှေ့ကနေ ထွက်လာခဲ့လျှင် သူက နောက်ကလိုက်လာ၏။ ကိုထူး တစ်ယောက်တော့ ဘာတွေလဲဆိုတဲ့ လိမ္မော်မီးများစွာသော မေးခွန်းတို့ဖြင့် အံ့ခန်း အပေါ်ကို နားမလည်နိုင်ဘဲ ကျန်နေလိမ့်ခဲ့မည်။

မတတ်နိုင်၊ အခုလို ထားခဲ့ရတာကို အားနာပေမယ့် အံ့ခန်းသာ ဟိုကောင်နဲ့ မလိုက်သွားဘူးဆိုရင် အံ့ခန်းတို့ကိစ္စက ဇာတ်လမ်းတွေက အကုန်မီးခိုးကြွက်လျှောက် ပေါ်တော့မှာဖြစ်

သည်။ အံ့ခန်းနဲ့ သူဟာ စကားတစ်ခွန်းမှ မဆိုသေးဘဲ နေရာမှာ ရပ်နေကြသည်။ ပေါက်ကွဲတွေ့မည့် ဗုံးတစ်လုံးရဲ့ ဆိတ်ငြိမ်မှု တစ်ခုပဲ ဖြစ်ပါ၏။

“နင့်မှာ ဦးနှောက်ကော ရှိသေးရဲ့လား နှစ်သက်အေးချမ်း။ နင် သိပ်ရိုင်းတယ်”

“ဘာ ... ငါက ရိုင်းတယ်။” အေး ... ရိုင်းတယ်ဟာ။ မင်း လက်ကို ကိုင်ထားတဲ့ အဲဒီကောင်ရဲ့မျက်နှာကို ဓားနဲ့မဖွန်း ပစ်ခဲ့တာကို နင် ကျေးဇူးတင်လိုက်”

“ဟား ... ရှစ်(ထ်)ပဲ။ နင် ဘာဖြစ်ချင်လဲ။ ငါ နင့်ကို သေအောင် ဒေါသတွေ ထွက်နေပြီ”

အံ့ခန်းက ပေါက်ကွဲစွာ ထအော်ဝစ်လိုက်လျှင် သူက အံ့ခန်းရဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်မှာ တည့်တည့်ရပ်ကာ အံ့ခန်းရဲ့ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်ကာ လှုပ်ထမ်းခါလိုက်ပြီး ...

“အံ့မခန်းရာ ... မင်းက ငါသိပ်ချစ်ရတဲ့ မိန့်ကလေးပါ။ ငါချစ်တဲ့ ကောင်မလေးက တခြားတစ်ယောက်နဲ့ ရှိနေတာ ကိုမြင်နေရတာ ငါ့အတွက် ငရဲကျနေတာပဲ။ ဒီမှာ အံ့ခန်း၊ မင်း ကိုယ့်ကို သေအောင်မုန်းလို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ရဘူး။ မင်းက ငါတရားဝင်လက်ထပ် ထားတဲ့မိန်းမ။ သစ္စာမပေးပါနဲ့”

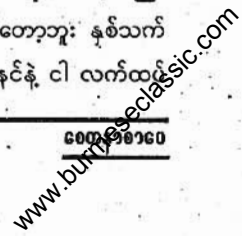
သူပြောတဲ့စကားတွေကို နားကျင်ခါးသီးစွာဖြင့် ဟား ထိုက်ရယ်လိုက်ရင်းက သူဆုပ်ကိုင်ထားတဲ့ လက်တွေကို ပုတ်ထုတ် ခါချလိုက်သည်။ ဟားဟား ... သူက သိပ်ကြေကွဲနေတာလား။ အံ့ခန်းသည် ရင်ထဲက အမုန်းတရားတွေအတွက် ဖြေသိမ့်စရာ လက်စားချော့ကို အခုမှ သဘောပေါက်လေသည်။ သူက အံ့ခန်း ကို ချစ်နေတဲ့ယောက်ျားပဲ။ အံ့ခန်း သူ့ကို အသေသတ်ပစ်ဖို့ အခွင့်အရေးကို ကံကြမ္မာက ပေးထားပြီးသားကိုး။

“ဟုတ်လား ... ငါ တခြားတစ်ယောက်နဲ့ ရှိနေရင် နင်က ငရဲကျနေတာလား။ Ok ... နှစ်သက်အေးချမ်း။ နင်ကို ငါ ကူညီမယ်။ ဒီနေ့ကစပြီး ငါ့ဘေးနားမှာ ကိုတူ အမြဲတမ်း ရှိစေရမယ်”

“စွမ်းအံ့မခန်း ... မင်း ငါ့ကို မခွင့်နဲ့နော်။ ငါ အားလုံးကို ဖွင့်ပြောလိုက်ရမလား”

ထို့ ...။ ရွဲလိုက်တာ။ အမြဲတမ်း အံ့ခန်း ဘဝကို ဒီတစ်ကွက်နဲ့ နင်းထားတာ။ ဒီတစ်ခါတော့ အံ့ခန်း အရှုံးမပေး နိုင်တော့ဘူး။ အံ့ခန်းသည် ဒဏ်ရာရနေတဲ့ ကျားတစ်ကောင်လို နားကျင်ဒေါသတွေဖြင့် အစွမ်းကုန် ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်တော့သည်။

“မရတော့ဘူး။ ငါလည်း မကြောက်တော့ဘူး နှစ်သက် အေးချမ်း။ နင့်ကို ငါသိပ်မုန်းတယ်။ နင်နဲ့ ငါ လက်ထပ်

ထားတာကို အားလုံးသိအောင် ဖွင့်ပြောလိုက်တဲ့နေ့ဟာ ငါ့ကိုယ်ငါ သက်သေမယ့်နေ့လို့ နင် မှတ်ထားလိုက်။ နင် ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို နင်ကိုယ်တိုင်သတ် ပစ်ချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ဖွင့်ပြောလိုက်လော့ ပြောလိုက်အမ်း”

“အံ့ခန်းရာ ... မင်း ... ကွာ။ ထိုသို့ မင်းကိုချစ်မိတာ အပြစ်လား။ မင်းကို ဖိုင်ဆိုင်ချင်တာက အပြစ်လား။ ဒီမှာ အံ့ခန်း၊ မင်းက ကိုယ့်ကို အလုံးစုံသော အကြောင်း အရာတွေ အားလုံးအတွက် မုန်းနေတာ။ ထော်တော်ကိစ္စ ကနေစလို့ မုန်းခဲ့တဲ့ မင်းရဲ့အမုန်းတွေကို ကိုယ် ဘယ်လို ဖြေရမှာလဲ။ ဘယ်တော့များမှ မင်းနဲ့ ကိုယ်က အဆင်ပြေ တော့မှာလဲ ...

ကိုယ် ချွတ်လင့်ထားတာက မင်းကို လက်ထပ်လိုက် မယ်။ ပြီးတော့မှ မင်း အချစ်ကိုရအောင် ကြိုးစား။ မင်းနဲ့ ကိုယ် ချစ်သွားကြရင် သာယာတဲ့အိမ်ထောင်ရေးကို ဖန်တီး ကြမယ်ဆိုပြီး စိတ်ကူးယဉ်ခဲ့မိတာ။ အခုတော့ ... ကွာ... မင်း ဘာလို့များ ဒီလောက်ထိ မုန်းရတာလဲကွာ”

အဆုံးသတ်စကားမှာ သူ့အသံဟာ သိသိသာသာကို အဖျားခတ်သွားပါ၏။ ရှင် ဒီထက်မက ကြော့ကွဲရမယ် နှစ်သက် အေးချမ်း။ အချစ်ကို လက်ထပ်လိုက်ရင် ချစ်သွားမှာပဲဆိုတဲ့

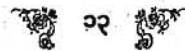

education တစ်ခုလို့ ပုံသေတွက်ထားတဲ့ ရှင်အတွက် အဲဒီ အိမ်ကွေးရှင်းကြီးကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်မယ်။ ပြီးတော့ နှစ်သက် အေးချမ်းတို့ ဒီထက်မက ထိခိုက်ကြော့ကွဲစေဖို့ အံ့ခန်း၊ တိုထူးကို အသုံးချရလိမ့်မည်ထင်သည်။

“နင့်ဘဝမှာ ငရဲကျနေပါတယ်ဆိုတဲ့ ခံစားချက်တွေကို ဒီထက်မက ခံစားစေရမယ်။ ဒီတစ်ခါ ငါ့အလှည့်ပဲ နှစ် သက်အေးချမ်း။ ငါတို့ကိစ္စကို နင် ဖွင့်ပြောရင် ငါ လောကကြီးထဲကထွက်သွားဖို့ လုံးဝဝမ်းမနည်းဘူး။ နင်နဲ့ ငါ အခုမှ စတွေ့မှာ”

အံ့ခန်းရဲ့စကားလုံးတွေကို သူ ခံစားရပြီဆိုရင် ရှေ့ဆက်ပြီး အံ့ခန်းမှာ သူ့နှလုံးသားကို မီးရှို့ပစ်ဖို့ တာဝန်ရှိလာ တာပဲသည်။

“ကဲ ... အခုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ ငါ အတန်တန် တားပါ့တယ် နှစ်သက်ရယ်။ အံ့ခန်းရဲ့စိတ်ကို သွားမဆွ ပါနဲ့ ဆိုတာကို အခုတော့ မင်းပဲ ခံစားရပြီမှလား။ ရိုးရိုး လျှောက်ရမယ့် လမ်းတစ်ခုကို ရှောင်တော့ငေါ့လိုက်တဲ့အကျိုး တာ ဘာဖြစ်သလဲ ... ပြောလေ”

ဖေဖေက သူ့ကို ကရုဏာဒေါသောဖြင့် ပြောတာကို သူဟာ ဘာမှမမြေနိုင်စွာ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချရလေသည်။ အခြေ အနေတွေက တော်တော်လေးကို ဆိုးသွားတာဖြစ်သည်။ အံ့ခန်း ဘာလို့ ဒီလောက်ထိ သွေးကြွသွားရတာလဲဆိုရင် အားလုံးဟာ သူ့ရဲ့အပြစ်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ရုတ်တရက်ကြီး ဘယ်လိုမှ ထိန်းလို့မရတဲ့ သဝန်တို့မူဟာ ဒေါသအဖြစ် ကာလာတွေချိန်းကုန် တော့ အားလုံးရွပ်ကုန်တာဖြစ်သည်။

“ဒါနဲ့ နေ့စမ်းပါဦး။ သားကိုမေးရဦးမယ်။ အဲဒီနေ့က မင်းက သူတို့ရဲ့ကံ့နေရာကို ဘယ်လိုလုပ် ရောက်သွားရ တာလဲ။ တိုက်ဆိုင်တာလား။”

တော်တော်က လှမ်းမေးလျှင် နှစ်သက်က ခေါင်းခါ ရင်းက ဖြေလိုက်၏။

“မဟုတ်ဘူး တော်တော်။ ကျွန်တော် အဲဒီကို တမင်သွား ခဲ့တာ။ သုသုက အဲဒီနားကို အဲဒီမှာရှိတယ်ဆိုတာကို လှမ်းပြောလို့ ကျွန်တော် လိုက်သွားလိုက်တာ”

“အင်း ... ဖြစ်ရမယ်။ သုသုကတော့ ဘယ်လိုလဲ။ အဲဒီနား နောက်ကိုပဲ ရှိခိုးလိုက်နေတာလား။”

“အဲဒီလိုမျိုးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သုသုက ကျွန်တော့်ကို vent နေရာကနေ ကူညီပေးထားတော့ ဆက်ကုပေးတဲ့ သဘောပါ။”

“အင်း ... မပြောမဖြစ်လို့ ပြောရဦးမယ် နှစ်သက်ရေ။ တော်တော်ကလေး ဟိုအရင်ကတည်းက အဲဒီနားကို ပြီးသုချိန် ပေါင်းတာ သဘောမတွေ့ဘူးဟဲ့။ ဘယ်လိုပြောမလဲ ... လူကြီးအနေနဲ့ မြင်ရရင်တော့ သုသုက ဆိုရှယ်ကျတယ်ပဲ ဆိုပါတော့။ သူများသားသမီးကိုတော့ မပြောချင်ပါဘူး ...”

ဒါပေမဲ့ နှစ်သက်ကိုတော့ တစ်ခုတော့ သတိပေးထား ရဦးမယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမဆို ခုံလုံးမထုံလိုက်နဲ့။ သုသုလေး က အဲဒီနားနဲ့နှစ်သက်ကို အဆင်ပြေဖို့ အနမ်းနာခံဝင်ကူညီ ပေးနေတာက မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အနမ်းကြီးမယ့်ဖို့ပြော ချင်တာပါ။ မိန်းကလေးဆိုတာ ၂ စိတ်ရှိတတ်တာ သဘာဝ ပဲ။ အဲဒါလေးကို နှစ်သက် သိထားဖို့ပြောတာပါ။”

တော်တော် ပြောချင်တာကို သူ နားလည်ပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့အပေါ်ကို စိုးရိမ်ပေးတဲ့ တော်တော်ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ရသည်။ အဲဒီနားနဲ့သူ့ကို ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ သဘော တူပေးတဲ့အတွက်လည်း သူ့မှာများစွာအဆင်ပြေရလေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ပါ တော်တော်။ တော်တော်ပြောတာ လက်ခံပါ တယ်။ သုသုက အခုထိ ကျွန်တော့်ကို စိတ်ရင်းအမှန်နဲ့ ကူညီပေးနေတာပါ။”

“အေးပါကွယ်။ တော်တော်ကလည်း ဘာသဘောနဲ့မှ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီနားလေးက တော်တော်အတွက် သမီးဆိုလည်း ဟုတ်တယ်။ စုခလေးဆိုလည်း ဟုတ်တယ်။ နှစ်သက်ဆိုရင်လည်း တော်တော်ရဲ့သားပဲလေ။ လွဲနေတဲ့ အခြေအနေမှာ ထပ်လှံ့မှာစိုးလို့ သဘောရိုးနဲ့ ပြောတာနော် သား”

www.burmeseclassic.com

“ဪ... ရပါတယ် တော်တော်နဲ့။ ကျွန်တော် နားလည်
ပါတယ်။ သဘောလည်း ပေါက်ပါတယ်။ ဒီလိုမျိုးဆိုတာ
ထင်လောက်ပါတယ်။ သူ့သို့တာက အခန်း သွယ်ချင်း
ပြီးတော့ ကျွန်တော်နဲ့လည်း ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတော့
လူကြီးတစ်ယောက် အတွေးက နိုးရိမ်မိမှာပဲ။ ကျွန်တော်
နားလည်ပါတယ်။ ဘယ်လိုမှ သဘောမထားပါဘူး တော်
တော်”

မေ့မကတော့ သူ့ကို အတွက် တော်တော်တွေးနေ

ပုံရသည်။ အရမ်းကို အားနာရပါသည်။ သူ့ကြောင့် လူကြီးတွေ
ရင်မောရတဲ့အတွက် တကယ်ပဲ စိတ်မကောင်းပါ။ သူနှင့်အခန်း
အတွက် လွဲနေတဲ့အဖြစ်ကို ဖြစ်စေသည်။ ကံကြမ္မာကိုတော့ သူ
စိတ်တိုမိပါသည်။ အံ့မခန်းဆိုသော ကောင်မလေးကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်
ပြုပါရန်နှင့် သူမဆီက အချစ်ကိုရရှိတဲ့အဖြစ်ဟာ အရမ်းကြေကွဲ
ဖို့ကောင်းလှသည်။

“ဥဏ်ထူးဆိုတဲ့ ကောင်လေးတို့ ခွမ်းခိုးတို့က သဘောကျ
နေတာဆိုတော့ တော်ကြာ အံ့မခန်းနဲ့ စီစဉ်ဆေးကုန်ရင်
ခက်မယ်နော်။ ခွမ်းခိုးတို့က သားနဲ့အံ့မခန်းကိုစွဲ သိထား
တာမှ မဟုတ်တာ”

“အင်း ... အဲဒီလိုလုပ်မှာကို စိတ်ပူရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စ
မရှိပါဘူး။ တော်ဝင်ကိုတော့ အစ်ကိုနဲ့ အစ်မက တစ်ခုခုဆို
တိုင်ဝင်နေကြဆိုတော့ လွန်တော့ မသွားပါဘူး။ ခက်နေတာ
က အံ့မခန်းပဲ ကိုရဲ့။ သူ တော်တော်လေးကို နာနေပုံရတယ်။
တော်ဝင်ကိုတောင် အရင်လို ခွေးခွေးထွေးထွေးမှ မရှိတော့
တာ။ ဟိုအိမ်မှာလည်း သူ တစ်ယောက်တည်း ဘာသိဘာ
သာနေတာ။ မခန်းတို့ မင်္ဂလာဆောင်ကလည်း နီးပြီဆိုတော့
အိမ်ကလူတွေက အလုပ်တွေရုပ်နေကြတော့ အံ့မခန်းက
ဦးပြီး lonely ဖြစ်နေတာပေါ့။ ဒါကြောင့် တော်ဝင်က သူ
ဆီ ခဏခဏသွားနေရတာ။ မနေ့ကတော့ သူ နှစ်သက်ကို
တော်တော်ဝေါ်ကန်နေတာ သေချာတယ်”

“ဟုတ်တယ် တော်တော်။ ကျွန်တော်က စိတ်ပူတာတခြား
မဟုတ်ဘူး။ သူ ဟိုကောင် ဉာဏ်ကို ကျွန်တော်အရှင်
ထိုက်ချင်တဲ့စိတ်နဲ့ တွဲမှာစိုးလို့။ ယောက်ျားဆိုတာမျိုးက
ပြောရတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်က အံ့မခန်းအတွက်စိတ်
ပူတာ”

နှစ်သက်ရဲ့ ခိုးရိမ်ပူပန်မှုတွေကြောင့် တော်တော်က
ခေါင်းအသာညီတံပြကာ သူ့ပန်းကို ဖွဖုတ်၍ ...

www.burmeseclassic.com

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါဆို အားမလျော့ပါနဲ့ သားရယ်။ သားက အံ့ခန်းကို တကယ်ချစ်တာပဲ။ အဆင်ပြေမယ့်နည်း တစ်ခုတော့ ရှိမှာပါ။ ဆောင်တော်က သူ့လူကိုယ့်ဘက်သား ပုံစံ ဖြစ်နေတော့ ဒီကိစ္စမှာ အရမ်းကြီးဝင်ပါလို့ဖြစ်ဘူး။ နှစ်ဖက်လုံးက တော်တော်နဲ့ ပတ်သက်နေတော့လေ။”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆောင်တော်ရယ်။ ကျွန်တော့်ကို တစ်ခုတော့ ကူညီပေးပါဗျာ။ အံ့ခန်း စိတ်ဆွေ အဆိုးမရောက်သွား အောင် တော်တော် တတ်နိုင်သလောက် ထိန်းသွားပါနော်။”

တော်တော်က စိတ်ချပါလို့ ခြောက်လျှင် သူ့ ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ ပေါ်သွားရသည်။ အံ့ခန်းရယ် ... မင်း နဲ့ကိုယ်က ဘာလို့များ ဒီလောက်ဆောင် လွဲနေရတာလဲကွာ။

မင်းကို လက်ထပ်ပြီးသွားရင် ကိုယ့်အချစ်တွေနဲ့ ပျော်အောင်ထားပြီး မင်းအချစ်ကို ရအောင်ယူမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူး တွေက ဘယ်လိုမှ မဖြစ်လာနိုင်တော့ဘူးတဲ့လားကွာ။

မင်း အဲဒီလောက်တောင် မုန်းတတ်နေပြီလား အံ့ခန်းရယ်။

“အဲဒီနည်းကြီးက မကောင်းပါဘူးဟာ။ ငါ အံ့ခန်းကို ချစ်မိသွားတဲ့ အချိန်ကစပြီး ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မတွဲ တော့ဘူး။ သူ့ ငါ့ကို အထင်လွှဲသွားမှာကို ငါသိပ်ကြောက် တယ်။ အခုလိုမျိုးတွဲဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပြီးတော့...”

သူက ပြီးတော့မှာ စကားစေတဖြတ်လိုက်တာမို့ သူ့သူက အရမ်းသိချင်လို့ သွားပါသည်။ သူ ဘာများဆက်ပြော မှာပါလိမ့်။ အခုမှ အရမ်းကို ချစ်ပြတတ်နေတဲ့ နှစ်သက်ရဲ့အချစ် တွေကို သူ့ဘု နားထောင်ကြည့်ချင်ပါသေးသည်။

“ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲ နှစ်သက်”

သူ့သူက မေးလိုက်တော့မှ နှစ်သက်သည် သက်ပြင်း ချသံနှင့်အတူ ခပ်လေးလေး လေသံဖြင့် ပြောလေ၏။

“ပြီးတော့ ဒီနည်းလမ်းက မထိရောက်ဘူးဟာ။ ဘာလို့လဲဆို တော့ အခုချိန်ထက်ထိ အံ့ခန်း ရင်ထဲမှာ ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး

အချစ်မရှိသေးဘူး။ မချစ်တာထက်ပိုလှပေသောကံက
သဝန်မတိုနိုင်ပါဘူးဟာ။ ပြီးတော့ ငါသာ တခြားဘာသာ
မလေးနဲ့ ဟန်ဆောင်တဲ့ပြလိုက်ရင် အံ့ခန်းက ပိုပြီးတော့
တောင် အံ့ထင်သေးသွားနိုင်တယ်”

“အင်းလေ ... အဲဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ သူက
ဉာဏ်ထူးဆိုတဲ့ တစ်ယောက်နဲ့တော့ အဆင်ပြေပုံပဲ။ ဒီကိစ္စ
နင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ နှစ်သက်။ အံ့ခန်းက ဉာဏ်ထူးကို
တကယ်ချစ်မိသွားရင်တော့”

သူသူစကားကြောင့် နှစ်သက်က ခေါင်းဆတ်ခန့်
ထောင်မတိလာပါသည်။ ချက်ချင်းကြီးကို ပျက်သွင်းသွားတဲ့
မျက်နှာဟာ ဘယ်လိုမှတူ ဟန်ဆောင်လိုမရပါ။ သူသူထ အဲဒါ
ကို ပြီးလိုက်ရင် နှစ်သက်ရဲ့လက်ခောင်းကို ဖျတ်ခန့် နှိတ်လိုက်
ကာ ...

“ဟား ဟား ... ဖြစ်နေလိုက်တာ။ ယုရယ် ... စိတ်ပေ
ပါနဲ့။ အံ့ခန်းက လူတစ်ယောက်ကို လွယ်လွယ်နဲ့ မချစ်
တတ်ပါဘူး။ ယူ သူ့ အပေါ်မှာထားတဲ့ အချစ်တွေကို မြင်
လာမှာပါ။ သူ့အသက်က ကူညီရမယ်ဆိုလည်း ကူညီပေး
ပေး။ ဟုတ်ပြီလား။ ဘာမှ စိတ်မညစ်နေနဲ့။ Happy !!
ပေါ့။ အဲဒီလို ခန့်စမ်းပါ”

“အေးပါ။ ကဲ ... ငါသွားတော့မယ် သူ့သူရာ။ နောက်မှ
ဖုန်းဆက်မယ် သွားပြီ”

“Ok ... Ok ... C U”

နှစ်သက် ထွက်သွားပြီးသောအခါ သူသူက ဆိုင်မှာ
တစ်ယောက်တည်း တူနဲ့ခဲလေသည်။ အင်း ... နှစ်သက်ကိုကြည့်
ရတာ တော်တော်ကို စိတ်ညစ်နေပုံပဲ။ ဘာလုပ်ရမလဲ။

အံ့ခန်း တစ်ယောက်ကတော့ ညစ်တွန်းတွန်းပြီး
ဉာဏ်ထူးနဲ့ တွဲနေပြီ။

သူတို့နှစ်ယောက်ကို သူသူ ဘာလုပ်ပေးရင် ကောင်း
မလဲ။ အထူးနဲ့အတူ သူသူသည် အိတ်ထဲက စာအုပ်တစ်အုပ်
ထုတ်၍ ရှေးလိုက်ကာ ရှေးထားတဲ့စာရွက်ကိုဖြတ်၍ ခေါက်သိမ်း
ထားလိုက်ပါသည်။

သူသူသည် အိတ်ထဲက စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်၍ ရှေးလိုက်ကာ ရှေးထားတဲ့စာရွက်ကိုဖြတ်၍ ခေါက်သိမ်း ထားလိုက်ပါသည်။

အနန်း ၁၄

ဒီကာလတွေမှာ စိတ်တွေရှုပ်ထွေးနေရသော အနန်းသည် အဲဒီရုပ်ထွေးမှုတွေကို အဓိပ္ပာယ်ခွဲသည်လို့ ခံစားမိသောအခါမှာ အေးအေးကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်ဖြစ်၏။ အလုပ်လုပ်လိုက်တော့ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ခံစားမှုက ပြောင်းလဲသွားသည်။ အလုပ်အဝင်ကို အာရုံရှုလာသောကြောင့် အနန်းရဲ့ စိတ်တွေဟာ အနည်းအကျဉ်းတော့ သက်သာရာရ၏။ အနန်းရဲ့ အလုပ်သွားအလုပ်ပြန်ကို ဖယ်ရီလုပ်ပေးနေတာကတော့ ကိုထူးပဲဖြစ်လေသည်။ အနန်းဆီက အဖြေကို မျှော်လင့်နေသော ကိုထူးဟာ အနန်းအတွက်တော့ အရမ်းကောင်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲဖြစ်သည်။ အနန်းမှာသာ ဘာအရွပ်အရှင်းမှ မရှိခဲ့ဘူးဆိုရင် အနန်းသူ့ကို ခေါင်းညိတ်ဖြစ်စေည်ထင်သည်။

“အစ်မ ဖုန်းလာနေတယ်၊ အစ်မနဲ့ ပြောချင်လို့တဲ့”

“ဪ ... အင်း ... အင်း ... ကျေးဇူး”

အနန်းက အတွေးစကိုဖြတ်လိုက်ကာ ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။ အနန်း ဟန်းဖုန်းကိုမဆက်ဘဲ အလုပ်ကဖုန်းကို ဆက်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူများပါလိမ့်။

“ဟယ်လို ... အဲမခန်း ပြောနေပါတယ်”

“အဲခန်း ... တို့ပါ သူသု”

သူသု။ အဲခန်းက သူသုဆိုလို့ အံ့ဩသွားသည်။ ဒီတလော မြေငြိမ်နေတဲ့ သူသုတစ်ယောက် ဆက်တော့လည်း အဲခန်းရဲ့ ဟန်းဖုန်းကိုတောင် မဆက်ဘဲ အလုပ်ဖုန်းကိုဆက်ပါလား။

“ပြော ... သူသု၊ ဘာကိစ္စလဲ”

“ကိစ္စကတော့ မင်းကို ကွာရှင်းစာချုပ် တောင်းတာပါ။ ဇင်းနဲ့ ကိုရဲ့ ကွာရှင်းစာချုပ်ကို ကိုဆီ မင်းလက်မှတ်ထိုးပြီး ပို့လိုက်။ အဲဒါ မင်းရဲ့ အဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒမှလား”

အနန်းက ဒီစကားတွေကြောင့် စိတ်ထဲမှာတစ်မျိုးတော့ ဖြစ်သွားရသည်။ ဘာတွေလဲ။ အဲခန်းဆီက ကွာရှင်းခွင့် တောင်းတယ်။ သူသု ဘာဇယားတွေ ခင်းနေတာလဲ။

“နေစမ်းပါဦး၊ နင် ဘာလို့ ငါ့ဆီ ဒီအကြောင်းတွေ လာပြောနေတာလဲ”

www.burmeseclassic.com

“အင်း... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင်တော့ နှစ်သက်နဲ့ တို့ နားလည်မှုရသွားပြီ။ ဒါကြောင့် မင်းတို့ ကွာရှင်းခိုင်းတာ။ ကိုက မင်းကို ပြောမထွက်ဘူးဆိုလို့ ငါက ကြားထဲက ပြောရတာ။ နင့်ဘက်က အဖြစ်ချင်ဆုံးဆန္ဒမှလား။ ငါနဲ့ ကို နားလည်မှုရသွားတော့ နင့်ကို ထွက်ပေါက်ပေးလိုက်တဲ့ သဘောပဲ”

“နေ့ခင်းပါဦး။ နင်က ဘာကို စီစဉ်ထားသေးတာလဲ သူ့။ ကွာရှင်းတဲ့အခါ သူ့ ငါ့ကို ကိုယ်တိုင်ပြောရမှာပေါ့”

“ဘာလဲ... အဲဒါနဲ့ အခုကုန်မှာ နှစ်သက်ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့တာလား။ ငါနဲ့သူ အဆင်ပြေသွားမှ နင်ကနေမှာလို့ ဖြစ်နေပြီ။ မကွာပေးချင်လို့ ဒီခင်းခွန်းပေးတာလား”

“ဘာ”

အဲဒီစကားက အဲဒါနဲ့ အပျိုတို့ကို လာထိလေ၏။ တောက်... ဒီမိန်းမ သူ့လှ သိပ်တရားလွန်နေပြီ။ အဲဒါနဲ့ကို ဆော်ကားလွန်းတယ်။ အဲဒါနဲ့က အလုပ်ထဲမှာ ဖြစ်နေတာကြောင့် စိတ်ကို စာတ်နိုင်သမျှ ချုပ်တည်းကာ လျှော့ထားလိုက်ရသည်။ အေးလေ... နှစ်သက်အေးခွန်းနဲ့ ကွာရှင်းပျောက် အဲဒါနဲ့ရဲ့အဓိကဆန္ဒပဲဟာ။ သူ့နဲ့ကွာရှင်းစာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးလိုက်ပြီဆိုရင်

အဲဒါနဲ့နားဝရဲ့ ဆိုးဝါးမှုတွေ ကျိန်စာပြယ်ပြီ။ ဒါပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဧရှင်၊ တာကစ်ခက်က သူ့သုနဲ့ သူက အချိန်တိုအတွင်း ပြန်ပေါင်းထုပ်တာ ဘာလို့လဲ။ အဲဒါနဲ့ကို လုံးဝမကွာနိုင်ဘူးလို့ ခါးခါးသီးသီး ဖြစ်နေတဲ့သူက ဘာလို့ အခုမှ လွယ်လွယ်ကူကူ ကွာရှင်းပေးရတာလဲ။ အို... ဒါကလည်း သူ့သုနဲ့ အဆင်ပြေသွားလို့ ဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီအတွက် အဲဒါနဲ့က ဝမ်းသာရမှာပေါ့။

“ကောင်းပြီ၊ ငါ့ကို စာချုပ်ပို့ပေးလိုက်။ ချက်ချင်းလက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်မယ်”

“Ok... ကိုကိုယ်စား ကျေးဇူးတင်တယ်။ ဒီကိစ္စက နင့်အတွက်ကော ငါ့အတွက်ကော အရေးကြီးတယ်။ နင်ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ခဲ့ဖူးတယ် ဆိုတဲ့ အတိတ်ကို ဘယ်သူမှ အသိမခံစေချင်သလို ငါကလည်း လက်ထပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ယောက်ျားကို လက်ထပ်တယ်ဆိုတာမျိုး အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး...”

ဘယ်သူမှ သိဖို့မလိုတဲ့ နှစ်ဦးသဘောတူ ကွာရှင်းခြင်းဆိုတာ နင် နားလည်တယ်နော်”

“ကျစ်... သူ့သူ စကားအပိုတွေ ပြောမနေနဲ့။ နင်သိပ် မက်မောတဲ့ကောင်ကို ငါက ခေါင်းထဲလုံးဝမရှိဘူး။ အခုလို ကွာလို့ရတဲ့အတွက် နင့်ကို ကျေးဇူးတင်စားမယ်။

www.burmeseclassic.com

နင် သူ့ကို လိပ်ပြာသန့်သန့် လက်ထပ်လို့ရတယ်။ ငါ
ခေါ်သာ စာချုပ်ဖို့လိုက် ...

ငါ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ အခုလိုကွာရှင်းပေးတဲ့အတွက် Thank you ”

“မလိုပါဘူး။ နှစ်သက်အေးချမ်းနဲ့ နင်ကို ငါက ပိုပြီးတော့
တောင် ကျေးဇူးတင်သေးတယ်”

အဲဒီခန်းက ပြောပြီးတာနဲ့ ဖုန်းချလိုက်တော့သည်။
အံ့ဩစရာကြီးပဲ။ ကွာရှင်းဖို့ကိစ္စကို ဒီလောက် မြန်ဆန်လိမ့်မယ်
လို့ ထင်တောင်မထားမိပေ။ နှစ်သက်အေးချမ်းနဲ့ သူ့သူတို့ပြန်
မောင်းထုပ်သွားလို့ ဒီလိုဓာတ်လမ်းပြတ်သွားတာ ဖြစ်လိမ့်မည်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရင်ထဲမှာ ပေါ့သွားသည်။

စွမ်းအိုခခန်း ဆိုသော မိန်းကလေးက လွတ်လပ်တဲ့
မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီ။

“မမေရေ ... လုပ်ပါဦး၊ ဒုက္ခတော့ရောက်ပြီ”

အခန်းတံခါးကို တဖုန်းဖုန်း ထုရိုက်ကာ တစာစာ
အော်ခေါ်နေလျှင် အဲဒီခန်းက အလန့်တကြား တံခါးဖွင့်၍ မေးရ
လေသည်။

“ဟဲ့ ... မမန်း ဘာဖြစ်တာလဲ”

“တော်တော်လေ နေချိုးခန်းမှာ ချော်လဲလို့တဲ့။ ဒဏ်ရာရ
သွားတယ်။ လက်ထိသွားတယ်တဲ့။ ကိုနှစ်သက် ဖုန်းလှမ်း
ဆက်တာ”

“ဘုရားရေ ...။ ဟယ် ... အဲဒါ လိုက်သွားမှပေါ့။ အခု
တော်တော်က ဘယ်မှာတဲ့လဲ”

“သူ့အိမ်မှာတဲ့။ ခမ လိုက်သွားရအောင်”

“သွားရမှာပေါ့။ ဖေနဲ့ မေကို မပြောနဲ့ဦးနော်။ စိတ်ပူ
သွားလိမ့်မယ်။ ငါတို့ အရင်သွားကြမယ်။ ပြီးမှ အမေကို
အကျိုးအကြောင်း ပြောလိုက်မယ်။ လာ ... သွားမယ့်အထိ”

အိမ်မှာ မလုံးကို အိမ်စောင့်ထားခဲ့ကာ မမခန်းနဲ့ အံ့ခန်းက တော်တော်နဲ့ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ဒီနေ့မှ မေမေနဲ့ မေမေက အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ပဲခူးသက် သွားနေသည်။ အဲဒီတော့ အိမ်မှာ အံ့ခန်းနဲ့ မခန်းသာ ကျန်နေ၏။ အခု တော်တော်က ချော်လဲတယ်ဆိုတော့ တော်တော်နဲ့ နှစ်သောက်သွား အပြေးလာ ကြတာဖြစ်သည်။

ဟိုရောက်တော့ ပတ်တီးအဆွေးသားနှင့် ခုတင်ပေါ်မှာ လှဲနေသော တော်တော်ကို ဆွဲရလေသည်။

“တော်တော်ရယ် ... ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

“ရေချိုးခန်းကြော့ပြားမှာ shower gel တွေ ကျနေတာကို သတိမထားမိဘဲ တော်တော်က ...အဲဒါနဲ့ စလစ်ဖြစ်ပြီး ချော်သွားတာ။ လက်အချိုးထိသွားတာပေါ့။ စိုးရိမ်စရာမရှိပါဘူး။ တစ်ပတ်လောက်ဆို ကောင်းသွားမှာပါ။”

“မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း တော်တော် ဟယ်။ ချောက်ကော ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ”

“ရပါတယ်။ နည်းနည်းပဲ ဖြစ်တာပါ။ ချော်ကျထားတဲ့ ဒဏ်နဲ့ဆိုတော့ ကိုယ်လက်နည်းနည်း နှာနေတာပေါ့။ သမီးတို့ အိမ်ထဲ မလုံးနဲ့ထားခဲ့တာလား”

“ဟုတ်တယ် ... တော်တော်နဲ့။ ကြားကြားချင်း ချက်ချင်း ပြေးလာတာ။ မေမေကိုတောင် မပြောရသေးဘူး”

“ဟယ် ... ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ မမကို သွားမပြောနေနဲ့။ သူတို့က အလုပ်ကိစ္စသွားတာ။ စိတ်ပူအောင် မလုပ်ကြနဲ့။ ထောင်တော်က ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်တော့မကောင်းပါ။ တော်တော်ဟာ အမြဲစာမီး တက်ကြွလန်းဆန်းနေသူဖြစ်သည်။ အခုတော့ လက်မှာ ပတ်တီးအဆွေးသားနဲ့။

“နည်းသည်တွေ ကော်ဖီသောက်လိုက်ပါဦး”

ဒီအထဲကြောင့် အံ့ခန်းက ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်လျှင် မြင်းခေါင်းစွပ်ကျယ်သား တိရုပ်အဖြူနဲ့ ဂျင်းဘောင်းဘီကို ဝတ်ဆင်ထားသော သူ့ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

“ကော်ဖီသောက်လေ သမီးတို့။ နှစ်သက်က ကော်ဖီဖျော်တာ သိပ်ကောင်းတာ။ အံ့ခန်းအကြိုက် ခါးစိမ့်လေး။ သောက်ကြည့်လိုက် ... သောက်လေ သမီးတို့”

ငြင်းရင် မကောင်းတတ်တာကြောင့် အံ့ခန်းက ကော်ဖီသောက်လိုက်ရသည်။ ခါးစိမ့်စိမ့်နဲ့ အရသာအရမ်းရှိသော်လည်း သူ ဖျော်ထားတယ်ဆိုတဲ့ အသိကြောင့် အံ့ခန်းက တစ်ငုံ့ သွားကံပြီး ဒီအတိုင်း ထားထားလိုက်၏။

“ဒါနဲ့ မမတို့က ဘယ်အချိန်မှ ပြန်ရောက်မှာလဲ”

“ညနေလောက်မှ ရောက်မယ်ထင်တယ် ထောင်တော်ရဲ့။
ဟင်း ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တော်သေးတယ်။ မခန်းထီ ကိုနစ်
သက် ဖုန်းလှမ်းခံကံတုန်းကဆို မခန်းမှာ ဗုလှသွားတာပဲ။
မမကို အခြေသွားပြောပြီး တော်တော်ဆီ အမြန်လာကြတာ”

“ဟုတ်တယ်။ အဲဒါတောင် တော်တော်က ဖုန်းဆက်ခိုင်း
တာမဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်က ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သိရအောင်
ဆိုပြီး ဆက်လိုက်တာ။ ဆရာဝန်က စိတ်ပူစရာမရှိဘူးဆို
တော့မှ စိတ်အေးသွားတာ”

“ဟုတ် ... တော်တော်ကို အခုလို ကရုဏာထား ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်။ ဦးတို့လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

မခန်းကသော့ သွက်လက်ချက်ချရာတွင် ဦးအေးချမ်း
တို့သားအဖနှင့်တောင် စကားဖောင်ဖွဲ့နေလိုက်သည်။ တော်တော်
သားနား ငုတ်တုတ်ထိုင်၍ နှုတ်ဆိတ်နေသူက အခန်းပဲဖြစ်သည်။

“အိပ်မက်များလား XXX မယုံနိုင်ဘူး XXX မောင်ချေ ရင်
ရန်သံနဲ့ပြောတဲ့ စကားလား XXX ”

ဒီ အားပေးသံဆိုရင် မခန်းရဲ့ဘဲကြီးဆီကဆိုတာ
အတတ်သိ၏။ မခန်းက ဖုန်းကိုင်လေသည်။

“အင်း ... ကိုရဲ့ ပြော”

“.....”

“ဪ ... အင်း၊ အဲဒါဆိုလည်း ဒီလာခွဲလိုက်လေ။

မခန်း ဆောင့်နေမယ်။ Ok ... Ok”

မခန်း ဖုန်းပြောပြီးသွားလျှင် အခန်းက လှမ်းမေး

ရ၏။

“ဘယ်သွားလို့တုန်း မခန်း”

“ဟိုဟာလေ ... သတို့သမီးဝတ်စုံ အဲဒါ ဒီနေ့ filling ချ
မှာမလို့ သွားရတာ။ ကိုရဲ့က မခန်း အိမ်မှာထင်လို့ အိမ်
ရောက်ပြီပြီ။ မလုံး ပြောလိုက်လို့ ဒီလာနေတာ”

“ဪ ... အင်း။ နင်တို့က သွားပြီး အိမ်တန်းပြန်မှာ
လား”

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ တော်တော်ဆီ ပြန်လာမယ်လေ။ ဟိုမှာ
က ဘယ်လောက်မှ မကြာပါဘူး။ မမက ဒီမှာ တော်တော်
နဲ့ နေခဲ့လိုက်လေ။ မခန်း ပြန်လာမှာပဲဟာကို”

“အေး ... ပြီးရော ပြီးရော။ နင်တို့ နှစ်ယောက် ဘယ်မှ
သခေဓတိုးနေနဲ့နော်။ filling ချိန်ပြီးတာနဲ့ ဒီပြန်လာကြား
လား”

အံ့ခန်းက စိတ်ချပ်စွာဖြင့် လေထုတစ်ချက်ကို အသာ
ခိုးမှုတ်လိုက်လေသည်။ ဒုက္ခပါပဲ။ တော်တော်က 'ချော်လဲထားလို့
သာ တော်တော်အနားမှာ နေ့ဆေးရတာဖြစ်သည်။ သူများအိမ်မှာ
အံ့ခန်း မနေချင်ပါ။ အထူးသဖြင့် ဟိုသားအပက် ကြည့်မရတာ
ကြောင့် တစ်မိနစ် တစ်စက္ကန့်တောင် နေချင်စိတ်မရှိပါ။ ဒါပေမဲ့
ကိုယ့်အဒေါ်က ချော်လဲထားတော့ ပြုစုဖို့ ဗာဝန်ဝတ္တရားရှိ၏။

မခန်းက သူ့ဘဲလာခေါ်သွားတာနှင့် တော်တော်ကို
နှုတ်ဆက်ကာ သွားလေပြီ။ ဦးအေးချမ်းကတော့ တော်တော်ရှိ
နေတာကြောင့် အောက်ထပ်မှာ ဆင်းနေပေး၏။ နှစ်သက်အေးချမ်း
ကလည်း ခပ်ဝေးဝေး နေဆေးတာကြောင့် ကျေးဇူးတင်ရလေသည်။
ဘာပဲပြောပြော သူ့နဲ့ကိုယ်က ဘာမှမဆိုင်တော့တာကြောင့် စိတ်
ထဲမှာတော့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိပါသည်။

“တော်တော် ဘာစားချင်လဲဟင်။ သမီး ဘာသွားဝယ်ဆေး
ရမလဲ”

“အင်း ... မြူစွမ်းပြုတ်လေး သောက်ချင်တယ်။ ရတယ် ...
သမီး ဘာမှမလုပ်နဲ့။ သားရေ ... နှစ်သက်”

“အာ ... တော်တော်ကလည်း သူ့လို ဘာလို့လုပ်ခိုင်းမှာ
လဲ။ သမီး လုပ်ပေးမှာပေါ့။ kitchen ဘယ်မှာလဲ”

“ကိုယ် လိုက်ပြပေးမယ်လေ။ မင်းဘာသာမင်းလုပ်ပါ။
မြူစွမ်းထုပ်တို့ ဘာတို့ လိုက်ထုတ်ပေးမယ်”

တော်တော်စားချင်တဲ့ အာသီသကို ဖြည့်ဆည်းပေး
ချင်တာနဲ့ အံ့ခန်းက သူ့နဲ့အတူ kitchen ထဲ လိုက်လာခဲ့လေ၏။
ရေခန်းဆူခါနီး အချိန်မှာတော့ ထမင်းစားဝိုင်းမှာ ထိုင်စောင့်ပေး
နေတဲ့ သူ့ဆီက စကားသံထွက်လာလေသည်။

“ခင်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟုတ်တာပေါ့။ သူ့နဲ့ အံ့ခန်းက ကွာရှင်းပြီးကတည်း
က မဆုံဖြစ်တာ တစ်ပတ်ကျော်လောက်ရှိပြီပဲ။ သူ့ရဲ့ပြန်ပေါင်း
ထုပ်ဇာတ်လမ်းအတွက် အသာတကြည် ကွာရှင်းစာချုပ်မှာ လက်
မှတ်ထိုးဆေးသော အံ့ခန်းကို သူက ကျေးဇူးတင်စကား ပြောနေ
တာကြောင့် အံ့ခန်းက တစ်ချက်ပြုံးလိုက်ရင်း ...

“ဧလိုပါဘူး။ ကျွန်မကတောင် ရှင်ကို ပိုပြီးကျေးဇူးတင်ရ
ဦးမယ်”

“အင် ... မဟုတ်တာ။ ကိုယ်က ဘာများလုပ်လို့လဲ”

အံ့ခန်းက ရေခန်းအိုးထဲသို့ မြူစွမ်းခြောက်ကို ထည့်
လိုက်ပြီးမှ သူ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ကာ ...

“ကျွန်မကို အခုလို လုပ်ပေးတာ ကျေးဇူးပါပဲ။ ဘာပဲဖြစ်
ဖြစ် ရှင်အခုလိုဆုံးဖြတ်တာ ကောင်းပါတယ်။ အစကတော့

www.burmeseclassic.com

ကသာ ကွာရှင်းထားရင် ဒီလောက်ထိဘောင် ပြဿနာတွေ ရှုပ်လားမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟင် ... ဘယ်လို အံ့ခန်း။ ကွာရှင်းတယ်။ ဘာကိုကွာ ရှင်းတာလဲ”

“ဪ ... ဒုက္ခပဲ။ ကျွန်မကို ကွာရှင်းခွင့်ပေးတဲ့အတွက် ရှင်ကို ကျေးဇူးတင်တာလေ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

အံ့ခန်း အပြောကြောင့် သူဟာ ထိုင်နေရာကနေ

ချက်ချင်းထရပ်ကာ နားမလည်သလိုပုံစံဖြင့် ...

“ဘာ ... ကိုယ်က ကွာရှင်းခွင့်ပေးတယ်။ မဟုတ်တာ ... အံ့ခန်း ပို့လိုက်တဲ့စာကို ကိုယ်မပြန်ဘူးလေ။ ကိုယ် အံ့ခန်း ကို ကွာရှင်းမပေးနိုင်ဘူးလို့ ပြောထားပြီးသားဟာကို”

ဟင် ... ဘာလဲ။ အံ့ခန်းသည် နည်းနည်းတော့ အူလည်လည် ဖြစ်သွားရ၏။ ဘာစာလဲ။ အံ့ခန်းက ဘာစာပို့လို့ လဲ။ ကျစ် ... ဒီလူတော့ လာပြီးခွင့်ရိုက်နေပြန်ပြီ။

“ဒီမှာ ... နှစ်သက်အေးချမ်း။ ဘာမှ တိုင်လာမပတ်နဲ့ထား။ နင်နဲ့ငါ ကွာရှင်းပြီးသွားပြီ။ နင်ကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့လိုက် တဲ့ စာချုပ်ထဲမှာ လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်တာ”

“ဟား ... ဘာတွေလဲ။ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ခုခုတော့ လွဲနေ ပြီ။ မင်းကို ကိုယ်က ဘာစာချုပ်ပို့လို့လဲ”

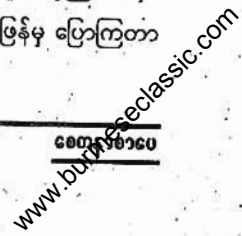
“ဟင် ... ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်ကပဲ ကျွန်မ ကွာရှင်းစာချုပ်မှာ လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်တာလေ။ နင် ကူလီကူမာမလုပ်နဲ့။ နင်တို့ ပြန်ပေါင်းထုပ်တဲ့ကိစ္စကို ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး။ အခါကက ငါတို့ကိစ္စကို လူသိမခံနိုင်တာပဲ”

အံ့ခန်းရဲ့စကားတွေကြောင့် သူဟာ မျက်နှာတစ်ခု လုံး ရှုံ့မဲ့သွားကာ ဘာမှနားမလည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းကိုယမ်းလိုက် ပြီး ...

“မဟုတ်ဘူး။ မင်းနဲ့ ကိုယ့်ကြားထဲမှာ အကန့်တစ်ခုရှိနေ ပြီ။ မင်းတလည်း ကွာရှင်းပြီးပြီတဲ့။ အေး ... ကိုယ်ကလည်း မင်းပေးတဲ့စာကို လက်မခံထားဘူး။ တစ်ခုခုတော့ လွဲနေ ပြီ အံ့ခန်း။ ဒီလိုလုပ် ... မင်းနဲ့ကိုယ် မနက်ဖြန်ညနေပိုင်း လောက် ဆုံကြရအောင်”

“ဘာအတွက်လဲ ... ကျွန်မတို့ ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး လေ”

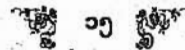
“No ... မဟုတ်ဘူး။ မင်းက အခုချိန်ထက်ထိ ကိုယ်သိပ် ချစ်ရတဲ့ ကိုယ်ရဲ့တရားဝင်မိန်းမပဲ။ ကိုယ်တို့ကြားထဲမှာ လွဲတာ သေချာပြီ။ မင်းနဲ့ကိုယ် မနက်ဖြန်မှ ပြောကြတာ ပေါ့။ ကိုယ် ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်”

သူက ပြောပြီးတာနှင့် Kitchen ထဲက ထွက်သွားလေသည်။ ဟား ... ဘာတွေလဲ။ သူ့နဲ့ အံ့ခန်းကိစ္စက ပြီးသွားပြီပဲလေ။ လွဲနေတယ်ဆိုတာ သူက ဘာကိုပြောတာလဲ။

အံ့ခန်းသည် အေးဆေးသွားပြီဟု မှတ်ယူထားသော အဖြစ်အပျက်သည် ဩန်လည်အသက်ဝင်လာပြန်ပြီလားဆိုတဲ့ အတွေးကြောင့် လူတစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်ထုံခဲသွားတော့သည်။

“နင် ပြောတော့ ချစ်တယ်ဆို။ ဒီမှာ ထူး ... မှတ်ထားစမ်း။ အချစ်ဆိုတာ ပိုင်ဆိုင်ခြင်းပဲ။ ပေးဆပ်တာက အချစ်မဟုတ်ဘူး။ ရူးနေတဲ့သူတွေ၊ အရူးသမားတွေရဲ့ သတ်မှတ်ချက်။ တကယ်ချစ်တဲ့သူက ပိုင်ဆိုင်ချင်ကြတာချည်းပဲ”

ဉာဏ်ထူးက စိတ်ညစ်ညူးစွာဖြင့် လေပူတစ်ချက် မှတ်ထုတ်ကာ ထိုင်နေရာမှ ထရပ်ပြီး TV သွားပိတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ဆံပင်တွေထိ လက်ထိုးသွင်းရင်းက ...

“ပိုင်ဆိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောတော့သာလွယ်တာ။ အချစ်ဆိုတာ ပိုက်ဆံရှိတိုင်း ဝယ်လို့မှမရတာ။ ငါ့ကို သူက ခင်ရုံမင်ရုံ ဘော်ဒါအကန့်မျိုး သဘောထားနေတာဟာ။ အဖြေ

www.burmeseclassic.com

လည်း ရသေးတာမဟုတ်ဘဲနဲ့။ ဘယ်နေရာကနေ သွားပိုင်အောင် လုပ်ရမှာလဲ အစ်မကလည်း။”

“ဟဲ့ ... ထူး။ ဒုက္ခပဲ ... ဒီမှာ နင် ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား။ နင် အဲဒီလောက် မတုံးနဲ့။ နင့်ကို အုံမခန်းရုံမီတော့ကလည်း ကြည့်ဖြူနေတာပဲ။ ပြီးတော့ အုံမခန်းကလည်း နင့်ကို မလိုလားတဲ့ပုံမှ မဟုတ်တာ။ အဲဒီတော့ ဒီလိုလုပ် ... နင် အုံမခန်းကို အပြင်ကိုရအောင်ခေါ်ထုတ်။ ပြီးတော့ စမ်းချောင်းက ငါ့တိုက်ခန်းကို ခေါ်သွား။ သူ မလိုက်၊ လိုက်အောင် ဖွိုးရွန်းပြီး ရအောင်ခေါ်ခဲ့။ ဒီလောက်တော့ နင် ပြောတတ်ပါစာယံဟင်း။ နိုင်ငံခြားမှာ နေလာတာပဲ။ နည်းနည်းတော့ သူ့ကံပေး”

“ဟား ဟား ... အစ်မရာ။ နင်ကလည်း တူညီပဲ။ ကဲပါ ... နင်ပြောတဲ့အတိုင်း ငါ့ရဲအောင်ခေါ်လာမယ်။ ပြီးရင် ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ”

“ဪ ... ဒုက္ခပါပဲ။ အဲဒီတိုက်ခန်းက ဘယ်သူမှမနေဘူး။ နင် သူ့ကို ရအောင်အဖြေတောင်းညှိ။ အခွင့်အရေးဆိုတာ နှစ်ခါမရဘူးနော် ထူး။ နင် သူ့ကိုချစ်ရင်တော့ ဒီလောက် ကြိုးစားရမှာပေါ့ဟဲ့”

သူသူ စကားကြောင့် ဉာဏ်ထူးက တွေးဝေသွားပုံရပါသလို့။

ပြီးတော့မှ ခေါင်းညိတ်ကာ ...

“Ok ... ငါ ရအောင် ကြိုးစားမယ်”

“Ok ... ဒီလိုပဲပြစ်ရမှာပေါ့။ ကဲ ရှေး ... ဒါက ဟိုတစ်ခါ နင့်ကိုပြုတဲ့ စမ်းချောင်းက အခန်းသော့။ နင် သူ့နဲ့သာ အိုကေလာရင် အဲဒီတိုက်ခန်းကို နင်တို့ မင်္ဂလာဦးလက်ဖွဲ့ပေးမယ်”

ဉာဏ်ထူးက သူ့သုခိက အခန်းသော့ကိုယူလိုက်ပြီးနောက် သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း မေးလေ၏။

“အစ်မ ... ကျွန်တော့်ကို ဘာလို့ idea တွေ ဒီလောက်ပေးနေတာလဲ”

“ဪ ... ဉာဏ်ထူး၊ နင်က ငါ့မောင်လေ။ နင် ဟိုကလေးဘဝကတည်းက ငါတို့အိမ် လာလည်တိုင်း ငါက နင့်ကို စာလည်းသင်ပေးတယ်။ ဂိမ်းဆော့နည်းတွေလည်း သင်ပေးခဲ့တာပဲ။ အခုလည်း ငါ့ယောက်မရဖို့ နင်မိန်းမရဖို့ သင်ပေးရတာပေါ့ဟဲ့ ...

စကားရှည်မနေနဲ့။ နင်သာ အိုကေလာပလေ

www.burmeseclassic.com

သုသုက ပြောပြီးသွားတာနှင့် မဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံး
လိုက်သည်။ ဟင်း ... ဟင်း ... ထူးရယ်၊ ငါ နင့်ကိုမိန်းမရစေ
ချင်တာကတစ်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ ငါ တကယ်ချစ်မိသွားတဲ့အချိန်
ကျမှ ငါ့လက်က လွှတ်ထွက်သွားတဲ့ နှစ်သက်ကို ငါ့ပြန်လို့ချင်လို့
ပေါ့ဟယ်။

ဝေဖန်စာ၊ အကြံပြုစာ၊ မိတ်ဆက်စာများ လေးပို့လိုပါလျှင်
အယ်မင်းဘို
အမှတ်-၃၉(ပြင်ဦး) မွန်မြို့နယ်၊ ကျောက်မြောင်း တာမွေပြို၊ ရှမ်း၊
မိုးလိပ်မူ၍ ရေးသားလေ့ရှိနိုင်ပါသည်။

Facebook on "Maaminbon"

"ရှော ... အံ့ခန်း၊ ဒါ မင်းပို့ခဲ့တဲ့ စာလေ"
အံ့ခန်းက သူ ကမ်းပေးတဲ့ စာရွက်ခေါက်ကို ဖြန့်
ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့သည်။

"နှစ်သက်အေးချမ်း ...

ငါ့ကို ကွာရှင်းပေးပါ။ ငါ နင့်ကိုသိပ်မုန်းတယ်။
ငါ့ဘဝကို လွှတ်လပ်ခွင့်ပေးစမ်းပါ။ ငါချစ်တဲ့သူကို လက်
ထပ်နိုင်ဖို့ နင် ငါ့ကို ကွာရှင်းပေးပါ"

အံ့ခန်းက ဖတ်လိုက်ရတဲ့ ဒီစာကြောင့် အံ့အားသင့်
ရလေသည်။ ဒါက အံ့ခန်းပို့ပေးတဲ့စာ မဟုတ်ဘူးလေ။

"ဟင့်အင်း ... ရှင်ကို တွာရှင်းချင်တာတော့ မှန်ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ ဒီစာက ကျွန်မပို့တာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါ ကျွန်မလက်
ရေးလည်း မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ရှင်နဲ့ကျွန်မက ကွာပြီးသွား
ပြီပဲ။ ရှင်ပဲ သူ့သက်တစ်ဆင့် ကွာရှင်းစာချုပ် ပို့ခိုင်းလိုက်
တာလေ"

“ဘာ”

ဟင် ... ဘာလဲဟာ။ အံ့ခန်းက သူ့ပုံကိုကြည့်ကာ ကိုယ်ပါ ပိုအံ့သြရလေသည်။ ဘာသဘောလဲ။ သူက ဘာလို့ ဒီလောက်အံ့သြနေရတာလဲ။

“မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်က ဘာကိစ္စ မင်းကိုကွာရှင်းရမှာလဲ။ ပြီးတော့ သူ့အနဲ့ ဒီကိစ္စက ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“သူ့သုပြောတော့ ရှင်နဲ့ သူ့သူက ပြန်အဆင်ပြေသွားပြီဆို”

“ဟင် ... သူ့သူက ပြောတယ် ... ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ စာချုပ်ကိုလည်း သူပဲ ပို့ပေးခဲ့တာ”

အံ့ခန်း စကားကြောင့် သူက အံ့ခန်းကို ဆက်ခဏား မပြောသေးဘဲ ကျောခိုင်းအနေအထားဖြင့် ရပ်ကာ စာခံခုကို စဉ်းစားနေပုံရပါသည်။ ပြီးတော့မှ အံ့ခန်းဘက် ဆတ်ခနဲလှည့်၍ ...

“ကိုယ် သိပြီ အံ့ခန်း။ မင်းနဲ့ ကိုယ့်ကြားထဲက အကန့်ဆိုတာ ပိုးသုချိပဲ”

“ဘာ”

“ကိုယ်အခုန်အတိုင်း ဝန်ခံမယ်နော်။ မင်းနဲ့ ကိုယ့်ကိစ္စကို သူ့သူ သိသွားတာ ကိုယ်ပြောလိုက်တာ။ အဲဒီတော့ သူက လက်ခံတယ်။ ပြီးတော့ မင်းဘာကြိုက်တယ်ဆိုတာကအစ

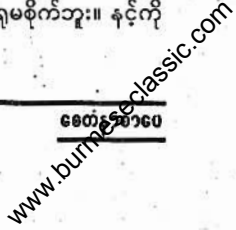
ကိုယ့်ကိုပြောတယ်။ idea တွေကအစ သူပေးခဲ့တာ။ အခု သူက ဘာသဘောနဲ့ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ”

အံ့ခန်းသည် ဒေါသဖြစ်စွာဖြင့် တောက်တစ်ချက် ခေါက်လိုက်သည်။ သူ့သူ ဘာကိုလုပ်သလဲဆိုတာ အံ့ခန်းနားလည်သည်။ ခံစားပေးလို့လည်း ရပါသည်။

“အဲဒါ ရှင်းရှင်းလေးပဲ။ အဓိကက နင့်ကြောင့်ပဲ။ သူ့သူက နင့်ချစ်သူလေ။ သူ သဝံန်ကိုမှာပဲ။ ဒီအဖြစ်အပျက်အတွက် သူ ပေါက်ကွဲမှာပဲ။ ငါကတော့ သူ မှန်တယ်လို့ပဲ ပြောမယ်”

“ဘာ ... ဟား ... အံ့ခန်း၊ သူနဲ့ငါဟာ ချစ်သူရည်းစား ဖြစ်ခဲ့တယ်ဆိုတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကော သူကော အပျော်သဘော ထားခဲ့တာ။ သူ ဒီလိုလုပ်ခွင့်မရှိဘူး။ အံ့ခန်း ... မင်းကို ကိုယ် အပြတ်ပြောလိုက်မယ်။ သူ့သူကို ကိုယ်ယုံမိလို့ အခု အထိနာရပြီ။ ဒါပေမဲ့ မင်းနဲ့ကိုယ်က အခုထိ လက်ထပ်စာချုပ်မှာ တရားဝင် လက်မှတ်ထိုးထား ထုန်းပဲ။ မင်း ထိုးပေးလိုက်တဲ့ ကွာရှင်းစာချုပ်က အကျိုးမဝင်ဘူး”

“ရထယ် ... နင် ငါ့ကိုမကွာလည်း ဂရုမစိုက်ဘူး။ နင့်ကို ငါ ခေါင်းထဲမှာ ထည့်မထားဘူး”

“အံ့ခန်း ... တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ မင်းကို ကိုယ်ချစ်လို့ ဝိုင်ဆိုင်ချင်တာ ကိုယ့်အပြင်လား။ မင်းဆီမှာ ကိုယ်နဲ့ပတ် သက်တဲ့ ခံစားချက် နည်းနည်းလေးတောင် မရှိဘူးလား ဟင်”

အံ့ခန်းက ဒါးသီးစွာပြောဖို့ ပါးစပ်အပြင်မှာပဲ ဖုန်းက ထမြည်လာလျှင် Display ကို ကြည့်လိုက်တော့ ကိုထူး ဆီကဖုန်းဖြစ်၏။ အရွဲတိုက်ခွင်တံစိတ်ကြောင့် ဖုန်းချက်ချင်းကိုင် လိုက်သည်။ ဘယ်သူ့ဆီကဖုန်းလဲ ဆိုတာကို လေ့လာနေတဲ့မျက် ဝန်းတွေကို အံ့ခန်းက မြဲပြဲတစ်ချက် ဂြိုလိုက်ပြီးမှ ဖုန်းထူး လိုက်သည်။

“ကိုထူး ... ပြောလေ”

“အင်း ... အံ့ခန်း အခု ဘယ်မှာလဲ။ အပြင်ရောက်နေတာ လား”

“ဟက်တယ်။ အလုပ်ကိစ္စရှိလို့ အပြင်ခဏချောက်နေတာ။ ပြောလေ ကိုထူး။ ဘာပြောမလို့လဲ”

သူ့ရှေ့မှာဆို အံ့ခန်းရဲ့အသံက နည်းနည်းဆိုတာဖြစ် နေပါသည်။ နှစ်သက်အေးချမ်း စာစိယောက်တော့ အတော်လေး မျက်နှာချက်နေပုံကိုက အံ့ခန်းအတွက် အရသာခံကြည့်ချင်စရာပင် ဖြစ်သည်။

“အင်း ... ဒီလိုပါ။ ကိုယ် အံ့ခန်းကို လက်ဆောင်ပေးစရာ မှီတယ်။ Surprise ပေါ့။ အဲဒါ ကိုယ့်ကို အချိန်ခဏလောက် ပေးပါလားဟင်”

“ဪ ... ဒုက္ခပဲ။ အရေးထဲမှာ အရာပေါ်နေသေး တယ်။ ငြင်းပြန်ရင်လည်း ဟိုလူ့ရှေ့မှာ ဖြစ်နေတယ်။ မထူးပါ ဘူးလေ။ နှစ်သက်အေးချမ်း ရှေ့မှာဆိုတော့ အချိန်ပေးရတော့မှာ ပေါ့။

“အဟင်း ... ဟင်း ... ပြောစရာလိုလိုလား ကိုထူးရယ်။ ကိုထူးက တွေ့ချင်တာကို အံ့ခန်းက ငြင်းမှာတဲ့လား။ ကဲ ... ပြော အံ့ခန်း ဘယ်အချိန် ဘယ်ကိုလာခဲ့ရမလဲ”

“လိပ်စာမှတ်ထားလိုက်လေ။ အဲဒီကို လာဖြစ်အောင်လာ နော်။ အင်း ... ကိုယ်တို့ လေးနာရီလောက် တွေ့တာပေါ့”

“Ok ... ပြော လာခဲ့မယ်”

အံ့ခန်းက သူပြောတဲ့လိပ်စာကို အိတ်ထဲက စာအုပ် ထုတ်၍ လိုက်ရှေ့ရလေသည်။

“Ok ... မှတ်ပြီးပြီ။ စိတ်ချ ... အံ့ခန်း လာခဲ့မယ်။ ဒါပဲ နော် See you”

အံ့ခန်းက ဖုန်းပိတ်လိုက်လျှင် ချက်ချင်းပင် ပြန် ခနဲ အံ့ခန်းရဲ့တစ်ကိုယ်လုံးကို သူက တင်းကျပ်နေအောင် ဖိနှိပ်

www.burmeseclassic.com

ဖက်ထားလိုက်၏။ ရုတ်တရက် အလစဉ်ကချိန်ရဲ့ အံ့ခန်းက သူ့ ရင်ခွင်မှာ နှစ်မြုပ်မတတ် ပြစ်ရပေမယ့် ချက်ချင်းပဲ ဆောင်ရွက် ပစ်ပါသော်လည်း လှုပ်လို့မရာဘဲရှိ၏။

“နှစ်သက်အေးချမ်း ... နှင် ဖယုတ်မာနဲ့။ ငါ့ကိုလွှတ်။”

သူ့ရင်ခွင်ထဲမှာ ရုန်းကန်တွန်းသိုင်းနေတဲ့ အံ့ခန်းကို ဖိချုပ်ကာ သူ့ကိုယ်နှင့်ဖိကပ်ဖက်ထားရင်းက ဒေါသတကြီးလေသံ ဖြင့် ...

“မင်း ကိုယ့်ဒေါသကို ခဆွနဲ့ အံ့ခန်း။ မင်းထင်နေတဲ့ လူယုတ်မာမျိုး ကိုယ်မဟုတ်ဘူးကွ”

ပြောရင်းက ဗက်ထားတာကို လွှတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ အံ့ခန်းရဲ့ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ကာ မျက်လုံးချင်း အတင်းဆုံအောင်ကြည့်၍ ...

“မင်း သိထားဖို့က မင်းအသိစိတ်ရှိနေတဲ့ အဘောင်းပကတိ အချိန်မှာတောင် ကိုယ် မင်းရုန်းလို့မရအောင် ဖက်ထားနိုင် တယ်။ အဲဒီတုန်းက မင်းက လူမှန်းသူမှန်းမသိအောင် မူးရူးပြီး ငါ့လက်မောင်းပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးပြီး အိပ်ချေနေ ခဲ့တာ။ မင်းပြောတဲ့အယုတ်တမာစိတ်နဲ့ဆိုရင် ငါ မင်းကို သိမ်းပိုက်လိုက်တာကြာပြီ။ ငါ မင်းကို ချစ်လွန်းလို့။ မင်း မျက်နှာလေးကို မြင်နေရတာကတောင် ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံးမှာ

ဘယ်တုန်းကမှ မခံစားဖူးတဲ့ အချစ်တွေ ရင်ခုန်ခြင်းတွေ ဖြစ်လာလို့ ငါ မင်းကို ဝိုင်းဆိုင်ချင်လွန်းလို့ကွ ...

မင်း ကို ကိုယ်ချစ်ပါ့တယ်လို့ ဘယ်လိုပြောမလဲ။ မင်းက အဲဒီကတည်းက အဖေနဲ့ရောပြီး ကိုယ့်ကိုပါမုန်း နေခဲ့တာ။ ဒါကြောင့် မင်းကို ဖွင့်မပြောရသေးခင် မင်း တခြားတစ်ယောက်ကို ချစ်မိသွားမှာစိုးလို့ မင်းနဲ့ကိုယ်ကြား မှာ ချည်ထားတဲ့ ကြိုးသေးသေးလေးတစ်ခုအဖြစ် အားကိုး ချင်တဲ့စိတ်နဲ့ ကိုယ် မင်းကို လက်ထပ်ခဲ့တာ”

ဘုရားရေ ... နှစ်သက်အေးချမ်း။ သူ ... သူငိုနေ တယ်။ မျှော်ရှည်တွေကျကာ ပြောလာတဲ့စကားလုံးတွေအတွက် အံ့ခန်း ဘာမှ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း မတုံ့ပြန်မိသေးဘဲ ခဏတော့ငြိမ် ကျသွားသည်။

အံ့ခန်းသည်ကတည်း စိတ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါ သည်။ သူကတော့ အံ့ခန်းရဲ့ပခုံးတွေကို မြဲမြံစွာ ဆုပ်ကိုင်ထား၍ ပြောလိုရာကို ဆက်ပြောလေသည်။

“မင်းက ဉာဏ်ထူးနဲ့ တွေ့နေတယ်။ ကိုယ့်အတွက် ငရဲကျ နေသလိုပဲ။ တောင်းပန်ပါတယ် အံ့ခန်းရယ်။ မင်း ဟို ကောင်ကို မချစ်ဘူးဆိုတာ ကိုယ်သိတယ်။ ယောက်ျားတွေ ကို မင်း ငျော့မတွက်နဲ့။ မင်းရဲ့အချစ်ကို ဘယ်သူ့ကိုမှ

www.burmeseclassic.com

မပေးချင်နေပါ။ သူ့ဆီ မင်း ဒီနေ့မသွားပါနဲ့ ... နော် ... နော် ... အဲဒါနဲ့”

အဲဒါနဲ့က ပရီးမှာကိုင်ထားတဲ့ သူ့လက်တွေကို ဖယ်ပစ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ သူ့မျက်နှာကို နေထိုင်ကြည့်၍ပြော လိုက်တော့သည်။

“နင် ရူးသွားပြီ။ အရာရာကို ပုံသေတွက်ထားတာကိုတ နင် ရူးနေလို့ပဲ။ ဒီမှာ နှစ်သက်အေးချမ်း၊ ငါ့ဘဝမှာ နှင် ကို သိပ်မုန်းတယ်။ အဲဒီထက်ပိုတာတဲ့ စကားလုံးရှိရင် လည်း ငါ ပြောကြည့်ချင်တယ်။ နင်က တကယ်တော့ အတ္တသမားပဲ။ အခု နင်ပြောနေတာတွေက နင့်အတွက် တွေ့ချည်းပဲ။ မသွားပါနဲ့လို့ နင့်မှာ တားပိုင်ခွင့်မရှိဘူး ...

ငါ ဉာဏ်ထူးကို ချစ်ရင်ချစ်မယ်။ လက်ထပ်ချင် လက်ထပ်လိုက်မယ်။ ဘယ်တော့မှ သူ့အနာဂတ်တွေကို ချောင်ပိတ်မချိတ်ဘူး။ နင်က ငါ့ရဲ့အနာဂတ်တွေအားလုံး ကို အဆိပ်ခတ်ထား၊ လက်ထပ်လိုက်ရင် အချစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ equation နဲ့ ငါ့ဘဝကို ချွတ်ကိုင်လို့ရမယ် ထင်သလား။ ဒီမှာ ... နင့်ကို ငါ တစ်ခါတည်းပြောမယ်။ ငါ့ကို ကွာ ရှင်းမပေးလည်း နင်က ငါ့အတွက်တော့ ပတ်သက်စရာလူ မဟုတ်ဘူး။ ငါ သွားမယ်။ ကိုထူးဆီဆို သွားတိုသွားမယ်”

အဲဒါနဲ့က ချက်ချင်းပဲ ချာခနဲလှည့်ထွက်လာကာ ကားပေါ်တက်၍ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။ ဘဝမှာ သူနဲ့တွေ့မှ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်မှုတွေ ပျောက်ပုံးကုန်တာ။ အဲဒါနဲ့ နှစ်သက် အေးချမ်းကို အရမ်းခါးသီးတယ်။

“ပိုးသုချို ... မင်း ဘာသဘောနဲ့ ငါ့ဆီကို ဒီစာပို့တာလဲ။
ပြီးတော့ အံ့ခန်းခံကို ကွာရှင်းစာချုပ်ပိရတာလဲ”

သုသုသည် ဓထဝင်မှတ်ထားတာကြောင့် အရမ်းကို
အံ့သြသွားရပါသည်။ နှစ်သက်ကို အရမ်းနမ်းတဲ့ အံ့ခန်းက ကွာ
ရှင်းစာချုပ်အကြောင်းကို နှစ်သက်ကို မြောတယ်။ သုသုသည်
ချက်ချင်းပင် ပျက်ယွင်းသွားတဲ့မျက်နှာကို အိုက်တင်ချိန်းကာ
မသိနားမလည်ဟန်လေးပါဝင်နေသည့် မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် ...

“နှစ်သက် ... ယူ ဘာတွေပေါက်ကွဲလာတာလဲ”

“ငါ့ကိုမမေးနဲ့။ ဟား ... သုသုရှာ။ ငါ တကယ်တိုင်
မထားတာ။ နင်မို့ လုပ်ရက်တယ်။ ငါ အကုန်သိပြီးပြီ။
တကယ်တော့ နင်က ငါတို့ကို တူညီမလိုလိုနဲ့ ချောက်ထဲ
တွန်းချနေတာ။ ငါနဲ့ အံ့ခန်းကြားထဲဝင်ပြီး ကူညီချင်ယောင်
ဆောင်ပြီး နောက်ကျောကို ဓားနဲ့ထိုးနေတာ။ ဒီမှာ ...
နင့်မှာ ဘာတွေများ ရန်ငြိုးဖို့ စရာရှိလို့လဲဟာ။ အံ့ခန်းက
ငါ့ကို သေအောင်မုန်းနေပြီ”

“နှစ်သက် ... ယူတို့ကို စွပ်စွဲနေတာ အရမ်းများနေပြီ။
တော်တော်လေး ပြင်းထန်တယ်။ ကဲပါ ... ယူ ဘာတွေ
ပေါက်ကွဲလာတာလဲ။ သုသုကို ရင်ဖွင့်လိုက်လေ။ ပေါသွား
အောင်”

သုလက်မောင်းကိုဆွဲကာ ထိုင်ဖို့ခေါ်လျှင် သူက
သုသုလက်တွေကို မှတ်ထုတ်ခါချရင်းက အငြိုးတကြီးမျက်ဝန်း
တွေဖြင့် ခါးသီးစွာကြည့်ကာ ...

“ငါ့အသားကို မထိနဲ့။ နင်ဟာ သိပ် ... တောက် ... ငါ
အရမ်းဒေါသထွက်တယ်။ နင်နဲ့ ငါက အပျော်တဲ့ခွဲတာလေ။
ဒီလောက်လေးနဲ့ ငါ့ဘဝကို အမှုန့်ခြေပစ်ရလား။ နင့်မှာ
ဒီလိုအောက်တန်းကျတဲ့စိတ်ရှိမယ်လို့ ငါမတွေးခဲ့ မထင်ခဲ့
မိတာ ငါ သိပ်များတယ်”

“တော်တော် ... ယူ စကားတွေ သိပ်လွန်နေပြီ။ ဒီမှာ
နှစ်သက် ... ယူ ဘာလို့ ဒီလောက် အသိခေါက်ခက် အဝင်
နက် ဖြစ်နေရတာလဲ။ ယူကို ဒီလောက်မုန်းတဲ့မိန်းမ
ရဲ့အနားမှာ ဘာလို့ တွယ်ကပ်နေတာလဲ။ ဟုတ်တယ် ...
ယူပြောနေသလိုပဲ တို့နှစ်ယောက်က အပျော်သဘောတဲ့ခွဲ
ဖူးတာ။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါ ယူဘက်က ခံစားချက် နှစ်သက်။
တို့ ယူကို ချစ်တယ်။ တို့ ချစ်မိတဲ့အချိန်မှာမှ ယူက

www.burmeseclassic.com

အံ့ခန်းကို သိပ်ချစ်တယ်တဲ့။ ပြီးတော့ ယူတို့တွေက လက်ထပ်ပြီးသွားပြီ ...

သုသုတက်ကို ယူ တစ်ချက်ကလေး ကိုယ်ချင်းစာ ပါ။ သုသု ရှင့်ကို အရမ်းချစ်တယ်။ သုသုချစ်တဲ့သူကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တဲ့အတွက် ကြိုးစားတာ သဘာဝမကျဘူးလား။ အဲဒါက အောက်တန်းကျတာလား။

“ဟား ... ငါ သိပ်အံ့ဩတယ်။ မင်းရဲ့ဘီလူးရုပ်က အခုမှ ပေါ်တာ။ ငါ သိပ်အားကိုး တိုင်ဝင်ခဲ့တဲ့ မင်းက ငါ့ကို သတ်မစ်မယ့်လို့ပဲ ...

အံ့ခန်းကိုချစ်တဲ့ ငါ့အချစ်တွေကို မင်းက ချောက်ချ ပစ်တာ”

ရက်စက်လိုက်တာ နှစ်သက်ရယ်။ အံ့ခန်းကို သိပ် ချစ်တယ်တဲ့လား။ သုသုသည် နာကျင်ခံစားရသော နှလုံးသားက မွေးတွေ့ဖြာထွက်လာသလို စူးအောင့်လာကာ မျက်ရည်တွေကျ လာခဲ့ရတော့သည်။ မုန်းတယ်။ နှစ်သက်ရဲ့အချစ်ကို အပိုင်ရထား တဲ့ အံ့ခန်းကို မုန်းတယ်။

“နှစ်သက် ... ရှင့်ကို အဲဒီမိန်းမက သိပ်မုန်းနေတာ။ ရှင့် ဆီ ပြန်လာတဲ့မိန်းမကို ချစ်မနေပါနဲ့။ သူ့မှာက သူ့ချစ်သူ ရှိပြီးသား”

“မရှိလား။ မင်းပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်တော့။ ငါ အခု မင်း ဆီလာတာ မင်းရဲ့ယုတ်မာတဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ငါသိသွားတဲ့ အကြောင်း လာပြောတာ။ မင်းကို ငါသိပ်မုန်းတယ်။ လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး”

ပြောချင်ရာပြောပြီး သုသုကို တစ်ယောက်တည်း ထားခဲ့လေသည်။ ဒီလိုမျိုး အရှုံးတွေ ကြေကွဲမှုတွေနဲ့ သုသုက နေ့ခိုရာမှာတဲ့လား။ ဟင့်အင်း ... သုသုက ဒီပွဲမှာ ဝီလီန့်လုပ်ပြီး ကြမ်းရဲခွဲတဲ့သူပါ။ သုသုအတွက် ဆုလာဘ်ဆိုတာ မရတော့ဘူး တဲ့လား။

သုသုက ထွက်သွားတဲ့ နှစ်သက်ကို နောက်ကနေ အတင်းလိုက်ဆွဲထားကာ ...

“တို့ ထောင်းပန်ပါတယ်။ တို့ မှားပါတယ် ကိုရယ်။ သုသုကို ထားမသွားပါနဲ့။ သုသုကို ခွင့်လွှတ်ပါ”

“မင်း ငါ့လက်ကိုလွှတ်။ မင်းကို လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး။ မင်းကြောင့် ငါချစ်တဲ့ အံ့ခန်းက တခြားလူကို မချစ်ဘဲနဲ့ တွဲတာ။ အဲဒါ မင်းကြောင့်။ ငါ့ချစ်သူကို လုံးဝအဆုံးရှုံး မခံနိုင်ဘူး။ ငါ သွားမယ် ... ဖယ်”

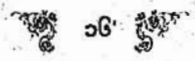
“မသွားပါနဲ့ ကိုရယ်။ ထောင်းပန်ပါတယ်”
“ဟာကွာ ... ဖယ်စမ်း”

သုသု အားကိုးတကြီး ချစ်ကိုင်းထားတဲ့လက်တွေ
ကို ဆောင့်ဆွဲဖယ်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။ မျက်ရည်တွေ
နဲ့ကျန်ခဲ့ရတာကတော့ သုသုပဲဖြစ်၏။ ကို ဘယ်သွေးတာလဲ။
သုသုသည် ငါ့ချစ်သူကို လုံးဝအခုံးရုံးခမ်းခိုင်ဘူးဆိုတဲ့ စကားတွေ
ကို ပြန်ကြားယောင်လာလျှင် ...

ဒီနေ့မှာ ကြံစဉ်ထဲထဲတဲ့ အစီအစဉ်တွေ လွဲတုန်မှာကို
ထိတ်လန့်လာ၏။ ဟင့်အင်း ... လွှဲလို့တော့ မဖြစ်ဘူး။ အံ့ခန်း
ဉာဏ်ထူးနဲ့ သေချာပေါက်ညားမြဲဖြစ်မယ်။

သုသုသည် ကားပေါ်တက်ကာ ခမ်းချောင်းကတိုက်
ခန်းကို အမြန်မောင်းချလာခဲ့တော့သည်။ အချစ်ကြောင့် ရူးတယ်
ဆိုလည်း ပိုးသုချိုဆိုတဲ့ မိန်းမက ပျော်ပျော်ကြီး ရူးချင်တာဖြစ်၏။

“ကိုထူး ... ဒါ ဘယ်သူ့အိမ်လဲ”
အံ့ခန်းရဲ့အမေးကို ကိုထူးက မဖြေသေးဘဲ အံ့ခန်း
ကို အိမ်ထဲအရင်ဝင်စေ၏။ ပြီးတော့မှ အပြုံးနုနုတစ်မျက်ပြုံးကာ ...

“ဒီအိမ်လေးက ကိုယ် မင်္ဂလာဆောင်ရင် လက်ဖွဲ့အဖြစ်ရ
မယ့် အိမ်လေးပဲ။ အံ့ခန်းကို လက်ဆောင်ပေးချင်တယ်ဆို
တာ ဒီအိမ်လေးကိုလေ”

“ကိုထူး ... အံ့ခန်း ပြန်တော့မယ်”
အံ့ခန်းက တံခါးပေါက်ဝသို့ ထွက်လာလျှင် သူက
အံ့ခန်းရဲ့လက်တစ်ဖက်ကို လှမ်းဆွဲကာ အသည်းအသန်တားလေ
သည်။

“အံ့ခန်း ... ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ ဟို ... ကိုယ် ဆိုလိုချင်တဲ့ သဘောကလေး အံ့ခန်းကို ကိုယ်ကလေးထပ် ဖို့အထိ ရည်ရွယ်ပါတယ်ဆိုတာကို ပြောချင်တာပါ။ ကိုယ့် စကားကြောင့် အံ့ခန်း စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားရင် တောင်းပန်ပါတယ်”

“ရပါတယ်။ မလိုပါဘူး ... ရှင် ချီးနိုးတာကို လာခွဲမိတာ ကိုက ကျွန်မအများ။ ကဲ ... ကျွန်မပြန်မယ်”

သူက အံ့ခန်းလက်ကို မလွှတ်ပေးဘဲ အံ့ခန်း ရှေ့ အနားသို့ တိုးကပ်လာတာကို အံ့ခန်းဟာ အရမ်းကို လန့်သွားပါ သည်။ အံ့ခန်းတော့ အကြီးအကျယ်များခဲ့ပြီ။

“ရှင် ကျွန်မလက်ကီလွှတ် ဉာဏ်ထူး”

“ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ် အံ့ခန်းရယ်။ အံ့ခန်းကို ကိုယ်သိပ်ချစ်တာပါ။ ကိုယ့်ကို အဖြေပေးပါနော်”

“ဉာဏ်ထူး ... ကျွန်မကိုလွှတ်လို့ ပြောနေတယ်နော်”

“မလွှတ်ဘူး။ ကိုယ် မင်းဆီက အဖြေရမှုကိုဖြစ်မယ်။ ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်မှလား။ ယင် ... ဖြေပါနော်။ ချစ်တယ် မှလား”

“အံ့ခန်း”

ကျွန်းတံခါးမကြီးက ဖျတ်ခနဲပွင့်ကာ အိမ်ထဲကို ဝင်လာသူကို အံ့ခန်းက အားကိုးတံကြီး ကြည့်လိုက်လျှင် သူဟာ နှစ်သက်အေးချမ်း ဖြစ်လို့နေပေသည်။

“ဟောကောင် ... မင်း ဘာလာရုပ်တာလဲ။ မင်း သွားစမ်း”

ဉာဏ်ထူးက အံ့ခန်းရဲ့လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း က သူ့ကိုလှမ်းမေးလေသည်။ နှစ်သက်သည် ရှေ့သို့တစ်လှမ်း တိုးလာရင်းက ...

“မင်း အံ့ခန်းကို ကိုင်ထားတဲ့လက် လွတ်လိုက်။ မလွတ် ရင်တော့ မင်း ဂျေးထဲရောက်ပြီ”

“ဟောကောင် ... မင်း ဘာကောင်လဲ။ ဟိုဟစ်ခါကတည်း ထာ မင်းကို ငါ ထိုးချင်နေတာ။ မင်းသာ ဂျေးထဲဝင်ရမှာ။ မင်း ရောက်နေတာ ငါ့နယ်မြေ”

“ဟာ ... အဲဒါ မလွတ်ဦးကွာ”

လက်မြန်မြန်ရှိလှသော နှစ်သက်က ဉာဏ်ထူးကို လက်သီးနဲ့ မျက်နှာတည့်တည့်ကို ထိုးလိုက်လျှင် အလစ်မို့ ဉာဏ်ထူးဟာ နောက်လန်သွားလေသည်။ သူ့လက်ထဲက လွတ် တာနှင့် အံ့ခန်းက နှစ်သက်ရဲ့အနီးအနားမှာ သွားရပ်လိုက်သည်။ အခုချိန်မှာ သူက ပိုစိတ်ချရတာကြောင့် ခိုကပ်လိုက်ရတာဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

“ဒီမှာ ဉာဏ်ထူး မင်း ခင်မာရင် သေတဲ့အထိမှတ်သွား။ အံ့ခန်းက ငါ့မိန်းခက်”

“ဘာ”

“နှစ်သက်အေးချမ်း”

တကယ်ကို ထင်မှတ်မထားစွာ။

အံ့ခန်းကလည်း အဲဒီလိုပြောလိမ့်မယ်လို့ ထင်မထား

ပေ။ ဉာဏ်ထူးကတော့ အရမ်းကို အံ့အားထသင့်ဖြင့် ရှောင်ရ သွားပုံရပါသည်။ ပြီးတော့ အံ့ခန်းရဲ့အထိတ်တလန့် ထားဖြစ်တာ ကြောင့် သူက အံ့ခန်း မျက်နှာကို ဆုစေ့ကြည့်ကာ ဆေးလေ၏။

“အံ့ခန်း ... သူပြောတာ ဟုတ်လား”

ဘုရား ... ဘုရား အံ့ခန်းတော့ သေချင်တာပါပဲ။

အံ့ခန်းသည် လက်ဖျားခြေဖျားတွေတောင် တုန်ယင်အေးစက်လာ လေသည်။ ဘယ်တော့မှ ဉာဏ်ထူး မနောင်ယှက်အောင် အံ့ခန်း ဝန်ခံမှ ရတော့မည်။ အံ့ခန်းသည် မျက်စိနီမိတ်၍ ခေါင်းကိုညိတ် ချလိုက်တော့၏။ ဘဝမှာ လုံးဝမုန်းတီးလှတဲ့ အဖြစ်အပျက်အတွက် မြောင့်ချက်လည်း ဖြစ်တာကြောင့် ရင်တွေ ထလှုပ်လှုပ် ဖြစ်လာ ရသည်။

“ဟုတ်တယ် ... ဉာဏ်ထူး။ သူက တို့လက်ထပ်ထားတဲ့ ယောက်ျားပဲ”

“ဟား ... ဘာဖြစ်တယ်”

ဖြစ်ပျက်သွားတဲ့ အခြေအနေတွေကို သွေးပျက်ထိတ် လန့်ထကြားဖြင့် ဆောက်တည်မရ ဖြစ်သွားပုံရပါသည်။ အံ့ခန်းနဲ့ သူတာ ဉာဏ်ထူးကို ကြည့်နေတုန်း အနောက်က ခေါ်သံကြောင့် ပြိုင်တူလှည့်ကြည့်မိသွားသည်။

“ဉာဏ်ထူး”

“ဟင် ... သုသု”

ဘာတွေလဲ။ သုသုနဲ့ ဉာဏ်ထူးက ဘာတွေလဲ။

“အစ်မ ... ဘာတွေလဲ။ သုတို့နှစ်ယောက်က လက်ထပ် ထားတာဆို။ နင် ပြောတော့ ဒီကောင်က အံ့ခန်းရဲ့သူငယ် ချင်းဆို”

အစ်မတို့။ ဉာဏ်ထူးက ဘာလို့ သုသုကို အစ်မလို့ ခေါ်ရတာလဲ။ ပြီးတော့ ဉာဏ်ထူးကို ဘာတွေပြောထားတာလဲ။

“ပြီးသုရို ... သူက ဘယ်သူလဲ။ မင်း ဘာသဘောလဲ”

နှစ်သက်အေးချမ်းက လှမ်းမေးလိုက်လျှင် သုသုက နာကျင်ကြော့ကွဲစွာဖြင့် အံ့ခန်းတို့ကို စိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးတော့ မျက်ရည်တွေ ကျလာသည်။

“ဒါ ငါ့ရဲ့ကျဆုံးခန်းကြီးပေါ့။ လုံးဝမတရားဘူး။ လောက ကြီးက မတရားဘူး ...

နှစ်သက် ... အံ့ခန်း၊ နင်တို့ နိုင်ပါတယ်ဟာ။ သူက ငါ့အောင်ဝမ်းကွဲ။ ထူး ... သူတို့ပြောတာ ဟုတ်တယ်။ သူတို့က လက်ထပ်ထားတာ။ ငါက အံ့ခန်းနဲ့နှစ်သက်ကွဲအောင် နင်နဲ့ အံ့ခန်းကိုနီးပို့ ကြီးစားနေတာ”

“ဟာ ... အစ်မ၊ နင် ရူးသွားပြီလား။ ဟား ... နင်ရက်စက်တယ်။ ငါ့ဘဝကို ခွေးဖြစ်အောင် လုပ်နေတာလား။ နင် အစကတည်းက သူတို့လက်ထပ်ထားတာကို သိသိချည်းနဲ့ ဒီအခန်းကို အံ့ခန်းနဲ့လွှတ်ပေးတာလဲ။ နင် ငါ့ကို ခွေးဖြစ်စေချင်တာလား”

အပြစ်မှန်တွေကြောင့် ဉာဏ်ထူးက ရုတ်သွားတာ တွေပါရော၍ သူ့သုကို ဒေါသတကြီးရန်ရှာလေ၏။ အံ့ခန်းနဲ့ နှစ်သက်ကတော့ လောလောဆယ်မှာ ပျံကြည့်ပရိသတ်အနေနဲ့ပဲ နေထားလိုက်တော့သည်။

“ခောရီးပဲ ထူး။ ငါ နင်ကိုပြောသားပဲ။ အချစ်ဆိုတာ ဖိင်ဆိုင်ခြင်းပါလို့။ နင် ပိုင်ဆိုင်ရအောင် ငါ ကူညီတာပါ။ ငါ အံ့ခန်းတို့ ဒုက္ခရောက်အောင် တမင် ချောက်ချဲ့ခဲ့တာ။ ငါ နှစ်သက်ကို ကူညီခဲ့တာတွေက အံ့ခန်းတို့ ဒုက္ခရောက်စေချင်လို့”

အံ့ခန်း လုံးဝကို ထင်မှတ်မထားချေ။ သူ့သုဟာ ဒီလောက်ထိ အပြိုးတကြီး ရန်ထားလိမ့်မယ်လို့ မတွေးခဲ့မိပေ။ နေ့လယ်က သူ့လုပ်ခဲ့တာတွေကို နှစ်သက်အေးချမ်း ပြောတာတွေနဲ့ပေါင်းပြီး သိခဲ့ပေမယ့် နားလည်ပေးနိုင်ပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ဉာဏ်ထူးတို့ အံ့ခန်းနဲ့ အချလို ပန်ထီးခဲ့တယ် ဆိုတာကတော့ ...။ ရက်စက်လွန်းလှပါသည်။

“ရက်စက်လိုက်တာ သုသုရယ်။ နင် ငါ့ကို ဒီလောက်တောင် မုန်းနေတာလား”

အံ့ခန်းမေးခွန်းကို အံ့ခန်းရဲ့မျက်လုံးတွေကို စေ့စေ့ကြည့်ကာ မြေလေ၏။

“မုန်းတယ် ... နင်က နှစ်သက်ရဲ့အချစ်တွေကို အပိုင်စားရသွားတာ။ နင့်ကို ငါ အရမ်းမုန်းတယ်”

“အစ်မ ... တော်တော့”

ဉာဏ်ထူးက သုသုရဲ့လက်ကိုဆွဲကာ ဝင်တားလေသည်။ ပြီးတော့ အံ့ခန်းတို့ကို ကြည့်ကာ ...

“ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်။ အားလုံးက တကယ့်ကို မဖြစ်သင့်တဲ့ အမှားတွေပါ။ ကိုနှစ်သက်နဲ့ အံ့ခန်းကို ကျွန်တော်တို့ ဒုက္ခပေးမိတာ တောင်းပန်ပါတယ်”

ကိုနှစ်သက် ... ခင်ဗျား ဝိတ်ချပါ။ ကျွန်တော်
 အံ့ခန်းကို စိတ်နဲ့တောင် မပစ်ဖူးတော့ပါဘူး။ ပြီးတော့
 အံ့ခန်းကိုလည်း တောင်သန်ပါတယ်။ အစ်မလည်း အံ့ခန်း
 တို့ကို ဒုက္ခပေးတော့တူးလို့ ကျွန်တော် ကတိပေးပါတယ်။
 သူ့ကို သူ့မိဘတော့ ကျွန်တော် တိုင်မယ်”
 “ဟဲ့ ... ဉာဏ်ထူး၊ နင် ရှားနေပြီ။ ငါ့လက်ကလွတ်”

သုသုက အသားတန်ပေါက်ကွဲလျှင် အံ့ခန်း စိတ်
 မကောင်းပါ။ သုသု ကြည့်ရတာ အရမ်းကို နာကျင်ကြကွဲပြီး
 အမုန်းတရားတို့နှင့် ပြည့်နှက်နေပုံရသည်။ နင်းဘားလို့ အဲဒီလောက်
 ထိ ဖြစ်သွားရတာလဲ သုသုရယ်။

“အစ်မ ... တော်သင့်ပြီ။ ခင်ဗျား ဒုက္ခပေးတာတွေရင်
 တော့ လာဗျာ ... သိပ်ရက်ဖို့ကောင်းတယ်”

သုသုရဲ့လက်ကို ဆောင့်ဆွဲကာ ခေါ်သွားလေတော့
 သည်။ သုသုက လုံးဝမကြေညားတွေ မုန်းတယ်တော့သာ တတွတ်
 တွတ် အော်ပြောရင်း ဉာဏ်ထူးနောက် ပါသွားချေပြီဖြစ်သည်။

“အံ့ခန်း ... မင်း ဘာမှမဖြစ်ပါဘူးနော်”

“မဖြစ်ပါဘူး။ သုသုအတွက်ပဲ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရတာ”

အံ့ခန်းရဲ့ပုံစံကိုကြည့်ရင်က နှစ်သက်သည် နှစ်သိမ့်
 ပေးဟန်ဖြင့် အံ့ခန်းရဲ့ပခုံးတစ်ဖက်ကို ခပ်ပုဖွယ်ပုတ်ကာ ...

“ကိုယ် တောင်းပန်ပါတယ်။ လက်ထပ်လိုက်တာနဲ့ ချစ်လာ
 မှာပဲဆိုတဲ့ ကိုယ့်ရဲ့ မဆင်မဖြင် အတွေးကြောင့် အခုလိုတွေ
 ဖြစ်သွားရတာ။ မင်းစိတ်တွေ သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ အံ့ခန်း။
 ကိုယ် အိမ်ပြန်လိုက်ဦးပေးမယ်။ မင်း နားလိုက်တော့”

သုက အံ့ခန်းကိုဆွဲခေါ်လာကာ နှစ်ယောက်တည်း
 ကျန်ခဲ့တဲ့ တိုက်ခန်းကို သေချာသော့ခတ်၏။ ပြီးတော့မှ အံ့ခန်း
 နဲ့အတူ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။

“ကားဆီတက် အံ့ခန်း”

“ရတယ်။ ကျွန်မမှာ ကားပါနေတာပဲ။ ကျွန်မ ဂိုယ့်
 ဘာသာပဲ အောင်းပြန်လိုက်တော့မယ်”

“မလုပ်ပါနဲ့ကွာ။ မင်းပုံစံက အရမ်း weak ဖြစ်နေတယ်။
 နေ့ခင်းကပုံစံနဲ့တောင် မတူတော့ဘူး။ မင်း စိတ်တွေရှုပ်ထွေး
 နေတဲ့အချိန်မှာ ကားမမောင်းပါနဲ့။ မင်းကို မင်းရဲ့ကားနဲ့ပဲ
 ကိုယ်အိမ်ပြန်လိုက်ဦးပေးမယ်။ ပြီးတော့မှ ကိုယ့်ကားကိုပြန်
 လာယူလိုက်မယ်”

အံ့ခန်း အမုန်းအတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ အရမ်း
 ကိုစိတ်တွေပင်ပန်းနေပြီဖြစ်သည်။ သုသုရဲ့အမုန်းတွေ အာယာတ
 တွေက အရမ်းကို ပြင်းထန်နေတာကတော့ အံ့ခန်းအတွက် ဝမ်း
 နည်းစရာပဲဖြစ်သည်။ အမုန်းတွေက ကအားပူလောင်လှပါသည်။

www.burmeseclassic.com

“ကားသော့ပေးလေ အံ့ခန်း”

ဆက်ငြင်းခုန်ပြောဆိုချင်စိတ်လည်း မရှိတော့ပြီ။ အံ့ခန်းဟာ အိတ်ထဲက ကားသော့ကို ထုတ်ပေးလိုက်သည်။ ကားတံခါးဖွင့်ကာ အံ့ခန်းကိုတင်၍ ကားထဲထည့်ပေးသည်။ ဘာကိုမှ ပြောချင်စိတ်ကို မရှိလောက်အောင် စိတ်ထွေပင်ပန်းကုန်တာဖြစ်သည်။ အံ့ခန်းရဲ့ကားကို မောင်းပေးနေတဲ့ နှစ်သက်အေးချမ်းတာ ဘာစကားမှမပြောဘဲ ငြိမ်တိတ်စွာ အိမ်ကိုပို့ပေးလေသည်။

အမုန်းတွေက သိပ်ပူတာပဲ။ သူကော အံ့ခန်းအမုန်းတွေကြောင့် ဘယ်လောက်ပူနေလဲ။ ပထမဆုံး ဝင်လာမိတဲ့ကိုယ်ချင်းစာစိတ်တစ်ခုဖြင့် အံ့ခန်း သူ့ကို မေးမိသွားသည်။

“နှစ်သက်အေးချမ်း ... ရှင် ကျွန်မကို ဘာလို့ကွာရှင်းမပေးတာလဲဟင်”

“အချစ်ပေါ့။ မင်းသိက အချစ်တိုတောင်းခံချွန်လင့်ချင်တဲ့အတွက် လက်ထပ်စာချုပ်ဆိုတဲ့ ကြီးလေးကို အားကိုးရတာလေ။ ကိုယ် အံ့ခန်းကိုချစ်လို့ မကွာရှင်းပေးနိုင်တာပေါ့ ...”

ဒါပေမဲ့ အခု ကိုယ်စဉ်းစားမိတယ်။ ကိုယ် အံ့ခန်းအပေါ်ထားတဲ့အချစ်က ဖြူစင်ပါရက်နဲ့ ဘာလို့များအဆိပ်သင့်ရတာလဲလို့။ သူ့သူကို ကိုယ် သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးလို့

လှန်မိတာ။ သူက ထိုသို့ရဲ့နောက်ကျောကို ရွယ်ထားတဲ့ ဘေးတစ်ချောင်း ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ သူ့ကို ကိုယ်ချင်းစာနိုင်စေမယ့် ခွင့်လွှတ်လို့မရဘူး။ အံ့ခန်းကတော့ ကိုယ်ကိုပိုမုန်းသထက် မုန်းနေပြီပေါ့နော်”

သူက ကားကို အိမ်နားမရောက်ခင်မှာ ရပ်လိုက်၏။ ပြီးတော့ အံ့ခန်းဘက်သို့ ကိုယ်ကိုလှည့်လာကာ ...

“ကိုယ် ဒီနားမှာပဲ ဆင်းနေခဲ့တော့မယ်။ မင်း အနေရစက်မှာ အဖြေရခက်မှာကို ကိုယ် မလိုလားပါဘူး”

သူက ကားပေါ်ကဆင်းလျှင် အံ့ခန်းကလည်း ကားမောင်းဖို့ နေရာချင်းချိန်ရန်အတွက် ကားပေါ်က ဆင်းလိုက်သည်။ ရင်ထဲက တအံ့ဆွေးဆွေး ခံစားချက်ကြီးကြောင့် နေရတာဟာ မွန်းကျပ်နေတာတော့ အမုန်ပင်။ အံ့ခန်း ဘာကိုဆုံးဖြတ်ရမှန်းကို နားမလည်တော့ချေ။ အံ့ခန်းက ကားပေါ်ထိုင်လိုက်ပြီးတော့မှ အံ့ခန်းကို ကြည့်နေသေးသည့် သူ့ကို မေးခွန်းတစ်ခု ထုတ်လိုက်လေသည်။

“ရှင်နဲ့ ကျွန်မက ဘယ်လိုပတ်သက်ကြသလဲဟင်”

အံ့ခန်း မေးခွန်းကြောင့် သူက ပြီးတယ်ဆိုရုံလေး ပြုံးသည်။ ပြီးတော့ ခပ်တိုးတိုးလေးသံဖြင့် ပြေပါသည်။

“အမျိုးတွေပေါ့တာ ... ကျေနပ်လား”

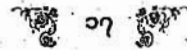
သူ့အခြေစကားကြောင့် အံ့ခန်း၊ ပြီးမိသွားလေသည်။

ပြီးတော့ ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ပြကာ ...

“Ok ... အိမ်ပြန်လို့ပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပဲ။ ရှင့်ကိုကျေးဇူး တင်ပါတယ် နှစ်သက်အေးချမ်း”

အံ့ခန်းက ကားမောင်းထွက်လာခဲ့လိုက်တော့သည်။ အံ့ခန်းကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့သူ့ကို အံ့ခန်းက အခုခန်းခံစားချက်တွေ နဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရပြီးပြီ။ အံ့ခန်းကို လက်ထပ်ခြင်းမှာ ဇူးစားဆို တာ မပါခဲ့။ ဒီလောက်မုန်းနေရက်နဲ့ ဒီအချိန်ထိ အံ့ခန်းအနားမှာ သူရှိနေရတာဟာ “ခန်းတော့ ဆန်းပါသည်။”

အကယ်၍သာ ကံကြမ္မာကြီးက သူ့နဲ့ အချစ်ဖြစ်ထွေး မယ်ဆိုရင် အံ့ခန်းရဲ့စိတ်ခံစားချက် ဘယ်လိုရှိမလဲလို့ အံ့ခန်းသိ ချင်လာပါသည်။

ညက စိတ်ပင်ပန်းမှုဒဏ်တွေကြောင့် စောစောအိပ် ပျော်သွားသော်လည်း စောစောတော့ မနိုးချင်တာကြောင့် ခွေခေါက် ပြီး အိပ်နေစဉ်မှာ အခန်းတံခါးကို တစ်ဖုန်းဖုန်းလာထုလေသည်။

“မမရေ ... မမရေ ထဦး။ ရှောင်ကိုက်နေပြီ။ မခန်း ဝင် လာပြန်နော်”

မခန်းက အခန်းတံခါးဖွင့်ဝင်လာလျှင် အံ့ခန်းက အိပ်နေရာက မထသေးဘဲ မျက်လုံးတွေမှိတ်ထားရင်းက မေးလိုက် လေသည်။

“ဘာရှောင်လဲလဲ။ အကယ်ဒမီရှောင်လား”

“အာ ... အကယ်ဒမီမရှောင်ဘူး။ မမရှောင်။ ဖေဖေ မမကို အကြီးကြီးပေါက်ကွဲနေတာ။ ချက်ချင်း ယောက်ျားပေးစား”

မယ်ဆိုပဲ။ ညကတည်းက သောင်းကျန်းနေတာ။ မခန်းကို မေးတော့ မမ ပင်ပန်းလာလို့ အိပ်နေပြီပြောလိုက်လို့ မမ ကို ညတွင်းခွင်း ကျိုင်မရှာတာနော်။ မမ ဘာတွေကျောက်ကံထားဘာလဲ”

ဟဲ့ ... ဗုဒ္ဓေါ့၊ ဘာကျော့ခံတွေလဲ။ အံ့ခန်းက ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြင့် အိပ်ရာထဲက ငေါတ်ခနဲထထိုင်ကာ မေးချတော့သည်။

“ဘာလဲ ... ငါ ဘာခုမလုပ်ပါဘူး။ ဖေဖေက ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“မသိဘူး မမရေ။ ညကလည်း အပီသောင်းကျန်းနေတယ်။ အခု မိုးလင်းတော့လည်း ပုန်းတစ်လုံးနဲ့ ဘယ်သူ့ထော့ဆီ ဆက်နေမှန်းလဲ မသိဘူး။ မမကိုလည်း အကြီးအကျယ် ကောနေတာနော်”

အံ့ခန်းကို ဖေဖေက ဘာတွေအခါသဖြစ်ရတာလဲ။ အံ့ခန်းလည်း ဘာမှစောင်းလဲမရှိပါဘူး။ ဘာမှန်းခင်းစားမရော့ဖြင့် ပန်းတစ်ချက် တွန့်လိုက်ရင်းက ...

“မသိပါဘူးဟာ။ ဟင်းသားကြီးက ဘာပြန်မလို့လဲ မသိဘူး။ မျက်နှာသစ်ပြီးမှပဲ ဘောက်လာခဲ့တော့မယ်”
“ပြီးရော ... မြန်မြန်လည်း ဆင်းလာခဲ့ဦးနော်”

မခန်းက ထွက်သွားလေတော့မှ အံ့ခန်းက ပျင်းကြောတစ်ချက်ဆန့်ကာ သမ်းဝေရင်း အိပ်ရာမှ ထလာခဲ့သည်။ ဖေဖေက ဘာချားချမလို့လဲ မသိဘူး။ မနေ့က ပင်ပန်းထားတဲ့စိတ်တွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး မှေလိုက်၍ နေရတာကတော့ နည်းနည်းအဆင်ပြေပါသည်။ အံ့ခန်းက မနေ့ကကိစ္စကို မတွေးတော့ဘဲ ရေချိုးခနဲဆင်ကာ မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ပြီးတာနဲ့ တစ်ခါတည်းရေချိုးလိုက်တော့သည်။ ရေမြန်ရေစက်မှားတွေရဲ့ ဆိုးကြိုနှုတ်ဆက်မှုကြောင့် အံ့ခန်းရဲ့ စိတ်တွေဟာ လန်းဆန်းသွားလေတော့သည်။

ဒီနေ့ ဘယ်မှလဲ သွားချင်စိတ်မရှိတာကြောင့် မျက်နှာကို သနပ်ခါးညက်ညက်လေး ဆွေးလိမ်းကာ ပါးကွက်၊ ကွက်လိုက်၏။ ပြီးရင် ကာတွန်းကွက် ချည်သားရှုပ်နဲ့ ဘောင်းဘီဝမ်းဆက်ကို ဝတ်ဆင်ကာ ဆံပင်တွေကို ဘီးကုပ်ဖြင့် ပင့်တွယ်တင်ထားပြီး ဆောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့လေသည်။ ဖေဖေတော့ နားတောင်ရင်း breakfast စားရမှာဖြစ်၏။

“လာစမ်းပါဦး စွမ်းအံ့ခန်း။ ညည်း ဒီကိုကြွလာဖို့ တော်တော်ကို စောင့်လိုက်ရတယ်”

“အဟဲ ... ဖေ ... မော့နင်း။ ဘာခိုင်းစရာရှိလို့လဲဟင်။ သမီး breakfast စားလိုက် ...”

“တော် ... ဘာမှမစားနဲ့။ ငါ့မျက်နှာကို အိုးမဲသုတ်တဲ့ သမီး။ နင် တော်တော်မှိုက်လုံးကြီးတယ်။ တောက် ... ရွေးထက်စိုက်တဲ့ သမီး”

ဟယ် ...။ အဖေက တကယ်ကြီး ခေါက်ကွဲနေတာ ပဲ။ အံ့ခန်းကို ရေရေလည်လည် ခေါက်ကွဲနေတာဖြစ်သည်။ အံ့ခန်း ဘာလုပ်မိလို့လဲ။ ဖေဖေရဲ့ဒေါသကို ထိန်းသည့်အနေနဲ့ မေမေက ဝင်ဆွဲရလေသည်။

“ကဲပါ ... ကိုမိုးရယ်။ သမီးကို အဲဒီလောက် မဆူပါနဲ့။ သူလည်း ကလေးမှ မဟုတ်တော့တာ။ လာ ... လာ ... သမီး။ breakfast စားမယ်”

မေမေက အံ့ခန်း လက်ဆွဲကာ ဒိုင်းနင်းရွမ်းထဲခေါ် လာလျှင် ဖေဖေကပါ နောက်တလိုက်လာကာ ပြောလို့မပြီးဖြစ် နေ၏။

“အံ့ခန်း ... နင့်မှာ သတ္တိတွေ သိပ်ရှိနေတယ်ပေါ့။ အဲဒါ ဆိုလည်း ဘာလို့ အိမ်ပြန်လာသေးသလဲဟမ်”

ဘာတွေလဲကွာ။ အံ့ခန်းက နားမလည်စွာဖြင့် ဖေဖေ ကို မေးရလေသည်။

“ဖေဖေ ... သမီး ဘာလုပ်မိလို့လဲ”

“ဘာ ... ဘာလုပ်မိလို့လဲ။ နင် ... ဟင်း ... ကွာ ... ပန်း ခင်းသမီး။ မိဘမျက်နှာကို အိုးမဲသုတ်ပြီးမှ ဘာလဲလာမေး နေရတယ်။ ငါ သိပ်ရှက်တယ်။ ဒီကိစ္စကို အပြတ်ဖြတ်ချင် လွန်းလို့ကို ခေါ်ထားတာ။ ဘယ့်နယ်ကွာ ... စော်စော် ကားကား”

“ဒုက္ခပါပဲ ... ဖေဖေရယ်။ သမီး ဘာများလုပ်မိလို့လဲ။ ကိုယ့်ဘာသာ အေးအေးနေတာပါ”

“ထောင့်စမ်း ... အံ့ခန်း။ နင့်ကို ယုံမိတာ ငါးပါးကိုမှောက် နာပဲ။ ဘယ့်နယ်ဟယ်။ နင် မြန်မာမိန်းကလေးဆိုတာ ခေါင်းထဲထည့်”

ဒုက္ခပါပဲ။ မေမေကပါ ကောနေပြန်ပြီ။ အံ့ခန်းက ဘာဆိုတာမှနားမလည်တော့စွာဖြင့် ခေါင်းကုတ်ရင်းက ညည်းညည်း ညာညာလေသံဖြင့် ...

“မေမေ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ။ ဘာမှန်းမသိဘဲနဲ့ သမီးက ဘာမှဖြေရှင်းချက်ပေးလို့ မရဘူး။ ဖေဖေနဲ့ မေမေ သမီး ကို ဘာဒေါသဖြစ်နေတာလဲ”

“အေး ... နင်က ဟန်ဆောင်ကောင်းနေသေးတယ်။ ဒီမှာ အံ့ခန်း။ မနေ့က စမ်းချောင်းက တိုက်တစ်တိုက်ပေါ်က နေ နင် ဘယ်သူနဲ့အောက်ဆင်းလာတာလဲ။ အဲဒီကို ဘာ သွားလုပ်တာလဲ”

ဟာ ... သေပြီ။ မနေ့က ... မနေ့က အံ့ခန်းတို့ကို မြင်ခဲ့တယ်ပေါ့။ ဘုရားရေ ... အံ့ခန်း ဘာရှင်းပြရတော့မလဲ။

“မိဘက ငါ့သမီးလေး တော်လှ တော်လှ ယုံလိုက်ရတာ။ အခုတော့ နင်က ...။ ငါ မပြောလိုက်ချင်ဘူး။ နှစ်သက် ဆိုတဲ့ကောင်လေးကလည်း ဘာသဘောလဲ။ နင်တို့လေ ...”

“မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်ဘူး ... နေ့နဲ့ မေ။ သမီး ရှင်းပြ ...”

“တော်တော့ အံ့ခန်းနဲ့ ညည်း ငါတို့ကို ဘာမှဆက်မပြော နဲ့တော့။ အခု ဟိုမိသားစုကိုလည်း ခေါ်ထားပြီးပြီ။ နင် တို့ကို အမြန်လက်ထပ်ပေးရမယ်။ တော့က ... ငါလေ နင်ကို အသေရိုက်သတ်ပစ်ချင်တယ် သိလား။ ငါ့သူငယ် ချင်းတွေရှေ့မှာပါ ငါ ခွေးဖြစ်ခဲ့တာ။ ဖခေက ဒါသမက် လေဆိုပြီး ပြောခဲ့ရတယ်။ ဟိုကောင်လည်း လာပစေဦး။ နင်တို့ကို မိဘတွေစီဆုံးပေးဖို့ ပြောခဲ့တုန်းကတော့ ငြင်း ပြီး အခု လူမမြင်တဲ့နေရာ သွားနေကြတယ်။ တယ် ... နင် သေတော့မယ်”

“ဖေဖေရယ် ... တော်ပါတော့။ ဟိုမှာ တော်တော်တို့ ရောက်ပြီ”

ဖေဖေက မခန်း တားမြစ်မှုကြောင့် စကားစပြတ် သွားကာ အိမ်ရှေ့ထွက်သွားလေသည်။ ခေမေက အံ့ခန်းရဲ့ခေါင်း ကို အသာပုတ်ကာ ...

“လူကြီးတွေကို ဒုက္ခပေးစမ်းနဲ့ အံ့ခန်းရယ်။ ညည်း ပြဿနာမရှာနေနဲ့နော်။ ညည်းအဖေက ရက်လည်းရက် ခေါသလည်း ဖြစ်နေတာ။ မခန်း ... နင်အစီမကို ချော မော့ပြီး သေချာပြောဦး။ ငါ တကယ်စိတ်ညစ်တယ်”

ခေမေကပါ ထွက်သွားလေလျှင် အံ့ခန်းက အရှူး တစ်ပိုင်း ဖြစ်ရလေသည်။ အံ့ခန်း ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမလဲ။ လူကြီး တွေရဲ့စိတ်ထဲမှာ တိုက်ခန်းကနေ အတူတူဆင်းလာတဲ့ သူနဲ့ အံ့ခန်းကို တစ်မျိုးတစ်မည်တွေ ထင်မှတ်ကုန်ကြပြီ။ အဖြစ်မှန်တွေ ကိုကော နားကျပါးကျ နားလည်ဖို့ ဘယ်လိုရှင်းရတော့မလဲ။

“အံ့ခန်း ... ထွက်လာခဲ့စမ်း”

ဖေဖေရဲ့အော်သံဝါဝါကြီးက ပျံ့လွင့်လို့လာလျှင် အံ့ခန်းဟာ ဆတ်ခနဲတောင် တုန်သွားရသည်။ ဟင့်အင်း ... အံ့ခန်း ဘယ်လိုမျှက်နှာနဲ့ ထွက်တွေ့ရမှာလဲ။ အားလုံးရဲ့တစ်မျိုး သော အကြည့်တွေကို အံ့ခန်း မရင်ဆိုင်နိုင်ဘူး။

“မမ ... လာပါ။ ဖေဖေ ပိုဒေါသထွက်နေလိမ့်မယ်။

ဒါက သွေးပူတုန်းမို့ ဖေဖေက စိတ်ဆိုးနေတာပါ။ လူကြီး တွေက မမနဲ့ ကိုနှစ်သက်ကို သဘောတူပြီးသားပဲ။ ဘာ မှ ... စိတ်မပူနေပါနဲ့”

www.burmeseclassic.com

“ငါ သေသာသေလိုက်ချင်တော့တယ် မခန်းရယ်။ မဟုတ်ဘူး ... ဒုက္ခပဲ”

“ကဲပါ ... လာပါ မမရယ်။ ဖေဖေခေါ်နေပြီ။ သွားရအောင်နော်”

အံ့ခန်းတို့ ထူမ၊ ရှိ အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းကို တွဲထွက်လာခဲ့လေသည်။ ရှက်လွန်း၍ ခေါင်းတောင်ပေါ်ရဲတဲ့ ခပ်ငုံ့ငုံ့နေနေသော အံ့ခန်းကို သူကလည်း တစ်ချက် လှမ်းကြည့်လေသည်။

“ဒီမှာ ... မင်းတို့နှစ်ယောက် မဟုတ်တာတွေ ဟုတ်တာတွေ ငါတို့ကို လာဖြေရှင်းခနေနဲ့။ မင်းတို့ကို ငါ သတ်ပစ်ချင်လောက်အောင် ဒေါသထွက်နေတာ။ မင်းတို့အမြန်ဆုံး လက်ထပ်တော့၊ ဒါပဲ ငါပြောမယ်”

“ဟို ... ဟို ... ဦး ... ကျွန်တော်တို့ ရှင်း ...”

“တိတ်စမ်း ... မင်း ပါးစပ်ပိတ်တော့။ နှစ်သက်အေးချမ်း ... မင်း ယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား။ မင်း ဒီစကားပြောတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ လက်မထပ်ဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား”

“ဟို ... မဟုတ် ... မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျား။ ဟိုလေ ... ကျွန်တော် ဦးကို ဘာပြောရမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး”

သူကလည်း ဘာပြောရမှန်း မသိတော့ချေ။ အံ့ခန်းတို့ အခြေကမှ တကယ့်ကို ဆုပ်လည်းစူး စားလည်းရူး အခြေအနေဖြစ်၏။ အံ့ခန်းနဲ့ သူ့ကို အတူမြင်လိုက်ရတဲ့ပုံစံက အဖေနဲ့ အမေအတွက် ဒေါသဖြစ်ရာ အနေအထားဖြစ်၏။ ပြီးတော့ အတွေးတွေက တစ်မျိုးထင်စရာတွေ ဖြစ်ကုန်ရုံတင်မက ဖေဖေ မိတ်ဆွေတွေကပါ အံ့ခန်းတို့ကို မြင်သွားတဲ့အခါကျတော့ အံ့ခန်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကော အားလုံးအတွက်ကော ထိခိုက်သွားစေနိုင်ပါသည်။ ဘာလုပ်ရမလဲ။ ဘယ်လိုမှ ရှင်းလို့မရအောင်ကို ရှုပ်နေတဲ့ ကိစ္စအတွက် အံ့ခန်းတို့က တကယ် လက်ထပ်ရတော့မှာတဲ့လား။

သူနဲ့ဆေးအောင်ပြေးလေ နီးလာလေ ဖြစ်လာတာက တော့ ကံကြမ္မာရဲ့ အရက်စက်ဆုံး ဖန်တီးမှုဖြစ်ပါသည်။

“မင်းတို့ ဘာမှမပြောနဲ့။ ငါတို့ဘာသာ စိစဉ်မယ်။ လူကြီးတွေစိစဉ်တာကို မင်းတို့ လက်ခံ၊ ဒါပဲ”

ပေးပေးက အပြတ်ဆိုလေလျှင် အံ့ခန်းတို့တင်မက ထျန်တဲ့သူတွေပါ ဘာမှမပြောကြတော့ချေ။ သူနဲ့ အံ့ခန်းက လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်ပြီးရင် ...။ အို ... မဖြစ်ရဘူး။ အံ့ခန်းသူ့ကို လက်မထပ်နိုင်ဘူး။

“ဖေဖေ ... သမီးနဲ့သူ စကားခဏပြောခွင့်ပြုပါ။ သမီးတို့ တိုင်ပင်ပါရအေဦး”

www.burmeseclassic.com

“အေး ... သွားပြော။ နင်တို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကတော့ ပေးကို ပေးအားမှာ”

ဖေဖေတို့ဆီက ပါမယ်ယူပြီးသည့်နောက် အံ့ခန်းထဲ သူနဲ့အတူ ခြံထဲဆင်းလာခဲ့ရတော့သည်။ အံ့ခန်းထက်တောင် အံ့တော့ဩနေသော သူက အံ့ခန်းထက်အရင် ဒီမေးခွန်းကိုမေးလေသည်။

“အံ့ခန်း ... ဘာတွေဖြစ်ထုန်တာလဲ။ ဦးက တကယ်ပဲ ကိုယ်တို့ကို တွေ့လိုက်တာပေါ့။ အဲဒါ ကိုယ်တို့ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ”

“အခြေအနေတွေက ရှင်နဲ့အံ့ခန်း မယူလို့မရဖြစ်နေတဲ့ သဘောမှာရှိနေတယ်။ ဒုက္ခပါပဲ။ ပြဿနာကြီးတစ်ခုပြီး မယ် မကြဲသေး နောက်တစ်ကျင့်ပေါ်လာပြန်ပြီ။ ရှင် ဘယ်လိုလုပ်မယ် စဉ်းစားထားလဲ”

အံ့ခန်း မေးခွန်းကြောင့် သူက အံ့ခန်းတို့ စိုက်ကြည့်သည်။ ပြီးကော့ တိုးသုံးသုံးလေးသဖြင့် ပြောလေသည်။

“ကိုယ်က အံ့ခန်းကို ချစ်နေတဲ့သူပါ။ ကိုယ် ဘယ်ငြင်းချင် ပါ့မလဲ။ အခြေအနေက အံ့ခန်းအတွက် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေတယ် ဆိုရင်တော့ ကိုယ် ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ပြောပါ”

ကျစ် ... စိတ်ညစ်တာပဲ သိတယ်။ တကယ့်ကို ဒုက္ခနဲ့ ငါနဲ့ နပန်းဖက်သတ်နေရတာမျိုးဖြစ်၏။ အံ့ခန်းနဲ့သူက စကတည်းက လက်ထပ်ထားတာ။ အခု ကွာပေးပါဆိုတော့လည်း လူကြီးတွေ စီစဉ်ပေးမှုကြောင့် သူနဲ့လက်ထပ်ရပေဦးမည်။ ဘယ် လမ်းကသွားသွား ဒီဘူတာပဲ လာဆီကနေတဲ့ တိုက်ဆိုင်မှုကို အံ့လည်းဩရသလို စိတ်လည်းကုန်လှပါသည်။ ဒီအချိန်ကျမှတော့ အံ့ခန်း ဘာခွမ်းနိုင်တော့မှာလဲ။ အံ့ခန်းဘက်က လက်လျှော့လိုက် ရတော့မည့် အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဘဝတစ်ခုလုံးစာအတွက် သူနဲ့လက်တွဲနိုင်ဖို့ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ရဲ့လားလို့ စဉ်းစားရမည့်အချိန် တာလသို့ ရောက်လာပေပြီ။

အံ့ခန်းသည် အဖွင့်မပြတ်နိုင်သေးတဲ့ ကံကြမ္မာကို သူ့အချစ်နဲ့ယှဉ်ပြီး အလောင်းအစား လုပ်ကြည့်လိုက်ချင်သေး သည်။ ခေါင်းထဲမှာ လက်ခနဲ သေါ်လာသော idea နဲ့အတူ သူ့ ကို စိန်ခေါ်လိုက်လေ၏။

“ဒီမှာ ... နှစ်သက်အေးချမ်း၊ နင် ငါ့ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ သေချာတယ်နော်”

“နှစ်ခါပြန်မေးဖို့မလိုတဲ့ မေးခွန်းပါ။ လုံးဝသေချာတယ်”

“အိုကော ... ဒါဆိုရင် နင်နဲ့ငါ လက်ထပ်ဖို့အတွက် အဲ ဘောရီး၊ နင်နဲ့ငါ လူကြီးတွေ စီစဉ်ထားတဲ့ လက်ထပ်ဖို့”

www.burmeseclassic.com

ကိစ္စကို ငါ့ဘက်က လက်ခံလာဖို့အတွက် နှင် ငါ့ကို Surprise တစ်ခု ဖန်တီးပေးရမယ်။ ငါ့ဘက်က ဟန်တောင် မဆောင်နိုင်ဘဲ ဟယ်ခနဲ ဖြစ်သွားအောင် အံ့ဩခဲတယ် ဆိုရင် နှင့်ကို ငါ လက်ခံမယ်”

သူ့ထံ အံ့ဩအံ့ဩအံ့ဩအံ့ဩ အံ့အားသင့်သွားဟန်ဖြင့် အံ့ဩကို ဟုတ်ရဲ့လားဆိုတဲ့ ပုံစံဖြင့် ပြုကြည့်သည်။ အံ့ဩက မွဲပြုံးတစ်ချက် ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူဆိုသူနဲ့မှ လက်ထပ်စေချင်လှ သော ကံကြမ္မာနဲ့ အလောင်းအစားလုပ်ရတာဟာ ရင်ခုန်စရာတော့ ကောင်းပါသည်။

“လက်ခံမယ်ဆိုတာ သေချာတယ်နော်”

“ဪ ... ခက်ပါ။ ငါ စကားကိုနစ်နာပြောဘူး။ နှင် သာ ငါ့ကို ဆပ်ပရိုက်စ်တစ်ခု ဖန်တီးပေး။ ငါ တကယ် အံ့ဩရင် လက်ခံမယ်။ အချိန်ကာလ သတ်မှတ်ချက်က တော့ တစ်ပတ်အတွင်းပေါ့။ ဘယ်လိုလဲ။ ဒါ ငါ ကံကြမ္မာ ကို လောင်းကြေးထပ်လိုက်တာပါ။ ...

နှင်နဲ့ ငါက စကားတည်းက အဆင်မချောခဲ့ပေမယ့် လက်ထပ်ထားပြီးပြီလေ။ ဒုတိယအကြိမ် လက်ထပ်ဖို့စီစဉ် ခြင်းခရာတယ်ဆိုတော့ ကံကြမ္မာကိုက နှင်နဲ့ ငါ့ကို သိပ်ပေး စားချင်ပုံပေါက်တယ်။ ဒါကြောင့် လက်ခံသင့် မသင့်ကို

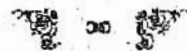

နှင်ရဲ့ လှုပ်ဆောင်ချက်က ကြမ္မာနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်ဖို့ စဉ်းစားလိုက် တာ။ တစ်ပတ်အတွင်း ငါ့ဘက်က ဟယ်ခနဲဖြစ်ပြီဆိုရင် ငါ လက်ခံလိုက်တော့မယ်”

အံ့ဩနန်းရဲ့ စကားတွေကြောင့် သူက တစ်ခုခုကိုတွေ့ နေဟန်ပေါက်သည်။ ပြီးတော့မှ ခေါင်းတစ်ဆတ်ဆတ်ညိတ်ကာ ... “ကိုယ့်အချစ်က အံ့ဩအံ့ဩအံ့ဩ အံ့ဩစရာအကောင်းဆုံး ဖန်တီးမှုပဟုတ်တဲ့ ဖြစ်တည်မှုပါ။ ဒီလောင်းကြေးအတွက် ကိုယ် ရအောင်ကြီးစားမယ်” “ကောင်းပြီ ... ကျွန်မ စောင့်ကြည့်မယ်။ မအံ့ဩဘူးဆို ရင်တော့ အားလုံးဆုံးသွားပြီ”

အံ့ဩစုတစ်ခု ဖြစ်တည်ဖို့အတွက် အခြေခံအကြောင်း တရားဟာ ဘာမှန်းမသိပေမယ့် အံ့ဩနန်းလည်း နောက်ဆုံးအဖြေကို ကြိုတင်သိချင်မိနေပါသည်။

နှစ်သက်သည် နေ့နေညည စဉ်းစားနေသည်မှာ အခန်းအံ့ဩသွားအောင် ဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုတာပဲဖြစ်သည်။ အခန်း ပြောသလိုပင် သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကံကြမ္မာက အရမ်းသဘောတူ သည်ထင်၏။ သူဟာ အခန်းကို လုံးဝကြီးစားလို့ မရတော့ဘူး လို့ ထင်လိုက်တဲ့အချိန်မှာပဲ အခန်းဖေဖေက သူတို့တိုက်ခန်းက နေ အတူဆင်းလာတာကို မြင်လိုက်ရ၍ အတင်းပေးစားဖို့ စိစဉ် လေတော့သည်။ အဲဒါဟာ သူ မဟန်တီးပါပဲ ရောက်လာတဲ့ ကံကြမ္မာရဲ့လက်ဆောင်ပဲ ဖြစ်လေသည်။

ပြီးတော့ ဝမ်းသာစရာက သူ့သာ အခန်း အံ့ဩစေ အောင် ဖန်တီးနိုင်လျှင် သူ့ကိုလက်ခံမည်တဲ့။ ခက်နေတာက အခန်း အံ့ဩအောင် သူ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာကိုဖြစ်သည်။

ဒီတစ်ခါတော့ သူ့ ဘယ်သူ့ ဆီက အကြံဉာဏ်ကိုလည်း မယူခဲ့ပေ။ တစ်ခါသော့ပီး ပျဉ်းမီးနားလည်ထားသော သူ့ဟာ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းနဲ့ပဲ အခန်းရဲ့လက်ခံမှုကို ပိုင်ဆိုင်ချင်လေသည်။

ဒီနေ့ပါနဲ့ဆို နှစ်ရက်တာအချိန်က ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်သည်။ ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ဒီကိစ္စနီကာက ထွက်မလာသေးတော့။

“ဟဲ့ ... နှစ်သက်၊ ဘာတွေ ဒီလောက်တောင် အတွေးပွားနေရတာလဲ။ ဒီနေ့ည အခန်းတို့ဆီသွားပြီး ရှိတယ်နော်”

တော်တော်စကားကြောင့် သူက တော်တော်သက်ကို လည်ပြန်လှည့်ကြည့်ရင်း ...

“ခင်ဗျာ ... ဘာလို့လဲ တော်တော်။ ကိစ္စရှိလို့လား။”

“ဟယ် ... နှစ်သက်၊ နင် ဒါထောင်မသိဘူးလား။ ဒီနေ့က အခန်းမွေးနေ့လေ။ ညကျရင် အိမ်မှာတစ်ခုခုလုပ်စားကြမလို့ဆိုပြီး တော်တော်တို့ကို ခေါ်ထားတယ်။ မင်း လိုက်ခဲ့မယ်မှလား။”

“ဟင် ... ဟုတ်လား။ ဒီနေ့က အခန်း birthday လား။ ကျွန်တော် မသိဘူး တော်တော်ရ။ ဪ ... ဒါနဲ့ အခန်းက ကျွန်တော့်ကိုမှ မဖိတ်တော့။ ဘယ်လိုလိုက်လို့ရမှာလဲ။ ပြီးတော့ ... ဟို ... အဟံ ... ကျွန်တော် ဦးစွမ်းနီကို ကြောက်တယ်ဗျ”

သူ့စကားကြောင့် တော်တော်က သဘောတကျဖြင့် တပားပား အော်ရယ်ကာ ...

“ဟယ် ... ဖြစ်ရလေ နှစ်သက်ရယ်။ နင်တို့ကို အစ်ကိုကြီး ဖြစ်သွားလို့ လက်ထပ်ဖို့ အစီအစဉ် ဖြစ်သွားတာ။ သူ့ကို ကျေးဇူးတောင် တင်ရဦးမှာ။ ဒီအတိုင်းသာဆို နင်တို့က ဇာတ်မျှော်ကြီး ဖြစ်သွားတော့မှာ ...

ဒီည လိုက်ခဲ့ပါ သားရယ်။ အခန်းကတော့ မင်းကို by name ကြီးနဲ့တော့ ဘယ်ဖိတ်ပါမလဲဟဲ့။ သူက နဂိုကတည်းကမှ မင်းကိုကြည့်တာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ဒါပေမဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ။ သူ မင်းကို ဘာမှပြောလို့မရဘူး။ အစ်ကိုကြီး ရှေ့မှာ မင်းက သူ့သမက်လောင်း ဖြစ်နေပြီလေ”

အခန်းရဲ့မွေးနေ့တဲ့။ သူ လိုက်တော့ လိုက်ချင်သည်။ ဒါပေမဲ့ အခန်းကို surprise ဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်သေးဘဲနဲ့ သူ မျက်နှာမပြချင်။ ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲ။

“နှစ်သက် ... လိုက်ခဲ့မယ်မှလား။”
တော်တော်အမေးကို သူက ခပ်မဲ့မဲ့ မျက်နှာနဲ့ပဲ လှမ်းဖြေလိုက်ရသည်။

“မလိုက်တာ့ပါဘူးဗျာ။ အခန်းက ဖိတ်မဖိတ်တာ”

အံ့ခန်းဆွေးနေ့နဲ့ အိမ်မှာ ဟော့ပေါ့လုပ်စားကြတာ ဖြစ်သည်။ မခန်းတို့စုံတွဲ၊ တော်တော်တို့စုံတွဲတို့က အထူးစည် သည်အဖြစ် မိတ်ကြားထားတာဖြစ်သည်။ တော်တော်နှင့် ဦးအေး ချမ်း ရောက်လာတော့ ပါမလာသည် ဟိုတစ်ယောက်ကို သတိ တော့ ရမိသွားသည်။ အံ့ခန်းမွေးနေ့ကို ဘာလို့မလာပါလိမ့်။

“အံ့ခန်းရေ ... HAPPY BIRTHDAY ။ ရော့ ... ချစ်တူမ လေးအတွက် လက်ဆောင် ...

နှစ်သက်ကတော့ လိုက်မလာဘူး သမီးရေ။ သူ့ကို မဖိတ်လို့တဲ့”

အမယ် ... သူကများ ကြီးကျယ်လို့။ အံ့ခန်းက သူ့ကို ဘာကိစ္စ ဖိတ်ရမှာလဲ။

“ဟဲ့ ... သမီး အံ့ခန်း။ ညည်းကောင်လေး နှစ်သက် မပါ ပါလား။ အေးချမ်း ... မင်းသား မပါဘူးလား”

ဖေဖေက လှမ်းဆေးလေတော့ အံ့ခန်းက ဦးအေးချမ်း မဖြေခင် အသည်းအသန် ဝင်ပြောရလေသည်။

“ဟို ... ဟို ... သမီး ဖိတ်ဖို့မေ့သွားတာ ဖေဖေ။ နောက် ပြီး ဒီပွဲလေးက မိသားစုပွဲနဲ့ သူ့ကို တမင်မခေါ်တာ”

“ဟဲ့ ... ဘာလဲ။ နှစ်သက်ကလည်း မိသားစုပဲလေ။ ညည်းနဲ့လက်ထပ်မယ့် ခင်ပွန်းလောင်း။ အေးချမ်းရဲ့သား လေ။ အဲဒါ မိသားစုပေါ့ဟဲ့။ ဟင် ... ဒီကောင်မလေးက တော့၊ တော်ဝင်ကလည်း နှစ်သက်ကို တစ်ခါတည်းခေါ် လာတာ မဟုတ်ဘူး”

“ငါတို့က အပြင်က တစ်ခါတည်းတန်းလာလို့ကွ။ အဲဒါ ကြောင့်”

ဦးအေးချမ်းက စိနည်းလွတ်ပြေလိုက်လျှင် ဖေဖေနဲ့ ဖေဖေက အံ့ခန်းကို ဖုန်းဆက်ပြီး လှမ်းခေါ်ခိုင်းလေသည်။ အံ့ခန်းက ငြင်းဖို့လုပ်တုန်းမှာပဲ ဖုန်းတကောက ဝင်လာလေသည်။ ဟယ် ... တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်။ အံ့ခန်းက Excuse me လုပ်ကာ ဧည့်ခန်းအပြင်ဘက်ထွက်၍ ဖုန်းနားထောင်လေရသည်။

“ဟယ်လို့”

“HAPPY BIRTHDAY အံ့ခန်း။ အံ့ခန်းတို့ခြေရှေ့မှာ ကိုယ် ရောက်နေတယ်။ ခဏလောက် ထွက်လာပေးပါလား”

www.burmeseclassic.com

“ဟင် ... အိမ်ထဲဝင်လာလေ။ အားလုံးက ရှင့်ကိုစောင့်နေတာ”

“please ခဏလေး ထွက်ခဲ့ပေးပါ။ မွေးနေ့ရှင်ကလည်း ဒါလေးတောင် မလိုက်လျော့ဘူးလား”

အခန်းထဲ စကားကြောဆက်ရှည်နေမှာ စိုးတာကြောင့် ခဏစောင့်ဆိုပြီး ခြံထဲဆင်းလာခဲ့တော့သည်။ သူ့ကိုခြံတံခါးဖွင့်ပေးပြီးနောက်မှာ ...

“လာလေ ... အိမ်ထဲဝင်”

“ဒါ အခန်းအတွက် present ။ ဒီလက်စွပ်လေးက ကိုယ့်တို့လက်မှတ်ထိုးတဲ့နေ့တုန်းက ပေးမလို့ ရည်ရွယ်ထားတာ။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် မပေးဖြစ်ခဲ့ဘူး။ လက်ခံပေးပါနော်”

အခန်းက သူ့ဆေးတဲ့ကတ္တီဝါဘူးလေးကို ယူလိုက်သည်။ ပြီးတော့ အိမ်ထဲပဲ ခေါ်ရလေသည်။

“ကဲ ... လာပါ။ အိမ်ထဲဝင်တော့”

“အခန်း ... ခဏလေး”

ကျန် ... ဒီလူကတော့ ဒုက္ခပါပဲ။ အခန်းထဲ အရစ်တက်နေသောသူ့ကို ပေးဆောင်စောင်း ထမ်းချက်ကြည့်လိုက်ကာ ...

“ဘာလဲဟာ။ ဘာပြောမလို့လဲ”

“အခန်းကို အံ့သြသွားအောင် ကိုယ်ဖန်တီးတော့မယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဆန္ဒက ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ တကယ့်ကို ဖြူဖြူစင်စင်လေး ဖြစ်လာတာနော်။ အခန်း လက်ခံနိုင်ပါစေလို့ ကိုယ်ဆုတောင်းပါတယ်”

ဘယ်လိုပါလိမ့်။ တစ်မျိုးပါလားကွယ်။ အခန်းက သူ့ ဘာများလုပ်လေမလဲ။ ဘာပဲ surprise ဖြစ်အောင်လုပ်လုပ် အံ့သြသွားလို့ စိတ်သွင်းထားလိုက်ပြီဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သူ့ ဘာများလုပ်လိမ့်မလဲလို့ စိတ်ဝင်စားမိသွားသည်။

“အခန်း ... HAPPY BIRTHDAY ဝါ”

အဲဒီအပြောနဲ့အတူ သူ့က အခန်းရဲ့လက်ကို ဆောင်ခနဲဆွဲလိုက်စဉ်မှာပင် ပါးတစ်ဖက်က ငွေးမနဲဖြစ်သွားသည်။ စံထွန်ပိုင်းမျှလောက်သော အထိအတွေ့ တစ်ခုရဲ့ဖြားယောင်းမှုက ရင်ထဲမှာ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်စေသည်အထိ ခံစားရပါသည်။ အခန်းက ရှက်လန့်ထကြားဖြင့် သူ့လက်တွေကို ဆောင်ရုန်းပစ်ကာ ...

“ဟယ် ... နင် ...”

အနွေးဓာတ်က ကင်းလွတ်သွားချိန်မှာ အခန်းဟာ ရှက်နေတာနော်။ ပြီးတော့ တကယ်ကို မထင်မှတ်လောက်အောင် အဲဒါးသင့်ရတာကြောင့်တွေ့ပါ ရောထွေးကာ သူ့အရှေ့ကိုထွက်ပြေး၍ အိမ်ထဲသို့ အပြေးဝင်လာရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“ဟဲ့ ... ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ဟို ... ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ အပေါ်ထပ်မှာ အံ့ခန်း ဖယောင်း
တိုင်မီး မမှုတ်ခဲ့ဘူးလားလို့။ အဲဒါ သွားကြည့်မလို့”

ပါးစပ်ထဲရှိတာ လျှောက်ပြော၍ အပေါ်ထပ်သို့
ပြေးတက်လာခဲ့လိုက်တော့သည်။ အိမ်ခန်းထဲရောက်မှ အံ့ခန်းသည်
တဒိန်းဒိန်းဖြင့် ခုန်ပေါက်ကြွတ်ကန်နေတဲ့ ရင်ခုန်သံတွေထဲ နားမ
ဆင်ရဲစွာဖြင့် ရင်ဘတ်ကို လက်နဲ့ဖိထားရလေသည်။ သူ အခုလို
မျိုးကြီး လှုပ်လိမ်မယ်လို့လည်း နည်းနည်းလေးတောင် မထင်ခဲ့
မိတာကြောင့် အံ့ခန်း ဘယ်လိုမှ ကာတွယ်ချိန်မရလိုက်ချေ။
ဟယ် ... ဆိုတဲ့ အာမေဗိုတ်က ထွက်သွား၍ ရင်ခုန်သံတွေက
ဗရမ်းဗတာ ကြိပြန့်ကုန်တော့သည်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဖုန်းလာလေလျှင် နံပါတ်ကြည့်လိုက်
တော့ သူ ဖုန်းဖြစ်လို့နေ၏။ အံ့ခန်း ဘယ်လိုလုပ်ရပါ။ အံ့ခန်းက
ဖုန်းမကိုင်သေးဘဲ သူ့ပေးတဲ့ လက်စွပ်ဘူးလေးကို ခုတင်ပေါ်လှမ်း
ပစ်တင်လိုက်ပြီးမှ ဖုန်းနားထောင်လိုက်လေသည်။

“အံ့ခန်း ... ဘတ်ဒေးကစစ်တ စိတ်ဆိုးလို့ မရဘူးနော်။
ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ပထမဆုံး ဖြစ်လာတဲ့ဆန္ဒကို မြတ်ခြတ်နိုးနိုး
နဲ့ အကောင်ထည်ဖော်လိုက်တာပါ။ ဟို ... အံ့ခန်း အံ့ဩ
သွားတယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိပါတယ်။ အဲဒီတော့ ထိုယုံကို
လက်ခံတယ်ပေါ့နော်”

ဂျီအက်စ်အမ်ရဲ့ wave တွေထဲမှာ သကြားဓာတ်တွေ
ပါဝင်နေတာနေသလားလို့ဟောင် ထင်မှတ်ချင်စရာပေ။ အံ့ခန်း
နားထဲမှာ ဘာလို့ နားဝင်ချိန်နေမိတာပါလိမ့်။ အံ့ခန်း သူ့ကိုလက်
ဈေးခံမိသွားလို့လား။ အာ ... မဟုတ်တာ။ ပါးပေါ်ကို ဖျတ်ခနဲ
ရောက်လာတဲ့အနမ်းကြောင့် ရင်တွေခုန်ပြီး ချစ်ရအောင်လည်း
အထိအတွေ့မှာ ဈာန်လျှော့ရတဲ့ ဆယ့်ခြောက်နှစ်သမီးလည်း
မဟုတ်တော့ချေ။

“ဟယ်လို ... အံ့ခန်း။ ကိုယ့်ကိုမချစ်နိုင်သေးဘူးဆိုတာ
ကိုယ်နားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်ဘက်က အံ့ခန်းကို
ချစ်တာလေးပဲ နားလည်လက်ခံပေးတယ်ဆို ကိုယ်ကျေနပ်
ပါတယ်။ ဝေဖြည်းဖြည်းချင်းမှ ကိုယ့်ကိုချစ်နိုင်အောင်ကြိုး
စားပေါ့နော်။ ကိုယ် အခုနားလည်သွားပြီ သိလား ...

အချစ်ဆိုတာ အိတွေးရှင်းတစ်ခုလို ပုံသေတွက်ထား
လို့ မရဘူးဆိုတာ ကိုယ်သိပါပြီ။ ကိုယ် အံ့ခန်းကိုချစ်နေ
တာလေးကိုပဲ လက်ခံပေးရင် ရပါပြီ”

အဲဒါ ငါ လက်ထပ်ထားတဲ့ယောက်ျား၊ ပြီးတော့
မကြာခင်မှာ လက်ထပ်ရမယ့် ယောက်ျားဆိုတဲ့ အတွေးတစ်ခု
ခေါင်းထဲဝင်လာလျှင် အံ့ခန်း တစ်ကိုယ်လုံး ဖိန်းရှိန်းနွေးထွေး

www.burmeseclassic.com

သွားသည်။ ဘုရားရေ ... ချက်ချင်းကြီး အံ့ခန်းစိတ်တွေ ဘာလို့
ညွတ်နူးပျော့ပျောင်းလာတာလဲ။ သုသုတို့နဲ့ စာတ်လမ်းပြတ်ပြီး
ကတည်းက စိတ်တွေက တစ်မျိုးပြောင်းလဲလာတာကို သတိထား
မိပါသည်။ ဒါပေမဲ့ ချစ်တာတော့ မယုတ်ပေ။

“တစ်ခုခု ပြန်ပြောပါဦး အံ့ခန်းရယ်”

သူ့စကားကြောင့် အံ့ခန်းက တစ်စုံတစ်ခုကို တွေး
မိလိုက်ရင်း ...

“အကယ်၍ သူ့သူကသာ ကျွန်မနေရာမှာဆိုရင် ရှင်
ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မှာလဲ”

“ဘာမှယုတ်ကြည့်ဖို့ မလိုဘူး။ ကိုယ်နဲ့သူသူ တွဲခဲ့တာမှန်
ပေမယ့် မင်းနဲ့စတွေ့ခဲ့တဲ့ ဗယ်လင်တိုင်းအေးတုန်းက
ပျာတ်ပျာသာနဲ့ ကိုယ့်နားရောက်လာပြီး ထိတ်ခွံ့ ကျွေးခိုင်း
ကတည်းက အရမ်းကို စိတ်ဝင်စားမိတာ။ ကိုယ့်စိတ်တွေ
အဲဒီကတည်းက မင်းဆီပါသွားတာ အံ့ခန်း”

ဟယ် ... အဲဒီကတည်းကတဲ့။

ယုံလို့ရပါ့မလား မသိပေမယ့် အံ့ခန်းထာ ဘာမှ
ဆက်မပြောချင်တော့တာကြောင့် ခဏ နှုတ်ဆိတ်နေမိသည်။
ရုတ်တရက်ကြီး ပြောင်းလဲသွားတာဟာ ပုံမှန်မှဟုတ်ရဲ့လား။

မုန်တိုင်းပြီးကာလတွေဟာ သာယာနေတတ်တဲ့ သဘာဝရှိသလို
အံ့ခန်းလည်း သူ့ကို မမှန်းချင်တော့တဲ့ အနေအထားကို ရောက်
နေလေပြီဆိုတာ ကိယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရိပ်စားမိချေသည်။

“ကျွန်တို့နှစ်ယောက် အချစ်ဆိုတာကို ဆွေးနွေးဖို့လိုပါ
သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအချိန်ကာလကိုရောက်ဖို့ မပေး
တော့ဘူးလို့ ကျွန်မ ထင်တယ်”

“ဘယ်လို”

အံ့ခန်း စကားကြောင့် သူ အရမ်းကိုအံ့အားသင့်
သွားပုံရပါသည်။ အရမ်းကို တက်ကြွလေသော အသံဖြင့် ...

“အဲဒီ မဝေးတော့တဲ့အချိန် အမြန်ဆုံးရောက်ဖို့ ကိုယ်ကြို
စားမယ်။ ကိုယ့်အချစ်တွေ ရောင်ပြန်ဟပ်လာပြီပေါ့နော်”

“သိဘူး ... ဒါပဲကွာ။ ဖုန်းချလိုက်ပြီနော်”

သူ့စကားတွေ နားထောင်နေရင်းက တလှုပ်လှုပ်
ခုန်လာတဲ့ နှလုံးသားရဲ့ beat တွေကို အံ့ခန်းက ငြိမ်သက်စွာ
နားထောင်မိရင်း ပြုံးမိသွားလေသည်။

“မမရေ ... လာခဲ့တော့လေ။ ဘတ်ဒေးကိတ်ခွဲရအောင်”

မခန်းက အောက်ကနေ လှမ်းအော်လေလျှင် အံ့ခန်း
က ရင်ခုန်သံတွေကို ပြန်ထိန်းရင်း အခန်းတံခါးဖွင့်လိုက်ရင်းက

www.burmeseclassic.com

“အေး ... လာပြီ ... လာပြီ”

အဲဒီအခန်းထဲက ထွက်လာလျှင် အခန်းဘေးက တိုင်မှာချည်ထားတဲ့ သားငယ်က သံကြိုးပြုတ်ပြီး အပေါ်ထပ်မှာ လျှောက်ဆော့နေ၏။ ပဟာ ... မလုံးကတော့ ဘေးချာကြီးမချည် ထားဘူး။ အဲဒီအခန်းက သားငယ် အောက်တိုင်ဆင်းလာမှာစိုးလို့ လက်ဖျောက်နှစ်ချက်တီးကာ သားငယ်ကို လှမ်းခေါ်ရလေသည်။

“သားငယ်ရေ ... သားငယ် ... come here”

ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သားငယ်က အဲဒီအခန်း ခေါ်လိုက် တာနဲ့ အမွေးလေးတွေ ပွားခနဲ ဖွားခနဲ ဖြစ်သည်အထိ အပြေး လာလေသည်။ အဲဒီအခန်းက အချစ်တော်ခွေးလေး သားငယ်ကို ကောက်ချီ၍ ကလေးပွေ့သလို ခွေ့လိုက်ကာ ...

“မင်းက တော်တော်ကဲနေတာပဲ။ ဧည့်သည်တွေရှိလို့ မသောင်းကျန်းပါနဲ့ဆို။ မမသားလေးကို ပြီးတော့မှအစာ ကျွေးမယ်နော်။ အခု မမအခန်းထဲမှာနေခဲ့။ ငြိမ်ငြိမ်နေ နော်”

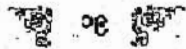
အဲဒီအခန်းက သားငယ်ကို အခန်းထဲထည့်လိုက်ကာ အခန်းတံခါး ပိတ်လိုက်သည်။ အဲဒီအခန်းကတော့ နားလည်သည် အလား အဲဒီအခန်း - အခန်းထဲမှာထားခဲ့၍ တံခါးပိတ်သည်အထိ သားငယ်က အဲဒီအခန်းကိုကြည့်ကာ ငြိမ်ငြိမ်နေလေသည်။ သားငယ် ကို အခန်းထဲထည့်ပြီးမှ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

အဲဒီအခန်း ရောက်လျှင် ဘတ်ဒေးကိတ်မှာ ဖယောင်းတိုင် ထွန်း၍ ဘတ်ဒေးသီချင်းဆိုကာ ကိတ်မုန့်ခွဲလေသည်။ ဒီနှစ်မွေး နေ့မှာ မိသားစုစုံညီစွာ ပျော်နိုင်သလို ဘဝမှာ တစ်ခါမှမကြုံရဖူး တဲ့ ရင်ခန့်သံနဲ့အတူ အနမ်းတစ်ခုကိုပါ အဲဒီအခန်းအတွက် မွေးနေ့ လက်ဆောင်အဖြစ် ကံကြမ္မာကြီးက ဖန်ဆင်းပေးလေသည်။

www.burmeseclassic.com

“မခန်းတို့ မင်္ဂလာကိစ္စလည်း အောင်အောင်မြင်မြင်နဲ့ အထမြောက်သွားပြီဆိုတော့ အခန်းတို့ကို စီစဉ်ရမယ်။ အနီးဆုံးလရဲ့ ကောင်းတဲ့ရက်ရာစာတစ်ခန်းကို ရွေးလိုက်ပြီး မင်္ဂလာပွဲစီစဉ်လိုက်မယ်။ သမီးငယ်တို့ မပြန်ခင် အခန်းတို့ကို တစ်ခါတည်း စီစဉ်ရမယ် ...”

အစ်မနဲ့အစ်ကိုက ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်လဲ။ မခန်းတို့ လိုပဲ ဆီဒီးနားမှာပဲ လုပ်မလား။ ဒါမှမဟုတ် ထရိုက်ဒါးကော၊ chatrium ဆိုလည်း အဆင်ပြေတာပဲ”

သားရှင်တစ်ဖြစ်လဲ။ တူမရှင်တော်တော်က မင်္ဂလာကိစ္စအတွက် plan ချနေလျှင် လူငယ်ဖြစ်တဲ့ အခန်းက နှုတ်ဆိုက်ပြီး ထိုင်နေရသည်။ အခုမှ နှစ်အိမ်ထစ်အိမ် ရွေးလမ်း ရွေးလမ်း

ပလက်တီနမ်လမ်းတွေ ဖြစ်နေကြတော့သည်။ ဖေဖေနဲ့ မေမေကတော့ အဓက စိတ်ဆိုးသလိုလိုရှိပေးပဲ အခုတော့ သဘောတူအတူသဘောကို ဖြစ်လို့နေသည်။ တစ်နှစ်တည်းမှာပဲ သုံးမင်္ဂလာ ဖြစ်နေ၍ အရမ်းကိုကောင်းတယ်တွေ ဘာတွေ ဖြစ်နေကြသေးသည်။

ပြီးတော့ အခန်းနဲ့ သူက မကင်းရာမကင်းကြောင်း ဟိုဘက်ဒီဘက် အမျိုးတွေကလည်း ဖြစ်နေတာမို့ အခန်းတို့ကိစ္စကို စီစဉ်ရမှာ အပီအပြင်ကို ဇာချဲ့နေကြတော့တာဖြစ်သည်။

“ထရိုက်ဒါးမှာ ဧည့်ခံပွဲလုပ်ပြီး chatrium မှာ ဒင်နာလုပ် လိုက်မယ်လေ။ အဲဒါဆို ကောင်းမယ်။ ဪ ... လူကြီးတွေကပဲ တက်ကြွနေတယ်။ ကလေးတွေ ... နင်တို့က ကော ဘယ်လိုဖြစ်စေချင်လဲ၊ ပြောဦးလေ”

မေမေက အခန်းတို့ကို လှမ်းမေးလျှင် အခန်းက ဘာမှမဖြေဘဲ မကြားချင်ဟန်ဆောင်နေတာကို သိနေသော နှစ်သက်ကပဲ မျက်နှာကြီးစပ်ဖြူနုနှင့် အခန်းကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်၍ ဖြေလေသည်။

“အဟဲ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရပါ့တယ်။ လူကြီးတွေသဘောပါ။ ကျွန်တော်တို့က ဘာမှကွန်ပလိန်မတက်ပါဘူး။ ဟိုအခန်းကကော”

www.burmeseclassic.com

တောက် ...။ အံ့ခန်း မပြောချင်မှန်းသိလို့ တမင် မေးတာ။ အံ့ခန်းက စိတ်ထဲမှ တစ်ချက်ကို နှိပ်လိုက်ရင်း မဖြေ ချင်ဖြေချင်နဲ့ ဖြေလိုက်ရသည်။

“ဟို ... ရပါတယ်။ မေမေတို့ ကြိုက်သလို စီစဉ်ပါ”

“အမယ်လေး ... အခုမှ လိမ္မာနေတယ်။ ခြေ ... အရေး ကြီးတာ မေ့နေတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက် လက်မှတ်ထိုးဖို့ စီစဉ်ရမယ်နော်”

မြတ်စွာဘုရား။ အံ့ခန်းတို့ကို လက်မှတ်ထိုးပေးဖို့ စီစဉ်မယ်တဲ့။ အံ့ခန်းနဲ့သူက လက်မှတ်ထိုးထားတာ ခြောက်လ လောက်တောင် ရှိတော့မယ်။

“ဟို ... ဟို ... နားနဲ့မနာ ဖဝါးနဲ့နာပါခင်ဗျ။ ကျွန်တော်နဲ့ အံ့ခန်းက ငာရာ၊ ရုံးမှာ တရားဝင် လက်မှတ်ထိုးပြီးသွားပါပြီ”

“ဟေ့”

သူက ဝန်ခံလိုက်လျှင် အံ့ခန်းမှာ ရှက်လွန်းလို့ မျက်နှာတယ်နားထားရမှန်းမသိ ဖြစ်ရပါသည်။ လူကြီးတွေကတော့ အံ့ခန်းကို ဘယ်လိုထင်နေပြီလဲ မသိတော့ပါ။

“ခေတ်ကာလ ကလေးတွေချား တကယ်လက်သွက်တယ်။ ဟင်း ဟင်း ... စွမ်းမိုး၊ ခင်မသားကို ငါ အမှန်ကြိုက် ရတော့မှာလားဟေ့”

“တောင်း ... တောင်းပန်ပါတယ် ဦးရယ်။ သားသားကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ သားက ဦးသမီးလေးကို တကယ်ကို ချစ် ... ချစ်”

“ဟေ့ကောင် ... မင်း အပေါက်ကိုပိတ်ထား။ စွမ်းမိုး ... တော်ဝင် - မင်္ဂလာဆောင်ကို အမြန်ဆုံး စီစဉ်တော့ဟေ့။ ဒါပဲ ငါပြောမယ်”

ဝေရီနီလို ပြောင်ချော်ချော်အကောင်ကြောင့် အံ့ခန်း မှာ ခေါင်းတောင်မဖော်ဝံ့ပါချေ။ ဟင်း ... သေချင်တာပါပဲ။ အံ့ခန်းက သူ့ကို မကျေမနပ် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်လျှင် တိုက် ဆိုင်စွာဝင် သူနဲ့အကြည့်ချင်း သွားဆုံလေသည်။

သူက ချက်စိတက်ဖက် ဖျတ်ခနဲ မှိတ်ပြလေလျှင် အံ့ခန်းကို အပိုင်ရတော့မှာမို့ အလွန်ပျော်နေတဲ့သူဟာ ဖေဖေနဲ့မေမေ ကို ပီအောင် ပိုင်အောင် အလိုက်တသိ ပေါင်းသင်းတတ်သူဖြစ် တာကြောင့် ခဏလေးအတွင်း အဆင်က လုံးဝကို smooth ဖြစ် သွားလို့နေသည်။

တကယ်ကို အိပ်မက်ဆန်လေသည်။ အံ့ခန်း သူနဲ့ တကယ်ကို လက်ထပ်ရတော့မယ်တဲ့လား။ အဲဒီအတွေးက အံ့ခန်း ကို ရင်ခုန်သံမြန်လာစေသလို တစ်မျိုးသော ခံစားမှုကိုလည်း ပေးလေသည်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဖုန်း ringe မြည်လာလျှင်

www.burmeseclassic.com

နေတဲ့နံပါတ်ကြောင့် သုသုဆိုတာ သိရသည်။ ဟင်... သုသုဆက်တယ်။ အံ့ခန်းက သုစံခနဲ အပြင်ထွက်လာခဲ့ပြီးမှ ဖုန်းကိုင်လိုက်သည်။

“ဟယ်လို”

“အံ့ခန်း ... တို့ သုသုပါ”

“ပြောလေ- သုသု”

တစ်ဖက်က ခဏလေး အသံထိတ်သွားသည်။ အသက်ရှူသံမျဉ်းမျဉ်း ကြားနေရသည်။ သုသုကို စိတ်ဆိုးတယ် ဆိုစေမယ့် အံ့ခန်း နားလည်ပေးလို့ရပါသည်။ ပြီးတော့ ကိုထူးကိုလည်း နားလည်သလို သနားမိသည်။ သူ့ခဏ သုသုကြီးဆွဲတဲ့အတိုင်း ထနေရရှာတာ။ အံ့ခန်းအကြောင်း သိသွားတော့ ရှက်သွားတယ် ထင်ပါရဲ့။ မခန်းတို့ကိုတောင် နှုတ်မဆက်ဘဲ အင်္ဂလန်ပြန်သွားခဲ့လေသည်။ အဲဒါဟာ ဘာကြောင့်ဆိုတာကို အံ့ခန်းလည်း သုတို့ကို မပြောပြချင်တော့ပေ။

“ငါ နင်ကို ခဏလောက်တွေ့ လို့ရလား။ ငါ့မှာ နင်ကို ပြောပြချင်တာတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ပြီးတော့ တောင်းပန်ချင်တယ်”

အံ့ခန်းက ထပ်မတ်သက်ချင်တော့တာမို့ ငြင်းလိုက်တော့သည်။

“ရပါတယ် သုသုရယ်။ တောင်းပန်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ငါနားလည်ပါတယ်။ ငါ့ကို တောင်းပန်ဖို့ မလိုပါဘူး”

“ခဏလောက် တွေ့ခွင့်ပြုပါ အံ့ခန်းရယ်။ ငါက သန်ဘက်ခါဆို စ.လုံးကို အပြီးသွားတော့မှာပါ။ ငါ့ကိုတွေ့ဖို့ အခွင့်အရေးလေး ပေးပါဟာ”

ဟင် ... သုသုက စင်ကာပူ အပြီးသွားတော့မယ်။

အံ့ခန်းကို ဒီလောက်တောင် အောက်ကျနောက်ကျခံ ပြောနေတာကြောင့် သုသုချင်းသံယောဇဉ် လက်ကျန်လေး ရှိသေးတာမို့ လက်ခံလိုက်တော့သည်။

“အင်းလေ ... တွေ့တာပေါ့”

အံ့ခန်းက သူမနဲ့ချိန်းပြီး ဖုန်းချလိုက်ကာ အိမ်ထဲထဲမို့ ပြန်အလှည့်မှာတော့ အံ့ခန်းကို လက်ပိုက်၍ မမှိတ်မသန်ကြည့်နေသော သူနဲ့တည့်တည့်တိုးလေသည်။ အံ့ခန်းက သူနိုးလှမိသလို ပြုံးပြုံးဈာပျာ ဖြစ်နေလျှင် သူက အံ့ခန်းကိုကြည့်ကာ ...

“အံ့ခန်း သွားတွေ့တာကို ကိုယ် မတားပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်လိုက်ဖို့ပေးမယ်”

“အာ ... မလိုပါဘူး”

www.burmeseclassic.com

“အံ့ခန်း ... ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်အတွက် ဒီအခြေအနေမျိုး
လေး မဖြစ်လာခင် လွဲခဲ့ရတာတွေ အများကြီးပဲ။ ကိုယ်
အံ့ခန်းကို မခွဲနိုင်အောင်ကို ချစ်နေတာ။ မင်းထို ကိုယ်
ဘာနဲ့မှ မလဲနိုင်ဘူး။ မင်း သွားပါ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်တို့တော့
မလှမ်းခကမ်းမှာ ရှိနေခွင့်ပြုပါ”

သူ့စကားလုံးတွေက mood တွေပဲ အရမ်းဝင်နေလို့
လားမယ်။ အံ့ခန်း ရင်ထဲမှာ အနွေးစီးကြောင်းလေးတစ်ခု ဖြတ်
စီးသွားလေသည်။ ရင်ထဲကနေ သူ့အလိုလို ထတော့ကုန်တာတဲ့
မီးတောက်လေးကို အချစ်လို့ ခေါ်သတဲ့လား။ သူ့ရဲ့နှိုးရိုက်စိတ်
အတွက် အံ့ခန်း ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားတာတော့ အမှန်ပဲ
ဖြစ်၏။ သူက အံ့ခန်းကို ကြည့်နေရင်းက အံ့ခန်းရဲ့လက်ဖျား
လေးတွေကို သူ့ရဲ့လက်ဖျားလေးနဲ့ ဖွဲ့ပွလေးထိကပ်လိုက်ပြီး ...

“ကိုယ် လိုက်ပို့ပေးမယ်နော်”

သူ့စကားလုံးလေးတွေက ဘာလို့ ဒီလောက်သိမ်
မွေ့နေရတာလဲ။ အံ့ခန်း ညင်သာစွာပင် ခေါင်းညှိတံလက်ခံလိုက်
သည်။ အံ့ခန်းကို သုသုဆိုကို လိုက်ပို့ပေးတော့ သူက တားပေါ်
မှာစောင့်နေကာ အံ့ခန်းကို စိတ်မချဟန်ဖြင့် ...

“အံ့ခန်း ... သူ ဘာပြောပြော လက်ခံနဲ့။ မယုံပါနဲ့နော်။
အကယ်၍ သူ တစ်ခုခု ...”

“သူ့သုက အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး။ ဘာမှစိတ်ပူမနေနဲ့။
ဒီမှာပဲ စောင့်နော်။ လိုက်မလာနဲ့။”

အံ့ခန်းက သူ့ကို အပြတ်ပြောခဲ့ကာ သုသုဆိုထွက်
လာခဲ့သည်။ ကော်ဖီတစ်ခွက်ရှေ့ချ၍ ခြေပြင်ကို ငေးနေသော
သုသုကို အံ့ခန်းက ခပ်တိုးတိုး ခေါ်လိုက်မိသည်။

“သုသု”

“ဪ ... အံ့ခန်း၊ ထိုင်လေ”

အံ့ခန်းက ခေါင်းတစ်ချက်ညှိတံ၍ သုမန့်မျက်နှာ
ချင်းဆိုင် အနေအထား ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ လာမေးတဲ့
ပိတ်တာကို အအေးတစ်ဘူးမှာပြီးနောက်မှာ စကားပြောဖို့ အသင့်
အနေအထားဖြစ်နေစဉ် သုသုဆိုက စကားသံထွက်လာလေသည်။

“ထောင်းပန်ပါတယ် အံ့ခန်း။ ငါ အရမ်းကိုအတ္တတကြီးနဲ့
ရူးသွပ်မိကပ်မိခဲ့တာပါ”

“ရပါတယ်ဟာ။ ငါ နှင့်ကို နားလည်တယ်။ အခုလို ငါ
ဒီလာတာကလည်း နင့်ဆီက ဒီစကားကြားရဖို့ လာခဲ့တာ
မယုတ်ဘူး။ ဟိုတုန်းကလို ရင်းနှီးနွေးထွေးမှုတွေ ပြန်ခေါ်
ဖို့လာခဲ့တာ”

သူ့သုက မဲပြုံးဘစ်ချက် မြိုးလိုက်ရင်းက အံ့ခန်းကို
ဝမ်းနည်းတဲ့အရိပ်အယောင် မျက်ဝန်းတွေဖြင့်ကြည့်သည်။

www.burmeseclassic.com

“ထူးကိုလည်း နင်တို့ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ဟာ။ သူက တကယ်တော့ ငါ့အာယာတတွေအတွက် အသုံးချခံရတဲ့ မြေပေပင်ပါဟာ။ သူ နင်တို့ချစ်တဲ့ အချစ်အပေါ်ကို ငါက မကောင်း တဲ့စိတ်နဲ့ တွန်းပို့ပေးခဲ့တာ။ အားလုံးက ငါ့အမှားတွေပါပဲ။ ဒီနေ့ နင်ကို အခုလို ဖျက်နာချင်းဆိုင်တောင်းပန်ဖို့ ငါ အရမ်းကို အားဆွေးခဲ့ရတာပါ ...

ငါလေ နှစ်သက်ရဲ့အချစ်တွေကိုလည်း မားစာခံလုပ်ပြီး နင်နဲ့ဝေးအောင် လုပ်မိခဲ့တယ်။ နှစ်သက်က ငါ့တို့ သူငယ်ချင်းကောင်းလို သဘောထားဆက်ဆံတဲ့ အချိန်တွေ တုန်းက ငါက နင်ကို ...”

ပြောရင်းနဲ့ သူသူအသံမတွေ့ တိမ်ဝင်လာလေသည်။ သူသူ ဘယ်လောက် နောင်တရနေတယ်ဆိုတာ မျက်နှာကိုကြည့်တာနဲ့ သိနိုင်ပါသည်။ အံ့ခန်းသည် စာသွေပေါ်မှာတင်ထားတဲ့ သူသူရဲ့ လက်တွေ့ကို ထွေးဆုပ်အုပ်မိုးလိုက်ရင်း သူသူမျက်နှာကို သေချာကြည့်ကာ ...

“သူသူ ... ငါ နားလည်တယ်။ အရမ်းတို နားလည်တယ်။ ငါလည်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါပဲ။ နင့်နေရာမှာ ငါဆိုလည်း အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်မိမှာပါ။ အဲဒါ အပြစ်မဟုတ်ဘူး။ အချစ်

မိန်းကလေးတွေရဲ့ အချစ်ကြီးမှ၊ ဘာကြောင့်ပါက်ကွဲသွားတာ။ နင့်စိတ်ထဲမှာ ရှင်းလိုက်တော့။ ငါ နင်ကို စိတ်မဆိုးဘူး။ အရမ်းကို နားလည်ပေးနိုင်တယ်”

သူသူက နှုတ်ခမ်းတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်ကာ မျက်စိညှိတွေ စီးကျလို့လာလေသည်။ ပြီးတော့ အံ့ခန်းရဲ့လက်တွေ့ကို တင်းကျပ်စွာဆုပ်ကိုင်ရင်းက “အံ့ခန်းရယ်” ဟု မချီတင်က ရေခွတ်ရင်းက ...

“နင်ကို ငါ တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ။ တကယ်တော့ နှစ်သက်ကို ငါ ရူးရှူးမိုက်မိုက် ချစ်မိလို့ ဖြစ်ခဲ့တာမဟုတ်ပါဘူး။ လွတ်တဲ့ငါးက ကြီးသွားလို့ မနာလိုစိတ်ဖြစ်သွားတာ။ နင်တို့က အခုလိုနားလည်ပေးဟော့လေ ငါ အရမ်းမှားသွားပြီဆိုတာကို ပိုသိလာတယ်”

“ဘာမှစိတ်မကောင်းမဖြစ်နဲ့။ ငါတို့က နင်ကိုစိတ်မဆိုးပါဘူး သူသူရယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲဟာ။ ငါ့ဘဝမှာ အသိတရားတွေလည်း ရခဲ့ပါပြီ။ နင်တို့နှစ်ယောက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပေါင်းဖက်နိုင်ပါစေလို့ ငါ့စိတ်ရင်းနဲ့ ဆုတောင်းပေးတယ်။ ပြီးတော့ နင်တို့ကို ငါ နှုတ်ဆက်ပါတယ်။ ဖေဖေရှိတဲ့ စလုံးမှာ အပြီးနေဖို့ ငါ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ သန့်ဘက်ခါ ငါ့ဘဝဖြစ်မယ် ...

www.burmeseclassic.com

ငါကြောင့် -ကဆောက်ကမတွေ ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက်
ငါအရမ်းကို တောင်းပန်ပါတယ် အံ့ခန်း။ ပြီးတော့ ဒီစာ
ရွက်လေး။”

သူ့သုက အံ့ခန်းရှေ့သို့ ထိုးပေးလာတာကို ကြည့်
လိုက်လျှင် စာချုပ်လေးကို တွေ့ရသည်။

“နင် လက်မှတ်ထိုးပေးခဲ့တဲ့ ကွာရှင်းစာချုပ်။ နင့်ရှေ့မှာပဲ
ငါ ဖျက်ဆီးပါတယ်။ ငါ့ကို -ခွင့်လွှတ်ပါတာ”

သူ့သုက ပြောပြောဆိုဆို စာချုပ်ကိုသုကာ ဆွဲဆုတ်
ပစ်သည်။ ပြီးတော့ အမှိုက်စတွေအဖြစ် လုံးချေကာ အမှိုက်ပုံးထဲ
ထည့်လိုက်၏။

“နှစ်သက်က ပြောတယ်။ ဒီလောကမှာ သူ့အကြောက်ဆုံး
က အံ့ခန်း သူ့ကို ကွာရှင်းလိုက်မှာလို့တဲ့။ အဲဒါကြောင့်
အံ့ခန်း ... နင်တို့နှစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ လမ်းမခွဲပါနဲ့။
အမြဲချစ်ကြပါနော်”

“သူ့သုရယ်”

အံ့ခန်းနဲ့ သူ့သု ဘာစကားမှ မဆိုဖြစ်ကြတော့ပါ။
သူ့သုကို နားလည်နိုင်တာထက် ပိုနားလည်နိုင်လို့ နှုတ်ဆိတ်နေ
ပေးခဲ့တာဖြစ်သည်။ အံ့ခန်းနဲ့ သူ့သု နှုတ်ဆိတ်စကားဆိုပြီး နောက်
အံ့ခန်းက ကားဆီသို့ ပြန်လာလေလျှင် ယောက်ယက်ခတ်စွာလော
ဒီခိုင်းနဲ့ မျက်စိမျက်နှာပျက်နေသော သူ့ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ အဲဒါက။ ကားထဲမှာ ထိုင်မနေဘဲနဲ့”

အံ့ခန်းက လှမ်းအော်မေးလိုက်လျှင် သူက အဲဒီတော့
မှ အံ့ခန်းကိုမြင်ကာ အရမ်းကို ပျော်ရွှင်သွားသည်ပုံဖြင့် ...

“ဟာ ... အံ့ခန်း။ ကိုယ့်မှာ စိတ်တွေကို ပူနေတာပဲ”

“အမယ်လေး ... ကိုပို။ ကဲပါ ... သွားမယ်၊ လာ”

အံ့ခန်းက ကားထဲဝင်ထိုင်လိုက်လျှင် သူကပါအပြေ
လိုက်လာပြီး ကားထဲဝင်၍ ကားမောင်းသေးဘဲ စတီယာတိုင်
ပေါ်သက်ထင်၍ အံ့ခန်းဘက်သို့ ကိုယ်ကိုလှည့်ကာ ...

“အံ့ခန်း ... သူက ဘာတွေပြောလဲ။ သူပြောတာတွေမယုံ
နဲ့နော်”

“သူ့သုက သနားပါတယ်။ အဲဒီလိုမျိုး မပြောပါနဲ့။ သူ
အမှားအတွက်လည်း တော်တော်ကို နောင်တရနေရှာတာ”

“ကိုယ်တို့ကို ဒုက္ခပေးခဲ့တုန်းက အဲဒီအသိတရားမျိုး ဝင်
ခဲ့ပါလား”

နှစ်သက်က ဒေါသမပြေနိုင်စွာ ပြောလေလျှင်
အံ့ခန်းက တားရလေသည်။

“အဲဒီလို မပြောပါနဲ့။ သူ့သုလည်း အရမ်းနောင်တရနေတာ။
ကွန်မက်တာ သူ့ကို နားလည်တယ်။ ပြီးတော့ သူက
စင်ကာပူတို့ အပြီးသွားတော့မှာ။ သူ မှားခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့်

www.burmeseclassic.com

သူ့ဘက်ကကြည့်ရင် သူ့ဟာသူ့တော့ မှန်ပါတယ်။ သူ အချစ်ကို ကိုးကွယ်လို့ လုပ်ခဲ့မိတာပဲ”

“ကိုယ့်တိုကော အဲလို ဘယ်တော့မှလည်းမလုပ်ဘူး”

သူ့သား ဝတ်စုံကနေ ချက်ချင်းကြီး ဝတ်စုံချိန်းသွား

တာကြောင့် အဲခန်းက မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်ကာ ...

“မောင်းတော့ ... သွားမယ်”

“အဲခန်း ... အခုဆို အားလုံးလည်း ရှင်းသွားပြီပဲ။ ကိုယ့်

ကို နားမလည်ပေးသေးဘူးလားဟင်။ ကိုယ့်ကိုပြန်ချစ်ပါ

လား အဲခန်းရယ်။ ကိုယ့်နဲ့ အဲခန်း လက်ထပ်ပြီးရင်

အဲခန်း ကိုယ့်ကို ကြိုက်သလိုနိုင်တာ။ တခင်းတည်းလည်း

ကိုယ်ပဲချက်မယ်။ အထက်လည်း ကိုယ်ပဲလျှော်မယ်။ အဲခန်း

ဘာမှလုပ်စရာမလိုဘူး။ ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်ဆိုရင်ပဲ ရှိပြီ။

ချစ်နော် ... ချစ်နော် ... အဲခန်း ... နော်”

ချစ်ဖို့ကို ကလေးမုန့်တောင်းသလို တဂျိုဂျိုယောင်း

နေတဲ့ သူ့ကို အဲခန်းက ရယ်လည်းရယ်ချင်မိကာ ရင်ထွေလည်း

ခုန်နေမိသည်။

“ချစ်ချင်တိုင်း ချစ်ရအောင် ကျွန်မက မိခင်ဖြစ်လည်းမဟုတ်

ဘူး။ ပြီးတော့ အေပရစ်ကျကျနုနုဝတ်ပြီး ဟင်းကောင်း

ကောင်း ချက်တတ်တိုင်းလည်း မချစ်ဘူး။ တခင်းတည်း

တော့ ချက်တတ်ကောင်းပါရဲ့။ နှုတ်သီးကောင်းလျှာပါး

ရုန်တွေ့တတ်တဲ့ ယောက်ျားကြီးကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ။

မချစ်ချင်ပါဘူး။ ချစ်ရမှာမို့လို့ ရေခဲခြစ်တောင် ဝယ်မစား

ဘူး ရှင်းပလား”

တော်တော်ကိစ္စနဲ့ ဦးအေးချမ်းကို ရန်တွေ့ဖို့သွား

တုန်းက မြင်ခဲ့ရတဲ့ သူ့ရဲ့အေပရစ်ကြီး ခါးမှာပတ်ချည်၍ ယောက်မ

ကျကြီးကိုင်ကာ အဲခန်းကို ဒေါကန်ကန်နှင့် ပြောနေပုံကိုအမှတ်

ရ၍ အငေါ့တုံးပြောလိုက်လျှင် သူက အဲခန်းကို ပျော်တော်ဆက်

နေတယ်များ ထင်နေလား မပြောတတ်။ သဘောကျစွာဖြင့်

တဟားဟား ရယ်မနေကာ ထင်မထားတဲ့ အမူအရာကို လုပ်ချ

လိုက်ပြန်တာပဲဖြစ်သည်။

ဘယ်လိုမှ ထင်မထားချိန်မှာ အဲခန်းရဲ့ ပါးတစ်ဖက်

ကို ရွတ်ခနဲ နမ်းလိုက်တာပဲဖြစ်သည်။ အဲခန်းဟာ ရှက်စိတ်ကြောင့်

မျက်နှာကြီးတစ်ခုလုံး ရဲတွတ်သွားကာ ...

“နင် ... နှစ်သက်အေးချမ်း။ ဆင်းစမ်း ... ငါ့ကားပေါ်က

အခုဆင်းသွား”

ရှက်ရှက်နှင့် အဲခန်းက သူ့ကို ကားပေါ်ကမောင်း

ချလျှင် သူက ဝေတီပေကပ် မျက်နှာအချိုးအချိတ်ဖြင့် အဲခန်းကို

မျက်စောင်းပါ ထိုးလိုက်သေးကာ ...

www.burmeseclassic.com

“မဆင်းနိုင်ပါဘူး။ ဒါက မင်းကားလည်း မတုတ်ဘူး။ ဒီကားက ကိုယ့်ရဲ့ father in law ရွှေယောက္ခမကြီးပိုင်တဲ့ကား။ ဘာလို့ဆင်းရဲမှာလဲ။ ပြီးတော့ မင်းကကိုယ့်မိန်းမလေ ... ဟဲ့ ... ဟဲ့”

အဲဒီ ဟဲ့ ... ဟဲ့ကြီးက လုပ်သံကြီးထည့်၍ တခင်တကာ ရယ်ပြလေလျှင် အံ့ခန်းမှာ ကျောရိုးထဲက စိမ့်ခနဲတောင်ဖြစ်သွားရသည်။ ဘုရား ... ဘုရား။ ကားကလည်း အရိပ်အာဝါသကောင်းကောင်းဖြင့် အုပ်ကစနေသော အပင်အောက်မှာ အချိန်ကလည်း ညနေစောင်းကာလ။ တွေးရင်းက ကြောက်စိတ်တွေကြီးစိုးလာကာ အံ့ခန်းက ကားပေါ်ကဆင်းတော့မည့်ကြိယျာဉ်သူက လော့စ်တွေအားလုံးချလိုက်ပြီး အံ့ခန်းရဲ့လက်မောင်းရင်းကို လှမ်းဆွဲလိုက်လေလျှင် သူ့ထဲ အားအင်တွေများနေလို့လား။ အံ့ခန်းကပဲ ပျော့ညနေလို့လား မပြောတတ်။ သူ့ရှင်ခွင်ထဲဝင်ရောက်သွားလေလျှင် သူက အံ့ခန်းကို လွှတ်မပေးတော့ဘဲ သိမ်းကျုံးပွေ့ဖက်ထားတာကြောင့် အံ့ခန်းက ရင်တွေတချိင်းဒိုင်းဖြင့် ခုန်ပေါက်နေကာ နှလုံးသားသည် အပြင်ဘက် ဖုတ်ခနဲတောက်ထွက်လာတော့မလားတောင် ထင်ရလေသည်။

“နှစ် ... သက် ... အေး ... ချမ်း ... လွတ် ... လွတ်နော်”

အံ့ခန်းရဲ့အသံတွေက ကြောက်နေတာကြောင့် မေးချင်းရိုက်နေတဲ့ တုန်တုန်ယင်ယင်တွေ ဖြစ်နေလျှင် သူက ပိုလို့ထောင် တိုးကပ်ဖက်ထားကာ ...

“ကိုယ်က မင်းကို ဘာလုပ်မှာမို့လို့ ဒီလောက်တောင် ကြောက်လန့်နေရတာလဲ။ မင်းမျက်စိထဲမှာ ကိုယ်က အဲဒီလောက်အဆင့်ရှိတဲ့ လူယုတ်မာ ဖြစ်နေပြီလား ... ဟင်”

အံ့ခန်းက မျက်နှာကို ငုံ့ထားကာ ဘာမှမမြေမိချေ။ လူတစ်ကိုယ်လုံးဟာ ကတုန်ကယင်ဖြင့် ချွေးစေးတွေပါ ပြန်လာကာ ရင်ခန့်သံတို့ကတော့ သူ ကြားသွားမှာ စိုးရိမ်နေရသလို အဲဒီလို ထလုပ်လုပ် ဖြစ်နေတဲ့ ခံစားမှုကြောင့် လူက ငှက်ဖျားပဲ ဖြစ်နေသလိုလို ခံစားရလေသည်။

“ကိုယ်က အံ့ခန်းဆီက အချစ်ကို လိုချင်တာပါ။ အံ့ခန်းရဲ့အချစ်ကိုရဖို့ ကိုယ်ကြိုးစားခဲ့တာပါ။ ကိုယ့်ကို နည်းနည်းလေးထောင် မချစ်နိုင်ဘူးလား”

သူ့ပြောတဲ့စကားလုံးတွေက အံ့ခန်းရဲ့နားထဲကိုသာ မက လေငွေ့ နွေးနွေးကလည်း အံ့ခန်း မျက်နှာပြင်ကို လာရောက်ဖိုက်ခတ်လေသည်။ အံ့ခန်းကို ဖက်ထားတဲ့ လက်တွေကလည်း နည်းနည်းလေးထောင် ပြေလျော့မသွားသေးပေ။ သူ့မျက်နှာက အံ့ခန်းရဲ့နားသယ်စပ်နားသို့ တိုးကပ်လာတဲ့ ခံစားမှုကြောင့်

www.burmeseclassic.com

အံ့ခန်းဟာ ရင်တွေ့ခန်းရလွန်း၍ အသက်ရှူတောင် မမှန်ချင်တာ
ချေ။

“ကိုယ်လေ အံ့ခန်းကို အရင်းကို ဖြူဖြူစင်စင်လေး ချစ်
ခဲ့တာပါ။ ဒါပေမဲ့ အနမ်းဆိုတာ မူးယစ်ဆေးဝါးနဲ့တူတယ်။
တစ်ခါ နမ်းမိသွားရင် အဲဒီအချစ်မိတ်နဲ့ပဲ ထပ်ကာ ထပ်ကာ
နမ်းချင်နေတယ်။ ကိုယ့်ကို အံ့ခန်း ခြန်ခြန်လေး ပြန်ချစ်
ပါတော့ကွာ”

အံ့ခန်းက ရင်တွေ့အခန်းပြည်လာကာ အာခေါင်တွေ
ပါ ခြောက်ကပ်လို့ လာလေသည်။ မဖြစ်တော့ဘူး။ ဒီအတိုင်းဆို
အံ့ခန်းမိတ်တွေ နံနိုင်းရည်ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ အံ့ခန်းသည်
သူဖက်ထားတဲ့ကြားထဲက အတင်းရုန်းကာ ...

“ကျွန် ... လွှတ်ခမ်းပါ။ ဖယ်သေး”

အတင်းရုန်းထွက်မှ သူ့လက်တွေ့ကျဉ်ကျသွားကာ
သူ့ရင်ခွင်ထဲက လွတ်မြောက်ရသည်။ သူ့ဆီကရတဲ့ အိပ်မက်ဆန်
တဲ့ ရနံ့တစ်ခုကလည်း ရင်ခန်းသံတွေကို ပိုတိုးစေရပါသည်။

“အံ့ခန်းကို ကိုယ်ချစ်တယ်။ ကိုယ့်ကို ပြန်ချစ်ပါကွာ။
အံ့ခန်း မချစ်ဘူးဆိုရင် ကိုယ့်ဘဝကြီးက လုံးဝအဓိပ္ပာယ်မဲ့
သွားပြီ။ အံ့ခန်း မနက်ဖြန်ကျရင် ကိုယ်ပေးတဲ့လက်စွပ်
လေးကို ညာဘက်လက်သူကြွယ်မှာ ဝတ်ထားရင် ကိုယ့်ကို

ချစ်တယ်လို့ ယူဆလိုက်မယ်လေ။ တော့စူးပြုပြီး လက်စွပ်
လေး ဝတ်ထားပေးပါနော်”

“အပိုင်တွက်ထားတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်က မမျှော်လင့်ရဲပါဘူး။ ဒါပေမဲ့
အံ့ခန်း အချစ်ကိုသာ မရတော့ဘူးဆိုရင်”

စကားသံက ထပ်ထွက်မလာတော့တာကြောင့် အံ့ခန်း
က သူ့ကို မျက်လုံးတစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်ကာ ...

“သာဖြစ်လို့”

အဲဒီမေးခွန်းကြောင့် အံ့ခန်းကို သူက တစ်မျိုးလေး
သော မျက်ဝန်းနှင့် ပြန်ကြည့်ပြီး တိုးလှိုးတောင်းပန်သော လေ
သံမျောလေးဖြင့် ...

“မနက်ဖြန်မှာ အံ့ခန်းရဲ့ညာဘက်လက်သူကြွယ်လေးက
လက်စွပ်လေးက ကိုယ့်ရဲ့အသက်ပါ။ လူတစ်ယောက်
အတွက် အသက်က ဘယ်လောက်ရာခိုင်နှုန်း အရေးပါ
လဲဆိုတာ အံ့ခန်း မှန်းကြည့်လေ။ အံ့ခန်းရဲ့အဖြေက
အများကြီး သက်ရောက်ပါတယ်”

ဟွန် ... အိုဗာတွေ။ အံ့ခန်းဟာ အဲဒီစကားလုံးတွေ
ကြားထဲမှာပဲ အရည်ပျော်သွားလား၊ အရည်မပျော်ဘူးလားဆိုတာ
ကိုပြားစွာ မသိဘော့ချေ။

ဒါပေမဲ့ အဲဒါနဲ့ရဲ့ညာဘက်လက်သူကြွယ်လေးက
အဲဒါနဲ့နလုံးသားနဲ့ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကာ စကားပြောလာပါလိမ့်
မည်။

အခုချိန်မှာ သူ့နလုံးသားကို 3D system ထည့်၍
3D မျက်မှန်ကြီး တပ်ကြည့်လိုက်ပါက အဲဒါနဲ့ကိုချစ်တဲ့အချစ်ကို
ပြတ်သားကြည်လင်ရှင်းလင်းစွာ မြင်ရမှာဖြစ်ပြီး ရင်ခုန်သံကိုနား
ဆင်ချင်တယ် ဆိုရင်တော့ သင်တို့၏ နားသောတအာရုံ ချွတ်ယွင်း
သွားလျှင် အာမ၊မခံပါဟု အရင် သတိပေးချက် ထုတ်ပေးရမည်ဖြစ်
သည်။ ဒီနီးဒီနီး, ဒီနီးဒီနီး ထကြွသောင်းကျန်းနေသော ရင်ခုန်သံ
တို့ရဲ့ပြင်းအားဟာ တော်တော်လေးကို အင်အားကြီးမားနေပါသည်။

သူ့ဘဝရဲ့အမျှော်လင့်ဆုံး အဖြေတစ်ခုကို မကြာခင်
သိရတော့မည်။ အဲဒီအဖြေလေးရဖို့ ကမောက်ကမတွေ့ဖြင့် ကစဉ့်
ကလျားလွဲချော်ခဲ့ရသည်။ အရမ်းကို တန်ဖိုးရှိတဲ့ သူ့အတွက်တော့
ဓမ္မုသကနတ်ဝန်းဝဲဖြစ်၏။

ဟော ... လာပြီ။ နှစ်သက်သည် ရင်ခုန်သံမြန်စွာ ဖြင့် ကားပေါ်ကဆင်းလာတဲ့ အဲဒါနဲ့ကို သေချာကြည့်မိသည်။ အဲဒါနဲ့ရဲ့ညာဘက်လက်သူကြွယ်လေးသည် သူ့အတွက်တော့ GIA ဆာတီဖီကတ်ရတဲ့ စိန်ပွင့်အလုံးတစ်သန်းထက် တန်ဖိုးပိုရှိပါသည်။ သူ့ဆီကို ခပ်လေးလေးခြေလှမ်းဆွေ့နဲ့ လျှောက်လာနေတဲ့အဲဒါနဲ့ကို အိုက ရင်ခုန်စွာ ငေးမောနေရတာပဲဖြစ်သည်။ သူ့ကို အဲဒါနဲ့ ချစ်နိုင်ပါတယ်လို့ မရဲတချို့ ချွန်လင့်ထားတာကြောင့် ညာဘက် လက်သူကြွယ်က လက်စွပ်လေးကို ရှာနေမိ၏။

သူ့ရှေ့သို့ရောက်လာပြီဖြစ်တဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ဖြူနု အုပယ်နေတဲ့ လက်ချောင်းလေးကို သူက ရင်ထော့ခုန်စွာ ကြည့်လိုက် မိသည်။ ဟာ ...။

လုံးဝကို ထင်မထားစွာ။ သူ အသက်လိုချွန်လင့် နေတဲ့ အဲဒါနဲ့ရဲ့ညာဘက်လက်သူကြွယ်လေးသည် လက်စွပ်စလော ဖြင့် သူ့ကို ဆီးကြိုလိုနေ၏။ သူ့ကို ... သူ့ကို အဲဒါနဲ့က တကယ်ပဲ မချစ်ဘူးတဲ့လား။ ဟား ... သွားပြီတော့။

နှစ်သက်သည် ရုတ်တရက် ဆောက်တည်ရာမရခြင်း အတွက် အရမ်းကို ထိခိုက်ခံစားရစွာ ကားဆီသို့ အပြေးထွက်သွား မိတော့သည်။

“နှစ်သက် ... နှစ်သက် ... နေဦးလေ”

အနောက်ကနေ အသည်းအသန်ပြေးလာကာ သူ့ အင်္ကျီစကို လှမ်းဆွဲ၍တားလျှင် သူက ခြေလှမ်းတွေ ရပ်လိုက်၍ အဲဒါနဲ့ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး ...

“ကိုယ့်ကို ဘယ်လိုစကားလုံးတွေနဲ့ အသေသတ်မလို့လဲ။ ဆက်ပြောလိုက်ပါဦးကွာ”

“ကျွန် ... ဒုက္ခပါပဲ နှစ်သက်ရယ်။ ရှင်က ကျွန်မဆီက ဘာစကားများ ကြားရသေးလို့ ကမူးရှူးထိုး ထွက်ရတာလဲ”

“တော်ပါပြီ ... မကြားပါရစေနဲ့တော့။ ကိုယ့်အတွက် သေလို့ရနေပါပြီ အဲဒါနဲ့ရယ်”

သူဟာ ယောက်ျားကြီးတန်မဲ့ ဖြစ်နေလိုက်တာလို့ အပြောခံရမှာမို့၍ တော်တော်ကို တောင့်ခံထားရတာဖြစ်သည်။ အကယ်၍သာ သူ့မှာ ကြိုက်သလို ခံစားခွင့်ရှိတယ်ဆိုရင် သူ ခံစားရလွန်း၍ မျက်ရည်တောင် ကျမိမလား မပြောတတ်ပါ။ ပြောရရင် သူဟာ အဲဒါနဲ့ကို ချစ်သည်။ မနေ့ကအထိ အဲဒါနဲ့ သူ့ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ သေချာပြီဟု ထင်မှတ်ခဲ့တာဖြစ်၏။ ဟိုးမိုး ပေါ်ရောက်မှ အတောင်ကျိုးသွားတဲ့ ငှက်တစ်ကောင်ရဲ့ဘဝနဲ့ သူဟာအလားသဏ္ဍာန်တူလေသည်။

“ဟူး ... ကိုယ့်ဟာကိုယ်သာ ထင်ရာတွေ့တော့။ အဲဒါနဲ့ ကို စကားနည်းနည်း ပြောခွင့်ပေးပါဦး ...

ရှင်လက်စွပ်က ပျောက်သွားတယ်”
“ဟမ်”

ဒီစကားကြောင့် နှစ်သက်သည် မျက်လုံးတွေပြန်
လည်ပြူးကျယ်လာကာ စိတ်ထဲမှာလည်း ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

“မွေးနေ့ညက အဲဒီလက်စွပ်ကို ကျွန်မ အခန်းထဲမှာထားခဲ့
တာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့ ထားခဲ့ပြီး သိမ်းဖို့မေ့
သွားတယ်။ ဟို ... အံ့ခန်း လက်စွပ်ရှာတော့ ဘယ်မှာမှ
ရှာမတွေ့တော့ဘူး။ အိမ်မှာက ဘယ်သူမှ ခိုးတဲ့သူမရှိဘူး
နော်။ ဟို ... ဖြစ်နိုင်တာက အဲဒီညက လက်စွပ်ဘူးကို
အခန်းထဲက ခုတင်ပေါ်မှာထားခဲ့လိုက်တာ။ ပြီးတော့
သားငယ်ကိုလည်း အောက်ထပ်ဆင်းလာမှာစိုးလို့ အခန်းထဲ
ထည့်ထားခဲ့လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ သားငယ် တော့လိုက်
လို့ ပျောက်သွားတာပဲ ဖြစ်နိုင်တယ်”

ဟား ... အံ့ခန်းက လက်စွပ်ရှာတယ်ဆိုတာနည်းက
သူ့အတွက် မျှော်လင့်ချက်ရှိတာပေါ့။ နှစ်သက်သည် ဓာက်ကြွ
သွားဟန်ဖြင့် ...

“ဟာ ... အဲဒါဆို သားငယ်ကို မေးလိုက်လေ။ သူ ဘယ်
မှာထားလဲလို့။ ဟင် ... ဒါနဲ့ အဲဒီသားငယ်က ဘယ်သူလဲ
ဟင် ...

ဒါပေမဲ့ အခုကိုယ်တို့သားငယ်ကို သွားမေးကြမယ်
လေ။ သားငယ်ကို ဖုန်းဆက်လိုက်”

“ဘယ်လို”

အံ့ခန်းက သူ့ကိုကြည့်ကာ သဘောတွေကျ၍
တဟားဟားဖြင့် အော်ရယ်လေသည်။ နှစ်သက်သည် ဘာဖြစ်တာ
မှန်းလဲ မသိတော့ချေ။

“အံ့ခန်း ... လာလေ။ သားငယ်ကို သွားမေးမယ်လေ။
သူက ဘယ်မှာလဲ။ ဖုန်းဆက်လိုက်”

သူကပြောလျှင် သူမက သဘောတကျဖြင့် ထပ်ရယ်
ပြန်ပါသည်။ ဘာလဲဟာ။ သူက အူတူတူ ဖြစ်လာတာကြောင့်
အံ့ခန်းကို မေးရတော့၏။

“ဘာလဲ ... ဘာဖြစ်တာလဲ။ သားငယ်ကို ဖုန်းဆက်မေး
လေ။ လက်စွပ် ဘယ်မှာလဲဆိုတာ။ အံ့ခန်း ဘာလို့ရယ်
နေတာလဲ”

“ခွီး ... အဟီး ... ဟား ဟား ... နှစ်သက်အေးချမ်းရယ်။
ဟား ဟား ... သားငယ်ကို ဖုန်းဆက်မေးရင် သားငယ်က
ဇုတ်ဇုတ်ပဲ ဖြေမှာဆဲပဲ။ သူက ငါတို့အိမ်က ခွေးလေး
လေ”

“ဟင်”

တိန် ... သေတာဝဲ။ ဒီခွေးက သူ့အချစ်ဇာတ်လမ်း
ရဲ့အဓိကဇာတ်ကောင် ဖြစ်နေပါလား။ ဇောတ် ... ဆော့ဆရာရှား
လို့ ခွေးသားငယ်ရယ်။

နှစ်သက်က ရှက်ရယ်တစ်ချက် ရယ်လိုက်ကာ ...

“အဟဲ ... ခွေးလား။ အဲဒါဆို ဘယ်ခေးလို့ရမှာလဲနော်”

အဲခန်းက သူ့ကိုဖြိုးစိစိဖြင့် ရယ်ချင်ရဲ့လက်ထို
မျက်နှာဖြင့် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေသည်။ ဟား ... အဲခန်းစိတ်
ကြည်နေတယ်။ ဒါ ခွင်ပဲ။ နှစ်သက်သည် အဲခန်းနား နည်းနည်း
ကပ်ကာ တိုးတိုးမေးမယ် တိတ်တိတ်ပြောနေ ခိုးနိုးကြည့်တာချစ်
လို့လားဆိုတဲ့ မေးပေါက်မျိုးဖြင့် မေးရတော့သည်။

“လက်စွပ်မဝတ်ထားလည်း ရပါတယ်။ ဟို ... အဲခန်းက
လက်စွပ်ရှာနေတယ်ဆိုတော့ အဲခန်း လက်မှာဝတ်မလို့ပေါ
နော်”

“သိဘူးလေ။ လက်စွပ်ပျောက်ရင် အမေဆုမှာနိုးလို့ပေါ့”

သူ့ကို အရူးကွက် ပြန်လာနင်းနေလျှင် နှစ်သက်က
ရင်တွေ ဒီနိုးခနဲ ခုန်ခုန်လာကာ ...

“ဒါဆို အမေဆုအောင် ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်လို့ ပြောပေါ့”

“ဟယ် ဟဲ ... တော့ ... ဘာမှပဲ မဆိုင်ဘူး။ ဟမ်ဘာဂါ
နဲ့ ငါးပိရည်တို့စားရသလိုပဲ”

“အာ ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ။ ကိုယ့်ကိုချစ်လို့ လက်စွပ်ရှာ
တာပါ ဟုတ်တယ်မှလား”

“ဟုတ်ပါဘူး”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ။ ဟုတ်လိုက်ပါတော့ ... နော်”

နှစ်သက်က ညာတာပါတေးဖြင့် အဲခန်းရဲ့ပခုံးကို
ခပ်ဖွဖွဖက်လိုက်လျှင် အဲခန်းက သူ့လက်ကို ဖျတ်ခနဲ ရိုက်လေ
သည်။ ဒါပေမဲ့ သူကမလွှတ်ဘဲ ဒီအတိုင်း ဖက်ထားလိုက်ရင်း
က ...

“ချစ်တယ်လို့ ပြောဦးလေ”

“မပြောပါဘူး”

နှုတ်ခမ်းလေးစုချွန်ကာ သူ့ကို စုပွပွပြောတဲ့ပုံစံလေး
ကို သူက အရမ်းကို အတိုင်းအဆမရှိ တွယ်တာမြတ်နိုးရလေ
သည်။

“ရတယ်လေ။ ချစ်တယ် မပြောရင်တော့ မင်းလေးကို
နမ်း ...”

“အဲ ... ဟို ... ဟို ... ချစ် ... တယ်”

သူက နမ်းပဲပြောရသေးသည်။ ကြောက်လန့်တကြား
အခြေထပေးလေသော ကောင်မလေးကို သူက အရမ်းမှ အရမ်း
အရမ်းကို ချစ်မိသွားတာကြောင့် သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်နေ

www.burmeseclassic.com

အထား လှည့်ယူလိုက်ကာ အံ့ခန်းရဲ့ ဗျက်နာလေးကို တစ်နိမိတ်ခန့်
ငေးကြည့်ပြီး ...

“အရမ်းပျော်တာပဲ အံ့ခန်းရယ်။ ကိုယ့်ဘဝအတွက် အရမ်း
ကို အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့နေ့လေးပဲ”

“နှစ်သက်လိုပါပဲ”

အဲဒီစကား တိုးတိုးလေးက သူ့ရင်တွင်းမှာတော့
ပဲ့တင်လှိုင်းတွေ ထပ်နေ၏။

အံ့ခန်း သူ့ကို ချစ်သွားပြီဖြစ်သည်။ အဲဒါဟာ
သူ့ရဲ့အချစ်တွေက ရောင်ပြန်ဟပ်တာပဲဖြစ်၏။

နှစ်သက်သည် တရားဝင် လက်ထပ်ထားတဲ့ ချစ်သူ
လေးကို အမှတ်တရများစွာတို့ဖြင့် နဖူးလေးကို ခင်လှည့်အနမ်း
တစ်ပွင့် လက်ဆောင်ပေးမိသွားသည်။ သိပ်ကြောခင်မှာ သူတို့
နှစ်ယောက်ရဲ့ ခြိမ်းခြိမ်းသံမင်္ဂလာခွဲကြီးကို ကျင်းပပြီးသွားတာနဲ့
ဘဝရဲ့ရတနာသိုက်တစ်ခုကို အတူတကွ တူးဖော်ကြတော့မည်ဖြစ်
သည်။

အချစ်ဆိုတာဟာ equation တစ်ခုလို ပုံသေကားချပ်
တွက်ယူလို့မရပေမယ့် ချစ်သူတို့နှစ်ဦးအနမ်းကတော့ equation
ရှိလေသည်။ အဲဒီ equation ရှိလေသည်။ အဲဒီ equation က
တော့ ...

$$\text{ကောင်လေး} + \text{ကောင်မလေး} \xrightarrow{\text{ချစ်မြတ်နိုးမှု}} \text{ကြင်နာသောအနမ်း}$$

[$\Delta = \text{heat (အပူပေးသည်)}$]
ပဲ ဖြစ်လေ၏။

ခေတ်သစ်အချစ်သူတော်သီတို့ရဲ့ လောလောတော့ရှိချက်များအရ အဲဒီလို အနမ်းမျိုးသည် အရမ်းချစ်တတ်သော ချစ်သူများကြားတွင်သာ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုသို့သော အနမ်း equation သည် အချစ်တတ်ဆုံး ချစ်သူတို့၏ လက်တွဲနိုင်မြဲဆဲသော equation ကောင်းတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါသည်ဟု နီးစပ်သော ချစ်သူစုံတွဲများ၏ စစ်တမ်းများအရ မှတ်သားသိရှိခဲ့ရပါသည်။

စာကြွင်း။ ။ နှစ်သက်နှင့် အံ့ခန်းတို့ရဲ့ လက်စွပ်လေးကို ဘယ်လိုပဲ ရှာဖွေ ရှာဖွေ လုံးဝမတွေ့ခဲ့ပါသော်လည်း သူတို့နှစ်ယောက် လက်ထပ်မင်္ဂလာဧည့်ခံပွဲပြီး သွားတဲ့ညမှာ အံ့ခန်းရဲ့အချစ်တော် သားငယ်လေးက ကတ္တီပါဘူးအနီလေးကို ကိုက်ချိလာ၍ သူတို့နှစ်ယောက်ရှေ့တည့်တည့်မှာပဲ လာချပေးသွားလေသည်။

သားငယ်လေးကတောင် သူတို့အချစ်ကို လေးစားရလောက်သည်အထိ အချစ်က အံ့ဩဖို့ကောင်းပါသည်

စေတနာ့အလင်းစာအုပ်

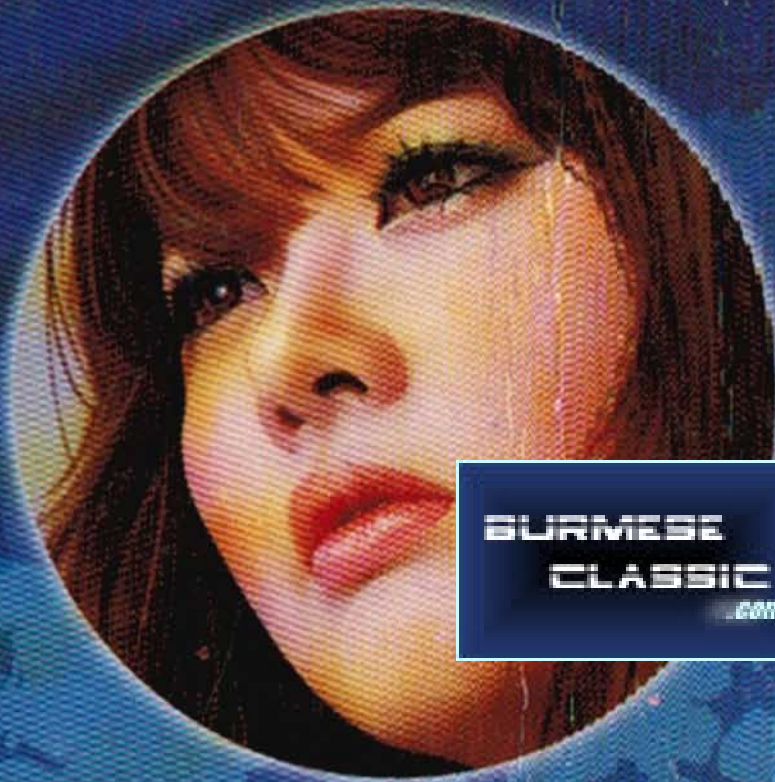
မယ်မင်းဘုံ

6-April-2012

05:30 AM

ဝေဖန်စာ၊ အကြံပြုစာ၊ မိတ်ဆက်စာများ ခေတ္တလျှောက်လှမ်း
 ပယ်မင်းဘုံ
 အမှတ်-၃၉(ပြင်ညီ)၊ ဓမ္မစိန္တာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာဝတိံဖြူနယ်၊
 သို့ လိပ်မူရုံ ရေဆားစေးပျိုနိုင်ပါသည်။

Facebook on "Maeminbon"

BURMESE
CLASSIC
.COM

မယမင်းဘုံ

အနမ်း Equation